

η Εργασία

215

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡ-
ΓΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΙΩ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ —
ΕΚΘΕΣΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ — ΕΚ-
ΘΕΣΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1933

Α.Σ.Κ.Ι. ἀριθ. εἰσερχομ. *4720*

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

...και οτι...

2. Η διαρκής...

ΜΕΡΟΣ Α

Επιταγή της εργατικής και γενική διατάξη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

1. Εξ του προηγουμένου...

2. Τα προνοιακά...

3. Οι αρμοδιότητες...

Άρθρον 2

1. Εξ του εν τούτοις...

2. Το διαρκές...

3. Τα ασφαλιστικά...

4. Τα ασφαλιστικά...

5. Τα ασφαλιστικά...

6. Τα ασφαλιστικά...

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

"Αρθρον 1.

1. Ο παρών νόμος έχει ως σκοπόν τήν θέσπισιν καί ὀργάνωσιν τῆς ἀσφάλισεως τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας, ἀτυχήματος ἢ γήρατος ὡς καί τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτων ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠσφαλισμένου.

2. Ἡ θεσπιζομένη ἀσφάλισις διακρίνεται εἰδικώτερον: α') εἰς ἀσφάλισιν ἀσθενείας καί β') εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καί θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Ἐκτασις τῆς ἀσφάλισεως καί γενικαί διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τήν ἀσφάλισιν.

"Αρθρον 2.

1. Εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς :

α') Τά πρόσωπα, τά ὁποῖα ἐντός τῶν ὁρίων τῆς χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς, ὡς καί τά πληρώματα τῶν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων καί πλοιαρίων. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἐργασίας ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος προσώπου τινός, τοῦτο θεωρεῖται, ὡς ὑπαγόμενον εἰς τήν ἀσφάλισιν. Πρόσωπα κεκτημένα τήν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸς ἐργοδότην ἐδρευόντα ἐν αὐτῇ δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τήν ἀσφάλισιν εἴτε καθ' ὅλην τήν ἐκτασιν αὐτῆς, εἴτε κατὰ μέρος αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

β') Τά πρόσωπα, τά μετέχοντα εἰς τήν διοίκησιν ἐργατικῶν σωματείων ἢ ἐνώσεων τοιούτων σωματείων, ἐφόσον λαμβάνουν τακτικὴν ἀποζημίωσιν ἐκ τῶν σωματείων ἢ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν.

γ') Οἱ μαθητευόμενοι.

"Αρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τήν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα :

α') Τά δυνάμενα νὰ τύχῃσι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

β') Τά ἀσχολούμενα εἰς γεωργικὰς, δασικὰς ἢ κτηνοτροφικὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον δὲν παραμένουν διαρκῶς εἰς κέντρα ἀσφάλισεως.

γ') Τά ἀσχολούμενα εἰς ἰδρύματα, ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκειῶν.

δ') Τά ἀσχολούμενα εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὐρισκόμενας ἀντιπροσωπεΐας ξένων κρατῶν, τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπὰς, ὡς καί εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροδικίας.

ε') Τά ἀσχολούμενα εἰς ἐπιχειρήσεις ἐδρευούσας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐργαζομένας προσκίρως καί ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀνεμονίμου τινός ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως.

στ') Τὰ μὴ παρέχοντα ἐργασίαν συνήθως διαρκῆ. Ὡς μὴ διαρκῆς ἐργασία θεωρεῖται ἡ μὴ διαρκούσα τοὐλάχιστον μίαν εβδομάδα.

ζ') Τὰ μὴ διαμενόντα εἰς «κέντρον ἀσφαλίσεως». Ὡς κέντρα ἀσφαλίσεως θεωροῦνται οἱ τόποι οἱ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις, τὰς ὁποίας θέλει καθορίσει ὁ κανονισμὸς. Ἡ ἐξέλιξις τῶν προσώπων τῶν μὴ διαμενόντων εἰς τοιαῦτα κέντρα δύναται νὰ εἶναι εἴτε γενικὴ, εἴτε μερικὴ, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

η') Οἱ οἰκίσται ὑπηρεταί, ἐφ' ἧσαν δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἐργοδότην, ἔχοντα μορφήν ἐπιχειρήσεως. Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ ὑπαχθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Τρόπος καὶ χρόνος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 πρόσωπα θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἴτε συνολικῶς εἴτε κατ' ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῆσονται τὰ τῆς ἐν γένει ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν τῶν. Ἐν περιπτώσει ὑπαγωγῆς τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τοπικὰς περιοχάς, δύναται διὰ Διατάγματος νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἐργοδοταὶ ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκτὸς τῶν τοπικῶν τούτων περιοχῶν εὐρισκομένων, εἰς τὴν βαρύνουσαν τούτους εἰσφορὰν, χωρὶς νὰ δημιουργῶνται ἐκ τῆς καταβολῆς ταύτης ὅπωςδῆποτε δικαιώματά τινα ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀπασχολουμένων μισθωτῶν.

2. Ἡ ὑπαγωγή τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν καὶ θέλει ὀλοκληρωθῆ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις οἱ ὅροι : α') «ἠσφαλισμένος», «ἠσφαλισμένη» καὶ «ἠσφαλισμένοι», β') «ναυτικοὶ ἠσφαλισμένοι», γ') «ἡμέρα: ἐργασίας», δ') «ἀτύχημα» καὶ ε') «συνταξιούχοι» σημαίνουσι α') πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, β') τὰ πληρώματα πλοίων καὶ πλοιαρίων, τὰ ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, γ') τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς ἀσφάλισιν παρέσχον, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 2, ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἐναντι ἀμοιβῆς ἢ οἱ ναυτικοὶ ἠσφαλισμένοι διετέλεσαν μέλη τοῦ πληρώματος, πλοίου ἢ πλοιαρίου, δ') ἀτύχημα ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ ἀσθένειαν καὶ ε') τοὺς λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος συνταξιούχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἐργοδοταί.

Ἄρθρον 5.

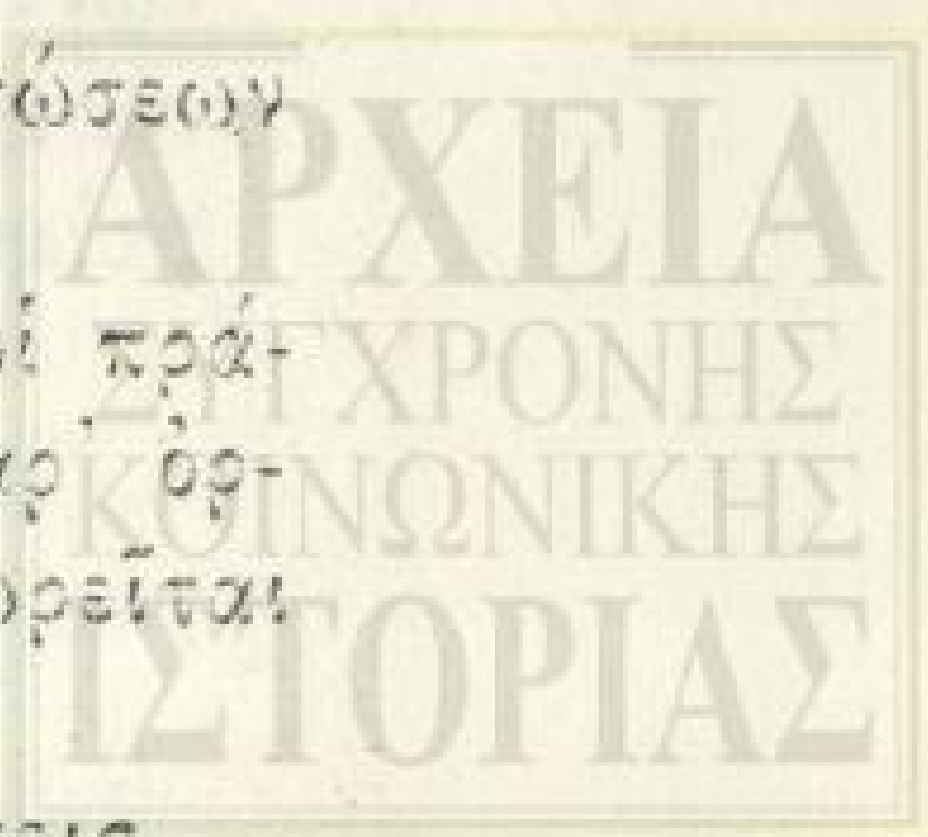
1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων τὰ ὑπαχόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα παρέχουσιν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἐναντι ἀμοιβῆς.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐργοδοταὶ προκειμένου περὶ φορτώσεων καὶ ἐκφορτώσεων :

α) πλοίων, ἀλληλεγγύως οἱ οἰκίσται ἐφοπλισταὶ καὶ οἱ πράκτορες, ἐκτὸς ἐὰν αἱ τοιαῦται ἐργασίαι ἐκτελοῦνται παρ' ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὁπότε ὡς ἐργοδότης θεωρεῖται ὁ οἰκίστος ὀργανισμὸς καὶ

β) σιδηροδρόμων αἱ οἰκίσται σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις.

3. Διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ὡς ἐργοδοταὶ θεωροῦνται

ἀλληλεγγύως ὁ κύριος τοῦ ἀναγειρομένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζομένου, ἐπισκευαζομένου ἢ κατεδαφίζομένου κτίσματος καὶ οἱ οἰκιστοὶ ἐργολάβοι.

4. Δι' ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις διεξαχόμενας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δυνάμει παρεχόμενης ἢ ἐργολαβίας, ὡς ἐργοδότης θεωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι ἢ οἱ ἐργολάβοι.

Μισθός.

Ἄρθρον 6.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς μισθός θεωρεῖται τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, τὸ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ ἠσφαλισμένου.

2. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑνὸς τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐργοδότης χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὰ παρὰ τούτου τυχόν χρηγούμενα ποσοστά, ἢ πρόσθετοι χρηματικαὶ ἀμοιβαί, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν χορηγοῦνται ἐκτάκτως καὶ ἀφ' ἑτέρου αἰ εἰς εἶδος παροχῶν ἀποτιμῶμενοι ὅμως εἰς χρῆμα, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ ὡς καὶ τὰ τυχόν, ἐκ μέρους τρίτων, καταβαλλόμενα κατὰ συνήθειαν χρηματικὰ ποσὰ (φιλοδορήματα ἢ ἄλλης φύσεως ἀμοιβαί), ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων καὶ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἐπηρεάζεται οὐτιμῶδες ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδότης καταβαλλομένη εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἀμοιβὴ διὰ τὴν παρεχομένην ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν.

Ἡμερήσιος μισθός.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐὰν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας συναφωνήθῃ ἐβδομαδιαῖος μισθός, τὸ ἕκτον τούτου θεωρεῖται ὡς ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ὅπότε ἡμερήσιος μισθός θεωρεῖται τὸ ἕβδομον.

2. Ἐὰν καταβάληται μηνιαῖος μισθός, ὡς ἡμερήσιος μισθός λογίζεται τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, πλὴν ἐὰν ἡ συμπεφωνημένη ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι παρέχωνται καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, ὅπότε ὡς ἡμερήσιος μισθός θεωρεῖται τὸ τριακοστὸν.

3. Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων, ὁ ἠσφαλισμένος δὲν ἀπησχολήθῃ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερήσιος μισθός του ἐξευρίσκειται, διαιρουμένου τοῦ παρ' αὐτοῦ ληφθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, καθ' ὅς οὗτος παρέσχε ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὅμως ὁ ἠσφαλισμένος ἐργάζεται συνήθως οὐχὶ καθ' ὅλοκληρον τὴν ἐβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερήσιος αὐτοῦ μισθός ἐξευρίσκειται διαιρουμένου τοῦ ληφθέντος ποσοῦ ἀναλόγως δι' ἕξ ἢ εἴκοσι πέντε.

4. Ἐπὶ συμπεφωνημένης ἀμοιβῆς κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατὰ τεμάχιον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἡμερήσιος μισθός τοῦ ἠσφαλισμένου ἐξευρίσκειται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, βάσει τοῦ ἐκ τῆς φύσεως τῆς παρεχομένης ἐργασίας ἢ ὑπηρεσιῶν πιθανοῦ ἐβδομαδιαίου ἢ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου.

5. Πρὸς ἀπλοῦστευσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δύνανται κατηγορεῖται ἠσφαλισμένων, οἱ μισθοὶ τῶν ὁποίων δὲν συνίστανται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ σταθερῶς καθωρισμένων ποσῶν, νὰ κατατάσσωνται εἰς ὀρισμένας κλάσεις ἡμερησίων μισθῶν διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῆ αἰτήσεως τοῦ ἰδρύματος.

Κατάταξις ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εισφορῶν καὶ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν οἱ ἠσφαλισμένοι κατατάσσονται

σονται εις τὰς ἀκολουθοῦσας πέντε μισθολογικὰς κλάσεις, τὰς σημειουμένους κατωτέρω διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην κατάταξιν ὁ ἠσφαλισμένος τοῦ ὁποίου, ὁ ἡμερησίος μισθὸς κυμαίνεται :

	μέχρι	29,95	λογίζεται λαμβάνων	Δρχ.	15	I
Δρχ.	30	»	59,95	»	45	II
»	60	»	89,95	»	75	III
»	90	»	129,95	»	110	IV
»	130	καὶ ἄνω	»	»	160	V

Εἰς περίπτωσιν σοβαρῶν ἀξομειώσεων τοῦ τιμαριθμοῦ τοῦ κόστους τῆς ζωῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὄρον κατὰ τὸ ἔτος 1923 τοιοῦτον ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κῶλυμονται τὰ ἐλάχιστα καὶ μέγιστα ὅρια ἡμερησίων μισθῶν τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων μισθολογικῶν κλάσεων καὶ ἀναλόγως ὁ μέσος ὄρος ἐκάστης τούτων, ὁ θεωρούμενος ὡς ἐκφράζων τοὺς ἡμερησίους μισθοὺς τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ἠσφαλισμένων.

2) Ἐφ' ὅσον ἠσφαλισμένος τις ἀπασχολεῖται εἰς πλείονας ἐργοδοτάς, κατατάσσεται εἰς πλείονας μισθολογικὰς κλάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δι' ἐκάστην ἀπασχόλησιν λαμβανομένης ἀμοιβῆς.

3) Οἱ μὴ λαμβάνοντες ἀμοιβὴν μαθητευόμενοι κατατάσσονται εἰς τὴν κλάσιν I.

Μισθολόγια καὶ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις ἐργοδοτῶν.

Ἄρθρον 9.

1) Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται :

- α') Νὰ τηρῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, βιβλία μισθολογίου καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταῦτα ἐπὶ πενταετίαν, καὶ
- β') Νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀριστησόμενα ὅργανα τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω βιβλίων καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν.

Οἱ ἐργοδοταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὰ ἐν λόγῳ ὅργανα, πᾶσαν πληροφορίαν δυναμένην νὰ καταστήσῃ εὐχερῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνάσκησιν ἐλέγχου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων κανονισμῶν.

2) Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ὅργανα, ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν, ὅ,τι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τῶν ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3) Ἐὰν ὁ ἐργοδοτὴς παραβαίη ἐκ προθέσεως ἢ βαρείας ἀμελείας τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω, βιβλίων ἢ δὲν τηρῇ ταῦτα προσηκόντως ἢ ἀρνεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου I, ἐκ τούτου δὲ δυσχεραίνεται ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ἢ τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν, καθορίζονται αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀμέσως προηγουμένης χρονικῆς περιόδου.

Ἐὰν τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν ὑφίστανται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος ἐκτός, ἐὰν ὁ ὑπόχρεως ἐργοδοτὴς ἀποδείξῃ τὸ ἀκριβὲς μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἀράνεια.

Ἄρθρον 10.

1) Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα.

έχοντα προϋπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανεύσεως.

2) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελοῦν ἐν καταστάσει ἀφανεύσεως τὸ πρόσωπον, περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ υπάρξεως τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀξιόπιστος εἰδησις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

Περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ἰδρύματος τὸ πρωτοβάθμιον ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως τοῦ ἀρρέοντος, ἀδικήτως, εἰάν ἐκκρεμῇ ἢ μὴ ἢ κατὰ τὸν νόμον 292 τοῦ 1914 διαδικασία.

3) Ἐάν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαίωσις, ὅτι ὁ θεωρηθεὶς ἀρρέων εὐρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ διακόπτονται διὰ τὸ μέλλον πᾶσαι αἱ ἐπελθοῦσαι συνέπειαι, ἢ δὲ χρονολογία τῆς διακοπῆς καθορίζεται ὑπὸ τῆς βεβαιούσης τὴν ἐν τῇ ζωῇ ὑπαρξίν ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡλικία.

Ἄρθρον 11.

1) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπληρωμένα τοιαῦτα.

2) Ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ληξιαρχικὴ πράξις γεννήσεως, θεωρεῖται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως ἡ 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

Κανονισμοί.

Ἄρθρον 12.

1) Οἱ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου πρόβλεπόμενοι κανονισμοὶ θεσπίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

2) Διὰ τὰς, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, γνωμοδοτήσεις τάσσονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνάλογοι ἐπαρκεῖς προθεσμίαι, ὧν παρεσχημένων ἀπράκτων δύναται νὰ προκαλῆ ὁ Ὑπουργὸς τὰ σχετικὰ Διατάγματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως. Ἰδρυμα Κοινων. Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 13.

1) Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένη ἀσφάλισις διενεργεῖται διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2 παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχὸν τοῦ Κράτους ὅστις ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Πάντα τὰ ὑφιστάμενα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οἰκασθήποτε μορφῆς Ταμεία ἀφορῶντα πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2 ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦντα καὶ διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν διατάξεων, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενας παροχὰς (Ἐπικουρικὰ Ταμεία). Ὡς ἐπὶ πλέον παροχαὶ θεωροῦνται αἱ εἴτε κατ' εἶδος, εἴτε κατὰ ποσὸν ἢ κατ' ἀμφοτέρω ἀνώτερα: τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὰ ἐν μέρει Γ' ὀριζόμενα, παρεχόμενων τοιαύτων, παροχῶν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην δύναται νὰ συσταθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καιμένων νόμων καὶ νέα Ταμεία, δι' ὧν δὲν τίγονται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιο-

Ἐπιβάρυντα Ζαρκη

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ώματα τών παρ' αὐτοῖς ἀσφαλισθησόμενων ἔναντι τοῦ Ἰδρύματος.

3. Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς ἐπικουρικά Ταμεία ὑποχρεοῦνται εἰς τὰς ὁριζομένους ἐν ἄρθρῳ 21 εἰσφορὰς πρὸς τὸ Ἰδρυμα. Τὸ σύνολον τῶν εἰσφορῶν (ἡσφαλισμένου—ἐργοδότη) καταβάλλουσι τὰ Ταμεία ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν θεσπισμένων πόρων, μειουμένων ἀναλόγως τῶν παροχῶν αὐτῶν.

Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπικουρικοῦ Ταμείου ἐγκρινομένης διὰ πράξεως τοῦ Ἱπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ ὁρισθῶσι πρόσθετοι εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος καλύπτουσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς θεσπιζόμενας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δι' αὐτὸ εἰσφορὰς. Ἐὰν οἱ ὑφιστάμενοι πόροι δὲν καλύπτουσι τὰς εἰσφορὰς τοῦ ἄρθρου 21 καὶ δὲν εἶναι κατὰ 20 ο/ο τοῦλάχιστον ἀνώτεροι τούτων δὲν πραγματοποιεῖται δὲ ἡ ἀναγκασία πρὸς συμπλήρωσιν τούτων προσαύξησις διαλύεται τὸ ἐπικουρικὸν Ταμεῖον ἢ ὁ ἐν τῷ Ταμείῳ ὑφιστάμενος σχετικὸς ἀσφαλιστικὸς κλάδος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως, ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου διὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένην αἰτίαν, μεταφέρονται τὰ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἡσφαλισμένους ἀναλογοῦντα ἀποθεματικὰ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ συνταξίμου χρόνου τῶν τῶς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα. Αἱ ἤδη ὑπὸ τοῦ διαλυθέντος Ταμείου καταβαλλόμεναι συντάξεις βαρύνουσι τοῦ λοιποῦ τὸ Ἰδρυμα. Τὸ παρὰ τῷ διαλυομένῳ Ταμείῳ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, ἐν περιπτώσει μὴ προσλήψεώς του εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, δικαιοῦμενον εἰς διπλοσίας τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2112 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελλίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας», ὡς οὗτος ἰσχύει, ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τὰ τυχόν ὑφιστάμενα ἀποθεματικὰ αὐτοῦ καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις περιέρχονται ἐπὶ ἀποζημιώσει εἰς τὸ Ἰδρυμα, πλὴν ἂν ἄλλως ἤθελεν ὁρισθῆ διὰ τῆς περὶ διαλύσεως πράξεως.

5. Διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξὺ ἐπικουρικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἀνατεθῆ εἰς αὐτὸ ἡ διαξαγωγή ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταμείου.

6. Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῆσονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου λεπτομέρεια.

7. Τὸ Ταμεῖον Μεταλλευτῶν δύναται νὰ διαλυθῆ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου, αἱ βαρύνουσαι τούτο παροχὴ χρηθοῦνται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, εἰς ὃ περιέρχεται ἡ περιουσία τοῦ διαλυομένου Ταμείου. Αἱ βαρύνουσαι τοὺς ἐργοδότης ἔναντι τοῦ διαλυομένου Ταμείου ὑποχρεώσεις ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι ἔναντι τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ταμείου οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθῆσονται εἰς ἐπαναξέτασιν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας τῶν παρὰ δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μόνον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀναπήρους κριθησόμενους ἐξακολουθεῖ παρεχόμενη ἡ σύνταξις. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῆς ἐπαναξέτασεως θεωρουμένης ὡς προκαλουμένης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Τὸ ἐτήριον ποσὸν ἐκάστης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου χρηθομένης συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 3.000. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33, παράγρ. 6 καὶ 35 ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

Τὸ ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν διάλυσιν προσωπικόν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ καταργήσεως θέσεως, δυνάμενον νὰ προσληθῆ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἐφ' ὅσον κρίνεται πρὸς τοῦτο κατάλληλον καὶ πληροὶ τὰς διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενας προϋποθέσεις.

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ

Διοίκησης Ίδρύματος.

Άρθρον 14.

1) Τὸ Ίδρυμα διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν κατωτέρω ἑνδεκα μελῶν :

α) Δύο ἐπιστημόνων ἐμφανιζόντων εἰδίκευσιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα.

β) Τεσσάρων ἐργοδοτῶν (ἐργοδοτικά μέλη).

γ) Τεσσάρων ἠσφαλισμένων (ἐργατικά μέλη).

Ἐκάστου μέλους διορίζονται δύο ἀναπληρωματικά, ἅτινα δεόν νὰ κέκτηνται τὰς ιδιότητες τοῦ ἀναπληρουμένου.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται Γραμματεὺς, ὡς τοιοῦτος δὲ ὀρίζεται εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ίδρύματος προσωρινῶς μέχρι προσλήψεως προσωπικοῦ τοῦ Ίδρύματος χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2) Τὰ ὑπὸ στοιχεῖον α' μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἀφ' ἑτέρου. Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς, αἱ προϋποθέσεις τῆς ιδιότητος τοῦ ἐκλογέως καὶ ἐκλογίμου, τὰ τῆς συντάξεως ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐνστάσεων, ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, τὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἐπιτυχόντων, οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνστάσεων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια. Αἱ κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνστάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικ. Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὰ ἐργατικά καὶ ἐργοδοτικά μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων λαμβάνονται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων τετραπλάσιον ἀριθμὸν προσώπων, οἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ὑπουργὸν παρὰ τῶν Διοικ. Συμβουλίων, τῶν μᾶλλον ἐκπροσωπευτικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν μισθωτῶν.

Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις δὲν ὑποβάλλωσι τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, ἐντὸς τῆς ὀριζομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, πάντως δὲ οὐχὶ βραχυτέρας τοῦ μηνός, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ὀρίξη τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν.

3) Δὲν διορίζεται, οὐδὲ δύναται ν' ἀποτελῆ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου.

α') ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β') ὁ ἀνίκανος ν' ἀναλάβῃ δημόσιον λειτουργήμα,

γ') ὁ διατελὼν ὑπάλληλος τοῦ ἰδρύματος,

δ') ὁ τελῶν ἐν οἰαδήποτε συνεχεῖ ἀξίᾳ λόγου οἰκονομικῆς σχέσει πρὸς τὸ ἱδρυμα.

ε') ὁ μὴ ἔχων ἢ πύσας νὰ ἔχη τὴν ιδιότητα, ὑφ' ἣν ἐξελέγη ἢ διορίσθη τοῦ ἐργοδοτοῦ ἢ ἠσφαλισμένου.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη ἐκπίπτουσι τοῦ ἀξιώματός των, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

Ἐὰν τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος ἀπουσιάσῃ ἐκ περισσοτέρων τῶν τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν ἄνευ ἀποχωρήσεως λόγου, κρινομένου παρὰ τούτων, δύναται προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου νὰ κηρυχθῇ ἐκπιπτὸν ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ ἀντικαταστάται τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' παρὰ γ. 1) ἐκπιπτόνων μελῶν ἢ ἄλλως ὁπωσδήποτε ἀποχωρούντων λαμβάνονται ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς ἀναπληρωματικῶν

ΡΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

έπιτυχόντων μελών, εκτός εάν δέν ύφίστανται τριαύτα, ότε ενεργείται νέα έκλογή. Εάν τό μέχρι τής λήξεως τής θητείας διάστημα είναι βραχύτερον τών έξ μηνών διορίζονται διά διατάγματος τά έλλείποντα έργατικά και έργοδοτικά μέλη κατά τόν έν παραγρ. 2 διά τήν μεταβατικήν περίοδον όριζόμενον τρόπον διορισμού μελών.

Κατά τήν μεταβατικήν περίοδον οί αντικαταστάται λαμβάνονται, είτε εκ τών έν τείς καταλόγοις τής παραγράφου 2 έδάφ. 3 αναφερομένων προσώπων, είτε εκ τεσσάρων προσώπων ύποδεικνυομένων επί τούτω παρά τών οικείων οργανώσεων.

4) Τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου και οί αναπληρωταί αυτών διορίζονται επί τριετεί θητεία. Η θητεία μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρατείνεται μέχρι τοῦ διορισμοῦ ή τής έκλογής τοῦ αντικαταστάτου του, οὐχι ὅμως και πέραν τών τριών μηνών ἀπό τής λήξεως τής θητείας του. Κατά τόν πρώτον καταρισμόν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύο έργοδοτικών και δύο έργατικών μελών και τών αναπληρωτῶν αυτών όριζομένων πάντων διά κληρώσεως, ενεργουμένης εἰς μίαν τῶν πρώτων πέντε συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ή θητεία λήγει ἄμα τῇ συμπληρώσει δύο ἐτῶν ἀπό τοῦ διορισμοῦ τῶν.

Τά εἰς αντικαταστάσειν έκπιπτόντων ή οποιοδήποτε ἀποχωρούντων διοριζόμενα τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη διορίζονται διά τόν υπόλοιπον χρόνον τής θητείας τών έκπεσόντων ή ἀποχωρησάντων.

5) Τό Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει διά μυστικής ψηφοφορίας Πρόεδρον και δύο αντιπροέδρους, τόν μὲν Πρόεδρον εκ τών υπό στοιχ. α' τής παραγράφου 1 τακτικῶν μελών του, τούς δὲ αντιπροέδρους, τόν μὲν ἕνα εκ τών τακτικῶν έργοδοτικῶν μελών, τόν δ' ἕτερον εκ τών τακτικῶν έργατικῶν τοιούτων.

Μή ύφισταμένον Πρόεδρου και Ἀντιπροέδρου τό Διοικητικόν Συμβούλιον ενεργαί τήν έκλογήν ταύτην, προσκλήσει και υπό τήν προεδρείαν τοῦ πρεσβυτέρου τών υπό στοιχ. α' τής παραγράφου 1 τακτικῶν μελών αὐτοῦ. Ο Πρόεδρος και οί Ἀντιπρόεδροι ἀκούσι τά λειτουργήματά των μέχρι λήξεως τής θητείας των, ως μελών.

Οί Ἀντιπρόεδροι αναπληροῦσι τόν Πρόεδρον έλλείποντα, ἀπόντα ή κωλυόμενον, ως περὶ τούτου θέλει όρισει κανονισμός.

6) Τό Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει τοῦ Πρόεδρου, ὅστις καλεῖ αὐτό ὡςάκις κρίνει τούτο αναγκαίον ή επί τῇ έγγραφῶ αἰτήσει τριῶν τοῦλάχιστον εκ τών τακτικῶν μελών, εύρίσκεται δὲ εν ἀπαρτία παρόντων ἑπτὰ τοῦλάχιστον μελών και λαμβάνει ἀποφάσεις διά τής πλειψηφίας τών παρόντων και διά ψήφων οὐχι ὀλιγωτέρων τών πέντε, εν ἰσοψηφία ύπερισχούσης τής γνώμης ύπὲρ ής ἐδόθη ή ψήφος τοῦ προεδρεύοντος.

Επί μυστικής ψηφοφορίας εν ἰσοψηφία ή πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

7) Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων τηροῦνται μερίμνη τοῦ γραμματέως λεπτομερῆ πρακτικά, ἅτινα ύπογράφονται παρά τοῦ Πρόεδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τής Ἐπικρατείας, τῶν παραστάντων μελών, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ και τοῦ Γραμματέως.

Διά κανονισμοῦ όρισθήσεται εἰδικώτερον ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Διά Διατάγματος, προκαλουμένου παρά τοῦ Ὑπουργοῦ τής Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετά ήτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νά διαλυθῇ τό Διοικητικόν Συμβούλιον διά σοβαράς παραβάσεις τῶν όρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου ή τῶν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένων κανονισμῶν.

Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Διοικητική ἐπιτροπή, διοριζομένη διά τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος και ἀπαρτιζομένη εκ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ Πρόεδρος, ἕξ ἑνός Συμβουλίου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς αντιπρόεδρου, ἕξ ἑνός διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς

ΑΡΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΙΑΣ

Οικονομίας, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἧτις δέον νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διορίζονται ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ μέλη κεκτημένα τὰς αὐτὰς ιδιότητας, τὰς ὁποίας καὶ οἱ ἀναπληρούμενοι. Τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπληρωτῆς διορίζεται ἕτερος νομικὸς σύμβουλος. Τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀναπληρωτῆς ὀρίζεται εἰς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

Διὰ τὴν θητείαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται τοπικὰ διοικητικὰ ἐπιτροπὰ ἐξ 6 ἢ 9 μελῶν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑποκαταστήματος. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς συμμετέχουν δι' ἰσὺ ἀριθμοῦ α') ἠσφαλισμένοι β') ἐργοδῶται καὶ γ') δημόσιοι, δημοτικοί, κληροτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἕτερα εἰδικὰ πρόσωπα. Τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 ὀριζόμενα ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν τοπικῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν καὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν, ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

Ἀρμοδιότης Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 15.

1) Τὸ Δ. Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰδρυμα καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Εἰδικώτερον ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὸ μαθηματικὸν αὐτοῦ ἰσοζύγιον, μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἰσπραξίαν τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ τὴν ταχείαν καὶ κανονικὴν διὰ τῶν οἰκείων ὑποκαταστημάτων πληρῆγησιν τῶν παροχῶν, ἀσκει τὰς ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδόμενων διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἀνατιθεμένης αὐτῷ λειτουργίας, ἀποφατίζει περὶ τῆς τιποθετήσεως τῶν κεφαλαίων, τῆς ἐκποιήσεως, ὑποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυριάσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἰδρύματος, συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν καὶ παρακολούθησιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει καὶ ὑποδεικνύει μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπρόσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς. Δύναται ἀπιφάσει τοῦ Δ. Σ. ἢ ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος νὰ ἀνατίθῃται καὶ εἰς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἢ ἄνωτερον ὑπάλληλον τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐκτὸς ἔδρας τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσώπησις αὐτοῦ ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς δύναται, ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. ν' ἀνατίθῃται εἰς τοὺς προέδρους ἢ ἀντιπροέδρους τῶν τοπικῶν διοικ. Ἐπιτροπῶν ἢ τοὺς διευθύνοντας τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος.

3) Δύναται μέρος τῶν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνατιθεμένων ἀρμοδιοτήτων, ἀφορῶσιν τὴν ἐνέργειαν ποσηθειῶν πάσης φύσεως ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων ἀξίας οὐχὶ μείζονος τῶν 100.000 δραμῶν νὰ μεταβιβάζεται εἰς τακτικὰς ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν τοῦ κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα, ἧτις θέλει καθορίσῃ εἰδικώτερον τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν, τὸν τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τῶν καὶ τὰ τῆς ἀρμοδιῆς τῶν μελῶν αὐτῶν.

4) Αἱ τοπικὰ διοικητικὰ ἐπιτροπὰ παρακολουθοῦν τὴν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐπιτελοῦν τὰς ἐργασίας τοῦ οἰκείου ὑποκαταστήματος, μελετοῦσι τὰ κατὰ τόπους εἰδικὰ ζητήματα καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος γνώμας περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς ὀργα-

νώσεως τῆς ἀσφαλίσεως, μεριμνῶν διὰ τὴν κατὰ τόπους ἐργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας καὶ ἔχουσιν ἐν γένει πᾶσαν ἄλλην διοικητικὴν λειτουργίαν, ἣτις ἤθελεν κριθῆ σκόπιμην ἢ ἀνατεθῆ εἰς περιφερειακὰ ὄργανα, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀποκεντρωτικῆς ἀρχῆς.

5) Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ αἱ τοπικὰ διοικητικὰ ἐπιτροπὰ δύνανται νὰ συνιστοῦν ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτῶν καὶ μὴ πρὸς γνωμοδότησιν ἢ προπαρασκευῆν ἐπὶ ζητημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἰδρύματος.

Εἰς ὅσας ἐπιτροπὰς ἀνατίθενται θέματα ὑγειονομικῆς φύσεως ἐκπροσωπεῖται ἐν αὐταῖς δι' ἐνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου καὶ ὁ Πανελληνίος Ἰατρικὸς Σύλλογος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος συνιστωμένων ἐπιτροπῶν, ἢ ὁ οἰκείος ἰατρικὸς σύλλογος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιτροπῶν συνιστωμένων ὑπὸ τῶν τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

6) Διὰ διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰς Διοικητικὰς ἐπιτροπὰς ὡς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι προσώπων ἔτι δὲ καὶ αἱ διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς συνήθους κατοικίας τῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας μεταβάσεις πληρωτέαι ἀποζημιώσεις.

Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 16.

1) Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ὡς καὶ παρὰ τῇ, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 14 Διοικητικῆς ἐπιτροπῆ τοῦ ἰδρύματος ὀρίζεται ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας καὶ ὡς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Διευθύνται τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ διατεταγμένη.

2) Ὁ Ἐπίτροπος μετέχει, ἄνευ ψήφου, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις. Αἱ συνεδριάσεις θεωροῦνται νομίμως γυνόμεναι καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπιτρόπου, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκλήθη κανονικῶς. Διὰ διατάγματος ὀρισθῆσιν τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

3) Ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 14 παράγρ. 8), ἣν ὁ Ἐπίτροπος ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ἤθελε κρίνῃ ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων κανονισμῶν δὲν ἐκτελεῖται μέχρις οὔ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἄρῃ τὴν διαφωνίαν, ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐπὶ διαφωνίας τοῦ Ἐπιτρόπου πρὸς ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται κατὰ πρῶτον βαθμὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἐπὶ τῆς διαφωνίας, ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἰδρυμα.

4) Ἐὰν ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἤθελε κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα τὴν ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασιν του, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ δύνανται νὰ διατάξουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία ἀποφάσεως.

Ἐποπτικὰ Συμβούλια. Ἐλεγχος.

Ἄρθρον 17.

1) Παρὰ τῷ ἰδρύματι συνιστᾶται Κεντρικὸν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἐνὸς συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐνὸς ἐλεγκτοῦ τοῦ αὐτοῦ σώματος ὑποδεικνυμένων ἀμφοτέρων παρὰ τοῦ σώματος, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ

γού Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πριῶν ἡσφαλισμένων καὶ δύο ἐργοδοτῶν.

Παρὰ τοῖς περιφερειακοῖς ὑποκαταστήμασι τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, ἀποτελούμενα ἐξ ἐνὸς δικαστικοῦ ἐπὶ βαθμῶ τοῦλάχιστον Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐνὸς τραπεζικοῦ τοιοῦτου ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο ἡσφαλισμένων καὶ ἐνὸς ἐργοδοτοῦ. Τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐν τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλίαις ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν διέπεται παρὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 14, ἐκπίπτουσι δὲ οὗτοι καὶ ἀποκλείονται ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ μέλους τῶν ἐν λόγῳ συμβουλίῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 14.

3) Τὰ μέλη τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῶν καὶ οἱ ἀνακληθῆναι αὐτῶν, οἵτινες ὑποδεικνύονται καὶ λαμβάνονται κατὰ τὰς περὶ τούτου διὰ τὰ τακτικὰ μέλη διατάξεις, διορίζονται ἐπὶ διατεταθῆναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Τοῦ κεντρικοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν δὲ τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῶν ὁ δικαστικὸς ἢ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἀκπληρώσεως τῶν ἔργων τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῶν ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ κανονισμοῦ.

5) Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια δύνανται, πρὸς εὐχερεστεράν ἐπιτελεσθῆναι τῶν ἔργων τῶν, νὰ ζητῶσι τὴν παρ' αὐτοῖς ἀποσπασθῆναι ὀριζομένων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Οἱ ἐκ τοῦ Ἰδρύματος παρὰ τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλίαις ἀποσπώμενοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν ἐκ τῆς ἀποσπάσεως ταύτης, εἰμὴ μόνον τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν αἰτήσῃ ἢ τῇ τοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

6) Τὸ Κεντρικὸν ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ οἰκονομικῆς ἀποδοτικῆς αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ πεπραγμένα τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα. Τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐλέγχουσι τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ καταστήματος. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐκδίδουσι ἀποφάσεις καταλογισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα, αἵτινες ἐκτελοῦνται καθ' ἓν τρόπον καὶ δι' ὧν μέσων αἱ κατὰ τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐκδιδόμεναι καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια κατὰ τριμηνίαν συντάσσουσιν ἐκθέσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως, ἣτις δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐν εἰδικῷ βελτίῳ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 18.

Διαχείρισις.

1) Τὸ Ἰδρυμα τηρεῖ ἰδιαιτέρως καχωρισμένους λ)σμοὺς διὰ τὴν ἀσφάλειν κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀφ' ἐνὸς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειν τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἀφ' ἑτέρου, ὁ δὲ τρόπος τῆς οἰκονομικῆς τοῦ διαχειρίσεως καὶ τὸ ἐν γένει λογιστικὸν σύστημα θέλει ὀρισθῆναι διὰ κανονισμοῦ.

2) Οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Ἰδρυμα εἶναι τὸ ἡμερολογιακὸν τοιοῦτον.

3) Αἱ διὰ λ)σμὸν τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργούμεναι πρῶται θεταὶ πάσης φύσεως ὑλικῆς, ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις οἰκονομικῶν ἔργων ἐνεργοῦνται, ἐφ' ὅταν πρόκειται περὶ δαπάνης ἀνω τῶν 20.000 δραχ., διὰ μειοδοτικῶν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΪΣΤΟΡΙΑΣ

Αί προμήθειαι τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ διὰ λογαριασμῶν αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων θεσπισμένων εἰσφορῶν.

4. Τὰ πάσης φύσεως ἔξοδα διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν 10 ο)ο τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἐσόδων.

Ὑπηρεσίαι.— Προσωπικόν.

Ἄρθρον 19.

1) Τὸ Ἰδρυμα περιλαμβάνει :

α') Τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

β') Περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα, καὶ

γ') Τοπικὰ ὑποκαταστήματα.

2) Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτων ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, εἰσφέρειται εἰς τὸ Δ. Σ. ἢ τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πᾶν μέτρον χρήσιμον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ τὰς ἀναγκαίαις τροποποιήσεις τῶν κανονισμῶν, προπαρασκευάζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν, ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τὸ ἀσφαλιστικὸν ἰσοζύγιον τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ, μεριμνᾷ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου, τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος, ὑποδεικνύουσα τοὺς προσηφοτέρους τρόπους ἐπενδύσεως αὐτῆς καὶ τέλος προΐσταται πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

3) Περιφερειακὰ ὑποκαταστήματα συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλῃ, Πάτραις, Καλάμαις καὶ Χανίοις, τοπικὰ δὲ ὑποκαταστήματα εἰς κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα παρκαμένους συνήθως 500 τοῦλάχιστον ἠσφαλισμένοι. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀσφαλίσεως εἰς κέντρα μὲ μικρότερον ἀριθμὸν τῶν 500 ἠσφαλισμένων γίνεται διὰ περιστευόντων ὑπαλλήλων τοῦ πλησιεστέρου ὑποκαταστήματος.

4) Τὰ ὑποκαταστήματα ἐπιμελοῦνται τῆς κανονικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς ταύτην ὑπαγομένων προσώπων, τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν.

Τὰ τοπικὰ ὑποκαταστήματα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκείων περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων.

Ἡ καθ' ἕκαστα ἀρμοδιότης τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων ὁρισθῆσεται διὰ κανονισμοῦ.

5) Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἰδρύματος διεξάγεται ὑπὸ ἐμίσθων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων. Οἱ ἕκτακτοι ὑπάλληλοι προσλαμβάνονται μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν προσωρινῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ἔχει τὴν διὰ τοὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους καθωρισμένην διαβάθμισιν. Οὐδεὶς διορίζεται κατώτερος τακτικῶς ὑπάλληλος, ἐὰν δὲν ἐπιτύχη ἐν διαγωνισμῷ καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτυχίας.

6) Τὸ ἀνώτατον προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ Διευθυντῶν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διορίζεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα νομικῆς σχολῆς ἢ σχολῆς Πολιτικῶν ἢ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἀποδεικνυμένην πείραν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

7) Οἱ Διευθυνταὶ διορίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τρόπον, ἐκ τῶν κεκτημένων πανεπιστημιακῶν ἢ ἰσότιμον δίπλωμα καὶ εὐρείαν ἀσφαλιστικὴν ἢ οἰκονομικὴν κατάρτισιν.

8) Ο Γενικός Διευθυντής και οι Διευθυνταί απολύονται όριστικώς ή προσωρινώς διά Διατάγματα, προκαλουμένου παρά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, μετ' απόφασιν Συμβουλίου, αποτελουμένου εξ ενός Αραιοπαγίτου ως Προέδρου, ενός τακτικού καθηγητού της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και ενός των Νομικών Συμβούλων, εφ' όσον υφίσταται εις των λόγων, δι' ους απολύονται οι μόνιμοι υπάλληλοι του Υπουργείου της Εθνικής Οικονομίας.

9) Τα μέλη του ανωτέρου Συμβουλίου διορίζονται εκάστοτε αίτήσει του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, ο μὲν Αραιοπαγίτης υπό της ολομελείας του Αρείου Πάγου, ο καθηγητής του Πανεπιστημίου υπό της οικείας σχολής, ο δὲ Νομικός σύμβουλος υπό της ολομελείας του Νομικού Συμβουλίου.

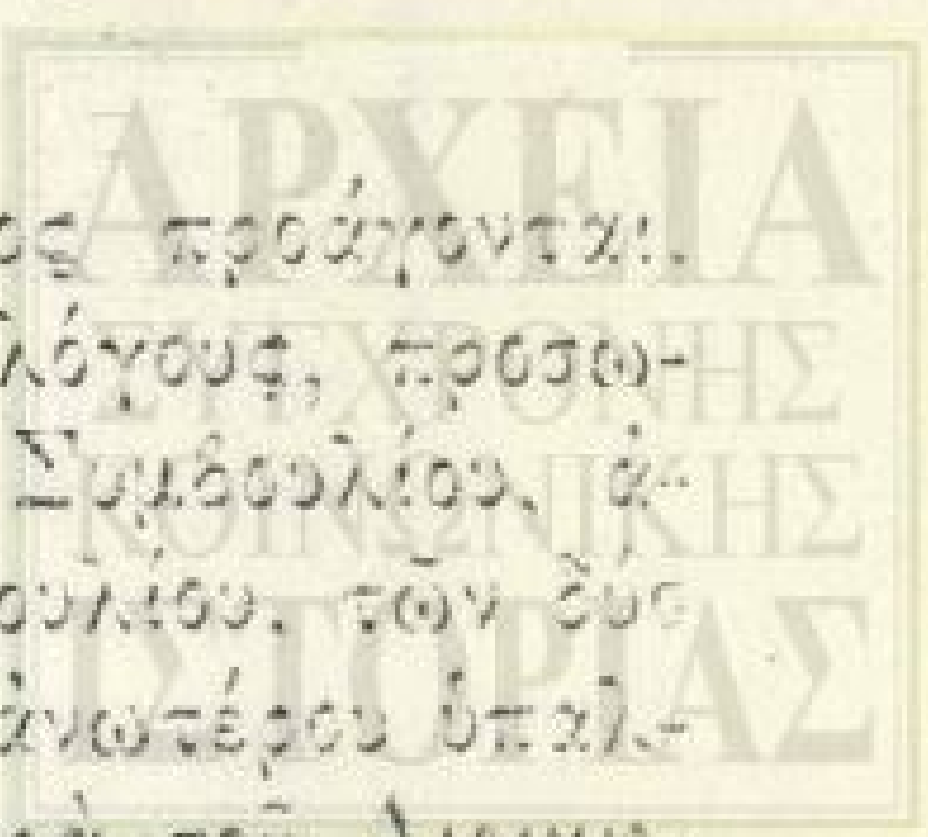
10) Ο τρόπος της λειτουργίας των υπηρεσιών του ιδρύματος, ή σύνθεσις αὐτῶν, ο τρόπος της προσλήψεως των ανωτέρων τακτικῶν και των εκτάκτων υπαλλήλων και υπηρεσιῶν, τὰ προσόντα των, τὰ της προαγωγῆς των, τὰ των ἀδειῶν και μεταθέσεων αὐτῶν, τὰ πρὸς τὴν θέσιν των ἀσυνδίβιστα, οι λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως και ἀπολύσεως αὐτῶν, αι πειθαρχικαί ποιναί και ο τρόπος ἀσκήσεως της πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, ως και πᾶσα λεπτομέρεια σχετικῆ πρὸς τὴν υπαλληλικὴν των κατάστασιν θέλουσιν όρισθῆ διά κανονισμῶν, εκδομένων και μετ' απόφασιν του Υπουργικου Συμβουλίου. Οι κανονισμοί οι ἀφορῶντες τὴν υπαλληλικὴν κατάστασιν του προσωπικου και τὴν μισθοδοσίαν αὐτου (παρ. 13) δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διά μεταγενεστέρου κανονισμου μόνον κατὰ τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτῶν.

11) Υπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν οργανισμῶν παρεφεροῦς δράσεως πρὸς τὸ Ἴδρυμα κεκτημένοι πενταετῆ τουλάχιστον υπηρεσίαν και βαθμολογικὴν ἀντιστοιχίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν του Ἰδρύματος μετατάσσονται τῆ αίτησει των εις τὸ Ἴδρυμα υπό τον αὐτὸν τουλάχιστον βαθμόν, εφ' όσον ἤθελον καιθῆ κατὰ τὰ διά κανονισμου όρισθητόμενα, ικανοί διά τὴν θέσιν, ἣν πρόκειται νὰ καταλάβουν. Επίσης κατὰ τον αὐτὸν τρόπον προτιμῶνται διά τὴν κατάληψιν των δημιουργουμένων θέσεων και οι λόγω οικονομικῶν ἀπολυθέντες ή κατακατάντες υπεράριθμοι υπάλληλοι του Υπουργείου Εθνικῆς Οικονομίας.

12) Εντὸς ἑτους ἀπὸ της ισχύος του παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται νὰ μετατάσσονται εις τὰς υπηρεσίας του Ἰδρύματος ως τακτικοί υπάλληλοι, Δημόσιοι υπάλληλοι κεκτημένοι τὰ παρὰ των κανονισμῶν της παραγράφου 10 όρισθητόμενα προσόντα. Η μετατάξις ἐνεργεῖται διά Διατάγματα προκαλουμένου παρά του αρμοδίου Υπουργου τῆ αίτησει του πρὸς μετάταξιν υπαλλήλου και μετὰ σύμφωνον γνώμη του οικείου Διοικητικου Συμβουλίου και του Διοικ. Συμβουλίου του Ἰδρύματος. Οι οὕτω μετατασσόμενοι λογίζονται απολυόμενοι της δημοσίας υπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως, διαφυλασσόμενων υπὲρ αὐτῶν πάντων των εκ ταύτης ἀπορρεόντων δικαιωμάτων πλην του της εισπράξεως της τυχόν ἀνηκούσης αὐτοῖς εκ του Δημοσίου Γαμείου συντάξεως, ἣτις εισπραξίς ἀποκλείεται εφ' όσον χρόνον υπηρετοῦσι παρά τῷ Ἰδρύματι.

13) Αἱ μισθοδοσίαι των υπηρετούντων εις τὸ Ἴδρυμα υπαλλήλων και αι ἐπ' αὐτῶν φορολογικαί κρατήσεις όρίζονται διά κανονισμῶν δὲν δύνανται δὲ νὰ εἶναι ἀνώτεροι των ἀντιμισθιῶν και κρατήσεων των ἰσοβαθμίων Δημοσίων υπαλλήλων, ἠϋξημένων κατὰ 20 ο)ο. Ὁ μισθὸς του Γενικου Διευθυντου και των Διευθυντῶν όρίζεται δι' ἀποφάσεως του Υπουργικου Συμβουλίου, μετὰ γνώμη του Διοικητικου Συμβουλίου του Ἰδρύματος.

14) Οι τακτικοί υπάλληλοι του Ἰδρύματος προάγονται, υποδιβάζονται ή απολύονται διά πειθαρχικους λόγους, προσωρινώς ή όριστικώς μετ' απόφασιν υπηρεσιακου Συμβουλίου, ἀποτελουμένου εκ του Προέδρου του Διοικ. Συμβουλίου, των δυο αντιπροέδρων, του Γενικου Διευθυντου και ενός ανωτέρου υπαλλήλου του Ἰδρύματος, όριζομένου κατ' ἔτος παρά του Διοικητικου Συμβουλίου.

15. Διά Διατάγματος, προκαλούμένου παρά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος, θέλουσιν όρισθῆ τα της μεταεκπαιδύσεως των υπαλλήλων αυτού προς θεωρητικήν ειδικεύσιν εις τα θέματα των κοινωνικῶν Ασφαλίσεων καὶ τῆς καθ' ὅλου Κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη μεταεκπαίδευσις δύναται ν' ἀνατεθῆ δαπάναις τοῦ Ίδρύματος εἰς λειτουργοῦντα ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Οικονομική ὀργάνωσις.

Πόροι ἐν γένει.

Ἄρθρον 20.

- 1) Τὸ Ίδρυμα ἔχει ὡς πόρους :
 - α) εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας.
 - β) τὰ ποσά, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς τυχόν συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάναις διὰ τὴν χορήγησιν, εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.
 - γ) ἐκ τῆς παρά τοῦ Ίδρύματος διαθέσεως τῶν χρησίων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐντῦπων, ἅτινα θέλουσιν ὄριση κανονισμοί.
 - δ) τοὺς τόκους καὶ τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.
 - ε) τὰ πρόστιμα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸ Ίδρυμα ἀποδόσεως θέλει ὀρισθῆ διὰ Διατάγματος. καὶ
 - στ') πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.
- 2) Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ίδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ποσοῦ μέχρι 15.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, μετ' ἐγκρισιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὄρων τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

Εἰσφοραί.

Ἄρθρον 21.

1) Τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸ Ίδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὀρίζεται δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν οὗτος ἐκάστοτε ἀνήκει καὶ κατανέμεται εἰς βάρος τοῦτου καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

A) Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων ἀποτελούντων μέλη πληρωμάτων πλοίων ἢ πλοιαρίων :

Μισθολογικὴ κλάσις	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δραχμάς	εἰς βάρος ἠσφαλ. δρ.	εἰς βάρος ἐργοδότου δρ.
I	0,25	0,10	0,15
II	0,80	0,30	0,50
III	1,30	0,50	0,80
IV	1,90	0,75	1,15
V	2,80	1,15	1,65

B) Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ἠσφαλισμένων :

I	0,50	0,20	0,30
II	1,60	0,65	0,95
III	2,60	1,05	1,55
IV	3,80	1,50	2,30
V	5,60	2,25	3,35

15. Διά Διατάγματος, προκαλούμένου παρά του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας, μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος, θέλουσιν όρισθῆ τὰ της μεταεκπαιδεύσεως τῶν υπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς θεωρητικὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς καθ' ὅλου Κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη μεταεκπαίδευσις δύναται ν' ἀνατεθῆ δαπάναις τοῦ Ίδρύματος εἰς λειτουργοῦντα ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.

Πόροι ἐν γένει.

Ἄρθρον 20.

- 1) Τὸ Ίδρυμα ἔχει ὡς πόρους :
- α) εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας.
 - β) τὰ ποσὰ, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς τυχόν συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας διὰ τὴν χορήγησιν, εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.
 - γ) ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Ίδρύματος διαθέσεως τῶν χρησίων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως ἐντῦπων, ἅτινα θέλουσιν ὀρίσθι κανονισμί.
 - δ) τοὺς τόκους καὶ τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.
 - ε) τὰ πρόστιμα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, τὰς ἐπιβαλλομένας διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸ Ίδρυμα ἀποδόσεως θέλει ὀρισθῆ διὰ Διατάγματος. καὶ
 - στ') πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.
- 2) Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ίδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ποσοῦ μέχρι 15.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, μετ' ἐγκρισιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὄρων τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

Εἰσφοραί.

Ἄρθρον 21.

1) Τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸ Ίδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὀρίζεται δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν οὗτος ἐκάστοτε ἀνήκει καὶ κατανέμεται εἰς βᾶρος τοῦτου καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

A) Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων ἀποτελούντων μέλη πληρωμάτων πλοίων ἢ πλοιαρίων :

Μισθολογικὴ κλάσις	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δραχμὰς	εἰς βᾶρος ἠσφαλ. ὄρ.	εἰς βᾶρος ἐργοδότου ὄρ.
I	0,25	0,10	0,15
II	0,80	0,30	0,50
III	1,30	0,50	0,80
IV	1,90	0,75	1,15
V	2,80	1,15	1,65

B) Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ἠσφαλισμένων :

I	0,50	0,20	0,30
II	1,60	0,65	0,95
III	2,60	1,05	1,55
IV	3,80	1,50	2,30
V	5,60	2,25	3,35

Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδόμενου καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενα ποσὰ εἰσφορῶν ν' αὐξηθῶσι τὸ πολὺ κατὰ 20 ο)ο.

Γ. Προκειμένου περὶ πάσης φύσεως συνταξιούχων, εἰσφορά 5 ο)ο ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν.

2. Αἱ πρὸς τὸ Ἴδρυμα εἰσφορᾶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ὀρίζονται δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογ. κλάσεως, εἰς ἣν ἐκάστοτε ὑπάγεται οὗτος, ὡς ἀκολούθως :

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ. εἰς δραχ.	εἰς βάρος ἠσφαλ. δραχ.	εἰς βάρος ἐργοδότης δραχ.
I	0,60	0,25	0,35
II	1,70	0,70	1,00
III	2,70	1,10	1,60
IV	3,80	1,50	2,30
V	5,50	2,20	3,30

3. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 ἢ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προβλεπομένης αὐξήσεως, δεόν διὰ Διαταγμάτων νὰ αὐξομοιοῦνται αἱ παρὰ τῶν πραγματοποιηθέντων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμεναι εἰσφορᾶ ἀναλόγως τῶν διὰ τοὺς μ. ὄρους τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καθοριζομένων αὐξομειώσεων, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ καταλήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

4. Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 καθοριζόμεναι εἰσφορᾶ αὐξάνονται :

ἀπὸ 1ης	Ἰανουαρίου 1939	κατὰ	τὸ	1)3
»	»	»	1944	» ἕτερον 1)3
»	»	»	1949	» » »
»	»	»	1954	» » »
»	»	»	1959	» » »
»	»	»	1964	» » »

Καθ' ἐκάστην αὐξήσιν εἰσφορῶν, περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, δύναται διὰ Διατάγματος νὰ καθορίζεται διάφορος κατανομή τῆς εἰσφορᾶς μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ λήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

5. Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ καθορισθῇ ὡς χρονικὴ βᾶσις τῆς ἀσφαλίσεως ἡ ἐβδομάς ἢ ὁ μὴν, εἴτε γενικῶς, εἴτε δι' ὀρισμένης κατηγορίας ἠσφαλισμένων. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ θέλουσι καθορισθῇ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μετὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τῆς χρονικῆς βάσεως ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι.

6. Ἐὰν συνταξιούχος πραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἐργασίας χωρὶς τοῦτο νὰ συνεπάγεται λῆξιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν (ἄρθρα 33 παράγρ. 1 καὶ 34 παρ. 1) θαρύνεται ὁ ἐργοδότης μετὰ τὰς δι' αὐτὸν ὀριζόμενας κατὰ τὴν παράγραφον 1 περιπτώσεις Α' καὶ Β' εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

7. Εἶναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐργοδοτῶν ἀφ' ἑτέρου περὶ μεταβολῆς τοῦ τρόπου κατανομῆς μεταξὺ αὐτῶν τῆς ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 ὀριζομένης εἰσφορᾶς.

8. Ἐπὶ τῶν μὴ λαμβανόντων ἀμοιβὴν ἠσφαλισμένων, ὁλόκληρος ἡ εἰσφορά θαρύνει τὸν ἐργοδότην.

Κατάβολοι τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 22.

1) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνεται ὁ ἐργοδότης. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος παρέχη κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἐναντι ἀμοιβῆς εἰς ἐργοδότην, ὅστις θὰ εἶναι ὁ ἐκμεταλλεύμενος τὴν σχετικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιακρίτως ὁ ἐν λόγῳ ἐργοδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλεύμενος τὴν ἐπιχείρησιν.

2) Διὰ κανονισμοῦ καθορισθήσεται ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν. Ὁ ἐργοδότης δέον ἐντὸς ἐπτά τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὀρισθησομένου χρόνου νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα τὰς εἰσφοράς.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ Ἴδρυμα πρὸς εἰσπραξίαν τῶν εἰσφορῶν ἐκδίδει καὶ χρησιμοποιεῖ ἔνσημα, ταῦτα ἀπολαμβάνει τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπισμένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα, ἐξομοιούμενα ἀπολύτως πρὸς αὐτά.

3) Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν, τὰ βαρύνοντα τούτους κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῶν μισθῶν ἀπαλλάσσεται ὁ ἠσφαλισμένος τῆς τῆς τῆς τῆς καταβολῆς, βαρυνούσης τοῦ λοιποῦ τὸν ἐργοδότην.

4) Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν καταβάλῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα τὰ ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἠσφαλισμένων, παρακρατηθέντα κατὰ τὴν προηγούμενη παράγραφον ποσά, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαίρεσως.

5) Ἡ παρά τοῦ ἐργοδότητος μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἠσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν.

6) Ἡ διάρκεια τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως καὶ τὰ πρὸς καθορισμὸν τῶν παροχῶν ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἀποδεικνύονται διὰ δελτίου, παρεχομένου παρά τοῦ Ἰδρύματος εἰς ἕκαστον ἠσφαλισμένον καὶ ἀνανεούμενον τὸ πολὺ κατὰ τριετίαν. Κατὰ τοῦ περιεχομένου τοῦ δελτίου ἢ παραλείψεων ἐν αὐτῷ, δύναται ὁ ἠσφαλισμένος νὰ ὑποβάλῃ ἐνστάσιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνανεώσεως. Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὰ δελτία λεπτομέρειαι.

Εἰσπραξις καθυστερουμένων εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 23.

1) Εἰσφοραί, μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτου τέλους, ἴσου πρὸς τὰ 10)100 τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

2) Δι' εἰσφοράς, καθυστερουμένας πέραν τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταὶ ἐπιβάλλεται ὁ νόμιμος τόκος ὑπερημερίας ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἠϋξημένου κατὰ τὸ πρόσθετον τέλος, περὶ οὗ ἡ προηγούμενη παράγραφος.

3) Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτήσεις τοῦ Ἰδρύματος ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, τόκων ὑπερημερίας, προσθέτων τελῶν ἢ δαπανῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 45 παρ. 2 ἢ ἐπαυξήσεων τῶν εἰσφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 65 ἢ ἐκ καταλογισμῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 66 εἰσπράττονται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων», ἐνισχυμένης πρὸς τοῦτο τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρά τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκάστοτε ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ ἐκ ταμειακῶν γραμματέων β' τάξεως καὶ δημοσίων εἰσπρακτῶρων.

Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας, ἃς συνεπάγεται δι' αὐτὸ ἢ διὰ τῆς ταμειακῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἀναγκαστικῆς εἰσπραξις τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, τοῦ κατ' ἔτος καταβλητέου ποσοῦ ὀριζομένου διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

4) Ὡς τίτλοι διὰ τὴν παρά τῶν Ταμείων βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίαν τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἀπαιτήσεων χρησιμεύουσι καταστάσεις ὀφειλετῶν, συντασσόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ Ταμεία παρά τοῦ Ἰδρύματος.

5) Κατὰ τῆς τῆς τῆς ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται ἐνστάσεις

υποβαλλόμενοι, κατά τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα καὶ ἀπευθυνόμενοι, κατὰ τοῦ Ἰδρύματος καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ, διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ διώκοντος, ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν ὑπερβαίνοντων τὰς 20.000 δραχ.

6) Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, ἢ κατὰτάξεις αὐτῶν γίνεται προνομιακῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἀρθροῦ 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐνδεχομένη δὲ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ οὕτω συντρέχουσαι προνομιακαὶ ἀπαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

7) Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπραξίαν τῶν εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ τριετίαν, ἀφ' ἧς αὗται κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης παραγραφῆς ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

8) Εἰσφοραὶ ἀδικαιολογητῶς εἰσπραχθεῖσαι, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐντόκως πρὸς 5 ο)ο.

Ὁ διὰ τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἀδικαιολογητῶς εἰσπραχθεισῶν εἰσφορῶν ἐνδιαφερόμενος ἠσφαλισμένος δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν πληρωμὴν τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτῷ ἐντόκως ποσοῦ.

Τοποθέτησις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 24.

1) Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ἰδρύματος δύνανται νὰ ἐπενδύωνται εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ εἰς κινητὰς ἀξίας ἠγγυημένας παρ' αὐτοῦ ἢ νὰ διατίθενται εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν προσοδοφόρων ἀκινήτων ἢ εἴτε πρὸς χορήγησιν δανείων ἐπὶ πρώτη ὑποθήκη, τέλος ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, εἰς δάνεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων γενικωτέρας χρησιμότητος διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

2) Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ διαθέτῃ μέρος τῆς περιουσίας του:

α) Πρὸς ἐπέκτασιν καὶ πλουτισμὸν, χάριν τοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως, τῶν ἐκασταχοῦ τυχόν ἀνεπαρκῶν θεραπευτηρίων (ιατρείων, νοσοκομείων, σανατορίων, ἀσύλων, μαιευτηρίων, βρεφικῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν ἢ ὑδροθεραπευτηρίων) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, δήμους, κοινότητας, ἰδρύματα καὶ φιλανθρωπικὰς ὁργανώσεις.

β) Πρὸς ἀπόκτησιν ἰδίων θεραπευτηρίων, ὅπου κρίνεται ἀνεπαρκῆς ἢ μὴ συμφέρουσα ἢ χρησιμοποίησις τῶν ὑφισταμένων τοιούτων διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τὸ Ἴδρυμα δικαιούται νὰ συμμετέγῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν θεραπευτηρίων καὶ νὰ ἐνασχῆ ἔλεγχον ἐπὶ τούτων, εἰς ἔκτασιν καθοριζομένην διὰ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κράτους, τῶν δήμων, κοινοτήτων, ἰδρυμάτων καὶ φιλανθρωπικῶν ὁργανώσεων, συναπτομένων συμφωνιῶν.

3) Τὸ Δημοσίον, οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες δύνανται νὰ παραχωρῶσι δωρεὰν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Ἴδρυμα τὰ κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου σκοπῶν.

4) Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδόμενου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται εἰδικώτερον καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἢ κατὰ τὰς ἀνωτέρω τιθεμένας γενικὰς ἀρχάς, ἀκολουθητέα παρὰ τοῦ Ἰδρύματος οἰκονομικὴ πολιτικὴ.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καὶ δικονομικὰ προνόμια.

Ἄρθρον 25.

1) Τὸ Ἴδρυμα ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ,

κοινοτικού ή λιμενικού φόρου, άμέσου ή έμμέσου, παντός τέλους ταχυδρομικού ως και δικαστικού εις πάσαν δίκην του και τέλος αποκλύει ανεξαιρέτως άπασών των άτελειών και προνομίων, δικαστικών, διοικητικών και οικονομικών, ως εάν είναι αυτό τὸ Δημόσιον.

2) Ουδέποτε διατάσσεται προσωρινή εκτέλεσις κατά τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου αποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκουμένη αἴτησις ἀναιρέσεως ὡς και ἢ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.

3) Ὁ εἰς τὸ Ἰδρυμα ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς αποφάσεως ὄρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ὀριζομένου προσώπου.

Εἰς πάσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεῦναι και μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ δίδων τὸν ὄρκον κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ και ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄρκος διετυπώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἔκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.

4) Ἀπασαί αἱ δίκαι τοῦ Ἰδρύματος εἰσάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνώπιον παντός δικαστηρίου και τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμῳ προτετιμημέναί τὴν ὁγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἀνευ πράξεως προτιμήσεως.

5) Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ἰδρύματος κατὰσχέσις εἶναι ἄκυρος και ἀποδίδει τούτο τὰ κατασχεθέντα, ἐὰν δὲν ἐπιβληθῇ δύνάμει ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς και ἐὰν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἢ ἀπαίτησις, δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἢ κατὰσχέσις στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου, δὲν γίνεται μνεῖα τῆς ἀδείας ταύτης ἢ τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.

6) Τὰ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἐντελὴ ἀπόδειξις περὶ τε τῆς ἀληθείας και τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεών των κατὰ παντός μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἢ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Μ Ε Ρ Ο Σ Γ'.

Ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παροχὰι τοῦ Ἰδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας.

Ἰατρικὴ περίθαλψις.

Ἄρθρον 26.

1) Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἠσφαλισμένου ἢ οἰουδήποτε συνταξιούχου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτων και ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἢ ἀσθένεια, τὸ Ἰδρυμα χορηγεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ τὸν διαμένοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον, εἰς ἣν ἔκτασιν και εἰς ἃ κέντρα θέλει ὀρίση κανονισμός, ἰατρικὴν περίθαλψιν τούτέστι τὴν δέουσαν ἰατρικὴν ἀντίληψιν, τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα και τὰ συνήθη θεραπευτικὰ μέσα.

2) Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἢ ἰατρικὴν περίθαλψιν συνίσταται εἴτε εἰς μαιευτικὴν και ἐν ἀνάγκῃ ἰατρικὴν ἀντίληψιν μετὰ τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων και συνήθων θεραπευτικῶν μέσων εἴτε εἰς ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὡς και τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ βοηθήματος.

3) Εὐθὺς ὡς καθίσταται δυνατὴ ἡ χορήγησις ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς ναυτικούς ἠσφαλισμένους, ὁ ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται πάσης κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον ὑποχρεώσεως πρὸς περαιτέρω ἰατρικὴν περίθαλψιν.

4) Ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις χορηγεῖται δωρεάν. Δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ ὀρισθῇ μερικὴ συμμετοχὴ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου εἰς τὰς διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν δαπάνας τοῦ ἰδρύματος, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τοῦ πέμπτου αὐτῶν.

5) Ἐπὶ ἀσθενείας ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα δὲν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

6) Ἡ ἰατρικὴ καὶ μαιευτικὴ ἀντίληψις χορηγεῖται ἐν ἰατρείῳ, κατ' οἶκον ἢ προκειμένου περὶ ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων καὶ ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ, καθ' ἃ περὶ τούτου θέλει ὀρίσῃ κανονισμός.

7) Τὸ ἴδρυμα ἐνασκει κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ἰατρικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, δι' ἐπισκέψεως τούτων καὶ κατ' οἶκον διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων προσώπων.

8) Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἰατρικῆς καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν φαρμάκων, τὸ ἴδρυμα συνάπτει συμβάσεις, εἴτε μετὰ τῶν ἐκασταχοῦ ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων τῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, εἴτε μεθ' ὀρισμένων ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν ἢ προσλαμβάνει ἴδιον ὑγειονομικὸν προσωπικόν, κατὰ τοὺς ὀρισμούς κανονισμοῦ.

Ἰατροὶ μὴ ἔχοντες ἀσκήσει ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγοῦν ἰατρικὰς φροντίδας ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν πρόκειται περὶ τῆς χορηγήσεως τοιούτων φροντίδων εἰς ἰατρεῖον, νοσοκομεῖον ἢ θεραπευτήριον, τελούν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἰατροῦ κεντημένου τὴν ἀνωτέρω πείραν ἢ εἰς κέντρα, ἐνθα δὲν ὑπάρχουν ἰατροὶ τοιαύτης πείρας.

9) Ὅσακις τὸ συμφέρον τῆς ἀσφαλίσεως ἐπιβάλλει τὴν ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ἰδρύματος χορήγησιν φαρμάκων εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους, δύναται τοῦτο νὰ ἀποκτᾷ ἐντὸς τοῦ δι' ἐκάστην πόλιν καθωρισμένου ἀριθμοῦ φαρμακείων, ἴδια τοιαῦτα, ἅτινα διαχειρίζεται δι' ἐπιστημόνων φαρμακοποιῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀπόκτησιν τίτλων φαρμακείων προτιμᾶται τὸ ἴδρυμα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἴδρυμα δύναται νὰ διατηρῇ φαρμακαποθήκας πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἰδίων θεραπευτηρίων καὶ ἰατρείων.

Πρόσθετος περίθαλψις ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 27.

1) Ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένεια τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου οὐχὶ ὅμως καὶ μέλους οἰκογενείας ἀπαιτεῖ τὴν περίθαλψιν αὐτοῦ ἐν Σανατορίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ, τὴν χρησιμοποίησιν ἐιδικῶν θεραπευτικῶν μέσων (π. χ. χρῆσιν λουτρῶν ἢ μηχανοθεραπείαν κλπ.) ἢ παντὸς εἶδους προθέσεις ἢ θεραπευτικὰς συσκευάς, τὸ ἴδρυμα δύναται νὰ παρέχῃ τὴν πρόσθετον ταύτην περίθαλψιν κατὰ τοὺς ὀρισμούς τοῦ κανονισμοῦ.

2) Διὰ τοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρισθῇ ἡ μερικὴ συμμετοχὴ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας κατὰ πσοστὸν οὐδέποτε ἀνώτερον τοῦ τρίτου τούτων.

3) Ἡ πρόσθετος περίθαλψις, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἢ βελτίωσιν τῆς υγείας τῶν θυμάτων ἀτυχημάτων χορηγεῖται αὐτοῖς ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ ἰδρύματος, ἄνευ οἰασδήποτε συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας.

ἰατρ. περίθαλψιν

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΑΣ

Δαπάναι μετακινήσεως ασθενῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἐάν ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου οὐχὶ ὅμως καὶ μέλους οἰκογενείας δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία ἐν νοσοκομείῳ ἢ ἡ παροχὴ τῆς θεούσης ειδικῆς ἰατρικῆς ἀντιλήψεως, ἢ ἡ ἀπαιτεῖ ἢ ἀσθένειά του, τὸ Ἴδρυμα συμμετέχει, καθ' ὃ μέτρον καὶ ὑφ' ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ὡς θέλει ὁρίσῃ κανονισμός, εἰς τὰς δαπάνας πρὸς μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ πλησιέστερον κέντρον, ἐνθα εἶναι δυνατόν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δέουσα ἰατρικὴ ἀντιλήψις ἢ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

Ἐξοδα κηδείας.

Ἄρθρον 29.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου οὐχὶ δὲ καὶ μέλους οἰκογενείας, τὸ Ἴδρυμα καταβάλλει, ἔξοδα κηδείας ἐκ δραχμῶν 1.000.

2) Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

Μὴ ὑπαρχόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας, δικαιουμένων εἰς ἔξοδα κηδείας τὸ Ἴδρυμα καταβάλλει εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας.

Ἐπίδομα ἀτυχήματος.

Ἄρθρον 30.

1) Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος συνεπεῖα ἀτυχήματος μὴ ὀφειλομένου εἰς δόλον ἢ ἀδικαιολόγητον ἀμέλειαν καταστῇ ἀνικανὸς πρὸς ἐργασίαν, καὶ συνεπεῖα τούτου ἀπέχει τῆς ἐργασίας του, δικαιούται ἡμερησίου χρηματικοῦ βοηθήματος (ἐπίδομα ἀτυχήματος). Ἀδικαιολόγητος ἀμέλεια ὑφίσταται μόνον, ἐάν ὁ παθὼν ἀδικαιολογήτως παρέβῃ διατάξεις ἰσχυρόντων νόμων ἢ Διαταγμάτων περὶ τῶν ὅρων ἀσφαλείας ἢ κανονισμῶν περὶ αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἢ ἐκδοθέντων μὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐπικυρωθέντων δὲ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον οἱ κανονισμοὶ εἶναι ἀνηρτημένοι κατὰ τρόπον εὐανάγνωστον εἰς καταφανῆ μέρη τοῦ τόπου ἐργασίας.

2) Τὸ Ἴδρυμα δύναται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ διακόπῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἢ νὰ παρέχῃ μέρος μόνον αὐτοῦ, ὡσάκις διαπιστώνει προσηκόντως, ὅτι ὁ δικαιούχος ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασίν του, συνεπεῖα μὴ τηρήσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενων ὑποχρεώσεων περὶ τῆς ὀφειλομένης συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν.

Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ἰδρυματός ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἡ ἐπελθούσα εἰς τὴν ἠσφαλισμένον ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, μέχρι τῆς παρόδου αὐτῆς, οὐδέποτε δὲ πέραν τῶν ἑπτακοσίων τριάκοντα ἡμερῶν. Ἐπὶ ἀνικανοτήτων διαρκουσῶν πέραν τῶν 10 ἡμερῶν τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας. Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως :

Κλάσεις	Δραχμαὶ
I	9
II	27
III	45
IV	66
V	96

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου εδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 ἀξιομειοῦται τὸ ἐπι-

δρα αναλόγως τῶν ὀρισθησομένων μέσων ὄρων τῶν μισθολογικῶν κλάσεων.

5) Ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος λαμβάνει ἀντιμισθίαν παρὰ τοῦ ἐργοδότη, τὸ ἐπίδομα μειοῦται εἰς τρόπον, ὥστε προστιθέμενον εἰς τὴν λαμβανομένην ἀντιμισθίαν νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὴν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον πρὸ τοῦ ἀτυχήματος καταβάλλομένη ἀμοιβήν.

6) Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους, τοὺς δικαιουμένους ἐπιδόματος καὶ νοσηλευομένους εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια, δαπάναις τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος μειοῦται, διὰ μὲν τοὺς μὴ βαρυνομένους διὰ συντηρήσεως οἰκογενείας, κατὰ τὰ δύο τρίτα, διὰ δὲ τοὺς συντηροῦντας οἰκογένειαν κατὰ τὸ τρίτον.

Ἐπιδόματα κυφορίας καὶ λοχείας.

Ἄρθρον 31.

1) Ἡ ἠσφαλισμένη δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ ἕξ εβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτὸν ἡμερησίου ἐπιδόματος (ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας).

2) Τὸ ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας καταβάλλεται ἐφ' ὅσας ἡμέρας τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναγραφόμενης περιόδου ἢ ἠσφαλισμένη ἀπέχει τῆς ἐργασίας τῆς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασίμων ἡμερῶν.

3) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος κυφορίας καὶ λοχείας ἰσοῦται πρὸς τὰ 40 ο)ο τοῦ μέσου ἡμερησίου μισθοῦ.

Μέλη οἰκογενείας.

Ἄρθρον 32.

1) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τὰ κάτωθι πρόσωπα:

α') Ἡ σύζυγος, ἐπὶ ἠσφαλισμένης δὲ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος σύζυγος.

β') Τὰ ἄγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, υἱοθετηθέντα, προγενεὶ καὶ ἐπὶ ἠσφαλισμένης καὶ τὰ νόθα) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

γ') Ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀνάπηρος καὶ ἄπορος πατήρ.

δ') Οἱ ὄρφανοὶ πατρός καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμοι.

2) Τὰ πρόσωπα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συμβιῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ συντήρησις των βαρύνει κυρίως αὐτόν.

Θεωρεῖται, ὅτι ὑπάρχει συμβίωσις καὶ ἐὰν διὰ σοβαροῦς λόγους, ὀρισθησομένους διὰ κανονισμοῦ, ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα δὲν διαμένουσι προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

3) Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπει τοῦτο, δύνανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, αἱ παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 26 νὰ χορηγῶνται καὶ εἰς τὰ τέκνα καὶ μετὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὄριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται συνθῆκαι καθιστώσαι ἀναγκαίαν τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὰ τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Παροχαὶ τοῦ Ἰδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Α'. Σύνταξις ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 33.

1) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματι-

κῆς ἢ πνευματικῆς. δὲν δύναται νὰ κερδίῃ, δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς δυνάμεις, τὰς δεξιότητες τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, πλέον τοῦ τρίτου ἐκείνου, ὅπερ συνήθως κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

Ὡς ἀναπηρία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ διαρκοῦσα κατὰ πρόβλεψιν τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας.

2) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἡσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπηρος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγρ. 1 δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος συντάξεως (σύνταξις ἀναπηρίας).

3) Ὁ ἡσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος καὶ διαπιστωθῇ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχουσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 35 ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιούνται τῆς συντάξεως, ἧς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίως συντάξεως ἀναπηρίας συνίσταται ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ καὶ ἐκ προσαυξήσεως.

Τὸ σταθερὸν ποσὸν ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀσχέτως τῶν μισθολογικῶν κλάσεων, εἰς ἃς ὑπάγεται ὁ ἀνάπηρος ἡσφαλισμένος.

Αἱ προσαυξήσεις διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐργασίας ὀρίζονται ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, ἐν ἧ' ἐπραγματοποιήθη αὕτη, ὡς ἀκολούθως:

δρ. 0,15	ἐν τῇ μισθολογικῇ κλάσει	I
δρ. 0,50	»	II
δρ. 0,90	»	III
δρ. 1,45	»	IV
δρ. 2,30	»	V

Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς πλείονα ἐργοδότας (ἄρθρον 8 παρ. 2) ὑπολογίζονται, ἀπαξ μὲν τὸ βασικὸν ποσόν, ἀθροιστικῶς δὲ αἱ προσαυξήσεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δι' ἐκάστην ἀπασχόλησιν.

Ἐπι ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τῶν, περὶ ὧν αὕτη, διατάξεων δέον ἐφ' ἑνὸς ν' ἀξιομειοῦται ἀναλόγως τὸ ἀνωτέρω σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως ὡς καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτοῦ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ ἐφ' ἑτέρου νὰ προσαρμύζωνται πρὸς τὰς ἐν λόγῳ μεταβολὰς τὰ ποσὰ τῶν κερρηγημένων συντάξεων.

5) Διὰ τὰ θύματα ἀτυχημάτων τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 40 ο)ο τῆς ἀντιμισθίας ἣν ἐλάμβανε τὸ θῦμα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος ἡσφαλισμένος εὐρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπατοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ βοήθειαν ἑτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία).

7) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίως συντάξεως ἀναπηρίας ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον ἐργασίας.

Β'. Σύνταξις γήρατος.

Ἄρθρον 34.

1) Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ἡσφαλισμένη, ἐὰν ὁ μὲν μετὰ τὸ 65ον ἢ δὲ μετὰ τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν κερδίζουσι, ἐξ οἷασι δὴποτε ἐργασίας, πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐκείνου, ὅπερ κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1 δικαιούται συντάξεως (σύνταξις γήρατος).

2) Διὰ τὸν κατὰ ποσὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως γήρατος ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 6 καὶ 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Γ'. Σύνταξις χήρας, ὀρφανῶν καὶ γονέων.

Ἄρθρον 35.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἢ τῆς συνταξιούχου ἢ ἠσφαλισμένου ἢ ἠσφαλισμένης, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1 δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένους παραγράφους,

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, οὗ ἢ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανοῦσαν.

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ τὰ ὅποια δὲν λαμβάνουσιν ὅπωςδῆποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου) ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἑγγονοὶ καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνεβίου μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπ' αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ

δ) Οἱ γονεῖς, ἐὰν συνεβίου μετὰ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) καὶ ἡ συντήρησις των ἐβάρυνε κυρίως αὐτὸν (αὐτήν).

2. Ἡ χήρα (χήρος) δὲν δικαιούται συντάξεως.

A) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου τῶν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός :

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

β) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης, καὶ

B) Ἐὰν ὁ θανὼν (ἢ θανοῦσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, εἰς ἣν δικαιούται ἡ χήρα (χήρος) ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς συντάξεως δηλαδὴ ἣτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν (αὐτήν) ἢ εἰς ἣν θὰ ἐδικαιούτο οὗτος (αὕτη), ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἐκάστου τέκνου ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἢ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον σύνταξις αὐτοῦ διπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης)· μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιούμενης συντάξεως τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἐνλόγω ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἡ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

5) Οἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 ἑγγονοὶ, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως, ἐὰν δὲν ὑφίσταται χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἢ ἐὰν ὑφισταμένων τοιούτων, διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηντλήθη τὸ ὀριζόμενον ἐν ἐδαφίῳ 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἑγγόνου, προγονοῦ ἢ γονέως ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), χωρὶς ὁμῶς τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἑγγόνων, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τὸ πο-

ΑΡΧΕΙΑ
ΚΡΟΝΗΣ
ΟΝΙΚΗΣ
ΟΡΙΑΣ

σόν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἐκκλινοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

7) Ἐὰν πρόσωπον, ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένης διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιουμένων συντάξεως τελῆ εἰς κατὰστασιν ἀπολύτου ἀναπηρίας, τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς ἐξευρισχόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ, χωρὶς ἢ τοιαύτη ἐπαύξησης γὰρ θίγη ὅπως δῆποτε τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων.

8) Πρόσωπα, ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιουμένων συντάξεως, δὲν δικαιοῦνται τοιαύτης, ἢ στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν, δι' ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἤθελον καταδικασθῆ διὰ πράξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου).

Δ. Ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 36.

1) Ἐὰν εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἠσφαλισμένου (ἠσφαλισμένης) παρὰ τῷ ἰδρύματι, ὁ ἀνάπηρος ἢ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα πρόσωπα δὲν δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40, παρ. 2 χορηγεῖται αὐτοῖς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐπομένων παραγράφων.

2) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένης (ἠσφαλισμένου) ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως:

- α) Ἡ χήρα (χήρος).
- β) Ἐλλείψει χήρας (χήρου) δικαιουμένης, τὰ τέκνα.
- γ) Ἐλλείψει καὶ τέκνων δικαιουμένων, οἱ ἔγγονοι καὶ προγονοί, καὶ
- δ) Ἐλλείψει καὶ ἐγγόνων ἢ προγονῶν δικαιουμένων, οἱ γονεῖς.

3) Πάντα τ' ἀνωτέρω πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως, ἐὰν ὁ θανὼν ἢ θανούσα ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1.

4) Ἐὰν ὑπάρχουσι πλείονα δικαιούμενα πρόσωπα, ἡ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσις κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἰσομοίραν.

5) Τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, ἥτις θ' ἀναγνωρίζετο ὑπὲρ τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐὰν οὗτος, μετὰ πραγματοποίησιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 40 παρ. 1 ἐλάχιστου ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας συμπληρουμένων διὰ τῶν ἐλλειπουσῶν τοιούτων εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκε κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας ἤθελε καταστῆ ἀνάπηρος.

Ε. Ἐναρξίς καὶ λήξις δικαιώματος συντάξεως.

Ἄρθρον 37.

1) Τὸ εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος δικαίωμα ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1 ἠσφαλισμένου, αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως καὶ λήγει ἅμα ὡς ἐκλείψωσιν αἱ ἐν ἄρθροισι 33 καὶ 34 προϋποθέσεις ἢ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

2) Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ὀφειλομένης εἰς ἀτύχημα τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπαυσε τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀτυχήματος δικαίωμα.

3) Τὸ δικαίωμα τῆς χήρας (χήρου) εἰς σύνταξιν ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) καὶ λήγει διὰ τῆς τελέσεως νέου γάμου παρὰ τῆς χήρας ἢ χήρου ἢ διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τελέσεως νέου γάμου παρὰ τῆς χήρας χρησιμοποιεῖται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἅπασι βοήθημα ἴσον πρὸς δύο ἐτήσιας συντάξεις αὐτῆς. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ βοηθήματος ἀποστέλλεται διὰ τὴν χήραν οἰαδήποτε ἀξίωσις σχετιζομένη μὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου.

4) Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν τέκνων, ἐγγόνων καὶ προγονῶν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ γονέως ἢ πάππου, ἢ ἐπὶ τέκνου κωφορουμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, λήγει δ' ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἢ καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τούτου.

α') διὰ τῆς συνάψεως γάμου, β') διὰ τῆς ἀναλήψεως συστηματικῆς βιοποριστικῆς ἐργασίας ἀποφερούσης πρὸν τοῦλάχιστον τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως καὶ γ') διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

Τὸ ἀνωτέρω ὄριον ἡλικίας :

α') Δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγονοῦ ἀνιχνίου, λόγῳ παθήσεως, διὰ πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν καὶ

β') Παρατείνεται μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα συνεχίζουν τὴν μόρφωσιν αὐτῶν εἰς σχολὰς γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀσχοῦσι βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

5) Τὸ δικαίωμα τοῦ γονέως εἰς σύνταξιν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου υἱοῦ (θυγατρὸς) καὶ λήγει διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

ΣΤ'. Ἰδιαιτέρα πρόνοια ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων.

Ἄρθρον 38.

1) Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς συνταξιούχους περιθαλψὴν εἴτε εἰς καταστήματα περιθάλψεως ἀναπήρων ἢ γερόντων, εἴτε εἰς ὄρφανοτροφεῖα ἢ ἕτερα εὐαγῆ ἰδρύματα :

α') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀναλόγως ἢ τῶν ἰδίων ἢ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος αὐτῶν, καὶ

β') Κατ' αἰτήσεις τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τῶν συνταξιούχων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοξικομανῶν ἢ μεθυσκομένων καθ' ἕξιν ἢ περὶ πασχόντων ἐξ ἐπικινδύνων ψυχικῶν ἢ λοιμωδῶν παθήσεων.

2) Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω περιθαλπομένων ἢ θεραπευομένων συνταξιούχων μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον μὲν ἐὰν οὗτοι δὲν βαρύνωνται διὰ τῆς συντηρήσεως οἰκογενείας, εἰς τὸ ἥμισυ δὲ ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει.

3) Ἐὰν πταίσματι τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνος ἢ τοῦ ἀντιλήπτορος αὐτοῦ, δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ χορήγησις ἢ ἡ συνέχισις τῆς περιθάλψεως καὶ ἐξ ἧς θὰ ἤρπετο πιθανῶς ἡ ἀναπηρία, δύναται τὸ Ἴδρυμα νὰ στερήσῃ αὐτὸν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς συντάξεώς του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τοῦ ἔτους.

4) Διὰ κανονισμοῦ θέλουσιν ὀρισθῆναι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ'.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν παροχῶν. Παροχαὶ ἀσθενείας.

Ἄρθρον 39.

1) Παροχαὶ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 26, 27, 28, 29 καὶ 31 χορηγοῦνται, εἰς μὲν τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐντὸς τὸ πολὺ 12 μηνῶν πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀσθενείας ἐπρῆξατοποίησεν 50 τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, εἰς δὲ τὸν συνταξιούχον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον οὗτος λαμβάνει σύνταξιν παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Αἱ παροχαὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 26 χορηγοῦνται καὶ εἰς τὴν χήραν ἠσφαλισμένου ἐὰν οὗτος μὲν, ἐντὸς

ἐξ τῶ πολὺ μηνῶν πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐπραγματοποιήσεν εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ὁ δὲ τακετὸς ἤθελεν ἐπέλθῃ ἐντὸς τριακοσίων τῶ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

Παροχὰ ἀναπηρίας γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 40.

1) Οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 33, 34 καὶ 35 ἀναγνωρίζεται, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος (ἠσφαλισμένη) δὲν ἐπραγματοποιήσεν ἐπτακοσίας πεντήκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐκ τῶν ὁποίων τριακοσίας τοῦλάχιστον ἐντὸς τεσσάρων τῶ πολὺ ἐτῶν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 34 ὀριζομένου ὀρίου ἡλικίας ἢ τοῦ θανάτου του, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐλάμβανε σύνταξιν, ὅτε μειοῦται ἀναλόγως ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τριακοσίων ἡμερῶν ἐργασίας.

2) Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς παροχῆς τοῦ ἄρθρου 36 ἀναγνωρίζεται ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος (ἠσφαλισμένη) ἐπραγματοποιήσεν ὀλιγωτέρας τῶν ἐπτακοσίων πεντήκοντα καὶ περισσοτέρας τῶν τριακοσίων ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν τοῦλάχιστον διακοσίας ἐντὸς τῶ πολὺ τριετίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου του.

Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἄπαξ μόνον δύναται ν' ἀσκηθῇ. Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν δύναται ν' ἀποκτηθῇ μόνον δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος πραγματοποιήσῃ ἐκ νέου τὸν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας. Εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως ὑπολογίζονται διὰ τὴν προσ-αύξησιν αὐτῆς καὶ αἱ ἡμέραι ἐργασίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθη ἢ ἐφ' ἄπαξ ἀποζημιώσις.

Εἰδικαὶ προϋποθέσεις διὰ θύματα ἀτυχημάτων.

Ἄρθρον 41.

1) Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ συντάξεων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ πλήρωσις τῶν προϋποθέσεων τῶν ἄρθρων 39 καὶ 40, ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπείᾳ:

α) ἀτυχήματος ἐκ βιαίου συμβάντος, ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς καὶ β) ἐξ ἐπαγγελματικῆς νόσου.

2) Ἐὰν τὸ ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς αἱ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας χορηγοῦνται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον, ἀνεὺ τῆς πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 39, αἱ δὲ παροχαὶ τῶν ἄρθρων 33 καὶ 35, ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 40. Αἱ τυχόν ὑπολειπόμενα μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 750 ἡμέραι ἐργασίας, λογίζονται ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐργασίας.

3) Ὡς ἐπαγγελματικὴ νόσος ᾗσακκηρίζεται ἡ ἐξ ὀξείας ἢ χρονίας δηλητηριάσεως ἢ ἀσθενείας περιλαμβανομένης εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα Α. προσβολῆ τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐὰν οὗτος ἐντὸς τῆς προηγούμενης τῆς ἐπελεύσεως τῆς δηλητηριάσεως ἢ ἀσθενείας διατίσῃ, ἐπραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἐργασίας ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρισθῆσεται διὰ κανονισμοῦ, εἰς ἐπιγείου-σιν, περιλαμβανομένην ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι Β. καὶ ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν προσβαλοῦσαν αὐτὸν δηλητηρίασιν ἢ ἀσθένειαν.

ΠΙΝΑΞ Α'.

Ἀσθένειαι καὶ δηλητηριώδεις οὐσίαι:

α) Δηλητηρίασις διὰ μολύβδου τῶν κραμάτων καὶ συνθέτων αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

β) Δηλητηριάσεις δι' υδραργύρου τῶν ὀμαλγεμάτων καὶ τῶν συνθέτων αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

γ) Μόλυνσις ἐξ ἀνθρακος.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἐπιχειρήσεις.

α) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων ἐμπεριεχόντων μόλυβδον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μολυβδόχου τέφρας τῶν ἐργαστασίων ψευδαργύρου. Τῆξις παλαιῦ ψευδαργύρου καὶ μολύβδου εἰς ἀκατεργάστους ὄγκους. Κατασκευὴ ἀντικειμένων ἐκ χυτοῦ μολύβδου ἢ μολυβδίνων μίγμάτων. Πόλυγραφικαὶ βιομηχανίαι. Κατεργασία τῶν συνθέτων τοῦ μολύβδου, κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ ἠλεκτρικῶν συσσωρευτῶν. Παρασκευὴ καὶ χρῆσις ψελογανῶμάτων περιεχόντων μόλυβδον. Στίλβωσις διὰ ριניσματῶν μολύβδου ἢ διὰ στιλβοκόνεως μολυβδόχου. Ἐργασίαι χρωματισμοῦ περιλαμβάνουσαι τὴν προπαρασκευὴν ἢ τὴν κατεργασίαν ἐπιχρισμάτων μαστίχης (στόκου) ἢ βαφῶν περιεχοσῶν χρωστικὰς οὐσίας μολύβδου.

β) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων υδραργύρου, κατασκευὴ μετρικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν ὀργάνων. Παρασκευὴ πρώτων ὑλῶν, διὰ τὴν πιλοποιίαν. Ἐπιχρυσώσεις διὰ πυρός. Χρῆσις υδραργυρικῶν ἀντλιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων λευκοπυρακτώσεως. Κατασκευὴ ἐμπυρευμάτων (καψυλίων) διὰ κροτοῦντος υδραργύρου.

γ) Κατεργασία ζωϊκῶν ὑπολειμμάτων. Φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις, μεταφορὰ ἐμπυρευμάτων.

Διὰ κανονισμῶν δύναται νὰ ἐπεκταθῆ ὁ κύκλος τῶν εἰς τὸν πίνακα Α' ἀναφερομένων παθήσεων ἢ νὰ προστεθῶσι καὶ ἕτεραὶ δηλητηριάσεις ἢ ἀσθένειαι ὀριζομένων ὅμα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι Β' καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ἀντιστοιχοσῶν ἐργασιῶν ἢ ἐπιχειρήσεων.

4) Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσεται ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως ἀτυχημάτων ἐν γένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Κοιναὶ διατάξεις

Καταβολὴ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν.

Ἄρθρον 42.

1) Αἱ συντάξεις καταβάλλονται εἰς μηνιαίας ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Προκειμένου περὶ συνταξιούχων διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αἱ συντάξεις δύναται νὰ καταβάλλωνται καὶ κατὰ διαστήματα μακρότερα ἄλλ' εἰς τὸ τέλος τούτων κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

Δύναται νὰ προεξοφλοῦνται τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου ἐξ τοῦ πάλυ μηνιαίας δόσεις τῶν ἐτησίων συντάξεων, ἐπὶ μηνιαίῳ τόκῳ καὶ ἀσφαλίστρῳ 1 ο)ο.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τρόπον καὶ εἰς χρόνον ὀρισθησόμενον διὰ κανονισμοῦ.

2) Ἐὰν τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήξῃ πρὸ τῆς παρόδου τοῦ μηνός, δι' ὃν κατεβλήθη ἡ σχετικὴ δόσις, οὐδὲν μέρος τοῦ ποσοῦ τῆς ληφθείσης δόσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἴδρυμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς τῶν τυχόν μετέπειτα δικαιουμένων προσώπων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ μηνός.

3) Τὰ κατὰ μῆνα ποσὰ τῶν συντάξεων στρογγυλεύονται εἰς ἀκεραίας δραχμάς, τῶν κλασμάτων τῆς δραχμῆς, τῶν μὲν κάτω τῶν 50 λεπτῶν παραλειπομένων, τῶν δ' ἄνω τῶν 50 λεπτῶν, λογιζομένων ὡς ἀκεραίων δραχμῶν.

ΡΧΕΙΑ
ΕΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

4) Κακῶς χρηρηγηθεῖσαι εἰς χρῆμα παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἐντεταλαμένων αὐτὰς ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκτός ἐὰν δὲν διαπιστοῦται ἀμέλεια αὐτῶν, ἔστω καὶ ἐλαφρὰ ἢ οἱ λαβόντες ταῦτα ἀπέκρυψαν οὐσιώδη περιστατικά ἢ ἐπεκαλέσθησαν τοιαῦτα ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀναληθοῦς αὐτῶν, ὅποτε αἱ χρηρηγηθεῖσαι παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τούτων.

Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρηρηγηθεῖσαι παροχαὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἴδρυμα ἐντόκως πρὸς 6 ο)ο.

Ἐξόφλησις καὶ εἰδικὴ προστασία παροχῶν

Ἄρθρον 43.

1) Ἡ ἐξόφλησις τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, οὐδ' εἰς πληρωμὴν οἰουδήποτε φόρου.

2) Πᾶσαι αἱ πράξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ καὶ ἐξώδικοι ἢ παντὸς εἴδους πληρεξούσια πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαστικὴν ἐπιδίωξιν ἢ πραγματοποιήσιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους, τὰ διὰ πληρεξούσια καταβλητέα συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς δραχμὰς 20. Δύναται διὰ τοῦ κανονισμοῦ νὰ ὀρισθῇ ἡ προσαγωγή ἰδιωτικῶν πληρεξουσίων.

3) Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἡ κατάσχες ἢ ἡ ἐγκώρησις τῶν παροχῶν τῶν χρηρηγουμένων παρὰ τοῦ Ἰδρυματος. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχες ἢ ἐγκώρησις μέχρι τῶν δύο πέμπτων τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

4) Συμφηρισμὸς κατὰ δόσεις μὲ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον χρηρηγουμένας παροχὰς ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόσβεσιν οἰασδήποτε ὀφειλῆς τῶν δικαιοῦχων πρὸς τὸ Ἴδρυμα.

Ὁ διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον συμφηρισμὸς ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ἰδρυματος.

5) Ἐὰν ὁ δικαιοῦχος οἰασδήποτε ἐκ τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα δηλώσῃ ἄγνοιαν γραμμάτων ἢ πρὸς αὐτὸν καταβολὴ ἐνεργεῖται ἐγκύρως ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως παρὰ δύο ἀξιοπίστων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πληρωμὴν, μαρτύρων, προτεινομένων παρὰ τοῦ δικαιοῦχου καὶ τῇ ἐπιθέσει τοῦ δικτυλικοῦ τοῦ ἀποτυπώματος.

Ἀναστολὴ καταβολῆς συντάξεων.

Ἄρθρον 44.

Ἡ καταβολὴ τῶν παρὰ τοῦ Ἰδρυματος χρηρηγουμένων συντάξεων πάσης φύσεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ δικαιοῦχος ἐκτίει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μακροτέραν τῶν ἑξ μηνῶν. Ἐὰν ὁμοίως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἅτινα εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου, θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως, δύναται νὰ καταβάλληται εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα τὸ ποσὸν συντάξεως, ὅπερ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωσιν θ' ἀπενέμετο αὐτοῖς, καὶ

β) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ἰδρυματος, παραμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλέον τῶν ἑξ μηνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου καὶ κατόπιν ἰατρικῆς γνωματεύσεως περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς υἱείας του, δύναται νὰ χρηρηγηθῇ αὐτῷ ἐφ' ἅπασι ἀποζημιώσεις, ἴση πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως, ἐπὶ ὀριστικῇ ἀποσβέσει τοῦ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος του καὶ πάσης ἀξιώσεως οἰουδήποτε ἐπὶ οἰασδήποτε παροχῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

Συρροή παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 45.

1) Ἐὰν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον πλειόνων παροχῶν εἰς χρῆμα, χρηρηγοῦνται πᾶσαι ἄνευ περιορισμοῦ τινος.

2) Εάν διά δικαστικής απόφασης βεβαιωθεί, ότι τὸ ἀτύχημα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ὀφείλεται εἰς δόλον τοῦ ἐργοδότη ἢ τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ προστεθέντος προσώπου, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται, ὅπως καταβάλῃ:

α) Εἰς τὸ Ἴδρυμα πᾶσαν τὴν δαπάνην τούτου, προκλήθεισαν ἐν τῆς λόγῳ τοῦ ἀτυχήματος χρηρηγήσεως παροχῶν καί:

β) Εἰς τὸν παθόντα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 δικαιοῦμενα πρόσωπα, τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ Ἀστικὸν δίκαιον ἀνηκούσης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως καὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον χρηρηγητέων αὐτοῖς παροχῶν.

3) Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῆσονται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς προηγουμένης παραγράφου δαπανῶν.

Παραγραφή

Ἄρθρον 46.

1) Πᾶσαι αἱ εἰς χρῆμα παροχὴ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

2) Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐφ' ἑαυτῆς ἀποζημιώσιν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεώς του.

Οὐδέποτε χρηρηγοῦνται συντάξεις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν.

3) Ἀπαιτηταί συντάξεις, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί παραγράφονται.

4) Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δικαιώματα τοῦ ἰδρύματος τοῦ θανόντος, ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτου παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς βεβαιώσεως τὴν εὐθύνην ἀποσάσεως.

Αἱ σχετικαὶ ἀδιατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

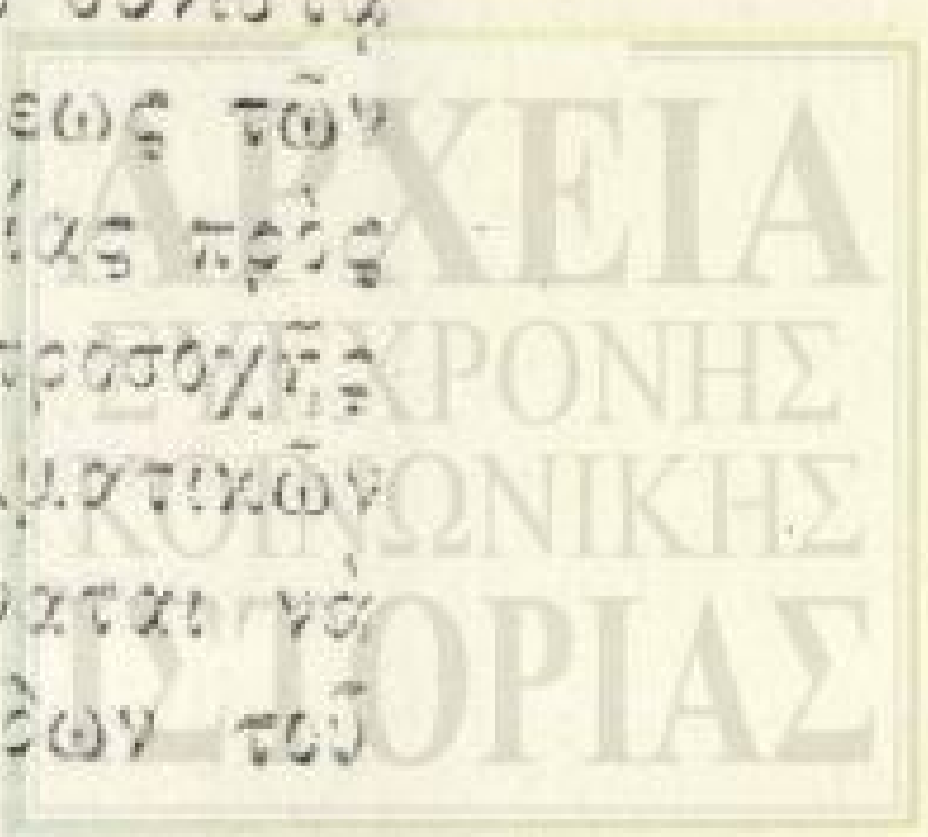
Προληπτικὴ δράσις.

Ἄρθρον 47.

1) Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, γενικῆς ἢ εἰδικῆς φύσεως, συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ ἰδία τῶν κοινωνικῶν τοιούτων (συματιώσεως, καρδίου, ἀρροδισίων, ἀλκοολισμοῦ κλπ.) ὡς καὶ τῆς ἀναπηρίας καὶ νὰ ἐνισχύῃ προσπάθειας τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων ἢ Ὁργανισμῶν, ὀργανώσεων ἢ ἰδρυμάτων τεινούσας εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου ὑγιεινῆς καὶ ἰδιαίτερος τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

2) Τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ ἐνισχύῃ τὴν δράσιν τοῦ σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

3) Ἴνα ἡ προληπτικὴ δράσις τοῦ καταστή πλεον ἀποτελεσματικὴ, τὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ ὀργανώσῃ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἐκθέσεις ὑγιεινῆς, νὰ συνιστᾷ καὶ συντηρᾷ μουσεῖα τῶν ὀργάνων καὶ σκευῶν προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων καὶ νὰ καταβάλῃ συστηματικὰς προσπάθειας πρὸς ἐκλαίψεσιν τῶν γνώσεων ὑγιεινῆς καὶ ἀνάπτυξιν τῆς προσοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων. Ἡ διὰ τὸν σκοπὸν τούτον δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 1)100 τῶν συνολικῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Προαιρετική ασφάλισις.

Πρόσθετος και αυτοτελής.

"Άρθρον 48.

1) Διά συμβάσεων, συναπτομένων μεταξύ άφ' ενός ήσφαλισμένου ή ομάδος ήσφαλισμένων ή εργοδοτών και άφ' άλλου του Ίδρυματος, δύναται τούτο, επί τή καταβολή είτε παρά τών ήσφαλισμένων είτε παρά τών εργοδοτών, είτε παρ' άλλωτέρων ασφαλίσεων, να αναδέχεται τήν χρηγήησιν εις τούς ήσφαλισμένους :

α') Τών περί των τών άρθρων 33, 34, 35 και 36 παροχών ή τινών εκ τούτων, είτε ηύξημένων κατά ποσόν, είτε ύπερ κύκλιου δικαιουμένων προσώπων ευρυτέρου του διά τών άρθρων 35 και 37 παραγρ. 4 διαγραφόμενων, είτε ύπό προϋποθέσεις ευνοϊκωτέρας τών εν άρθρω 40 καθοριζόμενων, και

β') Ώρισμένου κεφαλαίου.

Κανονισμός θέλει όρίση τά καταβλητέα ασφαλίστρα και ειδικώτερον τάς χρηγήητέας πρισθέτους παροχάς.

Διά τών άνωτέρω συμβάσεων δύναται να όρίζηται, ότι τά παρά τών ήσφαλισμένων καταβλητέα ασφαλίστρα παρακρατούνται εκ τών μισθών αλλών παρά του εργοδότου.

Διά τήν καταβολήν και είσπραξιν τών παρά του εργοδότου παρακρατουμένων ασφαλίσεων και τών παρά τούτου ύπεσχημένων ισχύουσιν αι διατάξεις τών άρθρων 22 και 23 περί καταβολής και είσπράξεως τών είσφορών.

2) Ήπιτρέπεται εις τό Ίδρυμα, όπως διά συμβάσεων καταρτιζόμενων μετά προσώπων μη αναφερομένων εις τό άρθρον 2 του παρόντος νόμου ανάλαμβάνη τήν χρηγήησιν αυτοίς παροχών εναντι ασφαλίσεων.

Οί γενικοί όροι, εις δέον να διαλαμβάνωσιν αι τοιαύται συμβάσεις και τά τιμολόγια τών καταβλητέων ασφαλίσεων όρισθήτονται διά κανονισμού.

Προαιρετική συνέχισις τής ασφάλισως.

"Άρθρον 49.

1) Πρόσωπον διατέλεσεν ήσφαλισμένον παρά τώ Ίδρυματι, εάν εντός τής άμέσως πρό τής τελευταίας ήμέρας εργασίας πενταετίας, είχε πραγματοποιήση τουλάχιστον τετρακοσίαις ήμέραις εργασίας, δικαιούται πρό τής παρόδου έξ μηνών από τής πραγματοποιήσεως τής τελευταίας ήμέρας εργασίας να συνεχίση προαιρετικώς τήν ύπαγωγήν του εις τήν ασφάλισιν (ασφάλισις άσθενείας, ασφάλισις αναπηρίας, γήρατος και θανάτου) παρά τώ Ίδρυματι καταβάλλον άνελλειπώς όλόκληρον τό ποσόν τής είσφοράς.

2) Διά τήν προαιρετική συνέχισιν τής ύπαγωγής εις τήν ασφάλισιν ό ενδιαφερόμενος δικαιούται να κατατάξη έαυτόν είτε εις τήν μισθολογικήν κλάσιν, εις ήν άνήκε κατά τήν τελευταίαν πραγματοποιηθεΐσαν ήμέραν εργασίας, είτε εις μίαν τών δύο άμέσως κατωτέρων τοιούτων.

3) Ό προαιρετικώς συνεχίζων τήν ύπαγωγήν του εις τήν ασφάλισιν εξοφλιούται κατά πάντα πρός τόν ύποχρεωτικώς ήσφαλισμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Άσφάλισις εμπόρων και επαγγελματιών.

"Άρθρον 50.

Διά Διατάγματων εκδιδόμενων, προτάσει του Ύπουργού Έθνικής Οικονομίας, μετά γνώμη του Συμβουλίου τών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, θέλουσι συσταθή δύο Οργανισμοί Ασφάλισως, εις διά τούς εμπόρους και έτερος διά τούς

επαγγελματίας και βιοτέχνας, χωρίς να αποκλείεται και η ύστατος ενός ενιαίου Οργανισμού Ασφαλίσεως διά πάντα τα άνωτέρω πρόσωπα.

Οί σὺτω συσταθησόμενοι Οργανισμοί θά αποτελέσουν Νομικά πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύοντες ἐν Ἀθήναις και ὑποκείμενοι εἰς τὴν ἐποπτεῖαν και τὰς ἐλεγχῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀσκούμεν,ν εἰς τὴν ἑκτασιν, καθ' ὃν τρόπον και δι' ὧν ὀργάνων θέλουσι ὀρῆξῃ Διατάγματα ἐκδιδόμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀρίζόμενα. Οί Οργανισμοί σὺτω θά καλύπτουν τοὺς διὰ Διατάγματος καθορισθησομένους κινδύνους, πλὴν τῆς ἀσθενείας. Διὰ τοῦ Διατάγματος ὀρισθῆσονται λεπτομερῶς οἱ ὄροι, ὑφ' οὗς θεωροῦνται πραγματοποιηθέντες οἱ ἠσφαλισμένοι κινδύνοι.

Διὰ Διαταγμάτων, καθ' ὁμοίον τρόπον ἐκδοθησομένων, θέλουσι καθορισθῆ ὁ τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως και λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Οργανισμῶν, οἱ εἰς αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλισθησόμενοι, οἱ πόροι τῶν Οργανισμῶν καθοριζόμενοι εἰς βάρος ἀποκλειστικῶς τῶν ἀσφαλισθησομένων, αἱ χορηγητέαι παροχαὶ και αἱ προϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτῶν, ὡς και ὁ κύκλος τῶν εἰς αὐτὰς δικαιουμένων προσώπων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ Οργανισμῶν θά ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 23, 25, 42, 46, 68 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ παροχαὶ θά ἀπονέμονται, και αἱ σχετικαὶ ἀμφοδότησεις θά ἐπιλύωνται κατὰ τὰ ἐν μέρει Δ' τοῦ παρόντος Νόμου ὀρίζόμενα μετὴν διαφορὰν ὅτι, ὅπου παρὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὀρίζεται συμμετοχὴ ἠσφαλισμένων και ἐργοδοτῶν μετέχουν ἀντ' αὐτῶν ἀναλόγως ἰσάριθμοι ἔμπλοροι ἢ ἐπαγγελματίαι και βιοτέχνας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἐπονομὴ παροχῶν και ἐπίλυσις ἀμφοδότησεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἐπονομὴ παροχῶν.

Διαδικασία και ἀρμοδία ὀργανα.

Ἄρθρον 51.

1) Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν δικαιουμένων προσώπων δι' ἀποφάσεως τῶν ὀργάνων ἀσφαλίσεως, ἅτινα θέλει ὀρίσῃ κανονισμῶς. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀργάνων ἐνεργοῦνται αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μειώσεις, ἀναστολαί, διακοπαὶ ἢ στερήσεις τῶν παροχῶν ἢ αἱ ἐκπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιώματος, οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43 παράγρ. 4 συμφηρισμοὶ ὡς και ὁ καθορισμῶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοδότη.

2) Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται νὰ ἀξιῶσι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως τὴν ἑκδοσιν ἐγγράφων, εἰδικῶς ἠτιολογημένων ἀποφάσεων, ὅσάκις τὰ ἐν λόγῳ ὀργανα ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων παροχῶν, εἴτε ἀπλύτως, εἴτε ἐν τῇ ἑκτάσει και τῇ μορφῇ, ὑφ' ἣν αἰτοῦνται ταῦτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

3) Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ διακοπῆ ὀριστικῶς τοιαύτης σύνταξεως, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ πρὸ τῆς παρελευσεως ἔτους, νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιῶται, ὅτι εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσαν κατάστασιν τῆς υγείας του ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολή. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἢ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀπορρίπτεται ἀποκλειομένου παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως.

4) Κανονισμῶς θέλει ὀρίσῃ τὸν τρόπον αἰτήσεως τῶν παροχῶν, τῆς διαπιστώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων διὰ

τὴν χορήγησιν, μείωσιν, ἀναστολήν κλπ. τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς κεινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

Ἄρθρον 52.

1) Ὅσάκις αἰτεῖται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας, ἡ διαπίστωσις ταύτης γίνεται παρὰ πρωτοβάθμιου ὑγειονομικοῦ ἐπιτροπῆς.

Αἱ πρωτοβάθμιοι ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐδρεύουσιν εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπαρτίζονται ἐκ τριῶν ἰατρῶν, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ ἐκάστοτε ὁμῶς κρινόμενος, ὁ ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ αὐτοῦ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν δαπάναις τοῦ Ἰδρύματος ἀντικατάστασιν ἐνὸς ἰατροῦ τοῦ Ἰδρύματος δι' ἑτέρου τῆς ἐκλογῆς του.

2) Τὰ ἀρμόδια ὄργανα, τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ὁ αἰτούμενος τὴν χορήγησιν παροχῶν δύναται νὰ προσβάλωσι τὴν γνωμάτευσιν τῆς πρωτοβάθμιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς κανονισμοῦ ἐνώπιον δευτεροβάθμιου ὑγειονομικοῦ ἐπιτροπῆς. Τὰ ἐκ τούτου τυχόν ἐξόδα μετακινήσεως τοῦ αἰτουμένου πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς δευτεροβάθμιου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὀριζόμενα διὰ κανονισμοῦ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν βαρύνουσι τὸ Ἰδρυμα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τοῦτον, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τὸν αἰτούμενον. Ἐὰν ἡ δευτεροβάθμια ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ θεωρήσῃ βασίμους ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ αἰτουμένου, τὸ βαρύνον τοῦτον ποσὸν τῶν ἐξόδων μετακινήσεως ἀποδίδεται αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

3) Ἐκάστη δευτεροβάθμια ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς ἰατροῦ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Προέδρου καὶ ἑτέρων δύο ἰατρῶν πείρας καὶ εὐρυτέρας καταρτίσεως, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ὁμῶς τοῦ ἐξεταζομένου, τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται δι' ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς τούτων εἰς τῶν ἰατρῶν, ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

4) Αἱ ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ κρίνουσαι εἰδικὰς παθήσεις ἢ βλάβας, δύναται νὰ προσλαμβάνωσι εἰδικὸν ἰατρόν, ὅστις ἔχει συμβουλευτικὴν ψῆφον.

5) Αἱ γνωμάτευσεις τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ τὰ περὶ ὧν κατωτέρω διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

6) Διὰ κανονισμῶν θέλουσιν ὀρισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοβάθμιων καὶ δευτεροβάθμιων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος συγκροτήσεως καὶ τὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν εἰς αὐτὰς μετεχόντων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐνιαίας κατευθύνσεως τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίτευξιν ὁμοιομόρφου κατὰ τὸ δυνατόν ἐκτιμήσεως παρ' αὐτῶν τῶν διαφόρων περιπτώσεων ἀναπηρίας.

Αἱ δαπάναις συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν πρωτοβάθμιων καὶ δευτεροβάθμιων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν βαρύνουσι τὸ Ἰδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ἐνδίκαια μέσα

Ἐφεσις.

Ἄρθρον 53.

1) Ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον :

α') Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀπ' αὐτῆς ἀποκλεισμὸν προσώπων ἢ τὴν κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

ε') Τὸν καθορισμὸν τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν ἢ τὴν ἐπιβολὴν προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εἰσφοράς ἢ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 65 ἐπαύξῃσιν τῶν βαρυνόντων τοὺς ἐργοδότες τμημάτων τῶν εἰσφορῶν ἢ τὴν καταβολὴν δαπανῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 45 παρ. 2 ἐδ. α'

γ) Τὴν μείωσιν ἢ πρόσκαιρον στέρησιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ ὀριστικὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ τὴν ἔκπτωσιν ἀπ' αὐτῶν ἢ τὴν ἀρνήσιν χορηγήσεως αὐτῶν εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

δ) Τὴν μείωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ τὴν ὀριστικὴν διακοπὴν ἢ τὴν στέρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἢ τὴν ἀναστολὴν ἢ τὴν ἀρνήσιν χορηγήσεως τοιούτων παροχῶν, εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ὑφ' ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ καταλογισμούς, περὶ ὧν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 42 ἢ συμφηρισμούς, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43 παρ. 4.

2) Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων περὶ ὧν τὰ στοιχεῖα α' ἕως καὶ γ' ἐδάφια τῆς προηγουμένης παραγρ. ἢ ἔφεσις ἀσκηθεῖται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος.

3) Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον δ' ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀσκοῦνται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

4) Ἡ περὶ ἐφέσεως αἴτησις συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιδίδεται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας καὶ εἶναι ἀπράδεκτος, ἐὰν δὲν συνοδεύηται διὰ γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ἴδρυμα τοῦ σχετικοῦ παραβόλου.

Τὸ κατατεθὲν παράβολον, γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον παρὰ τοῦ Ἰδρυματος, ἐν ἀντιθέτῳ δὲ περιπτώσει καταπίπτει ὑπὲρ αὐτοῦ.

5) Ἡ ἀσκησις ἐφέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

6) Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης ὀρισθῆσονται :

α') Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρίσεως τῆς περὶ ἐφέσεως αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων προθεσμίαι ἐνασχίσεως τῶν ἐφέσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων, καὶ

γ) Τὰ εἰς τὸ Ἴδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐφέσεως καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὀρισθῆσονται, ἀναλόγως τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, οὐχὶ κάτω τῶν 10 δραχμῶν οὐδὲ πλεόν τῶν δραχμῶν 200.

Προσφυγή.

Ἄρθρον 54.

1) Ἐναντίον τῶν κατ' ἐφεσιν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 10, χωρεῖ προσφυγή ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἀσκουμένη παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ἢ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

2) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν.

3) Διὰ διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης θέλουσιν ὀρισθῆ :

α) Ὁ τρόπος ἐπιδόσεως τῆς περὶ προσφυγῆς αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν κατ' ὧν ἢ προσφυγῆ ἀποφάσεων προθεσμίαι πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδὲ μα-

κρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν σχε-
τικῶν ἀποφάσεων, καὶ

γ') Τὰ εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν προσφυγῆς κατα-
βλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὀρισθῆσονται ἀναλόγως τῶν
καθ' ὧν αἱ προσφυγαὶ ἀποφάσεων, οὐχὶ κατώτερα τῶν δρ. 50
οὐδ' ἀνώτερα τῶν δρ. 300.

Ἄρθρον 55.

Αἴτησις ἀναίρεσεως.

1) Κατ' ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφα-
λιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν
ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, αἴτησις ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμέ-
νην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθη-
σμένων κανονισμῶν.

2) Ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ ἐκδικά-
ζεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας
διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια

Πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρον 56.

1) Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 53
ἀναφερομένων ἐφέσεων, συνιστῶνται εἰς τὰς ἑδρας τῶν σο-
βαρωτέρων ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἰδρυματος, τῇ προτάσει τοῦ
Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, πρωτοβάθμια Διοικητικὰ δικα-
στήρια διὰ Διατάγματα, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν
Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, ὅπερ ὀρίζει τὴν ἑδραν
καὶ τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδιότητα αὐτοῦ.

2) Ἐκαστον πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δι-
καστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο Παρέδρων καὶ
τοῦ Γραμματέως.

3) Ὁ Πρόεδρος ἐκάστου πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλ-
δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος
ἀναπληρωτῆς τοῦ προέδρου διορίζονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τού-
του ὑπηρετούντων Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν.

4) Ἐκ τῶν δύο Παρέδρων ὁ εἰς καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του,
διορίζονται ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργο-
δοτῶν, ὁ δ' ἕτερος καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του εἰς τὴν τάξιν τῶν
ἠσφαλισμένων.

5) Οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων διορίζονται ἐκ
καταλόγων περιλαμβανόντων διπλάσιον τῶν διοριστέων ἀριθμῶν
προσώπων, οὓς ὑποβάλλουσι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς
Οἰκονομίας αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ
ἠσφαλισμένων τῆς ἑδρας τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφα-
λιστικοῦ δικαστηρίου.

Ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται ὀργανώσεις ἢ ἐὰν ὑφισταμένων
τοιοῦτων, ἢ ὑποβολῇ, τῶν ἐν λόγῳ καταλόγων, ἐντὸς προθε-
σμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
οὐδέποτε δὲ βραχυτέρας τῶν 20 ἡμερῶν δὲν καθίσταται δυνατὴ
ὑπαιτιότητα τῶν σχετικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, οἱ
Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὀρίζονται παρὰ τοῦ
Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6) Διάταγμα προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθني-
κῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλει ὄριση εἰδικώτερον
τὰ τῆς ἐν γένει ὑποδείξεως τῶν παρέδρων καὶ ἀναπληρωτῶν
αὐτῶν, τὴν σειράν ἀναπληρώσεως τῶν Παρέδρων καὶ τοῦ
λόγου καὶ τὸν τρόπον ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τού-
των καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

7) Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστου Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ
Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας

ἢ κωλύματος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ τυχόν ἀναγκαιῶν βοηθητικὸν προσωπικὸν ὀρίζεται ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ ἰδρύματος τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα.

Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν Ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 57.

1) Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 53 ἐρέσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἀσκουμένων προσφυγῶν.

2) Τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3) Ὁ Πρόεδρος τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ τρεῖς ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ, διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἑρετῶν.

4) Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς σχολῆς. Ἐκ τῶν ἰδίων διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωτῶν τῶν ἐν λόγῳ μελῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ὁ εἰς δέον ν' ἀνήκη εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν τῶν ἠσφαλισμένων.

Τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους διορίζονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τέσσαρα ἀναπληρωματικά. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διορίζονται τέσσαρα ἀναπληρωματικά τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

5) Τὸ ἐργοδοτικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν μέλος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐκ διπλασίου τῶν διοριστέων ὀριθμοῦ προσώπων ὑποδεικνυσμένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καθ' ὃν τρόπον ὑποδεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ πρόσωπα ἐξ ὧν διορίζονται τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη τοῦ πρωτοβάθμιου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

6) Ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ ἰδρύματος.

7) Πρὸς ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ χωρισθῇ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον εἰς δύο τμήματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ μὲν πρῶτον τμήμα συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 Προέδρου, ἐκ δύο ἀναπληρωματικῶν τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ, ἐξ ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους καὶ ἐξ ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

Οἱ ἀπομένοντες ἀναπληρωταὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν ἀναπληροῦσι τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τμήματος κατὰ σειράν ὀριζομένην διὰ τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος.

8) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης θέλουσιν ὀρισθῆναι λόγοι καὶ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κοινὰ διατάξεις.

Ἄρθρον 58.

1) Τὰ πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον ἢ ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτου ἀποτελοῦσι ἰδίαν ἀνεξαρτήτως ἀρχάς.

2) Ὁ διορισμὸς τῶν Προέδρων καὶ Παρέδρων τῶν πρωτοβάθμιων ἀσφαλιστικῶν διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν ἀναπληρουμένων αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν με-

λῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ διατεταθῆται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης.

3) Οὐδεὶς διορίζεται, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι πᾶρεδρος (τακτικὸς ἢ ἀναπληρωματικὸς) πρωτοβάθμιου Διοικ. ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν ἐργοδοτικὸν ἢ ἐργατικὸν μέλος τοῦ δευτεροβάθμιου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

α) Ἐὰν δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β) Ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ οὗ μετέχει ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

γ) Ἐὰν δὲν ἔχη ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον ἑξατάξιου δημοτικοῦ σχολείου. καὶ

δ) Ἐὰν ἐστερήθῃ τῆς ικανότητος νὰ καταλάβῃ ἢ νὰ κατέχη δημόσιον λειτούργημα.

4) Ἡ ιδιότης τοῦ Παρέδρου (τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ) ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἐργοδοτικοῦ ἢ ἐργατικοῦ μέλους τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ιδιότητα ὑπαλλήλου τοῦ ἰδρύματος ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου ἢ τῶν Διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τοῦ κεντρικοῦ ἢ τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων.

5) Διὰ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Προέδρου ἢ τῶν Παρέδρων πρωτοβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀπορριπτύσεως τὴν αἴτησιν ἐξαίρεσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

Δὲν συγχωρεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐξαίρεθέντος.

6) Αἱ δαπάναι λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Διαδικαστικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 59.

1) Οἱ διάδικοι δύναται νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ διὰ πληρεξουσίων.

Κανονισμὸς θέλει ὀρίση τὰ ἀνώτατα ὄρια τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκ τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων καὶ δικολάβων.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων διεξάγεται καὶ ἀπόντος τοῦ προσηκόντως κληθέντος διαδίκου.

3) Αἱ κλήσεις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοβάθμιου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ δευτεροβάθμιου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ὀρισμῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4) Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν πρωτοβάθμιων ἢ τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου εἶναι προφορικὴ καὶ δημοσία. Δι' ἀποφάσεων ὅμως τοῦ Δικαστηρίου δύναται ν' ἀποκλεισθῇ ἢ δημοσιότης τῆς συζητήσεως, ὡςάκις κρίνεται αὕτη ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστά ἦθῃ ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

5) Τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἢ τὰ τμήματα τούτου, ἐν τῇ ἐκδίκασει τῶν ὑποθέσεων ἀναζητοῦσιν ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν οὐσιαστικὴν ἀλήθειαν, χρησιμοποιοῦντα καὶ ἐλευθέρως ἐκτιμῶντα πάντα τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα.

Κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἐφαρμόζονται καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη διεξαγωγῆς ἀποδείξεων ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν τῶν πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον διοικητικὸν

ασφαλιστικὸν δικαστήριον ἢ τὰ τμήματα τούτου δύνανται ν' ἀναθέτωσι τὴν διεξαγωγὴν εἰς κατώτερον δικαστήριον ἢ ἄλλην δημοσίαν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διεξαγωγῆς.

6) Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, τοῦ δευτεροβαθμίου τοιούτου ἢ ἐκάστου τῶν τμημάτων αὐτοῦ ἐκδίδονται ἠτιολογημέναι καὶ ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσει.

7) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιούτου ἢ τῶν τμημάτων αὐτοῦ, ὁ χρόνος καὶ τὸς τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὁ τρόπος καὶ ἡ σειρά εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων πρὸς ἐκδίκασιν, ὡς καὶ ὁ τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Εὔρυνσις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 60.

1) Διὰ τῶν περὶ ὧν ἢ παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 26 συμβάσεων, τῶν συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν ἢ πάσης φύσεως θεραπευτηρίων, δύναται νὰ ἐρίζηται, ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ἀναφερόμεναι διαφοραὶ λύνονται παρὰ πρωτοβαθμίων Διοικ. ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιούτου ἢ τινὸς τῶν τμημάτων αὐτῶν, κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενῃ διαδικασίᾳ, ἀποκλειομένης τῆς τακτικῆς τοιαύτης.

2) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἢ προηγουμένη παράγραφος διαφορῶν, ἵνα καταστῶσιν ἐκτελεσταὶ δεόν νὰ περιαφθῶσι τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἔδρα τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνεργουμένης περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Σύνθεσις.

Ἄρθρον 61.

1) Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πρὸς γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, διατάγματος ἢ κανονισμοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δι' ἑτέρων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀνατεθειμένων αὐτῷ λειτουργιῶν.

2) Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν. Τακτικὰ μέλη εἶναι:

α') Εἰς καθηγητῆς ἐκ τῶν διδασκόντων πολιτικὴν οἰκονομίαν ἢ κοινωνιολογίαν ἢ κοινωνικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἢ τὴν ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

β') Εἰς τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ ἀνωτάτῃ σχολῇ ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητῶν τῶν μαθηματικῶν.

γ') Ὁ νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Εἰς ἐφέτης ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἐφετερίῳ Ἀθηνῶν.

ε') Ὁ Προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

στ') Ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

ζ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν.

η') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἠσφαλισμένων.

0) Δύο έπιστήμονες, έμφανίζοντας ειδικότητα εις τὰ θέματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

ι) Εἷς βουλευτῆς καὶ εἷς γερουσιαστῆς ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ αἰκείου νομοθετικοῦ Σώματος ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τακτικῆς συνόδου καὶ

ια) Εἷς ἰατρὸς ὑποδεικνύμενος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ Συλλόγου.

3) Ἐκτακτα μέλη εἶναι :

α) Ὁ Διευθυντῆς τῆς Δημοσίας ὑγείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς.

β) Ὁ Διευθυντῆς τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

γ) Ὁ Ἐπιθεωρητῆς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ Συλλόγου.

4) Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ὑπάρχει Γραμματεὺς.

Οὗτος καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὁρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῶν Γραμματέων ἢ Ἐπιστηγῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐπικουρεῖται εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ παρ' ἐνὸς γραφέως τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Διορισμὸς τῶν μελῶν

Ἄρθρον 62.

1) Ὁ διορισμὸς τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Οἱ ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ὁρίζονται ἐκ τριπλασίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑποδεικνυμένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τούτου, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας ὁρισθησόμενα.

3) Τὰ ἐκ τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ Συλλόγου προσερχόμενα μέλη ὁρίζονται ἐξ ἑξ ἰατρῶν ὑποδεικνυμένων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Διὰ τοὺς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους, τῶν ἐργοδοτῶν, τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν ἰατρῶν καὶ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον ζ', η' καὶ θ' τακτικά μέλη αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ τὰ ἀσυμβίβαστα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 58 παράγρ. 3.

Λειτουργία τοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρον 63.

1) Τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἄμα τῷ διορισμῶν, συναρχόμενα προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἐκλέγουσιν μεταξὺ αὐτῶν τὸν πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

2) Τὸ Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου. λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐννέα τοῦλάχιστον τακτικῶν μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπὶ φανερᾷ μὲν ψηφοφορίᾳ τῆς γνώμης ὑπὲρ ἢς ἐδόθη ἢ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος, ἐπὶ μυστικῆς δὲ θεωρουμένης τῆς πρῆξεως, ὡς ἀπορριφθείσης.

Τὰ ἐκτακτα μέλη τοῦ Συμβουλίου καλοῦνται εἰς συνεδριάσεις μόνον προκαμένου περὶ γνωμοδοτήσεων ἐπὶ θεμάτων εἰς τὴν ὑγειονομικὸν ἔργον τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἔχουσιν ὅλα τὰ δικαιώματα ἅτινα καὶ τὰ τακτικά μέλη.

3) Τὰ πρακτικά τοῦ Συμβουλίου δημοσιεύονται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον τεύχος.

4) Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπὰ δαπάναι τοῦ Συμβουλίου βαρύνουσι τὸ Ἴδρυμα, ὀρίζονται δὲ διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

6) Διὰ διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὀρισθῆσονται τὰ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Κυρώσεις καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Εὐθύναι καὶ προστασία τῶν ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 64.

1) Τὰ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Συμβουλίου Κοινων. ἀσφαλίσεων, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ τῶν συνιστωμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καὶ τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων, οἱ Πάρεδροι καὶ τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Ἰδρύματος ὑπέχουσι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῶν τὰς ποινικὰς εὐθύναις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀπολαύουσι τῆς ὑπὲρ τούτων θεσπισμένης διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰδικῆς προστασίας.

2) Οἱ ἰατροί, φαρμακοποιοί, μαῖαι καὶ νοσοκόμοι, οἱ συμβαλλόμενοι μετὰ τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐναντι τούτου ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ὑπέχουσι τὰς εὐθύναις καὶ ἀπολαύουσι τῆς εἰδικῆς προστασίας, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος.

Ἐπαυξήτρις τῶν εἰσφορῶν διὰ μὴ τήρησιν μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 65.

1) Προκειμένου περὶ ἐργοδοτῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὰ μέτρα τὰ ὑποδεικνύμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 47 διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ ἐπαυξάνωσι τὸ πολὺ κατὰ 50 ο)ο τὰ βαρύνοντα τοὺς ἐν λόγῳ ἐργοδότας τμήματα τῶν εἰσφορῶν.

2) Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἐπαυξήσεων αἴρεται, εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ, ὅτι ὁ ἐργοδότης συνεμορφώθη πρὸς τὰς ὑποδειχθέντα μέτρα:

Καταλογισμὸς ἰατρῶν δι' ἀδικαιολογήτως χορηγουμένης παροχῆς.

Ἄρθρον 66.

1) Οἱ μετὰ τοῦ Ἰδρύματος συμβεβλημένοι ἰατροὶ εἰς περίπτωσηί, καθ' ἣν ἐκ βαρείας ἀμελείας ἢ προθέσεως ἤθελον προκαλέσῃ τὴν παρ' αὐτοῦ χορήγησιν παροχῶν, ἐκτὸς ἄλλων τυχόν εὐθυνῶν, καταλογίζονται διὰ τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθεισῶν παροχῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

2) Διὰ τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν ὀρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφαίνεται αἰτήσῃ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀκούσῃ τὸν ὑπεύθυνον ἰατρόν, τριμελῆς ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ δύο ἰατρῶν ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἑνὸς ἰατροῦ ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ἀσκεῖ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ὁ λογιζόμενος ὡς ὑπεύθυνος ἰατρός, ἡ δὲ ἐκτίμησις εἰς χρῆμα τῶν εἰς εἶδος ἀδικαιολογήτως χορηγηθεισῶν παροχῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως.

ΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΩΝΙΚΗΣ
ΟΡΙΑΣ

Διά κανονισμού όρισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

3) Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐπιτροπῶν ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶ ἀνω τῶν χιλίων δραχμῶν προσφυγῆ ἀσκουμένη κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμό ὁρισθησόμενα ἐνώπιον συμβουλίου ἀπαρτιζομένου, ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου ἱατρικοῦ Συλλόγου ὑποδεικνυομένου τακτικοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῶν ἐκτάκτων μελῶν τούτου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ προθεσμία ἐνασκήσεως τῶν τοιούτων προσφυγῶν, τὰ καταβλητέον παράβολον καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διέπονται παρὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 53.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου εἰς οὐδέν ἕτερον ἐνδίκον μέσον ὑπόκεινται.

Ἡ κοινοποιήσις τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς παραγράφου 2 καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἀρθροῦ 59 Διατάγματος.

Στέρησις παροχῶν — Ἐκπτώσις.

Ἄρθρον 67.

1) Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος ἐάν, διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τιμωρηθῆ δι' ἀδίκημα σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν ἀσφάλισιν διαπραχθὲν εἰς βάρος τοῦ ἰδρύματος ἢ τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν αὐτοῦ ἢ τῶν μετὰ τούτου συμβεβλημένων ἱατρῶν, μαϊῶν, φαρμακοποιῶν καὶ νοσοκόμων, δύναται νὰ στερηθῆ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν 3 μηνῶν.

Ὁ οὕτω στερούμενος τῶν παροχῶν ἠσφαλισμένος δὲν ἀπαλλάσσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς στέρησεως τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 21 βαρύνοντος αὐτὸν τμήματος τῶν εἰσφορῶν.

2) Ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος, ἐάν ποιῆται, αὐτὸς ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του κατάχρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας δύναται νὰ κηρύσσεται ἐκπτώσις τῶν ὑπ' αὐτῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ βραχύτερον τοῦ μηνός, οὐδὲ μακρότερον τῶν 3 μηνῶν.

Διὰ τὸν ἐκπίπτοντα ἠσφαλισμένον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 68.

1) Ἐάν δὲν ὑπάρχη περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων διατάξεων τοῦ ποινικοῦ Νόμου, διὰ κρατήσεως ἀπὸ 3 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου μέχρι 500 δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τιμωρεῖται πᾶς, ὅστις διὰ ψευδῶν δηλώσεων ἢ πληροφοριῶν ἔτυχε ἢ ἐπιζητεῖ νὰ τύχῃ τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ὁ παραβαίνων τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 παράγραφος 1 προβλεπομένου κανονισμοῦ ἢ ὁ δι' ἀπρεπούς ἢ θορυβώδους συμπεριφορᾶς εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ἱατρεῖα τοῦ ἰδρύματος δυσχεραίνων τὸ ἐν αὐτοῖς ἐπιτελούμενον ἔργον.

2) Διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμ. 100 μέχρι 2000 τιμωρεῖται πᾶς ἐργαζόμενος, ἐάν παραβῆ ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθροῦ 9 παράγραφος 1 καὶ τῶν βάσει τούτων ἐκδιδομένων Κανονισμῶν.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένου προστίμου πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις χωρὶς ὅμως ἐν τῷ συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς δραχμὰς 10.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

3) Διὰ τοῦ ἀνωτέρου προστίμου τιμωρεῖται ὁ ἐργοδότης, ὁ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 22 παρακρατῶν ἐν τοῦ μισθοῦ τῶν ἠσφαλισμένων ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 εἰς βάρος τούτων ὀριζομένων.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐν λόγῳ προστίμων πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, τῶν βλαπτομένων ἐκ τῆς παραβάσεως, χωρὶς ὅμως ἐν συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 20.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χώραν παραβάσεις.

4) Διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 3.000 δραχμῶν τιμωροῦνται τὰ περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ὄργανα ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὀρισμῶν αὐτῆς.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 69.

1) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 4548 παύουσι νὰ ἰσχύωσι δι' ἕκαστον Δῆμον, ἅμα ὡς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος Νόμου, τὰ δὲ ποσὰ τῶν μέχρι τοῦ χρονικοῦ πύθου σημείου ἐνεργηθειῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαχθέντος εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσωπικοῦ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἴδρυμα μετὰ καταστάσεως ἐμφαινούσῃς τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν προσώπων, ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν αἱ κρατήσεις καὶ τὰ παρ' ἑκάστου τούτων παρακρατηθέντα ποσὰ, πρὸς ἀναδρομικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπαγωγῆς τῶν προσώπων τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, καθ' ἃ θέλει ὀρίση Κανονισμός. Ἐπὶ θανάτου τινὸς τῶν ἐν λόγῳ προσώπων ἐπισυμβάντος κατὰ τὸν μέχρι τῆς ὑπαγωγῆς τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν χρόνον, τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τῷ μισθοῦ αὐτοῦ ἐνεργηθειῶν κρατήσεων ἀποδίδεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48—54 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων» ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑπαγωγῆς τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καταργοῦνται.

2) Πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφουμένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου λύεται ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Κριτικῶν Ἀσφαλίσεων.

3) Εἰς περίπτωσιν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ θανάτου, ὀφειλομένου εἰς ἀτύχημα ἐκ βιαίου συμβάντος ἐπεληθόντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφιρμῆς αὐτῆς, ἐὰν ὁ παθὼν ἔχει ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου δικαιοῦται οὗτος, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ ἐν ἄρθρῳ 35 ἀναφερόμενα πρόσωπα τῶν παροχῶν τῶν ἀσφαλίσεων τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ οἰκεῖος ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ὡς αὐταὶ ἐτροπικοποιήθησαν μεταγενεστέρως, ὑποχρεώσεων πρὸς καταβολὴν τῆς παρὰ τούτων προβλεπομένης ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων νοσηλείας καὶ κηδείας.

4) Αἱ παρὰ τῶν κατὰ τὸ Β. Διάταγμα περὶ οὗ ἡ προηγουμένη παράγραφος ὑποχρεῶν εἰς ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος συναρθεῖσαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου συμβάσεις περὶ μεταθέσεως τῶν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεώσεων τῶν εἰς ἰδιωτικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λήξεώς των, οὐχ ὅμως καὶ πέραν τῆς 1ης Ἰουλίου 1936. Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συναπτόμεναι ὡς ἄνω συμβάσεις παύουσιν ἰσχύεσθαι ἅμα τῇ ὑπαγωγῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς οὗς ἀναφέρονται μισθωτῶν.

5) Ἐὰν τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην συμβεβλημένον κατὰ τὴν προη-

γυμνήν παράγραφον υπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ παρόν-
τος Νόμου πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1935, τὸ μὲν τμήμα τῶν
εἰσφορῶν τῶν ἐκφυγασθῶσιν τὸν ἐν λόγῳ ἐργαζόμενον μειοῦται διὰ
διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ἰσχύος τῆς συμβάσεως κατὰ 25 ο/ο,
ἢ δὲ ἐκ τῆς συμβάσεως δεσμευομένη ἰδιωτικῆ ἀσφαλιστικῆ
ἐπιχείρησις, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέλθῃ ἀτύχημα εἰς τι τῶν
ἐν λόγῳ προσώπων, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα
τὸ ποσόν, ὅπερ ἐκ τῆς συμβάσεως ὄφειλε νὰ καταβάλῃ πρὸς
θεραπείαν τοῦ παθόντος καὶ ἀποζημίωσιν αὐτοῦ ἢ τῶν κληρο-
νόμων του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐὰν αἰ παρὰ τοῦ Ἰδρύ-
ματος χορηγηθεῖσιν ἢ χορηγητέαι κατὰ τὸν παρόντα Νόμον
εἰς τὸν παθόντα ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ ἀρθροῦ 35 παροχὰὶ ὑστε-
ροῦσι κατὰ ποσὸν τοῦ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως ἐπιχει-
ρήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβληθέντος εἰς τὸ Ἴδρυμα, ὑπο-
χρεοῦται ὁ ἐργαζόμενος νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν πα-
θόντα, καὶ τούτου θανόντος ἐκ τοῦ ἀτυχήματος εἰς τὰ πρό-
σωπα τοῦ ἀρθροῦ 35.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Νοεμβρίου 1933.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. Μάξιμος, Γ. Περμαζόγλου, Π. Ράλλης, Ι. Μακρόπουλος,
Ι. Μουτζουρίδης, Ἀλ. Χατζηκυριαῖκος, Στ. Στεφανόπου-
λος, Μιλ. Μαντᾶς, Β. Σαγιαῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

περί τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν δαπανῶν διοική- σεως τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων

Ἐν τῷ ὑπὸ ψήφισιν σχεδίῳ τοῦ Νόμου «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» προβλέπεται δι' ὀλόκληρον τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔργον ἢ ἐν Ἀθήναις δημιουργία ἐνὸς ἐνιαίου Κεντρικοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἴδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» μὲ τοπικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὰ σημαντικώτερα κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα διακρίνονται ἠσφαλισμένοι. Τῆς γενικῆς ταύτης ὀργανώσεως ἐξαιρεῖται μόνον ἡ ἀσφάλισις τῶν ἀγροτῶν διὰ τὴν ὁποῖαν ἕνεκα τῶν ἰδιορρυθμιῶν αὐτῆς προβλέπεται, ὡς ἄλλως τε συμβαίνει εἰς ἄλλας τὰς ξένας νομοθεσίας, ρύθμισις ἰδιαιτέρα δι' εἰδικοῦ σχεδίου νόμου. Εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσιν θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀπαιτούμενων δι' αὐτὸ διοικητικῶν δαπανῶν. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει, τόσον τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφαρμοζόμενα, ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Τσεχοσλοβακίᾳ, ὅσον καὶ τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἰδίᾳ παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν ἰσχύοντα. Εἶναι εὐνόητον καὶ θὰ παρεῖλκεν ἴσως ὁ ἰδιαιτέρος τόνισμός, ὅτι οἱ κατωτέρω ὑπολογισμοὶ ἀφορῶντες εἰς ἓνα θεσμὸν διὰ πρώτην φορὰν ἐφαρμοζόμενον ἐν τῷ αὐτῷ ἐκτάσει ἐν Ἑλλάδι καὶ μὲ ἱκανὰς πρωτοτυπίας δεόν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οὐχὶ κατ' ἀπόλυτον ἀκρίβειαν, ἀλλ' ἀπλῶς, ὡς κατὰ πᾶσαν δυνατὴν προσέγγισιν παριστάνοντες τὰς διοικητικὰς δαπάνας τῆς ὀργανώσεως τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἐν τῷ σχεδίῳ Νόμου περιέχονται γενικαί μόνον ἀρχαὶ τῆς ὀργανώσεως, χωρὶς νὰ γίνετα ἰδιαιτέρα ἀνάπτυξις τῶν ἐπὶ μέρους ἀρμοδιοτήτων τῶν συνιστωμένων διοικητ. ὀργάνων. Τοῦτου ἕνεκεν δεόν ἐν προκειμένῳ πρὸς εὐχεραστεράν κατανοήσιν τοῦ τρόπου τῆς ὀργανώσεως καὶ πρὸς πρόληψιν συγχύσεων καὶ παρεξηγήσεων περὶ τῆς μορφῆς τοῦ ὀργανισμοῦ νὰ γίνῃ σύντομος ἀπαρίθμησις τῶν λειτουργιῶν τῶν τε κεντρικῶν καὶ τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ φορέως τῆς ἀσφαλίσεως. Κυριότατα ἰδέα ἐν τῇ ὀργανώσει τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι ἡ τῆς ἀποκεντρώσεως μετὰ περιορισμένης αὐτοδιοικήσεως. Εἰς τὰς τοπικὰς ὑπηρεσίας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὅλου ἀσφαλιστικοῦ ἔργου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως τοῦ κέντρου. Δηλ. πᾶσαι αἱ μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν σχέσεις τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως—καθορισμὸς εἰσφορῶν, κατάταξις ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις, εἰσπραξίς τῶν εἰσφορῶν καὶ ἡ διαδικασία εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων τοιούτων—αἱ μετὰ τῶν ἠσφαλισμένων σχέσεις, πραγματοποιήσεις τῶν πάσης φύσεως παροχῶν, ὀργάνωσις τῆς ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειολογικῆς περιθάλψεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ δικαιοῦχτος συντάξεως—καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς ταύτας διατυπώσεις—ἐκθεσίς ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων, τήρησις μητρώων, στατιστικῶν κλπ., ὡς καὶ αἱ μετὰ τῶν βοηθητικῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλίσεως σχέσεις—ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν, νοσοκομείων κλπ.—θὰ ρυθμίζονται ὑπὸ μόνων τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν συμφώνως ἐννοεῖται πρὸς τὸν νόμον καὶ τοὺς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθησομένους γενικοὺς κανονισμοὺς, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως τοῦ κέντρου. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν τίθενται τοπικαὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ μὲ εὐρείαν συμμετοχὴν ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀνατίθεται ἡ ἐπιμέλεια πᾶσων τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων. Ἐπίσης ὁ διαχειριστικὸς καὶ λογιστικὸς ἐλεγχος τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐσόδων, ὅσον καὶ ἐξόδων θὰ γίνετα ὑπὸ τοπικῶν ἐποπτικῶν Συμβουλιῶν ὑπὸ τὴν ἀπλήν μόνον καὶ γενικῆς μορφῆς κατεῦθυνσιν κεντρικοῦ ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὰ ἐποπτικὰ Συμβούλια προβλέπεται ἐπίσης εὐρυτάτη συμμετοχὴ ἠσφαλισμένων.

Ἄλλ' ἔτι περαιτέρω καὶ ἡ ἐπίλυσις τῶν πάσης φύσεως

ΑΡΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΤΟΡΙΑΣ

διαφορών ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τόσον μετ' ἐργοδοτῶν, ὅσον καὶ μετ' ἠσφαλισμένων ἀνατίθεται εἰς τοπικὰ ἀσφαλιστικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια, πρωτοβάθμια δικαστήρια, ἐδρεύοντα εἰς τὰ σπουδαιότερα κέντρα.

Κατ' ἀκολουθίαν διὰ τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας τοῦ φορέως τῆς ἀσφαλίσεως δὲν παραμένει παρὰ μόνον ἡ γενικὴ καὶ ἡ ὁμοιόμορφος κατευθύνσις καὶ καθοδήγησις τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ διοικητικὴ αὐτῶν ὀργάνωσις—διορισμὸς, προαγωγαί, ἐκπαίδευσις, πειθαρχικαὶ ποιναί, ἀπόλυσις κλπ. τοῦ προσωπικοῦ, - ὁ γενικὸς καθορισμὸς τοῦ τεχνικοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀσφαλίσεως, - καθορισμὸς τῶν πάσης φύσεως δικαιολογητικῶν στοιχείων τῆς ἀσφαλίσεως, - ὁ τρόπος τηρήσεως αὐτῶν κλπ., - ἡ χάραξις γενικοῦ ὑγειονομικοῦ προγράμματος καὶ ὑγειον. πολιτικῆς, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἡ διεύθυνσις γενικῆς φύσεως θεραπευτηρίων π. χ. μεγάλων σανατορίων, κεντρικῶν νοσοκομείων, ἀσύλων, καὶ τέλος ἡ ἐπιμέλεια τῆς οικονομικῆς κατευθύνσεως καὶ ἡ τοποθέτησις τῆς περιουσίας τοῦ ἰδρύματος διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν διαθεσίμων περιουσιακῶν στοιχείων, χωρὶς ἐν τούτοις ν' ἀποκλείεται ἡ ἀνάθεσις ἐνὸς μέρους οικονομικῶν λειτουργιῶν καὶ εἰς τὰς τοπικὰς ὑπηρεσίας. Ἐκάστη τοπικὴ ὑπηρεσία θὰ ἐργάζεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ προϋπολογισμοῦ καταρτιζομένου ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ νόμου αἱ τοπικαὶ ὑπηρεσίαι κατανέμονται εἰς περιφερειακὰ καὶ τοπικὰ ὑποκαταστήματα. Τὰ πρῶτα ἐδρεύοντα εἰς τὰ σημαντικώτερα ἀσφαλιστικὰ κέντρα—καὶ ὡς τοιαῦτα ὀρίζονται λόγῳ τοῦ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς παραμενόντων ἠσφαλισμένων αἱ Ἀθῆναι, Πειραιεύς, Βόλος, Πάτραι, Καλάμαι, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Χανιά - ἔχουσιν εὐρυτέραν ἀρμοδιότητα καὶ καθ' ἕλην καὶ κατὰ χώραν, ἐκτετατομένην δηλ. ἐφ' ὅλας τῆς περιφερείας, ἐνῶ τὰ δευτέρα ὑπαγόμενα ὑπὸ τὰ περιφερειακὰ ἐδρεύουσιν εἰς μικρότερα κέντρα καὶ θὰ ἔχουν περιορισμένην καθ' ἕλην ἀρμοδιότητα. Αἱ καθ' ἕκαστον λεπτομέρεια θέλουσι ρυθμισθῆ διὰ κανονισμοῦ.

ἠσφαλισμένοι παραμένοντες εἰς κέντρα, εἰς τὰ ὅποια δὲν προβλέπεται ἡ σύστασις ὑπηρεσιῶν τοῦ ἰδρύματος, θὰ ἐξυπηρετοῦνται διὰ περιοδεύοντων ὑπαλλήλων ἐκ τῆς πλησιέστερας τοπικῆς ὑπηρεσίας, καίτοι ἐν τῷ σχεδίῳ προβλέπεται, ἰσὺς ἀποφυγῆν τῆς μεγάλης τεμαχίσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ὀργανώσεως, ὅπως εἰς κέντρα μὲ ἀσήμαντον ἀριθμὸν ἠσφαλισμένων μὴ ὀργανοῦνται καὶ ἀσφάλισις (ἄρθρ. 3 ἐδ. ζ' νομοσχεδίου). Οἱ ἐκεῖ διαμένοντες μισθωτοὶ θὰ ἐξαιροῦνται εἴτε ἐν μέρει, εἴτε ἐν ὅλῳ τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἡ συγκρότησις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ θὰ γίνῃ δι' ὑπαλλήλων εἰδικῶν ἐμμίσθων καὶ προσλαμβανομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ ἰδρύματος κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὀρισθησόμενα. Λόγῳ τοῦ πολυπλόκου καὶ πολυσυνθέτου τῆς ἀσφαλιστικῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκ τῶν προτέρων θέσις λεπτομερῶν κανόνων περὶ τῶν προσόντων ἐκάστου ὑπαλλήλου, καθόσον τὸ προσωπικὸν θὰ συντίθεται ἐκ κυρίως ἀσφαλιστικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων μὲ ἀνωτέραν εἰδικὴν νομικὴν ἢ οικονομικὴν ἢ μαθηματικὴν ἢ λογιστικὴν μόρφωσιν καὶ βοηθητικῶν ἀσφαλιστικῶν ὑπαλλήλων ὡς τοὺς ἐπὶ τῆς τηρήσεως μητρώων, στατιστικῶν, ἐλεγκτὰς ἐσόδων κλπ. καὶ ἐκ τεχνικῶν καὶ ὑγειονομικῶν τοιούτων. Ἐκεῖνο ὅπερ δύναται νὰ καθορισθῆ ἀπὸ τοῦδε εἶναι ἡ κατὰ γενικὸν προανατολισμὸν διαβάθμισις καὶ ἀντιμισθία αὐτῶν καὶ ὁ κατὰ πᾶσαν δυνατὴν προτέγγισιν ἀριθμὸς αὐτῶν. Οὕτως προβλέπεται διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἰδρύματος ἢ διὰ τοὺς πολιτικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους προβλεπομένη διαβάθμισις καὶ μισθοδοσία αὐτῶν μὲ ὀρισμένας τινάς ὑπὲρ αὐτῶν βελτιώσεις, δι' ὧν ἀποσκοπεῖται ὅπως καταστή δυνατὴ ἡ στρατολόγησις καλυτέρου προσωπικοῦ, δεδομένου μάλιστα, ὅτι χρειάζεται ἐξαιρετικῶς ἐπιμελῆς ἐπιλογή αὐτοῦ

κατὰ τὴν πρώτην σύνθεσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, ὅτε θὰ λυθῶσι σπουδαῖα καὶ ἀκωνθῶδη διοικητικὰ καὶ ὀργανωτικὰ προβλήματα, θὰ γίνῃ ἡ προσαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ πρὸς τὰς ἐλληνικὰς συνθήκας καὶ θὰ χαραχθῇ ἡ μελλοντικὴ ἀσφαλιστικὴ πρακτικὴ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Προβλέπονται διὰ τὸ κυρίως διοικ. ἀσφαλιστικὸν μέρος :

Διὰ τὴν Γενικὴν Δ)σιν ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί	125
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Ἀθηνῶν	95
Διὰ τὰ Τοπ. ὑπ)ματα τούτου (Λαυρίου, Λεβαδείας, Χαλκίδος, Λαμίας, Ἄργους, Κορίνθου, Ναυπλίου)	36
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Πειραιῶς	61
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα τούτου Ἐρμουπόλεως, Νάξου, Σάμου, Μυτιλήνης, Χίου	32
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Πατρῶν	29
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα τούτου (Ἀγρινίου, Μεσσολογίου, Αἰγίου, Πύργου, Ἀργστολίου, Ζακύνθου, Κερκύρας, Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἄρτης)	48
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Καλαμῶν	12
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα τούτου (Σπάρτης, Τριπόλεως)	9
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Βόλου	25
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα περιφερείας τούτου (Λαρίσης, Καρδίτσας, Τρικιάλλων)	18
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Θεσσαλονίκης	65
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα περιφερείας τούτου (Κοζάνης, Ναούσης, Βερροίας, Ἐδέσσης, Φλωρίνης, Καστορίας, Πολυγύρου, Σερρών)	45
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Καβάλλας	25
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα περιφερείας τούτου (Δράμας, Εἰάνθης, Κομοτινῆς, Ἀλεξανδρουπόλεως, Διδυμοτείχου, Σουφλίου)	36
Διὰ τὸ περιφερειακὸν ὑπ)μα Χανίων	12
Διὰ τὰ τοπικὰ ὑπ)ματα περιφερείας τούτου (Ἡρακλείου, Ἄγ. Νικολάου, Ρεθύμνου)	9

Σύνολον προσωπικοῦ Γεν. Διευθύνσεως καὶ ὑπ)μάτων 682

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο κατανέμεται εἰς βαθμοὺς ὡς ἐξῆς :

Γενικὸς Διευθυντής	1
Διευθυνταὶ α' (Κεντρικῆς ὑπηρεσίας)	4
Διευθυνταὶ β' (περιφερειακῶν ὑπ)μάτων)	2
Τμηματάρχαι α'	11
Τμηματάρχαι β'	20
Εἰσηγηταὶ	65
Γραμματεῖς α'	65
Γραμματεῖς β'	95
Γραφεῖς α'	128
Γραφεῖς β'	138
Κλητῆρες α'	55
Κλητῆρες β'	32
Ὑπηρεταί	66

Ἡ ἐτήσια ἀντιμισθία τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ ὑπολογίζεται κατὰ τὴν κατωτέρω παρατιθεμένην λεπτομερῆ ἀνάλυσιν ὡς ἐξῆς :

Γεν. Διευθυντής	1 X 180.000	Δρ.	180.000
Διευθυνταὶ Α'	4 X 130.000	»	520.000
» Β'	2 X 110.000	»	220.000
Τμηματάρχαι Α'	11 X 66.000 (5.500)	»	726.000
Τμηματάρχαι Β'	20 X 57.000 (4.750)	»	1.140.000
Εἰσηγηταὶ	65 X 46.800 (3.900)	»	3.042.000
Γραμματεῖς Α'	65 X 40.200 (3.350)	»	2.613.000
» Β'	95 X 30.000 (2.500)	»	2.850.000
Γραφεῖς Α'	128 X 26.400 (2.200)	»	3.379.200
Γραφεῖς Β'	138 X 21.600 (1.800)	»	2.980.800
Κλητῆρες Α'	55 X 18.000 (1.500)	»	990.000
Κλητῆρες Β'	32 X 15.600 (1.300)	»	499.200
Ὑπηρεταί	66 X 12.000 (1.000)	»	792.000
Εἰδικὰ ἐπιδόματα κατοικίας διευθ. ὑπ)μάτων καὶ τεχν. καὶ ἐπιστημονικὰ ἐπιδόματα πάσης φύσεως			600.000
Τὸ ὅλον		Δρ.	20.532.100

Ὅτω ἡ μέση ἐτησίᾳ μισθοδοσίᾳ καθ' ὑπάλληλον καὶ ὑπηρετήν ἀνέρχεται δραχ. 36.654 (καθ' ὑπάλληλον μὲν δραχ. 41.668 καθ' ὑπηρετήν δὲ δραχ. 17.554). Ἐπίσης ἀντιστοιχεῖ 1 ὑπάλληλος ἐπὶ 530 ἠσφαλισμένων.

Ἐπὶ προϋπολογιζομένου ἐτησίου ποσοῦ, κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μικτοῦ διανεμητικοῦ συστήματος ἐκ δραχ. 410.000.000 ἀνέρχεται τὸ διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ προσωπικοῦ ποσοστὸν εἰς 5 ο)ο.

Σημειωτέον, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐξόδα διοικήσεως θ' ἀπηγοῦντο καὶ ἐὰν ἐφηρμόζετο τὸ πλήρες σύστημα τοῦ μέσου ἀσφαλίστρου ὅτε τὸ ἐτήσιον ποσὸν θ' ἀνέρχεται εἰς 600.000.000 δραχ. καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν ἐξόδων προσωπικοῦ θὰ ὑπεριθιάζετο εἰς 3.40 ο)ο.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω—τὴν σπουδαιότεραν διὰ τὸ Ἴδρυμα δαπάνην—προσθετέαι καὶ αἱ ἀκόλουθοι ἐτήσιαι δαπάναι :

α)	Ἀποζημιώσεις μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου	85.000
β)	» μελῶν τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν	200.000
γ)	» Προέδρων καὶ ἀντιπροέδρων Δ. Σ. καὶ τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας	196.000
δ)	» Κεντρικοῦ καὶ Τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων	600.000
ε)	» Ἐκτάκτων καὶ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν	300.000
στ)	Ὀδοιπορικὰ μετακινήσεως προσωπικοῦ	1.200.000
ζ')	Ἐργοδοτικὴ εἰσφορά Ἰδρύματος διὰ τὴν ἀσφάλισιν προσωπικοῦ 5 ο)ο	1.125.000
η)	Ἐνοίκια καταστημάτων	2.500.000
θ)	Ἐντυπα καὶ γραφικὴ ὕλη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐκ διατετιμημένων ἐντύπων εἰσπράξεων (ἄρθρ. 20 παρ. 1 γ' σχεδίου νόμου)	300.000
ι)	Φωτισμὸς, καθαρισμὸς, θέρμανσις, μικρὰ ἐξόδα μεταφορικὰ κλπ.	830.000
ια)	Δημοσιεύσεις	150.000
ιβ)	Ἐπιπλα καὶ σκεύη: Ἐτησίᾳ ἀπόθεσις 1 ο)ο	550.000
ιγ')	Ἀποζημιώσεις μελῶν ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων (1 δευτεροθμίου καὶ 35 πρωτοβαθμίων)	750.000
ιδ)	Ἐξόδα λειτουργίας Συμβουλίου κοινῶν. Ἀσφαλίσεων	250.000

Σύνολον Δρ. 9.036.000

ἤτοι σύνολον δαπανῶν δραχ. 29.568.000 δηλ. ποσοστὸν 7,20 ο)ο ἢ κατὰ κεφαλὴν ἠσφαλισμένου δραχ. 83,30.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1933

ΧΡ. Ν. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠ

Μανδρ. Μπαλίνος

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Απόδημα των

ΕΚΘΕΣΙΣ

της Μαΐου Μικραληών

ἐπὶ τῆς ὑγειονομικῆς ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσσεως
τῆς ἀσθενείας

(31 Οὐβ., 1933)

I. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Τὰ παραγωγικά αίτια τῶν νόσων ἢ εἶναι συνυφασμένα μετὰ τὴν κληρονομικὴν σύστασιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ἢ ἐνυπάρχουν εἰς τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαβιοῦμεν. Τὰ ὅρια τῆς ἐπιδράσεως τῆς κληρονομικῆς ἰδιοσυστάσεως καὶ τῆς τοῦ περιβάλλοντος ἐν τῇ διαταραχῇ τῆς ὑγείας ἡμῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῶν ἐπακριβῶς. Πᾶσα νοσηρὰ ἐκδήλωσις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας ἐπιρροῆς ἑνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν δύο τούτων συντελεστῶν. Κατ' ἀνάγκην ὅθεν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν ὑγειονομικῶν συνθηκῶν μιᾶς χώρας ἀρκούμεθα εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιδράσεων αὐτῶν βασιζόμενοι εἰς τὰς σχετικὰς στατιστικὰς τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς θνησιμότητος καὶ τῆς νοσηρότητος ἐν σχέσει πάντοτε πρὸς παρομοίως στατιστικὰς ἀναγομένας εἰς τὸ ἄμεσον καὶ ἀπώτερον παρελθόν. Ἐν προκειμένῳ ἡ στατιστικὴ τῆς νοσηρότητος εἶναι τὸ πλέον διαφωτιστικὸν στοιχεῖον. Ἡ ἐξακριβώσις τῶν περιπτώσεων νοσήσεως, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρρώστων, τῶν ἡμερῶν νοσηλείας ἑνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, κατὰ φύλον, ἡλικίαν, ἐπάγγελμα, οἰκογενειακὴν κατάστασιν κλπ. ἀποτελεῖ πολύτιμον καὶ θεμελιώδη συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῶν ὑγειονομικῶν συνθηκῶν μιᾶς χώρας. Τὰ δεδομένα μιᾶς τοιαύτης στατιστικῆς καθοδηγοῦν ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων εἰς συμπεράσματα ὑψίστης κοινωνικῆς σημασίας. Δυστυχῶς ὅμως τοιαῦται στατιστικαὶ ἐργασίαι ὄχι μόνον ἐλλείπουν παρ' ἡμῖν ἀλλὰ σπανίζουσιν καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ἔνθα ἡ ἐναρξίς συνεχοῦς στατιστικῆς παρακολουθήσεως ἀνάγεται εἰς ἀρκετὰ προχωρημένην ἐποχὴν.

Ἡ στατιστικὴ θνησιμότητος δὲν εἶναι πάντοτε ἀσφαλὲς καὶ ἀπόλυτον τεκμήριον ἐκτιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν συνθηκῶν μιᾶς χώρας, μάλιστα ὅταν στερούμεθα τῶν δεδομένων τῆς μέσης διάρκειας τῆς ζωῆς ἐπὶ σειράν ἐτῶν ὡς συμβαίνει παρ' ἡμῖν. Ἐξ ἄλλου ὁ περιορισμένος ἀριθμὸς τῶν θανάτων δὲν προϋποθέτει πάντοτε καὶ μικροτέραν νοσηρότητα ἢ ὁποία κυρίως ἐνδιαφέρει ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἐπιδημία τοῦ Δαγγαίου πυρετοῦ ἐν Ἑλλάδι καίτοι ἔσχεν ἐλαχίστην θνησιμότητα ἐν σχέσει μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξ αὐτῆς προσβληθέντων ἀνεστάτως ἐν τούτοις τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου καὶ ἐπέφερε σημαντικὰς ζημίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ στατιστικὴ τῶν αἰτίων τῶν θανάτων παρ' ἡμῖν κατὰ φύλον καὶ ἡλικίαν, ὅπως καὶ ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι τὰ μόνα στοιχεῖα τὰ ὁποία δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλομεν βασισθῆ συνδυάζοντες αὐτὰ πρὸς τοὺς ἄλλους κοινωνικοὺς συντελεστὰς, ὡς εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι, ἐν γένει, ἡ κατανομή τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ πόλεις καὶ κατὰ χωρία, ἡ κατοικία, ἡ διατροφή, αἱ συνθήκαι ἐργασίας, ἡ μόρφωσις, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια, ἡ κρατικὴ ἰατρικὴ περίθαλψις κλπ.

Ἡ γενικὴ θνησιμότης ἐν Ἑλλάδι ἀνῆρχετο κατὰ τὸ 1860 εἰς 20.3 ἐπὶ 1000 κατοίκων, κατὰ τὸ 1883 εἰς 20.1 καὶ κατὰ τὸ 1929 εἰς 18.2. Οὕτω μετὰ μικρὰς ἐν τῷ μεταξῷ διακυμάνσεις, εἰς διάστημα 70 ἐτῶν τὸ ποσοστὸν τῶν θανάτων ἐτησίως οὐδεμίαν αἰσθητὴν ἐλάττωσιν παρουσιάζει. Ἐν μάλιστα ληφθῶν ὑπ' ὄψιν αἱ κακουχίαι καὶ αἱ στερήσεις συνεπέσθησαν τοῦ μακροῦ πολέμου, τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, δύναται τις νὰ συμπεράσῃ, ὅτι ἡ ἐλαττωμένη σχετικῶς θνησιμότης ἢ ἐν τῇ στατιστικῇ ἐπετηρίδι ἀναγραφομένη, διὰ τινὰ τῶν ἐτῶν τῆς δεκαετίας ἀπὸ

ΑΡΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1920—1929 δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀρίξεως τῶν προσφύγων ἐν Ἑλλάδι μὲ τὴν ἐπικρατούσαν ἀναστάτωσην μέγας ἀριθμὸς θανάτων διέφρουγε τὴν ληξιαρχικὴν καταγραφὴν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν 1926—30 ἡ μέση θνησιμότης ἀνέρχεται σύμφωνα μὲ τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα εἰς 16.4 ἐπὶ 1000 κατοίκων, ἡ δὲ γονιμότης εἰς 28.5. Μέση ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων ἔναντι τῶν θανάτων 14.1 ο)ο. Εἰς ἀπολύτους δὲ ἀριθμοὺς θάνατοι κατὰ μέσον ὄρον 95.376, γεννήσεις 171.676, ὑπεροχὴ γεννήσεων ἔναντι τῶν θανάτων 77.320 κατ' ἔτος.

→ Εἶναι κοινῶς παραδεδομένον, ὅτι ὑφίσταται στενὴ σχέσις μεταξὺ τῆς οικονομικῆς ἐν γένει καταστάσεως καὶ τῆς ὑγείας. Ἡ οικονομικὴ ἐπάρκεια ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς εὐρωστίας. Τούναντίον αἱ κακαὶ οικονομικαὶ συνθήκαι συνεπάγονται διὰ τὸ ἄτομον ἀνεπαρκῆ διατροφήν, ἀνθυγιεινὴν κατοικίαν, ἔλλειψιν στοιχειωδῶν ἀνέσεων, ἐπικίνδυνον ἔντασιν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων, χαμηλὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἐπίπεδον, ροπὴν πρὸς τὸ ἔγκλημα, τὸν ἐκφυλισμὸν κλπ.

Ὁ ἀποζῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς του καὶ μόνον ἐργασίας Ἑλληνικῆς πολίτης ἂν μὲν εἶναι ἀγρότης, οἰκογενειάρχης, ἔχει συνολικὸν ἐτήσιον εἰσόδημα μὴ ὑπερβαίνον κατὰ μέσον ὄρον 20—22 χιλ. δραχμάς. Ποσὸν ἀναμφισβητήτως ἀνεπαρκὲς ὅπως συντηρηθῆ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἂν δὲ εἶναι ἐργάτης βιομηχανικῶς ἢ βιοτέγνης, κάτοικος πόλεως, τὸ μέσον ἡμερομίσθιον αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 62 δραχμάς.

Καὶ ἂν ἀκόμη παραδεχθῶμεν, ὅτι ἕκαστος ἐργάτης παρέχει τὴν προσωπικὴν του ἐργασίαν ἔναντι μηνιαίου σταθεροῦ μισθοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τὸ ἐτήσιον αὐτοῦ εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 22.000 δρ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου διαθέτει κατὰ κοινῶς παραδεδομένην ἀναλογίαν :

52 ο)ο διὰ διατροφήν (11767,60 δρ.) ἤτοι 32.24 δρ. ἡμερησίως.

11 ο)ο διὰ ἐνδυμασίαν (2489,30 δρ.) κατ' ἔτος.

18 ο)ο διὰ κατοικίαν (4073,40 δρ.) 349,45 μηνιαίως.

2 ο)ο διὰ θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν (δρ. 452,60) 1.27 ἡμερησίως, καὶ

17 ο)ο διὰ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην (3847,20 δρ.) 10.54 ἡμερησίως.

Καθ' οἷονδήποτε τροπὸν ὅμως καὶ ἂν διαθέτῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ὁ μισθωτὸς ὁ ἀποζῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς του ἐργασίας εἶναι προφανές, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἀρνεῖται τοῦτο περιθώριον τι δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν στοιχειώδη αὐτοῦ διατροφήν. Ἄν μάλιστα ληρθοῦν ὑπ' ὄψει, ἡ σταθερῶς ἀυξανομένη τιμὴ τῶν τροφίμων πρώτης ἀνάγκης, τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς συνήθους περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ ἐργάτης εἶναι προστάτης γερόντων γονέων ἢ καὶ ἀνηλίκων τέκνων, ἡ οικονομικὴ του κατάστασις ἀποβαίνει αὐτόχρημα τραγικὴ. Τὸ ἐνδεχόμενον, ὅτι μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς ἐργατικῆς οἰκογενείας οἱ ἐργαζόμενοι δύνανται νὰ εἶναι πλείονες τοῦ ἐνός, δὲν καθ' ἑστᾶ τὴν οικονομικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἀπολύτως ἐπαρκῆ. Ἐξ ἄλλου μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων περιλαμβάνονται κατὰ μέγα ποσοστὸν καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι προστάται γερόντων γονέων ἢ ἀδελφῶν ἢ πατέρων ἀνηλίκων τέκνων. Κατὰ τὴν ἀπογραφήν τῶν μισθωτῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων (Σ) ὄριος 1930) προέκυψεν, ὅτι ἐπὶ 86270 ἐργατῶν 50296 (58.30 ο)ο) ἦσαν πατέρες 1—3 ζώντων τέκνων, 12063 (15.14 ο)ο) ἦσαν πατέρες 4—6 ζώντων τέκνων, 1219 (1.41 ο)ο) ἦσαν πατέρες 7 καὶ πλέον ζώντων τέκνων.

Ἀσχέτως ὅμως πρὸς αὐτὰ ὁ ἐργάτης καὶ ἂν δὲν ἔχη οἰκογενειακὰ βάρη καὶ ἂν ἐργάζεται καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀμειβόμενος μὲ 62 δρ. ἡμερησίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' ἑαυτὸν τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως κατὰ τρόπον στοιχειωδῶς ἱκανοποιητικὸν μάλιστα μὲ τὸ σημερινὸν κόστος τῆς ζωῆς.

Ἄλλο ὑγιεινολογικὸν στοιχεῖον εἶναι καὶ ὁ τρόπος τῆς

κατανομής του πληθυσμού κατά πόλεις και χωρία. Παρ' ή-
μιν ο πληθυσμός των 30 πόλεων, αΐτινας ήρίθμουν κατά την
ἀπογραφήν του 1920—1921 1094042 κατοίκων, ηΐξήθη, ως
ἐμφανίζεται ἐκ τῆς ἀπογραφῆς του 1928, κατά 47,6 ο)ο. Συγ-
κεκριμένως δὲ τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων ο πληθυσμός
ηΐξήθη, ἐντὸς τῆς δεκαετίας, διὰ τὰς Ἀθήνας κατά 54 ο)ο,
διὰ τὸν Πειραιᾶ κατά 85 ο)ο διὰ τὴν Θ)νίκην κατά 40 ο)ο
καὶ διὰ τὴν Καβάλλαν κατά 118 ο)ο. Ἡ ἀπότομος αὕτη αΐ-
ξησις τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς πόλεις μὲ τὰς συμπαρομαρτούσας
πολλαπλᾶς συνεπείαις ἐδημιούργησε λίαν ἀνθυγιεινὰς συνθή-
κας ἀπὸ ἀπόψεως κατοικίας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διαβιώσεως ἐν
γένει. Ἐν σχέσει με τὴν ἐργατικὴν κατοικίαν, ἀρκούμεθα ν'
ἀναφέρωμεν τὴν υγειονομολογικὴν ἐρευναν τὴν ἐνεργηθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν κατά τὸ 1930 ἐπὶ
9725 κατοικιῶν καπνεργατῶν:

Ἐκ τούτων 641 ἦσαν ὑπόγειοι.
5515 » ἰσώγειοι.
3370 » ἀνώγειοι.

Ἀποτελοῦντο :

ἐξ 1 δωματίου	5380	μὲ ἐνοικοῦντα ἄτομα	3,6
ἐκ 2 δωματίων	5244	»	4,4
» 3 »	731	»	4,2
» 4 »	304	»	5,1
» 5 »	50	»	6,6
» 6 »	18	»	7 καὶ πλέον

Ἐκ τῶν ἐργατικῶν τούτων κατοικιῶν εἶχον πρόσοψιν πρὸς
δημοσίαν ὁδὸν 5473.

3883 εἶχον πρόσοψιν ἐντὸς αὐλῆς.

4299 εὑρέθησαν υγιειναί.

5227 εὑρέθησαν μετρίως υγιειναὶ καὶ ἀνθυγιειναί.

2885 εὑρέθησαν ἀκάθαρτοι.

Ἐν σχέσει με τὴν διατροφήν τῶν ἐργατῶν ἀναφερόμεθα εἰς
τὸ μέτρον ἡμερησίθιον αὐτῶν ἀνερχόμενον, ὡς εἶπομεν, εἰς 62
δραχμάς, ὑποκείμενον ἄλλως τε εἰς μείωσιν λόγῳ ἀνεργίας,
ἀσθενείας καὶ ἄλλων αἰτίων. Τὸ εἰσόδημα τοῦτο δὲν ὑπάρχει
ἀμφιβολία, ὅτι εἶναι ἀνεπαρκὲς ὅπως ἐξασφαλίσῃ διὰ τὸν ἐρ-
γάτην καὶ τὴν οἰκογένειάν του τὰ μέσα τῆς ἐνδεδειγμένης
συντηρήσεως. Ἐπὶ πλέον τὰ τρόφιμα ἰδιαιτέρως ἐκεῖνα ἅτινα
εἶναι προσιτὰ εἰς τὸ ἐργατικὸν βαλάντιον, ἐκτὸς τῆς συνεχῶς
αὐξανομένης τιμῆς των, δὲν ὑπόκεινται εἰς κανένα ἢ σχεδὸν
κανένα υγειονομολογικὸν ἔλεγγον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θρεπτικὴν
των ἀξίαν καὶ τοὺς ἐκ τῆς νοθείας αὐτῶν κινδύνους.

Ἀπὸ ἀπόψεως συνθηκῶν ἐργασίας ὁ Ἕλλην ἐργάτης εὐρί-
σκεται εἰς κατάστασιν μειονεκτικὴν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς
ἀλλαχοῦ συναδέλφους του. Οὐδεμία πρόνοια ἔχει ληφθῆ διὰ τὴν
ἐπαγγελματικὴν ἐπιλογὴν αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς ὀργανικῆς του
ἀντοχῆς. Ἡ δὲ υγειονομολογικὴ ἐπιτήρησις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ
περιβάλλον εἰς ὃ ἐργάζεται, τὴν ἡλικίαν τῶν ἐργαζομένων
κλπ. παρὰ τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ληφθέντα νομοθετικὰ
μέτρα δὲν εἶναι ἢ ἐνδεδειγμένη λόγῳ τοῦ ἀνεπαρκοῦς εἰς ἀριθ-
μὸν εἰδικοῦ προσωπικοῦ.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μόρφωσιν γενικῶς καὶ τὴν υγιεινὴν δια-
παιδαγωγίαν ἰδιαιτέρως τῶν ἐργατικῶν τάξεων, σημειοῦμεν,
ὅ,τι ἡ Ἑλλάς ἐρχεται τρίτη μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν
αἰτινας διακρίνοντα ἐπὶ ἀναλφαβητισμῷ μὲ ποσοστὸν 45,10
(πρώτη ἡ Πορτογαλλία μὲ 65,34 ο)ο καὶ δευτέρα ἡ Ρωσσία
μὲ 50,07 ο)ο). Τὸ συνολικὸν ποσοστὸν τῶν ἀναλφαβῆτων ἐν
Ἑλλάδι θὰ εἶναι ἀσφαλῶς μεγαλειότερον μεταξὺ τῶν ἀπορωτέ-
ρων λαϊκῶν τάξεων, ἐξ ὧν προέρχονται οἱ μισθωτοὶ ἐργάται.
Ὡς πρὸς τὴν υγειονομολογικὴν διαπαιδαγωγίαν παρατηροῦμεν,
ὅτι κατά τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα ἀποθνήσκουν ἐν Ἑλλάδι
κατ' ἔτος 6000 καὶ πλέον βρέθη κατὰ τὰ δύο πρώτα ἔτη τῆς
ζωῆς των ἐκ πρᾶσινης διαρροίας καὶ ἐντερίτιδος ἐκ νοσηρά-
των δηλ. ὀφειλομένων, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς, εἰς τὴν ἑλλη-
φιν διαφωτισμοῦ καὶ μορφώσεως τῶν μητέρων αὐτῶν ὡς πρὸς
τὴν διατροφήν, τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀναλφαβῆτων γυναικῶν ἀ-
νερχομένου παρ' ἡμῖν εἰς 63,48 ο)ο).

ὑγειονομική διηγησις

ὑγειονομική

Αί κοινωνικαί νόσοι ὡς εἶναι ἡ φυματίωσις, ἡ ἐλονοσία, ἡ σύφιλις ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ ἄλλαι θ' ἀπασχολήσουν ἡμᾶς ἰδιαιτέρως ἐκάστη, ἵνα ἐν συνδυασμῶ καὶ μετὰ τῶν ἀναφερθέντων ὑγειονομικῶν στοιχείων, καθορισθῇ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ ἐξ αὐτῶν θνησιμότης καὶ κυρίως ἡ συχνότης τούτων ἐν Ἑλλάδι.

Φυματίωσις.

Σύμφωνα μὲ τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα οἱ θάνατοι ἐκ φυματίωσεως ἐν γένει κατὰ τὴν πενταετίαν 1926—1930 ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Σύνολον θανάτων ἐκ φυματίωσεως	Ποσοστὸν ἐπὶ 1000 θανάτων	Ποσοστὸν ἐπὶ 10000 κατοίκων
1926 9517	113.12	16.11
1927 10354	103.52	17.19
1928 10446	98.66	16.84
1929 10806	93.50	17.22
1930 10298	99.19	16.22

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ κατ' ἔτος ἀποθνήσκοντες ἐκ φυματίωσεως ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τοὺς ὡς ἄνω σημειουμένους. Καὶ τοῦτο διότι συνήθως ἀποκρύπτεται ἡ πραγματικὴ αἰτία τοῦ ἀποθνήσκοντος φυματικοῦ διὰ λόγους οἰκογενειακοῦς, ἐπαγγελματικοῦς καὶ κοινωνικοῦς. Ἐπὶ πλέον συχνότατα ἀναγράφονται εἰς τὴν ληξιαρχικὴν πράξιν θανάτου ἀόριστοι αἰτίαι ὡς «γῆρας» ἢ σύμπτωμά τι (οὐραιμία, ἀποπληξία), τὸ ὁποῖον προφανῶς εἶναι ἐκδήλωσις τῆς τελευταίας ἐπιπλοκῆς ἄλλης ἀρχικῆς νόσου εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὀφείλεται ὁ θάνατος. Καὶ τέλος ὑπάρχουν περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν προηγήθη τοῦ θανάτου οὐδεμίαν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀναγραφομένη ὡς αἰτία θανάτου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Εἰς τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα τῆς ὡς ἄνω πενταετίας ἀναγράφονται μεταξὺ τῶν αἰτιῶν θανάτων καὶ θάνατοι ἐκ «νόσων ἀγνώστων ἢ κακῶς ὀριζομένων, ἐξ ἄλλων ἀσθενειῶν», ἐκ γῆρατος, ἐξ «ἄλλων παθήσεων τοῦ ἀναπνευστικοῦ». Οὕτως

Χρονολογία	σύνολον θανάτου	θάνατοι ἐκ ἀκαθόριστου αἰτίας	Ποσοστὸν ἐπὶ 1000 κατοίκων
1926	84163	36047	428.42
1927	100020	37272	372.72
1928	105665	37967	379.67
1929	115581	40658	406.58
1930	103811	36966	369.66

ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον 37782 θάνατοι κατ' ἔτος ἡ αἰτία τῶν ὁποίων παραμένει ἀκαθόριστος. Ἐκ τούτων ἂν ὑπολογισθῇ ὅτι μόνον τὸ 1)3 ἦτοι 12000 ὀφείλονται εἰς τὴν φυματίωσιν τὸ κατὰ τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα ποσοστὸν τῶν ἀποθνησκόντων φυματικῶν ὑπερδιπλασιάζεται.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν ἡ διαφορὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποθνησκόντων φυματικῶν τῶν πόλεων αἰτινες ἀριθμοῦν ἄνω τῶν 10000 κατοίκων καὶ τῶν θανάτων ἐκ φυματίωσεως τῆς ὑπαίθρου ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Χρονολογία	θάνατοι φυματικῶν ὑπαίθρου	θάνατοι φυματικῶν πόλεων
1926	3962	5543
1927	5400	5954
1928	4626	5880
1929	4879	5927
1930	4985	5304

Οὕτω κατὰ μέσον ὄρον οἱ θάνατοι φυματικῶν εἰς τὴν ὑπαίθρου εἶναι 4770 καὶ εἰς τὰς πόλεις 5710 κατ' ἔτος.

Οἱ κάτοικοι ὁμῶς τῶν πόλεων οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται εἰς 1754314 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν θνησιμότητα ἐκ φυματίωσεως ὑπερβαίνουσαν κατὰ 1000 περίπου θανάτους τὴν θνη-

βλ. καὶ ΒΙΤ, 1949
 βλ. 197
 τὸ 15,9% τῶν θανάτων
 ἐκ φυματίωσης

σιμότητα τῆς ὑπαίθρου εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνεται τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἤτοι τὰ 4.700.000 κατοίκων, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ ἀναλογία τῶν φυματικῶν τῆς ὑπαίθρου, λόγῳ τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν διατροφῆς καὶ διαβιώσεως (ἀνεπαρκῆς γεωργικὸς κλῆρος, ἀνθυγιεινὴ κατοικία, πλημμελεστάτη ἱατρικὴ περίθαλψις, ὑπερβολικὴ ἐργασία, πτώσις τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων) εἶναι ἂν μὴ μεγαλειτέρα τοῦλάχιστον ὁμοία μὲ ἐκείνην τῶν πόλεων.

Ἐν προκειμένῳ θεωροῦμεν σκόπιμον ν' ἀναφέρωμεν τὰ συμπεράσματα τοῦ Ghodzkol, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συνεκέντρωσε λίαν ἐνδιαφέροντα στατιστικὰ στοιχεῖα (Δελτίον διεθνοῦς γραφείου ὑγιεινῆς Τομ. 24ος φυλ. 1 Ἰανουαρίου 1932) ἀποφαίνεται :

1ον) Ὅτι αἱ ἀγροτικαὶ χῶραι τῶν ὁποίων ἡ γεωργία δὲν ἔχει βιομηχανοποιηθῆ ἔχουν μεγαλειτέραν θνησιμότητα ἐκ φυματιώσεως.

2ον) Ὅτι ἡ θνησιμότης ἐκ φυματιώσεως εἰς τὴν ὑπαίθρου ἀποβαίνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον μεγαλειτέρα τῆς τῶν πόλεων.

3ον) Ὅτι ἡ θνησιμότης ἐκ φυματιώσεως εἶναι γενικῶς μεγαλειτέρα μεταξὺ τῶν νεαρῶν γυναικῶν τῆς ὑπαίθρου παρὰ μεταξὺ τῶν συνομιλικῶν τῶν πόλεων (Stomman ἐκ παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς Δανίας) καὶ

4ον) Ὅτι ἡ θνησιμότης ἐκ φυματιώσεως μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῆς ὑπαίθρου εἶναι μεγαλειτέρα τῆς τῶν ἀνδρῶν.

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι ἡ γεωργία παρ' ἡμῖν ἔχει βιομηχανοποιηθῆ. Ἐπομένως συντρέχει καὶ διὰ τὴν χώραν ἡμῶν ἡ περίπτωσις τῶν ἀγροτῶν τῆς Δανίας, τῆς Ἰταλίας (Σαρδηνίας, Βενετίας, Ἐμιλίας), αἵτινες παρουσιάζουν μεγαλειτέραν θνησιμότητα ἐκ φυματιώσεως ἐν γένει παρὰ οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων. Ἐξ ἄλλου ἐκ τῆς συγκρίσεως ἐν γένει εἶναι δυνατόν νὰ προκύψῃ, ὅτι οἱ ἀγρόται παρ' ἡμῖν διαβιοῦν ὑπὸ συνθήκας πλεον ὑγιεινῆς ἢ οἱ συνάδελφοί των εἰς τὴν Δανίαν, τὴν Πρωσίαν, τὴν Ἰταλίαν. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθνησκόντων ἐκ φυματιώσεως ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὑπερδιπλάσιος τοῦ εἰς τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα ἀναγραφομένου.

Ἐκ διαφόρων δημοσιευμάτων κοινωνικῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου προκύπτει, ὅτι 20—25 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν θανάτων ὀφείλονται εἰς τὴν φυματίωσιν ἐν γένει.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν Schok (Δεκέμβριος 1932) ἐν σχέσει μὲ τὴν θνησιμότητα ἐκ φυματιώσεως ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ πρωτευουσῶν τινῶν πόλεων ἐν Εὐρώπῃ προκύπτει, ὅτι κατ' ἔτος σημειοῦνται οἱ ἐξῆς θάνατοι φυματιώντων.

Ἐπὶ κατοίκων	Πρωτευούσης	Θάνατοι φυματιώντων
500.000	Βέρνης	510
»	Βερολίνου	480
»	Βρυξελλῶν	450
»	Κοπεγχάγης	450
»	Λονδίνου	470
»	Μαδρίτης	950
»	Μόσχας	900
»	Παρισίων	980
»	Πράγας	960
»	Ρώμης	950
»	Σόφιας	1000
»	Ἀθηνῶν	2000

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σακδόραρος, ἐντεταχμένος παρὰ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς φυματιώσεως, ἀναβιβάζει εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις του τοὺς θανάτους ἐκ φυματιώσεως ἐν Ἑλλάδι 27 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν θανάτων. Οὕτω ὑπολογίζοντας τοὺς ἐκ φυματιώσεως θανάτους εἰς 20.000 ἑτησίως, φρονοῦμεν, ὅτι εἴμεθα πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀνήκει προφανῶς εἰς τὰς ἀπωρωτέρας τάξεις εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται, ὡς εἶναι φυσικόν, οἱ ἐργάται λόγῳ ἀνεπαρκοῦς διατροφῆς, ἀνθυγιεινῆς κατοικίας, ἐξαντλητικῆς ἐργασίας καὶ λοιπῶν δυσμενῶν συνθη-

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΥΤΥΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κόν. Ἡ σχέσης τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς θνησιμότητος ἐκ φυματιώσεως ἐμφαίνεται σαφῶς ἐκ τῶν ἐπομένων στατιστικῶν παρατηρήσεων. Εἰς τὴν Βιέννην κατὰ τὸ 1913 ἡ θνησιμότης ἐκ φυματιώσεως ἦτο 5 φορές μεγαλύτερα εἰς τὰς ἐργατικὰς συνοικίας παρὰ εἰς τὰς τῶν εὐπόρων. Εἰς τὸ Ἀμβούργον οἱ ἀποθνήσκοντες φυματικοὶ ἀνῆρχοντο εἰς 4.6 ἐπὶ χιλίων κατοίκων, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερέβαινε τὰ 1200 μάρκα καὶ εἰς 1,2 ἐπὶ χιλίων κατοίκων, ὧν τὸ εἰσόδημα ἦτο 5000 μάρκα καὶ ἄνω. Τὰ αὐτὰ συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν οικονομικὴν ἐπάρκειαν ἐν σχέσει μὲ τὴν θνησιμότητα ἐκ φυματιώσεως προκύπτουν καὶ ἀπὸ τὰς στατιστικὰς τοῦ Moine ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Παρισίων.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν συχνότητα τῆς φυματιώσεως παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς στατιστικῆς τοῦ Στρατοῦ προκύπτει, ὅτι κατὰ τὸ 1929 ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ στρατευομένων 64058 ἀνδρῶν καὶ ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἀπάλλαχθῶν ἔκριναν φυματικούς καὶ προφυματικούς ἐν γένει 1986 ἤτοι 3,1 ο)ο. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους τούτου (1929) ἐκ τῶν κριθέντων ἱκανῶν πρὸς στρατεύσιν 58448 ἐνοσηλεύθησαν διὰ φυματίωσιν καὶ προφυματικὴν κατάστασιν ἐν γένει 2003, ἤτοι 3,427 ο)ο.

Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1930 ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ στρατευομένων 58333 καὶ ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἔκριναν φυματικούς καὶ προφυματικούς ἐν γένει 1658 ἤτοι 2,841 ο)ο.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους τούτου (1930) ἐκ τῶν κριθέντων ἱκανῶν πρὸς στρατεύσιν 53417 ἐνοσηλεύθησαν διὰ φυματίωσιν καὶ προφυματικὴν κατάστασιν ἐν γένει 1375 ἤτοι 2,573 ο)ο. Τὰ ἀνωτέρω στατιστικὰ δεδομένα ἀφορῶντα δύο μόνον ἡλικίας ἀνδρῶν καὶ δύο ἐτῶν μόνον ὑγειονομικὴν παρακολούθησιν ἔχουν λίαν περιορισμένην σημασίαν. Οὐχ ἥττον εἶναι ἐνδεικτικὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς νόσου ταύτης ἐν Ἑλλάδι.

Ὡς πρὸς τὴν καθόλου νοσηρότητα ἐκ φυματιώσεως παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ σχέσης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θανάτων ἐκ φυματιώσεων καὶ τῶν πασχόντων ἐκ τῆς νόσου ταύτης δὲν εἶναι ἐπακριβῶς καθωρισμένη εἰς τὰς διαφόρους χώρας μὴ ἐξαιρουμένων καὶ ἐκείνων εἰς ἃς ἡ δὴλώσις τῶν ἐκ φυματιώσεως πασχόντων εἶναι ὑποχρεωτική. Ἄν τοῦτο εἶναι ἀληθές διὰ πολλὰ Ἑυρωπαϊκὰ Κράτη, πᾶς τις φαντάζεται πόσον δύσκολον τυγχάνει παρ' ἡμῖν λόγῳ ἑλλείψεως σχετικῶν στατιστικῶν παρατηρήσεων.

Ἐν Σουηδίᾳ 1 θάνατος ἐκ φυματιώσεως ἀναλογεῖ πρὸς 15 πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως.

Ἐν Γαλλίᾳ 1 θάνατος ἐκ φυματιώσεως ἀναλογεῖ πρὸς 12 πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως.

Ἐν Ἑλβετίᾳ 1 θάνατος ἐκ φυματιώσεως ἀναλογεῖ πρὸς 13 πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως.

Ἐν Σερβίᾳ 1 θάνατος ἐκ φυματιώσεως ἀναλογεῖ πρὸς 11 πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως.

Παρ' ἡμῖν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ δεδομένα τῶν διαφόρων Ταμείων ἀσφαλίσεως, ὡς τῶν καπνεργατῶν, μυλεργατῶν, ἀρτεργατῶν, σιδηροδρομικῶν καὶ τὰς στατιστικὰς τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ (1929 καὶ 1930) ὑπολογίζομεν ὅτι 1 θάνατος ἐκ φυματιώσεως ἐν Ἑλλάδι ἀναλογεῖ πρὸς 9—10 πάσχοντας ἐκ τῆς νόσου ταύτης. Συνεπῶς οἱ φυματικοὶ παρ' ἡμῖν, δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν εἰς ὀλιγωτέρας τῶν 20.000. Οὕτω ἡ νοσηρότης ἐκ φυματιώσεως ἐν Ἑλλάδι ὑπολογίζεται ὡς ἑπεται.

ἀπὸ γεννήσεως μέχρι 14 ἐτῶν εἰς 33000 φυματικῶν

ἀπὸ 15 μέχρι 19	»	»	27000	»	
» 20	»	24	»	32000	»
» 25	»	29	»	31000	»
» 30	»	34	»	20000	»
» 35	»	39	»	15000	»
» 40	»	44	»	14000	»
» 45	»	49	»	12000	»
» 50	»	54	»	10000	»
» 55	»	59	»	8000	»

ἀπὸ 60	»	64	»	»	6000	φυματικῶν
» 65	»	69	»	»	6000	»
» 70	»	74	»	»	2000	»
» 75	»	79	»	»	1000	»
» 80	»	84	»	»	500	»
» 85	»	89	»	»	300	»
» 90	»	94	»	»	100	»
» 95	»	99	»	»	70	»

Ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων φυματίωσης τὰ 9)10 ἀφοροῦν τὴν πνευμονικὴν φυματίωσιν καὶ τὸ 1)10 τὰς ἄλλας ἐντοπίσεις.

Ἐκ τῶν 3586 φυματικῶν τῶν εἰσαχθέντων ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι 1928 εἰς τὸ λαϊκὸν Σανατόριον «Σωτηρία» οἱ πλεῖστοι ἀνήκον εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἀποζῶντες προφανῶς ἐκ τῆς καθημερινῆς τῶν ἐργασίας.

(1607) = 44,8%

καὶ πληθὺν
οὐκ ἐπιτρεπόμενον
ἀριθμὸν ἀνθρώπων.

Ἐκ τούτων:

- 1) 352 ἦσαν ἐργάται καὶ ἐργάτριαι
- 2) 185 » ράπται καὶ ράπτριαι
- 3) 144 » ὑπάλληλοι καταστημάτων
- 4) 126 » ὑποδηματεργάται
- 5) 109 » ὑπηρέται καὶ ὑπηρέτριαι
- 6) 76 » ἐμποροῦπάλληλοι
- 7) 68 » ξυλουργοὶ
- 8) 66 » δημόσιοι ὑπάλληλοι
- 9) 61 » ναυτικοὶ
- 10) 51 » ὑπάλληλοι ἐστιατορίων.
- 11) 42 » κουρεῖς
- 12) 35 » μεταλλουργοὶ
- 13) 34 » ἄρτοποιοὶ
- 14) 33 » τυπογράφοι
- 15) 33 » μηχανικοὶ
- 16) 31 » σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι
- 17) 30 » ἐλαιοχρωματισταὶ
- 18) 29 » ἐπιπλοποιοὶ
- 19) 29 » καπνεργάται
- 20) 25 » ταχυδρομικοὶ καὶ τηλ. ὑπάλληλοι
- 21) 27 » ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων
- 22) 21 » νασοκόμοι.

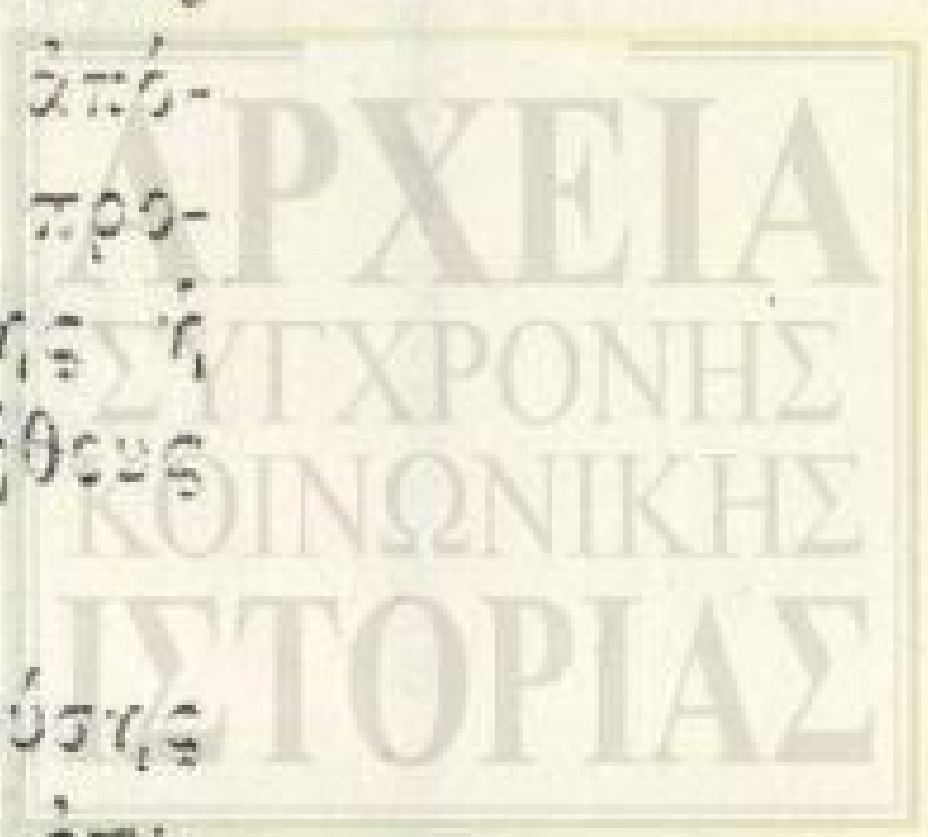
Ἡ ἐπὶ τῆς φυματίωσης δυσμενὴς ἐπίδρασις ἦν ἀσκειῖ ἡ διαδρομὴ νοσημάτων τινῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ἰλαρᾶς καὶ τοῦ κοκκίτου, εἶναι ἀξία ἰδιαίτερης μελέτης. Τὰ νοσήματα ταῦτα ἀφυπνίζουσι τὴν τυχόν λαμβάνουσαν πνευμονικὴν φυματίωσιν καὶ παραξύνουσι τὴν ἐν ἐνεργείᾳ εὐρυσκομένην τοιαύτην. Εἶναι δὲ εὐρέως διαδεδομένα ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐμφανίζονται ἐπιδημικῶς προσβάλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν μικρὰν ἡλικίαν. Παρὰ τὴν συνήθη καλοῦθειάν των κατὰ τὴν πενταετίαν 1926—1930 εἰς τὴν στατιστικὴν ἐπετηρίδα ἀναγράφονται κατὰ μέσον ὄρον 667 θάνατοι ἐξ ἰλαρᾶς καὶ 984 ἐκ κοκκίτου ἐτησίως.

Ἐπίσης ἐπίδρουσι δυσμενῶς ἐπὶ τῆς φυματίωσης ἡ γρίπη, ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς καὶ ἡ ἐλονοσία παρὰ τὰς ἐξενεχθείσας ἐν προκειμένῳ ἀντιθέτους ἀντιλήψεις.

Ὁσαύτως οἱ πάσχοντες ἐκ ζαχαρώδους διαβήτου καὶ ἀδυνατοῦντες νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν ἐνδείξιμὴν θεραπείαν λόγῳ ἐλλείψεως οἰκονομικῶν μέσων, ἀποθνήσκουσι κατὰ 35—40 ο)ο ἐκ φυματίωσης.

Ἐπίσης ὁ ἀλκοολισμὸς προδιαθέτει ἐμμέσως εἰς τὴν φυματίωσιν παρὰ τὴν περὶ τούτου ἀντίθετον γνώμην συγγραφέων τινῶν. Ἡ ἀνορεξία, ἡ πλημμυρῆς διατροφή ἐκείνων, οἵτινες κάμνουσι κατὰχρησιν ἀλκοολικῶν ποτῶν καὶ ἡ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀθλία διαβίωσις αὐτῶν εἶναι ἀναμφιβόλως αἰτία προδιαθετικὴ πρὸς τὴν φυματίωσιν, τῆς ὁποίας ἐκδηλουμένης ἡ πρόγνωσις εἶναι κακὴ, ἡ δὲ διαδρομὴ ταχύτερα τοῦ συνήθους μὲ συχνὰς καὶ ἀρθόνους αἰμοπυύσεις.

Κίαν δυσμενὴ ὡσαύτως ἐπίδρασιν ἀσκῶν ἐπὶ λαμβανούσας φυματίωσης ἡ κύψις, ὁ τοκετὸς καὶ ἡ γαλουχία. Ὅστω ἐπιδεινουμένης τῆς καταστάσεως τῆς κυφορούσης ἐπέρχεται αὐ-

τομάτως εκτρωσις κατὰ πιθανότητα 40 ο)ο. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ κύστις φθάσῃ εἰς τὸ φυσιολογικὸν αὐτῆς τέρμα τὸ ἀρτιγέννητον μολύνεται πάραυτα ἀπὸ τὴν παροξυνθεῖσαν φυματιώσιν τῆς μητρός. Ἄν δὲν ληφθῇ μέριμνα ἀμέσου ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν μητέρων τῶν ὑπὸ τοιαύτης συνθήκας γεννωμένων βρεφῶν ταῦτα ἀποθνήσκουν συνήθως ἐκ φυματιώσεως κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς των εἰς ἀναλογία 45 ο)ο, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὑπόκεινται εἰς τὸν ραχιτισμὸν καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας παθήσεις συναπαγομένας ἀναπηρίαν διὰ βίου.

ΕΛΟΝΟΣΙΑ.— Ἡ συνολικὴ ἔκτασις τῶν μονίμων ἐλῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνέρχεται εἰς 2460000 στρέμματα ἐκτὸς τῶν μικροτέρων συλλογῶν ὑδάτων τῶν σχηματιζομένων ἐκ τῆς βροχῆς ἢ ἐκ τῶν πλημμυρῶν, ὧν ἡ ἔκτασις ὑπολογίζεται εἰς 2 ἐπὶ πλέον ἑκατομμ. στρέμματα τοῦλάχιστον. Οἱ δὲ πάσχοντες ἐκ χρονίως ἔλονοσίας ὑπολογίζονται εἰς 290 ἐπὶ 1000 κατοίκων ἤτοι 1885000 ἄτομα. Ἄν εἰς αὐτὰ προστεθοῦν καὶ οἱ κατὰ τοὺς θερινοὺς καὶ φθινοπωρινοὺς μῆνας μολυνόμενοι διὰ πρώτην φοράν ἐξ ἔλονοσίας, τὸ σύνολον τῶν ἔλονοσοῦντων παρ' ἡμῖν ὑπολογίζεται εἰς 2.000.000 ἄτομα. Ἐκ τούτων ἀποθνήσκει 1 ἀνὰ 269 ἔλονοσοῦντας ἤτοι τὸ σύνολον τῶν ἐξ ἔλονοσίας θανάτων ἀνέρχεται εἰς 7690 κατ' ἔτος. Ἐκ τῶν ἔλονοσοῦντων 560.000 περίπου εἶναι κάτοικοι πόλεων, ὧν ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 10.000 κατίκων, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ἀγρόται.

297

ΣΥΦΙΛΙΣ.—Τὰ ἀφροδίσια νοσήματα εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένα ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῆς μακρᾶς παραμονῆς τῶν στρατευσίμων ὑπὸ τὰ ὄπλα, τῆς ἐπιμιξίας μετὰ ξένων λαῶν, τῆς ἐπὶ μακρὸν παραμονῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ξένων στρατῶν, τῶν βιαίων μετακινήσεων καὶ τῶν ἐκτοπισμῶν τῶν γυναικοπαίδων εἰς τὰ βάθη τῆς Μ. Ἀσίας (1914—1917) τῶν γενομένων κατὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ διωγμοὺς τῶν ὁμογενῶν τῶν καταφυγόντων κατόπιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνεπεία τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίᾳ ἔτη παρατηρουμένης χαλαρώσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ θεσμοῦ καὶ τῶν ἠθῶν ἐν γένει καὶ τέλος λόγῳ τῆς ἐλλείψεως οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν ἀπαιτουμένην συνήθως μακροχρόνιον θεραπείαν.

Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς στατιστικᾶς πληροφόρις ἐν προκειμένῳ εἰς βιβλίον ὑγειονολογικῆς διαπαιδαγωγήσεως παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν νοσημάτων τούτων ἱατροῦ κ. Δρακουλίδου ὕμνωτ' ἡμεῶν νοσημάτων τούτω ἱατροῦ κ. Δρακουλίδου οἱ πάσχοντες ἐξ ἀφροδισίων ἀναβιβάζονται εἰς φανταστικοὺς ἀριθμοὺς.

Εἰς τὴν τελευταίαν στατιστικὴν τοῦ τμήματος ἠθῶν ἀναφέρεται, ὅτι τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἀφοροῦν τὰ 75 ο)ο τοῦ ἀρρενοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ ἡλικίας 17—40 ἐτῶν. Κατὰ τὸν ἱατρὸν κ. Δρακουλίδην τὸ τραμακτικὸν πρᾶγματι ποσοστὸν τοῦτο εἶναι κατώτερον τῆς πραγματικότητος, διότι δὲν περιλαμβάνονται εἰς αὐτὸ πλείστα περιπτώσεις παλαιῶν καὶ κληρονομικῶν συφιλίδων.

Κατὰ τὸν ἄνω εἰδικὸν οἱ θάνατοι ἐκ συφιλίδος ἀνέρχονται εἰς τὸ 1)3 τοῦ συνόλου αὐτῶν.

Ἡ Βλενόρροια, ἣτις θεωρεῖται κοινῶς καὶ ὡς συχνώτερον ἐκ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, συνεπάγεται δαπάνην διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῆς, ἡμεραργίας καὶ καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ λόγῳ τῶν συνήθων ἐπιπλοκῶν αὐτῆς.

Ὡς πρὸς τὴν θνησιμότητα ἐκ Βλενόρροιας αὕτη εἶναι ἐλάχιστη. Κατὰ μίαν ἄρτίαν Ἑλβετικὴν στατιστικὴν (1920) σημειοῦται εἰς θάνατος ἐπὶ 200.000 κατοίκων κατ' ἔτος.

Ἡ σύφιλις ὡς ἄμεσος αἰτία θανάτου ἀναγράφεται εἰς τὰς στατιστικὰς ὡς συγγενῆς σύφιλις, κινήτικῃ ἀταξίᾳ, προΐουσα παράλυσις καὶ ἀνεύρισμα τῆς ἀορτῆς.

Ἡ Σύφιλις ἰδίᾳ ἢ κληρονομικῇ κατὰ 90 ο)ο δὲν διαγιγνώσκεται, συναπαγομένη οὕτω σοβαροτάτας νευρικᾶς καὶ ἐγ-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κεφαλικές παθήσεις, αί οποίαι κατά 10 ο)ο κατὰ εἰς θάνατον καὶ 60 ο)ο εἰς ἀνεπιθύμητον διὰ βίου

Ἐκ τῶν ψυχοπαθῶν κατὰ 50 ο)ο εἶναι συφιλιδικοί

Ἐκ τῶν τυφλῶν κατὰ 32 ο)ο εἶναι συφιλιδικοί

Ἐκ τῶν κωσάλλων κατὰ 26 ο)ο εἶναι συφιλιδικοί

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων γενομένων εἰς διάφορα παθολογικά νοσοκομεία διαπιστώθη, ὅτι νοσήματα χαρακτηρισθέντα ὡς καρδιακά, νευρικά, στομαχικά, ἥπατικά ἢ νερνικά ὠφείλοντο κατὰ 40 ο)ο εἰς σύφιλιδα μὴ διαγνωσθεῖσαν.

Κατὰ τὴν περιφέρειαν διὰ τὴν ἀκρίβειάν τῆς στατιστικῆς τοῦ Μπλάσκο (Βερολίνου) οἱ θάνατοι ἐκ συφιλίδος ἀνερχονται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν θανάτων εἰς 36 ο)ο ἐκ τῶν ὁποίων μόνον οἱ 6 ο)ο ὀφείλονται ἀμέσως εἰς τὴν σύφιλιδα οἱ δὲ λοιποὶ 30 ο)ο εἰς διάφορα ἄλλα νοσήματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν συφιλιδικαὶ ἐπιπλοκαί.

Οἱ θάνατοι τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας ὀφείλονται κατὰ 25 ο)ο εἰς τὴν σύφιλιδα, 40 ο)ο θνησιγενῶν βρεφῶν ἐτησίως προσέρχονται ἐκ γονέων συφιλιδικῶν καὶ 40 ο)ο τῶν αὐτομάτων ἐκτρώσεων ὀφείλονται εἰς τὴν νόσον ταύτην. Τὰ τέκνα συφιλιδικῶν γονέων ἀποθνήσκουν κατὰ 50 ο)ο εἰς τοὺς πρώτους 6 μῆνας ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν, κατὰ 25 ο)ο εἰς τὸ πρῶτον ἔτος κατὰ 16 ο)ο μέχρι ἡλικίας 10 ἐτῶν καὶ 9 ο)ο μόνον ἐπιζοῦν.

Ἐν Ἑλλάδι δὲν διαθέτομεν δυστυχῶς λεπτομερικὰς στατιστικὰς τῆς συχνότητος τῆς συφιλίδος οὔτε καὶ διὰ τὸν στρατὸν ἀκόμη. Πάντως εἶναι γνωστὸν, ἡ νόσος αὕτη εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη ὄχι μόνον εἰς τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑπαίθρον, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ σχετικὰς παρατηρήσεις τοῦ προϊσταμένου τῆς δημοσίας υγείας ἐν Θράκη κ. Οἰκονομίδου, τοῦ υγειονομικοῦ ὑπαλλήλου κ. Λαμπράκη, ἱατροῦ, καὶ τῆς υγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως.

Οὕτω εἰς τὴν περιφέρειαν Ξάνθης καὶ Δράμας οἱ συφιλιδικοὶ ἀνέρχονται εἰς 30—80 ο)ο εἰς τὰς Σέρρας εἰς 10 ο)ο εἰς τινὰ δὲ χωρὰ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Σιδηροκάστρου εἰς 100 ο)ο.

ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑ.— Ἡ κατάχρησις τῶν ἀλκοολικῶν ποτῶν συνεπάγεται ὀλεθρίας συνεπίαις τὰς ὁποίας οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀμφισβητήσῃ. Καίτοι παρ' ἡμῖν ὁ ἀλκοολισμὸς δὲν ἐμφανίζεται ἀκόμη ὑπὸ λίαν ἀνησυχητικὴν μορφήν, ὡς ἀλλαχοῦ, ἐν τούτοις δέον νὰ ἐφελκυστῶσθαί τὴν προσοχὴν μας. Παρὰ τὴν προσπάθειαν ἡμῶν, ὅπως ἀνεύρωμεν τὰ ἀναγκαιούνητα στοιχεῖα πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν κατ' ἄτομον καταναλισκόμενων οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν Ἑλλάδι, δυστυχῶς δὲν κατορθώσαμεν τοῦτο πρὸς τὸ παρόν. Ἀπὸ μίαν ὁμῶς σχετικὴν ἐν προκειμένῳ ἔρευναν, διενεργηθεῖσαν παρὰ τῆς υγείον. ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικισμοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην κατὰ τὸ 1929, προέκυψεν, ὅτι ἡ κατανάλωσις ἀλκοολικῶν ποτῶν (οὔζου, κονιάκ) μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 40 χιλιογράμμα ἐτησίως κατ' ἄνδρα ἡλικίας 20 ἐτῶν καὶ ἄνω. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἀνάλογος θὰ εἶναι ἡ κατάχρησις ἀλκοολικῶν ποτῶν μὲ μικρὰς παραλλαγὰς ὡς πρὸς τὰ εἶδη τῶν χρησιμοποιουμένων ποτῶν, καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα.

Διὰ τὴν εὐρεῖαν διάδοσιν τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν συμβάλλουν πλείστοι παράγοντες ἠθικοί, οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικοί, ὁ κάματος συνεπίαις ὑπερβολικῆς ἐργασίας, ἡ νευρική ἐξάντλησις, αἱ βιωτικά μέρηματα καὶ αἱ δυσμενεῖς ἐν γένει συνθήκαι εἰς τὸν ἀγῶνα περὶ ὑπάρξεως, ἡ ἐλλειψίς ἐπαρκοῦς διαφωτισμοῦ, ἀλλὰ κυρίως ἡ στέρησις οἰαδήποτε ψυχαγωγίας καὶ ἀνέσεως συμβάλλουν ὅλως ἰδιαιτέρως μεταξὺ τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν τάσιν πρὸς τὴν κατάχρησιν ἀλκοολικῶν ποτῶν. Αἱ συνήθειαι συνέπειαι τῆς καταχρήσεως τῶν ἀλκοολικῶν ποτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ εἶναι αἱ ἀλκοολικαὶ γαστρίτιδες, αἱ γαστρορραγίαι, ὁ ἀνευρισμὸς τοῦ στομάχου, αἱ μυοκαρδίτιδες, ἡ πρόωρος ἀρτηριοσκλήρωσις, ἡ ὑποτροφία

I

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ

του ήπατος, ή άτροφική κίρρωση, ή άσκίτις, ή άτροφία των ήρψεων, ή άνικανότης, αί έκτρώσεις, αί άλκοολικαί άμδλωπίαι και άλλα.

Θεωρούμεν περιττόν νά επεκταθώμεν περισσότερο ένταύθα εΐς ό,τι άφορᾷ τῆς συνεπειᾶς διά τε τό άτομον και τήν κοινωνίαν τῆς καταχρήσεως των ποτών τούτων και τήν επίδρασιν αὐτῶν, ἐπί τῆς υγείας και παραγωγικῆς ικανότητος των εργαζομένων.

Ἐν σχέσει με τήν χρῆσιν των ναρκωτικῶν, ἦτοι τῆς ἰνδικῆς κανάβης (χασίς), του αἰθέρος, τῆς μορφίνης, τῆς κοκαΐνης και τῆς ἠρωΐνης, σημειοῦμεν, ὅτι ἡ διάδοσις αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι βαίνει αύξανομένη. Ἀπό του Ἰουνίου 1929 ἡ ὑπηρεσία διώξεως λαθρεμπορίου κατέσχε :

15	χιλιόγραμμα και	487	γραμμάρια ἠρωΐνης
2	»	»	177 » κοκαΐνης
116	»	»	956 » μορφίνης
128	»	»	955 » χασίς

Ἐπίσης ὑπό του εἰδικου τμήματος διώξεως τοξικομανῶν Ἀθηνῶν κατεσχέθησαν εἰς χεῖρας πλανοδίων μικροπωλητῶν ἡ τοξικομανῶν κατὰ τό 1920

1508	χιλιόγραμμα και	875	γραμμάρια ἠρωΐνης
60	»	»	500 » κοκαΐνης
2390	»	»	500 » χασίς
70	»	»	» μορφίνης

και 742 σιγάρα εἰς χασίς

Εἰς τό Δημόσιον ψυχιατεῖον Ἀθηνῶν ἐνοσηλεύθησαν τό		
1928	5	ἠρωϊνομανεῖς
1929	51	»
1930	99	»
1931	113	»

Δέον νά σημειωθῆ, ὅτι εἰς τό Δημόσιον ψυχιατεῖον Ἀθηνῶν, στερούμενον εἰδικου Τμήματος, δέν δύναται νά δεχθῆ περισσότερους τοξικομανεῖς.

Εἰς τό Δρομοκαΐτειον ψυχιατεῖον ἐνοσηλεύθησαν ἀπό του 1887 μέχρι τέλους 1927 ἦτοι ἐπί 40 ἔτη, 31 ἐν ὄλω τοξικομανεῖς, ἦτοι 21 μορφινομανεῖς και 10 χλωραλομανεῖς. Ἀπό του ἔτους 1927 μέχρι 1930, ἦτοι ἐπί 3 ἔτη, ἐνοσηλεύθησαν 55 ἐν ὄλω τοξικομανεῖς (8 μορφινομανεῖς, 7 χασισομανεῖς και 40 ἠρωϊνομανεῖς).

Δέον νά τονισθῆ ἰδιαιτέρως, ὅτι κατὰ μέγα μέρος οἱ ὡς ἄνω τοξικομανεῖς ἦσαν ἡλικίας 20—30 ἐτῶν προσερχόμενοι κατὰ τό πλεῖστον ἐκ των εργατικῶν τάξεων (ὁδηγοί αυτοκινήτων, ναῦται, στρατιῶται, πλανοδίοι μικροπωληταί, ἠθοπαιοί κερωδείων): Ἡ χρῆσις ὅμως των ναρκωτικῶν δέν περιορίζεται μόνον εἰς τὰς πόλεις. Ἀπό τήν ἄνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἔρευαν τῆς υγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, διαπιστώθη ἡ χρῆσις αἰθέρος και ὀπίου (ἀφιόνι) εἰς τινας ἀγροτικούς συνοικισμούς προσφύγων τῆς περιφερείας Ἀξιουπόλεως Βερροίας, Σερρών και Δράμας.

Ἐν Ἀθήναις 15 ἐξ αὐτῶν κατ' ἔτος ἀνευρίσκονται νεκροί και μετακομίζονται εἰς τό τοξικολογικόν ἐργαστήριον του Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν σχέσει με τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως των ναρκωτικῶν και διά τό άτομον και διά τήν/κοινωνίαν ἀρκούμεθα ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ὁ τοξικομανῆς ἀνίκανος διά πᾶσαν ἐργασίαν ἀποτελεῖ πραγματικόν κοινωνικόν κίνδυνον. Σύμφωνα με μίαν Ἀμερικανικήν στατιστικήν περί τουσ 90 ο)σ ἐκ των ἐγκληματιῶν εἶναι τοξικομανεῖς και ἰδίᾳ ἠρωϊνομανεῖς.

ΤΡΑΧΩΜΑ.— Ἡ νόσος αὕτη ἐπεξετάθη παρ' ἡμῖν ἰδιαιτέρως μετὰ τήν ἀφίξιν των προσφύγων ἦτοι ἀπό του 1925 και ἐντεῦθεν. Εἶναι δέ εὐρέως διαδεδομένη, ὄχι μόνον μεταξὺ των ἀπορωτέρων κατοίκων των πόλεων ἀλλά και μεταξὺ των ἀγροτῶν κατὰ τήν αὐτήν περίπου ἀναλογία.

Ἐκ τῶν 29121 πασχόντων ἐξ ὀφθαλμικῶν νοσημάτων καὶ νοσηλευθέντων εἰς τὰ 12 ὀφθαλμιατρεία τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἐξ ὧν τὰ 8 λειτουργοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας, 9358 ἐξ αὐτῶν ἦσαν τραχωματικοὶ ἤτοι 42.8 ο)ο. Ἀπὸ σχετικῆν ἐν προκειμένῳ ἔρευναν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ εἰς τινὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὰς περιφερείας Βερροίας, Σερρῶν, Ἀξιουπόλεως, Κατερίνης, Φλωρίνης, Καβάλλας καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως, διαπιστώθησαν τραχωμαστικά ἐστία με σοβαρὸν ποσοστὸν προσβεβλημένων ἀτόμων. Οἱ τραχωματικοὶ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς σχετικὰς δημοσιεύσεις ὑπολογίζονται εἰς 40—45 χιλιάδας, λόγῳ δὲ πλημμελοῦς ὑγειονομολογικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἐγκαίρου θεραπείας περὶ τὰς 2000 καὶ πλέον ἐξ αὐτῶν ἔχουν καταλήξει εἰς τύφλωσιν. Ἦτοι τὸ 1)3 ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι 7000 τυφλῶν ὀφείλεται εἰς τὸ τραχώμα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Ἡ συχνότης τῆς νόσου ταύτης ἐν Ἑλλάδι, καίτοι δὲν εἶναι τόσο μεγάλη ὅσον εἰς τὰς βορείας Ἑυρωπαϊκὰς χώρας ἀριθμεῖ ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν περὶ τοὺς 4000 θανάτους κατ' ἔτος ὀφειλομένους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐγκαίρου καὶ ἐνδεδειγμένης θεραπείας, ἢ ὅποια εἶναι δαπανηρὰ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνέφικτος εἰς τὰς ἀπορωτέρας τάξεις.

ΕΠΙΛΟΧΕΙΟΙ ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ.— Αἱ ἐπιλόχειοι μολύνσεις καὶ αἱ ἄλλαι νοσηρὰ ἐκδηλώσεις αἱ συναφεῖς μετὰ τὴν μητρότητα ἐπιφέρουν ἐτησίως περὶ τοὺς 2000 θανάτους ἐν Ἑλλάδι συνεπεῖα ἀνεπαρκούς ὑγειονομολογικῆς διαπαιδαγωγήσεως μεταξὺ τῶν λαϊκῶν ἰδίᾳ τάξεων καὶ ἐλλείψεως τῶν οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐνδεδειγμένην θεραπείαν.

Ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ ἀναεῖδάζει τοὺς θανάτους ἐξ ἐπιλοχέων μολύνσεων καὶ συναφῶν νοσημάτων εἰς 1092. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος κατὰ τὴν γνώμην μας εἶναι κατώτερος τῆς πραγματικότητος. Ἀλλὰ καὶ ὡς τοιοῦτος, οἷος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν, ἀρκεῖ διὰ νὰ κατατάξῃ τὸ ἡμέτερον κράτος ὡς πρῶτον μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης αἱ ὅποια διακρίνονται διὰ τὸ μέγα ποσοστὸν τῶν θανάτων ἐκ τοιούτων μολύνσεων. Ἡ θνησιμότης παρ' ἡμῖν ἐκ τοιούτων μολύνσεων καὶ συναφῶν νοσημάτων—ἰδιαίτερος χαρακτηριστικὴ—ἀνέρχεται, σύμφωνα μετὰ τὸ ἐπίσημα δεδομένα, κατὰ τὴν πενταετίαν 1925—1929 εἰς 65.1 ἐπὶ 10000 κατοίκων.

ΦΡΕΝΟΠΑΘΕΙΑΙ. Ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων πάσχουν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰς 4000 - 4500 άτομα συνεπεῖα συφιλίδος, ἀλκοολισμοῦ, τοξικομανίας, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω καὶ βεβαρυμένης κληρονομικότητος.

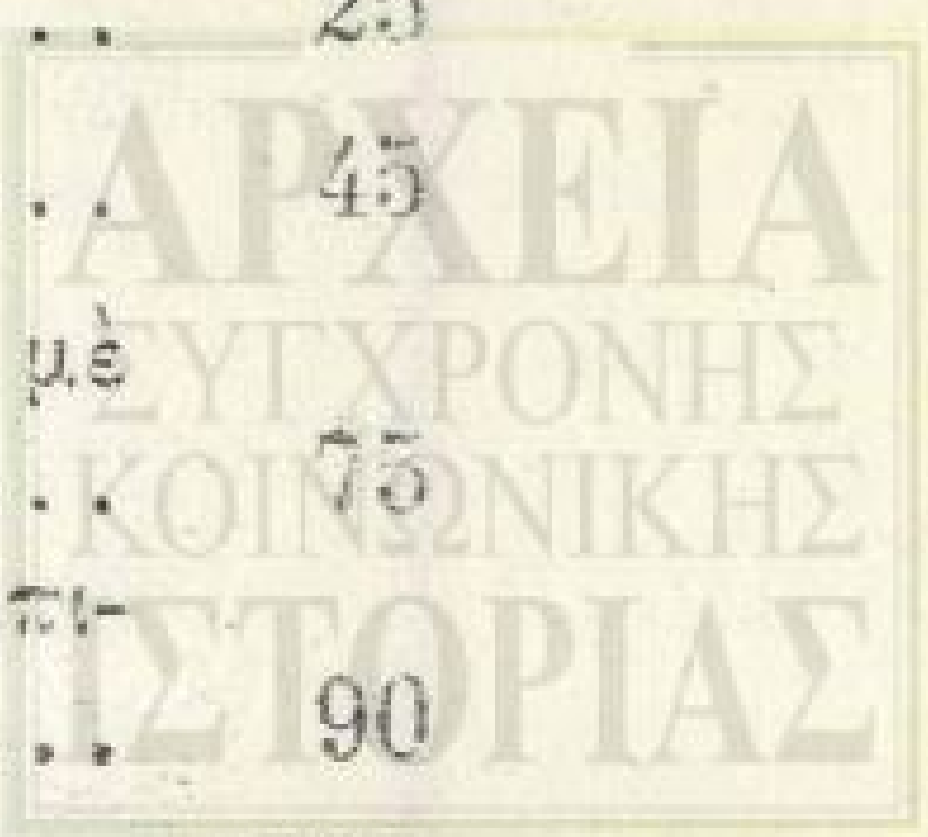
II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Α'. Προστασία μητρότητος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον λειτουργοῦν :

- 1) Πρότυπον Μαιευτήριον Ε. Βενιζέλου (περιλαμβάνον καὶ σχολὴν μαιῶν) με κλίνας 120
- 2) Δημόσιον Μαιευτήριον Ἀθηνῶν με κλίνας 89
- 3) Δημοτικὸν Μαιευτήριον Ἀθηνῶν με κλίνας 25
- 4) Δημοτικὸν Μαιευτήριον Πειραιῶς με κλίνας 45
- 5) Μαιευτικὴ γυναικολογικὴ κλινικὴ Θεσσαλονίκης με κλίνας 75
- 6) Μαιευτικὴ γυναικολογικὴ κλινικὴ Ἐθν. Πανεπιστημίου με κλίνας 90

ἤτοι ἐν ὅλῳ κλίναι 444

ἐξ ὧν 324 εἰς Ἀθήνας, 75 εἰς Θεσσαλονίκην καὶ 45 εἰς Πειραιᾶ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κλινῶν παρέχονται δωρεάν εἰς Ἀθήνας 164 εἰς Θεσσαλονίκην 75 καὶ εἰς Πειραιᾶ 45.

Β'. Προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας:

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λειτουργοῦν 15 βρεφοκομικοὶ σταθμοὶ εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ καὶ 3 εἰς Θεσσαλονίκην (Πατρ. Ἰδρ. Περιθάλψεως) διὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ ὑγιεινὴν περίθαλψιν βρεφῶν, εἰς Θεσσαλονίκην 1 βρεφοκομικὸς σταθμὸς μὲ τμήματα μαιευτικόν, παιδιατρικόν, καὶ βρεφοκομικόν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡμερήσιον νηπιατρεῖον καὶ νηπιαγωγεῖον ἐξωτερικόν.

Ἰατρεῖα παιδῶν καὶ βρεφῶν καὶ ὀδοντιατρεῖον.

Εἰς τὸν Βόλον 1 βρεφοκομικὸς σταθμὸς, ὅμοιος μὲ τὸν τῆς Θεσσαλονίκης. Μαθητικὴ Πολυκλινικὴ Ἀθηνῶν (Πατρ. Ἰδρυμα περιθάλψεως) μὲ εἰδικὰ ἰατρεῖα. Ἦτοι ἐν ὅλῳ 21 βρεφοκομικοὶ σταθμοί.

Ἐπὶ πλέον λειτουργοῦν : Ἐν Ἀθήναις τὸ νοσοκομεῖον Παίδων συγχωνευθὲν μὲ τὴν παιδιατρικὴν κλινικὴν Πανεπιστημίου, κλῖναι 90.

Ἐν Ἀθήναις τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον μὲ κλῖνας 60.

Ἐν Πάτραις τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον μὲ κλῖνας 20.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ κοινοτικὸν Βρεφοκομεῖον «Ἁγ. Στυλιανός» μὲ κλῖνας 110.

Ἐν Ἡρακλείῳ τὸ Βρεφοκομεῖον «Γ. Γερονιμάκη» μὲ κλῖνας 20.

Ἦτοι ἐν ὅλῳ 300 κλῖνας.

Γ'. Περίθαλψις φυματιῶντων.

	κλῖναι
1) Σωτηρία Ἀθηνῶν κρατικαὶ κλῖναι	1185
2) Ἀσβεστοχωρίου κρατικαὶ κλῖναι	411
3) Χανίων κρατικαὶ κλῖναι	104
4) Τρεμπέλειον Πατρῶν (Δημοτικόν)	18
5) Ἀργέντειον Χίου (Κοινοτικόν)	36
6) Σανατόριον Κορφοξυλιάς (Μαν. Στρατιώτου) φιλανθρωπικαὶ κλῖναι	66
7) Σανατόριον Πάρνηθος	33
8) Νοσοκομεῖον Φυματιῶντων ἰατρ. Ἐταιρείας Καβάλλας	30
9) Ἀντιφυματικὸν Θεραπευτήριον Αὐροφίλητον Σύρου	30
10) Σανατόριον Νταοῦ Πεντέλης	44
11) Ἀσκληπιεῖον Παίδων Βούλας μετὰ τοῦ παραρτήματος Παπαστρατοῦ	100

Ἦτοι ἐν ὅλῳ 2099

Δ'. Προστασία ψυχοπαθῶν.

	κλῖναι
Ἐν Ἀθήναις Αἰγινητεῖον - Ψυχιατρικὴ καὶ Νευρολογικὴ κλινικὴ Πανεπιστημίου	100
Ἐν Ἀθήναις Δημόσιον Ψυχιατρεῖον	600
Ἐν Θεσσαλονίκῃ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον	110
Ἐν Κερκύρᾳ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον	305
Ἐν Χανίοις Δημόσιον Ψυχιατρεῖον	100
Ἐν Θεσσαλονίκῃ (κοινοτ. ἄσυλον φρενοβλαβῶν Χίρας	55
Ἐν Χίῳ (κοινοτικόν) Σκυλίτσειον φρενοκομεῖον	38
Ἐν Ἀθήναις Δρομοκαίτειον Ψυχιατρεῖον (φιλανθρωπικόν)	502
Ἐν Ἀργοστολίῳ Βέγειον φρενοκομεῖον (φιλανθρωπικόν)	18
Ἐν Σύρῳ ἄσυλον φρενοβλαβῶν (φιλανθρωπικόν)	35

Ἦτοι ἐν ὅλῳ 1933

Ε'. Προστασία λεπρών και ανιάτων.

	κλίναι
Λεπροκομείον Σπιναλόγκας (κρατικόν)	258
Πρότυπος αντιλεπρικός σταθμός Ἀθηνῶν (κρατικὸς)	162
Λεπροκομείον Σάμου (δημοτικόν)	70
Λεπροκομείον Χίου (δημοτικόν)	26
Ἄσυλον ἀνιάτων ἐν Ἀθήναις	205
<hr/>	
Ἦτοι ἐν ὅλῳ διὰ τοὺς λεπρούς	516
Δι' ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνιάτους	205
<hr/>	

ΣΤ'. Ἀντιαφροδισιακὸς ἀγών.

	κλίναι
Ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείον Α. Συγγροῦ (κρατ.)	369
Ἐν Ηρακλείῳ Νοσοκομείον Ἀφροδισίων νόσων (κρατικόν)	12
Ἐν Θεσσαλονίκῃ Νοσοκομείον Ἀφροδισίων νόσων (κρατικόν)	150
Ἐν Ἰωαννίνοις Νοσοκομ. Ἀφροδισίων νόσων (κρατ.)	20
Ἐν Χανίοις Νοσοκομ. Ἀφροδισίων νόσων (κρατ.)	18
Ἐν Χίῳ Νοσοκομ. Ἀφροδισίων νόσων (κρατ.)	14
Ἐν Καβάλλῃ Νοσοκομ. Ἀφροδισίων νόσων (δημοτ.)	12
<hr/>	
Ἦτοι ἐν ὅλῳ	819
<hr/>	

Ἐπίσης λειτουργοῦν εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Θεσσαλονίκης 3 ἀντιαφροδισιακὰ ἰατρεῖα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τοῦ 1925 διεθνοῦς συμβάσεως Βρυξελλῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ναυτικῶν.

Ζ'. Ἀντιλοιμικὴ περίθαλψις.

	κλίναι
Ἐν Ἀθήναις τὸ νοσοκομείον λοιμωδῶν νόσων Ἀγ. Βαρβάρα (κρατικόν)	100
Ἐν Θεσσαλονίκῃ νοσοκομείον λοιμωδῶν νόσων (κρατικόν)	113
Ἐν Πάτραις νοσοκομείον λοιμωδῶν νόσων (κρατ.)	29
Ἐν Ἐρμούπολει νοσοκομ. λοιμωδῶν νόσων (κρατ.)	28
<hr/>	
Ἦτοι ἐν ὅλῳ	266
<hr/>	

Η'. Γεν. Νοσοκομεία πρὸς ἰατρικὴν περίθαλψιν κοινῶν νοσημάτων. ἐν

	Ἀριθ. κλινῶν
Ἀθήναις Κρατ. Νοσοκομ. (προσφυγικόν)	300
Ν. Ἰωνία κρατ. νοσοκ.	110
Πειραιεὶ κρατ. νοσοκ.	132
Δράμα κρατ. νοσοκ.	135
Ἀλεξανδρουπόλει κρατ. νοσοκ.	40
Χαλκίδι κρατ. νοσοκ.	30
Θεσσαλονίκη (κεντρικόν)	278
Χαρμάνιοι Νοσοκ.	120
Βεροία Νοσοκ.	45
Κιλκίς Νοσοκ.	40
Κοζάνη Νοσοκ.	35
Μυτιλήνη Νοσοκ.	129
Ἐδέσση Νοσοκ.	50
Σέρραις (κρατικόν) Νοσοκ.	75
<hr/>	
Ἦτοι ἐν ὅλῳ κλίναι	1650

Κερκύρα Αστικόν Νοσοκομ.	62
Μεσολογγίω Χατζηκώστα Δημ. νοσοκομ.	20
Άργινίω «Άγ. Τριάς» Δημ. Νοσοκομ.	23
Άθήναις «Ελπίς» Δημ. Νοσοκομ.	196
Πειραιεῖ «Τζάνησιον» Δημ. Νοσοκομ.	107
Πάτρας «Άγ. Ανδρέας» Δημ. νοσοκομ.	82
Αίγιω	25
Δράμα «Άγ. Ανάργυροι» Δημ. νοσοκομ.	65
Πύργω Μανωλοπούλειον Δημ. νοσοκομ.	32
Πύργω Μανωλοπούλειον Δημ. νοσοκομ.	32
Ήρακλείω «Πανάνειον» Δημ. νοσοκομ.	80
Θεσσαλονίκη Θεαγένειον Κοιν. νοσοκομ.	40
» Ἰσραηλιτ. κοινότη. Χίος	87
» Ἰταλικῆς κοινότητος	60
» Γαλλικῆς κοινότητος	45
Ἰωαννίνοις «Αγάπη» Δημ. νοσοκομ.	20
Καβάλα «Εὐαγγελισμός» Δημ. νοσοκομ.	104
Ερμούπολει «Ελπίς» Δημ. νοσοκομ.	45
Λαρίσση «Κουτλημπάνειον» Δημ. νοσοκομ.	40
Βόλω «Αχιλοπούλειον» Δημ. νοσοκομ.	100
Πρεβέζη «Άγ. Καυμάς» Δημ. νοσοκ.	30
Λευκάδι	40
Ρεθύμνη	40
Κροστινή	55
Ξάνθη	34
Σάμω «Άγ. Παντελεήμων»	35
Χανίοις	44
Χίω «Σκυλίτσιον»	70

Ἦτοι ἐν ὅλῳ κλῖναι 1932

Θ'. Νοσοκομεία Φιλανθρωπικῶν καὶ ἄλλων Ὄργανώσεων ἐν

	κλῖναι
Κορίνθῳ νοσοκομείον	25
Τριπόλει νοσοκομείον «Εὐαγγελίστρια»	50
Άθήναις Ἀστικλινικὴ Πανεπιστημίου	17
» «Εὐαγγελισμός»	510
» Πολυκλινικὴ Ἀθηνῶν	80
» Ἐρυθρὸς Σταυρὸς	185
Γαλλικὸν Νοσοκ.	38
Ν. Κοκκινιά Ἀμερικανίδων Κυριῶν	81
Λαυρίω Γαλλοελληνικὴ Ἐταιρεία	24
Αἰγίνῃ νοσοκομείον «Άγ. Διονύσιος»	20
Δράμα Πολυκλινικὴ Τ.Α.Κ.	20
Ζακύνθῳ Νοσοκομ. Ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων	22
Γιαννιτσοῖς νοσοκομ. Γαλλίδων ἀδελφῶν ἐλέους	16
Ἰωαννίνοις Χατζηκώστα	40
Άργουστολίω Βαλλιάνειον	170
Σύρω Νοσοκομ. Γαλλικόν	40
Ἄνδρῳ Ἐμπειρίκειον Νοσοκομείον	4
Γυθείῳ Νοσοκομ. «Υπαπαντῆ»	20
Μυτιλήνῃ νοσοκομ. «Ἰερόν»	39
Καλάμαις νοσοκομ. Ἀλεξάνδρακειον	32
Βόλω Βυζίτσας Τσιτσιλιάνειον	16

Ἦτοι ἐν ὅλῳ κλῖναι 4937

Ἐπιπροσθέτως λειτουργοῦν ἐν Ἀθήναις 1 ὀφθαλμολογικὸν Νοσοκομείον τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου μὲ 44 κλῖνας καὶ ἕτερον Κρατικὸν ἐν Χίῳ μὲ 5 κλῖνας ἐπίσης πρὸς καταπολέμησιν τῶν ὀφθαλμικῶν νόσων καὶ ἰδίᾳ τοῦ τραχώματος. Λειτουργοῦν ἐπίσης 12 ὀφθαλμιατρεία, ἐξ ὧν τὰ 8 ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἦτοι ἐν συνόλῳ καθ' ὅλον τὸ κράτος 11300 κλῖναι.

III. ΕΝΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Ἡ ἀσθένεια ἐκδηλουμένη ὡς ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν παραγωγικὴν ἀποτελεῖ ὡς εἶπομεν ἄνωτέρω, ἓνα τῶν σοβαρώτερων κινδύνων τῶν ἀπειλούντων τὸν ἐργάτην τὸν ἀποξώνοντα ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς προσωπικῆς του ἐργασίας. Λόγω τῶν πολλαπλῶν συνεπειῶν, ἃς συνεπάγεται ἡ διαταραχὴ τῆς υἱείας τοῦ ἐργαζομένου διαμορφώθη ἀπὸ μακροῦ ἡ ἀντίληψις τῆς ὑποχρεώσεως, ὅπως διὰ λόγους γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος παρέχονται εἰς αὐτὸν, ἀσθενούντα, τὰ μέσα τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς υἱείας καὶ τῆς ικανότητος αὐτῶν πρὸς ἐργασίαν.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐν Ἑλλάδι προβλεπομένην ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας, οἱ ἀσφαλισθησόμενοι μισθωτοὶ ἐργάται βιομηχανίας, βιοτεχνίας, μεταφορῶν κλπ. ἀνέρχονται εἰς 300—350000 (1)12—1)13 τοῦ σημερινοῦ μας πληθυσμοῦ) ὑφιστάμενοι ὡς εἶναι φυσικόν, κατ' ἀναλογίαν τὰς δυσμενεῖς υἱειολογικὰς συνθήκας, τὴν γενικὴν θνησιμότητα καὶ τὴν νοσηρότητα τῆς χώρας.

Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας συνεπάγεται τὴν παραχὴν πρὸς τὸν ἠσφαλισμένον ὅλων τῶν θεραπευτικῶν μέσων παντοειδοῦς ἰατρικῆς περιθάλψεως κατ' οἶκον καὶ ἐν Νοσοκομείῳ, ἅμα ὡς διαπιστωθῆ οἰαδήποτε διαταραχὴ τῆς υἱείας αὐτοῦ ἀπαιτοῦσα ἰατρικὴν ἀντίληψιν καὶ συνεπαγομένη μικρὰν ἢ μεγάλην, μερικὴν ἢ ὀλικὴν προσωρινὴν ἢ ὄχι μείωσιν τῆς ικανότητος αὐτοῦ πρὸς ἐργασίαν.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀπεβλέπει εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν, ὑποτροπὴν τῆς νόσου, τὴν πρόληψιν δηλ. τῆς περιπτώσεως ἀσθενείας καὶ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς υἱεινῆς καὶ τῆς προφυλάξεως ἐνδεδειγμένα μέσα, ὡς εἶναι ἡ υἱεινὴ ἐπιτήρησις τοῦ ἐργάτου καὶ τῶν οἰκείων του, ἡ ἐγκαιρὸς χρησιμοποίησις τῶν διαφόρων προφυλακτικῶν ὀρῶν καὶ ἐμβολίων, ἡ υἱειολογικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ διαφωτισμὸς τῶν ἠσφαλισμένων, ἡ ἀπολύμανσις ἐν περιπτώσει μολυσματικοῦ τινος νοσήματος, ἡ τήρησις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν προστατευτικῶν τῆς ἐργασίας διατάξεων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν υἱείαν, ἡ ἐγκαιρὸς ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογή τῶν ἐργατῶν ἀναλόγως πρὸς τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν ἀντοχὴν, ἡ περιοδικὴ ἰατρικὴ αὐτῶν ἐξέτασις κλπ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἅμα ὡς ἐκδηλωθῆ ἡ νόσος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον προέχει εἶναι ἡ παροχὴ τῆς ἀναγκαίου ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ ἡ θεραπεία αὐτῆς. Πρὸς ὀλοκλήρωσιν ἡμῶς τοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας εἶναι ἀπαραίτητος ἐκ παραλλήλου καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς περιορισμὸν τῶν ἄνωτέρων αἰτίων, ἅτινα προκαλοῦν τὰς νόσους εἰς κύκλον ἠσφαλισμένων ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειότερον. Μόνον κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀποβαίνει θετικὴ καὶ καρποφόρος. Ἄλλως ἀρκουμένη εἰς τὴν περίθαλψιν τῆς ἐκδηλουμένης νόσου, τὸ ἔργον αὐτῆς θὰ ᾔητο ἄτελές καὶ στειρόν εἰς δημιουργικὴν κοινωνικὴν ὠφέλειαν. Οὕτω ὁ ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς κατὰ τῆς ἀσθενείας μὲ τὴν διττὴν αὐτοῦ ἀποστολήν—θεραπευτικὴν καὶ προφυλακτικὴν—δέον νὰ διχθέτη τὰ ἀναγκαῖα ἰατρεῖα ἢ τὰς κλινικὰς (παντὸς εἶδους), νοσοκομεῖα (γενικὰ—εἰδικὰ), ἀναρρωτήρια, πρεδαντήρια καὶ τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα, ἐγκατεστημένα κατὰ τρόπον προσιτὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς τὸν ἠσφαλισμένον, ὡς ἐπίσης καὶ ἀνάλογον εἰδικευμένον υἱειον, προσωπικόν.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ὑπὸ ἀσφάλισιν 300—350000 ἀτόμων πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν ἀναγκαίουσῶν κλινῶν, δεόν νὰ βασισθῶμεν εἰς τὴν μέσην διάρκειαν τῆς νοσηλείας ἐν νοσοκομείῳ καὶ εἰς τὸ ποσοστὸν τῶν περιπτώσεων ἄρρώστων αἰτίνας θὰ ἔχουν ἀνάγκην τοιαύτης νοσηλείας κατ' ἔτος.

Ἐν Γερμανίᾳ, ἐνθα οἱ ὄροι διαβιώσεως ἀπὸ ἀπόψεως κοινοῦ καὶ οἰκογενειακῆς περιποιήσεως παρουσιάζουν ἀούγκριστον ὑπεροχὴν μὲ τοὺς παρ' ἡμῖν, ἡ μέση διάρκεια νοσηλείας ἐν Νοσοκομείῳ κυμαίνεται εἰς 23—25 ἡμέρας δι' ἕκαστον ἄρ.

ρωστον, εἰς δὲ τὴν Γιουγοςλαβίαν εἰς 19—20 ἡμέρας. Εἰς τὰς ὡς ἄνω χώρας ἐν περιπτώσει ἀσθενείας παρέχεται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἐκτὸς τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως μετὰ παντὸς συναροῦς πρὸς αὐτὴν θεραπευτικοῦ μέσου, καὶ χρηματικὸν βοήθημα (ἐπίδομα ἀσθενείας). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν νοσηλευομένων ἐν Νοσοκομείῳ, ὅσον ἐν Γερμανίᾳ, ὅσον καὶ ἐν Γιουγοςλαβίᾳ, εἶναι πολὺ χαμηλὸν ἐν σχέσει μὲ τὸ σύνολον τῶν ἀρρώστων. Εἰς χώραν ὅμως, ὅπου δὲν προβλέπεται ἐπίδομα ἀσθενείας εἰς τοὺς ἀρρώστους ἠσφαλισμένους ὅπως πρὸ ἡμῶν εἶναι προφανές, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν παραπεμπομένων διὰ νοσηλείων ἐν Ν)μείῳ θὰ εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερος.

Παρ' ἡμῶν, ἐκ τῶν πεπραγμένων τῶν διαφόρων Ταμείων, τῶν ἀσκούντων τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας, προκύπτει, ὅτι ἐὰν δὲν ἐπέλθουν ἔκτακτα περιστατικά ὡς ἐπιδημία καὶ τὰ παρόμοια, τὸ σύνολον τῶν περιπτώσεων ἀσθενείας κατ' ἔτος ἰσοῦται μὲ τὰ 2)3 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ ἠσφαλισμένων ὡς ἐὰν ἐπὶ 3 ἠσθένουν οἱ 2. Οὕτω ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχωμεν κατ' ἔτος 200.000—220.000 τουλάχιστον περιπτώσεις ἀσθενείας, σοβαρᾶς ἢ ἀσημάντους, ὅταν μάλιστα ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τὴν ἰατρικὴν συμβουλὴν δὲν θὰ καταβάλληται ἀπὸ μέρους τοῦ ἠσφαλισμένου ἀμεσος καὶ ἰδιαίτερα ἰατρικὴ ἀμοιβὴ ποῶνμα τὸ ὁποῖον ἄλλως τε θέλει εὐνοήσει τὰ μέγιστα καὶ τὴν ἐγκαρὸν διάγνωσιν λαθανουσῶν νόσων, ὁπότε καὶ ἡ θεραπεία θὰ εἶναι εὐχερεστερά καὶ ὀλιγώτερον δαπάνηρά. Ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων αἱ 30—35 ο)ο ἦτοι περί τὰς 60.000—70.000 κατ' ἔτος ὑπολογίζεται κατὰ τὴν ἄνωτέρω ὅτι χρήζουν νοσηλείας ἐν Ν)μείῳ. Ἡ μέση διάρκεια Νοσοκομειακῆς νοσηλείας κατ' ἄρρωστον ἠσφαλισμένον ὑπολογίζεται εἰς 18 ἡμέρας. Μέση διάρκεια παραμονῆς ἐν Νοσοκομείῳ νοσηλευομένων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, «Εὐαγγελισμοῦ» εἶναι 21—22 ἡμέραι, νοσηλευομένων Ταμείου Καπνεργατῶν εἰς μὲν τὴν ἰδιόκτητον αὐτοῦ κλινικὴν 11 ἡμέραι, εἰς δὲ τὰς ἰδιωτικὰς κλινικὰς 14 ἡμέραι, νοσηλευομένων Ταμείου Σιδηροδρόμων 22 ἡμέραι. Οὕτω μία κλίνη χρησιμοποιεῖται κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους (365:18) 20 φορές ἦτοι δι' ἐκάστην κλίνην ἀναλογοῦν κατ' ἔτος 20 ἄρρωστοι.

Ὅθεν διὰ τὰς 60.000—70.000 περιπτώσεις ἀσθενείας, ἀναγκασιὸν 3000—3500 νοσοκομειακαὶ κλίναι κατανευόμεναι εἰς θεραπευτήρια γενικῆς ἰατρικῆς τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐγκατασταθῆ εἰς τὰς κεντρικώτερας πόλεις ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν διαμενόντων ἠσφαλισμένων.

Οὕτω ἐν Ἀθήναις, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν Θ)νίκῃ θὰ ἦτο λίαν ἐξυπηρετικὴ ἡ ἐγκατάστασις προτύπου νοσοκομείου 500—600 κλινῶν μὲ τμήματα ὅλων τῶν ἐιδικοτήτων—παρεμφερές πρὸς τὸν «Εὐαγγελισμὸν Ἀθηνῶν»—καὶ μὲ ἅπαντα τὰ μηχανικὰ ἐργαστηριακὰ ἐφόδια σύμφωνα μὲ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαγνωστικῆς τῆς νοσηλείας καὶ τῆς προφυλάξεως

Ἐν τοιοῦτον νοσοκομείον θὰ περιλάβῃ :

- 1) Τμήμα χειρουργ. 2 χειρουργεῖα μὲ 4 χειρουργοὺς ἰατρούς.
- 2) Τμήμα παθολογικὸν μὲ 6 παθολόγους ἰατρούς
- 3) Τμήμα ἀκτινολογικὸν καὶ ραδιοθεραπευτικὸν μὲ 2 εἰδικούς ἰατρούς.
- 4) Τμήμα ἀντιφυματικὸν μὲ 4 εἰδικούς φυματιολόγους ἰατρούς. Χωριστὸν διαμέρισμα.
- 5) Τμήμα ὀφθαλμολογικὸν μὲ 2 εἰδικούς.
- 6) Τμήμα Ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νόσων μὲ 2 εἰδικούς.
- 7) Τμήμα οὐρολογικὸν μὲ 2 εἰδικούς ἰατρούς.
- 8) Τμήμα ὠτορινολαρυγγικὸν μὲ 2 εἰδικούς ἰατρούς.
- 9) Τμήμα λοιμωδῶν νοσημάτων μὲ 2 εἰδικούς ἰατρούς—ἰδιαιτέρου χωριστὸν διαμέρισμα.
- 10) Τμήμα μαιευτικὸν καὶ γυναικολογικὸν μὲ 2 εἰδικούς ἰατρούς.
- 11) Τμήμα ἐργαστηρίων—χημείας καὶ μικροβιολογίας μὲ 3 εἰδικούς.
- 12) Τμήμα ὀρθοπαιδικὸν μὲ 1 εἰδικὸν ἰατρόν.

13) Τμήμα ύδροθεραπείας με 1 ειδικόν.

14) Τμήμα φαρμακευτικόν με 2 φαρμακοποιούς.

15) Τμήμα εξωτερικῶν ἰατρειῶν ὄλων τῶν ὡς ἄνω εἰδικότητων.

Τὸ Τμήμα τοῦτο προσομοιάζει ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν μετὰ προβλεπόμενα ἀνεξάρτητα ἰατρεῖα περὶ ὧν θὰ κἀνωμεν λόγον κατωτέρω. Ὡς πρὸς τὴν ἀπαιτηθεῖσάν τινι δαπάνην ἀνεγέρσεως καὶ ἐφοδιασμῶν τοιούτων νοσοκομείων παρατηροῦμεν, ὅτι μεταπολεμικῶς ταῦτα κοστίζουν πολὺ περιττότερον κατὰ τὴν πρὸ τοῦ πολέμου ἐποχὴν λόγῳ τῶν δυσμενεστέρων ἐργαστηριακῶν συνθηκῶν καὶ τῶν δασμολογικῶν φραγμῶν μετὰξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν. Διὰ τὸ Δερματολογικὸν Τμήμα π. γ. τῆς Πολυκλινικῆς τοῦ Μονάχου, τὸ ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ 1923, ἡ δαπάνη κατὰ κλίνην ἀνῆλθεν εἰς 10125 χρυσῆς δραχμᾶς. Θεωρεῖται δὲ ἡ δαπάνη αὕτη διπλάσια καὶ πλέον ἐκείνης, ἡ ὁποία ὀ ἀπαιτεῖτο προπολεμικῶς. Ἐκ τῶν καταστάσεων δαπάνης ἀνεγερθέντων νοσοκομείων ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1926—1929 εἰς Βερολίνον καὶ ἀλλαχού, προκύπτει, ὅτι ἡ μέση δαπάνη κατὰ κλίνην ἀνῆλθεν εἰς 13123 χρυσῆς δραχμᾶς. Εἰς τὴν Αὐστρίαν παρόμοιαι δαπάναι εἶναι ἐτι μεγαλύτεραι. Τὸ περίτερον νοσηλείας φυματικῶν τῆς Πολυκλινικῆς τῆς Βιέννης, τὸ ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ 1929 ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὑγειονομοῦ καθηγητοῦ Tandler ἐστοίχισε περὶ τὰς 22.500 χρυσῆς δραχμᾶς κατὰ κλίνην.

Ἐν Ἑλλάδι τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀνεγερθὲν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰ ἔτη 1928—1930 ἐστοίχισε συμπεριλαμβανομένων καὶ ὄλων τῶν ἐπιστημονικῶν ὀργάνων θεραπευτικῆς ἐν γένει 276180 σταθεροποιημέναις δραχμᾶς κατὰ κλίνην. Εἰς τὴν ὡς ἄνω δαπάνην διὰ τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ περιλαμβάνονται καὶ ἐξόδα ἀνεγέρσεως ἰδιαίτερου περιπέτερου χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν διαμονὴν καὶ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν τῶν μαθητευομένων νοσοκόμων. Τὸ μαζυτήριον τῆς κ. Ἐλ. Βενιζέλου τὸ ἀποπερατωθὲν κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκόστισε κατὰ κλίνην περὶ τὰς 361.000 σημερινᾶς δραχμᾶς.

Τὰ ὑπὸ μελέτην Στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν (600 κλίναι) Ἀρρίσης 200 κλπ. Πατρῶν, Σερρῶν, Βερροίας, μερικὰ τῶν ὁποίων ἀνεγείρονται ἤδη, κοστίζουν κατὰ κλίνην περὶ τὰς 125—150.000 δρ. σύμφωνα με τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἐν προκειμένῳ δεόν νὰ σημειωθῆ, ὅτι τὸ κόστος τῶν ἐν λόγῳ στρατιωτικῶν καταστημάτων δὲν ἐπιβαρύνεται με ἰδιαίτερας δαπάνας διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς μελέτης αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπιστημονικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γένει, χρησιμοποιουμένων πρὸς τοῦτα ἀξιωματικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν λαμβάνουν ὡς γνωστὸν ἰδιαίτερον ἀμοιβήν.

Κατὰ τὰ ἄνωτέρω καὶ σύμφωνα με σχετικὰς ἀνακοινώσεις εἰδικῶν ἀρχιτεκτόνων παρ' ἡμῖν ὑπολογίζομεν, ὅτι ἡ κατασκευὴ μεγάλων θεραπευτηρίων ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς γενικῆς καὶ εἰδικῆς θεραπευτικῆς θὰ κοστίσουν κατὰ μέσον ὄρον περὶ τὰς 170.180 δρ. δι' ἐκάστην κλίνην.

IV. ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Εἶναι κοινῶς παραδεδομένον, ὅτι διὰ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῆς φυματώσεως ἐν γένει ἀναγκαῖον διὰ μίαν χώραν τόσαι κλίναι ὅσαι εἶναι οἱ ἐν αὐτῇ σημειούμενοι θάνατοι φυματικῶν ἐπὶ ἓν ἔτος. Σήμερον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐνθα διατίθενται 75.000 κλίναι ἐναντι τῶν ἀπαιτουμένων ἰσριθμῶν πρὸς τοὺς 195.000 θανάτους, τοὺς ὀφειλομένους εἰς τὴν φυματίωσιν ὑποστηρίζεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαιουσῶν διὰ τὴν νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῆς φυματώσεως δεόν νὰ εἶναι διπλάσιοι τῶν ἀποθνησκόντων φυματικῶν, ἤτοι ζητοῦνται 215.000 νέα κλίναι.

Εἰς τὴν Δανίαν ἐναντι 100 θανάτων φυματικῶν διατίθενται 137 κλίναι διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ φυματώσεως. Εἰς

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τὴν χώραν τούτην 75 ο)ο τῶν φυματικῶν ἀποθνήσκουν εἰς τὰ δι' αὐτοὺς προωρισμένα εἰδικὰ θεραπευτήρια Σανατόρια. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν διατίθενται 24578 κλῖναι ἐνῆντι 31.500 θανάτων φυματικῶν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἀναφέρουμεν τὰς ὡς ἄνω χώρας, αἱ ὁποῖαι διακρίνονται καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῶν εὐρωστῶν καὶ διὰ τὴν προέχουσαν θέσιν τὴν ὁποῖαν κατέχουν ἐν τῷ κόσμῳ ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν, ὅπως καταδείξωμεν, ὅτι οὐδαμῶς ἐξικρίσται τῆς Δανίας, ἔχει ἐπιτευχθῆ ἢ ὡς ἄνω ἀρχὴ σύμφωνα με τὴν ὁποῖαν ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀπητούντο 20000 καὶ πλέον κλῖναι, ὅσαι εἶναι οἱ θάνατοι ἐκ φυματιώσεως κατ' ἔτος, διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν φυματικῶν. Ἡ κατὰ χιλιάδας νοσηλεία τῶν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως εἰς εἰδικὰ θεραπευτήρια καὶ ἢ ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος κατ' ἐλάχιστον παραμονὴ τούτων εἰς αὐτά, θ' ἀπήτει τεραστίως δαπάνας, τὰς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποστῇ μία χώρα καὶ ἰδικιτέρως ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ἐξ ἄλλου τὰ θεραπευτήρια φυματικῶν (σανατόρια) εἰς τὰ ὁποῖα νοσηλεύονται ἄρρωστοι εἰσελθόντες κατὰ 75—80 ο)ο εἰς λίαν προχωρημένα στάδια φυματιώσεως εἶναι λίαν προβληματικὸν ἂν ἀπέδωσαν σημαντικὸν ποσοστὸν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν με τὴν ἰκανότητά πρὸς παραγωγικὴν ἐργασίαν ἀποκατασταθεῖσαν ἐπὶ μακρὸν καὶ ἀπληλαγμένους ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς μεταδόσεως τῆς φυματιώσεως εἰς ἄλλους.

Ἐν τῆς ἐν γένει συγκριτικῆς μελέτης τῶν στατιστικῶν ἐπὶ τῶν νοσηλευθέντων ἐν Σανατορίῳ φυματικῶν προκύπτουν συμπεράσματα ἀπαισιδόξα μᾶλλον ὡς πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς φυματιώσεως, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐκλίψη ἢ τοῦλάχιστον νὰ περιορισθῇ σοβαρῶς ἡ νόσος αὕτη ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Κατὰ τὰ ἄνωτέρω, δοθέντος, ὅτι ἡ санаτορικὴ περίθαλψις ὄλων τῶν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως εἶναι ἀνέφικτος, θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐξετασθῇ, ἐὰν με τὰ σημερινὰ θεραπευτικὰ μέσα καὶ με τὴν κτηθεῖσαν πείραν ἐν προκειμένῳ, θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀντιμετωπισθῇ ἡ φυματιώσις με ὀλιγωτέρας δαπάνας καὶ κατὰ τρόπον κοινωνικῶς ἐπιωφελεῖ. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ θεραπευτικὴ τῆς φυματιώσεως ἤρχισε νὰ λαμβάνη ἄλλας κατευθύνσεις διαφόρους τῶν μέχρι τοῦδε μεταβαλλομένη, με τὴν ἐπικουρίαν τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ἀπὸ παθητικῆς εἰς ἐνεργητικὴν διὰ τοῦ τεχνητοῦ πνευμονοθώρακος, τῆς φρενικοεξαιρέσεως καὶ τῆς θωρακοπλαστικῆς.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ τεχνητοῦ πνευμονοθώρακος, τῆς φρενικοεξαιρέσεως καὶ τῆς θωρακοπλαστικῆς ἔχει ἀποδώσει λίαν ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Αἱ θεραπευτικὰ αὐτὰ μέθοδοι, ἀλληλοσυμπληρούμεναι, ἐξασφαλίζουν τοῦλάχιστον διὰ 50—60 ο)ο τῶν περιπτώσεων φυματικῶν θετικὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα, ἐπιτρέπουν τὴν ἐλευθέραν νοσηλείαν κατ' οἶκον μετὰ βραχεῖαν παραμονὴν ἐν νοσοκομείῳ (ὄχι санаτόριον) περιορίζουν τὴν μολυσματικότητά ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἀποκαθιστοῦν ταχύτερον τὴν ἰκανότητά πρὸς ἐργασίαν καὶ τέλος ἀπαιτοῦν δαπάνην ἀσυγκρίτως μικροτέραν τῆς ἀναγκαιούτης διὰ τὴν μακρὰν ἐν Σανατορίῳ περίθαλψιν ὄλων τῶν φυματικῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐνεργητικὴ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ δὲν καταργεῖ βεβαίως τὸ Σανατόριον, εἶναι ὅμως προφανές, ὅτι περιορίζει ἐπαισθητῶς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ διὰ μικρότερον ποσοστὸν φυματικῶν 40—50 ο)ο ἐπιτυγχανομένης οὕτω σοβαρᾶς μειώσεως τῶν δαπανῶν.

Συγκεκριμένως διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὑπ' ἀσφάλισιν ἐργάτας φυματικοῦς ἀνοικτῆς φυματιώσεως ἀνερχομένους εἰς 3000—3500 φρονούμεν, ὅτι γυδαίνονται, ὅπως ληφθῆ πρόνοια, ἵνα εἰς τὰ ἀνεγερθησόμενα γενικὰ νοσοκομεία διατεθοῦν εἰδικὰ διαμερίσματα 100—150 κλινῶν διὰ τὴν ἐνεργητικὴν θεραπείαν τῶν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως, παραπεμπομένων εἰς τὰ Σανατόρια μόνον τῶν περιπτώσεων ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ἀποκλείεται ἢ ἴσως διὰ τῆς ὡς ἄνω θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐν νοσοκομείῳ ἢ ἰατρείῳ.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πιστεύομεν, ὅτι ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς σανατοριακῶν κλινικῶν μακρὰν τῶν πόλεων θέλει περιορισθῆ εἰς 600—800. Τοιαῦτα Σανατόρια δὲ θὰ ἔχουν ἀνάγκη δαπανῶν δι' εἰδικὰς ἐγκαταστάσεις, καθ' ὅσον ὁ κύριος σκοπὸς τῶν θὰ εἶναι ἐν αὐτοῖς συγκέντρωσις τῶν βαρέως πασχόντων φυματικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἐστίας μολύνσεως διὰ τοὺς οἰκείους τῶν καὶ διὰ τὸ περιβάλλον ἐν γένει, εἰς ὃ διαβιοῦν.

Υ. Λουτροθεραπεία ἐν λουτροπόλει καὶ περίθαλψις ψυχασπαθῶν.

Διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη λουτροθεραπείας ἐν λουτροπόλει ἐνδείκνυται ἢ ἀνεγερσις σὺν τῷ χρόνῳ παρὰ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἰδίων περιπτέρων ἐν Αἰδηψῷ, Λουτροκίῳ, Λαγκαδᾷ καὶ ἄλλαχοῦ μὲ εἰδικευμένον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑγειονομικὸν προσωπικόν.

Διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ψυχασπαθῶν καὶ τοξικομανῶν, ὁ ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς δεῖν νὰ ἀνεγείρῃ ἴδια νοσοκομεία ἢ δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἰδιαίτεράν συμφωνίαν μὲ τὸ Δημοκριτεῖον Ψυχιατρεῖον ἢ καὶ μὲ ἄλλας δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς κλινικάς, ἐὰν τοῦτο ἤθελε κριθῆ συμφερότερον, πρὸς ἀνεγερσιν ἐν αὐτοῖς εἰδικῶν περιπτέρων διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους.

ΥΙ. Ἰατροεῖα. Πολυκλινικαί.

Τὸ Ἰατροεῖον-Πολυκλινικὴ εἶναι τὸ βασικὸν ὄργανον τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτηρήσεως τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως τῶν ἠσφαλισμένων τόσον ἀπὸ ἀπόψεως παραπομπῆς αὐτῶν εἰς νοσοκομείον ἢ νοσηλεῖα κατ' οἶκον, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως προφυλάξεως καὶ ὑγειονομικῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῶν.

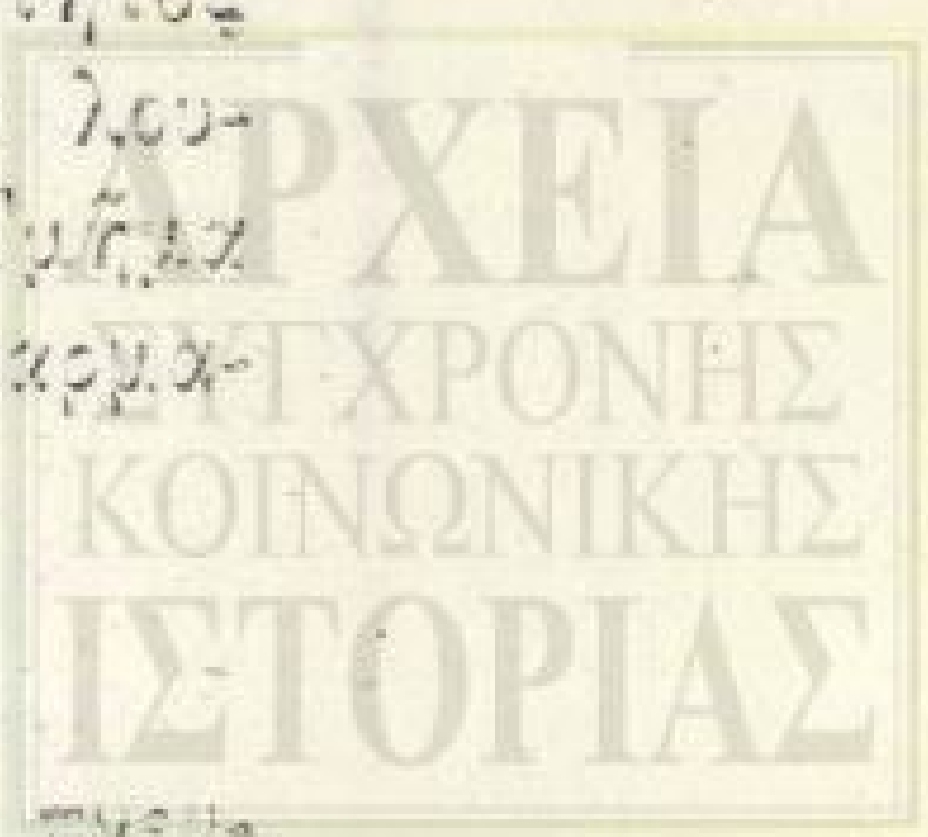
Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον δεῖν νὰ περιλαμβάνῃ τμήματα γενικῆς ἱατρικῆς, ὡς διαφόρων εἰδικότητων, εἰς τρόπον ὅστε ν' ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς θεραπευτικὰς ἀπαιτήσεις ἐκείνων ἐκ τῶν ἀρρώστων, ὧν ἡ παραπομπὴ διὰ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν δὲν ἤθελε κριθῆ ἀπαραίτητος. Ἐκ τῆς καλλῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἀρτίως λειτουργίας τοιούτων ἱατροεῶν θέλει ἐπηρεασθῆ σοβαρῶς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παραπομπόμενων διὰ νοσηλεῖαν ἐν νοσοκομείῳ διὰ τῆς ἐγκαίρου διαγνώσεως τῶν νόσων, ἰδίᾳ τῆς φυματιώσεως, ὅποτε καὶ ἡ ἴασις θὰ εἶναι πλέον ἀσφαλῆς καὶ ὀλιγώτερον δαπανηρά. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ δοθῆ ὅλως ἰδιαίτερα σημασία εἰς τὰ ἱατροεῖα ταῦτα, ὅπως καταστῶν, ὅτι πάσης θυσίας καὶ ὡς πρὸς τὰ παρ' αὐτῶν διατιθέμενα διαγνωστικὰ καὶ θεραπευτικὰ μέσα καθὼς ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν τοποθεσίαν τῆς ἐγκαταστάσεώς τῶν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον προσιτὰ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους. Εἰς τὰς πόλεις ἐνθα λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς ἠσφαλισμένων, θέλουσιν ἀνεγερθῆ Νοσοκομεία, ταῦτα θὰ ἐκτελοῦν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἱατροεῶν τούτων διαθέτοντα τμήματα ὅλων τῶν εἰδικότητων καὶ διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν προσερχομένων ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν ὡς ὁ «Εὐαγγελισμὸς», ὁ «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς», τὸ Δ. Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα. Εἰς τὰς πόλεις μίως, ὅπου δὲν θὰ λειτουργήσῃ ἰδιαίτερα Νοσοκομεία διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους ἢ ἐκαὶ ὅπου ἐκτὸς τῶν ἱατροεῶν τῶν Νοσοκομείων θὰ κριθῆ ἀναγκαῖα καὶ ἡ ἴδρυσις ἐνός ἢ καὶ περισσοτέρων ἄλλων ἱατροεῶν—Πολυκλινικῶν, φρονοῦμεν, ὅτι ἐνδείκνυται ὁ ἀκόλουθος τύπος (ἱατροεῖου—Πολυκλινικῆς).

Οἶκημα διώροφον.

Ἡμισπόγειον. Ἐγκατάστασις 1) λουτρῶν καθαρῶν καὶ διὰ περικύσεως ἢ κατακλισησῆς ὑπεθέρου ὕδατος καὶ λουτρῶν θεραπευτικῶν (φαρμακευτικῶν, τεχνητῶν), 2) Τμήμα ἀπολυμαντικὸν διὰ τὰς κατ' οἶκον ἀπολυμάνσεις, 3) φαρμακεῖον, καὶ 4) Ἀποθήκη.

Πρῶτος ὄροφος.

1) Τμήμα ἐγκαταστάσεως ἀκτίνων X καὶ ἐξουλογῆς πνευμοθώρακος.

- 2) Τμήμα παθολογικόν καὶ ἀντιφυματικόν.
 - 3) Τμήμα χειρουργικόν (μικρῆς χειρουργικῆς).
 - 4) Τμήμα Ὄστερολογικολογικόν.
 - 5) Τμήμα Ὀφθαλμολογικόν.
 - 6) Τμήμα Νευρολογικόν.
 - 7) Τμήμα ὀδοντιατρικόν.
 - 8) Τμήμα ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων.
 - 9) Τμήμα μαιευτικόν, γυναικολογικόν καὶ παιδιατρικόν
- ἤτοι 9 αἶθουσαι μὲ χωριστὸν δι' ἐκάστην διαμέρισμα ἀναμονῆς ἀρρώστων οἱ ὁποῖοι καθ' ὄρισμέναν τῆς ἡμέρας ὥραν θὰ προσέρχονται διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ παραπομπή εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἢ ἡ νοσηλεία κατ' οἶκον ἢ ἡ τακτικὴ προσέλευσις αὐτῶν εἰς τὸ ἰατρεῖον πρὸς θεραπείαν.

Δεύτερος ὅρος.

Ἐγκαταστάσις Διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐδρεύει τὸ ἰατρεῖον. Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ τοιαύτη διακρούθμισις τοῦ οἰκίσματος, ἐὰν δὲν πρόκειται δι' ἄλλους λόγους νὰ ἐγκατασταθῶν αἱ Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀσφαλ. ὀργανισμοῦ.

Ἐκτὸς τοῦ τύπου τοῦ ὡς ἄνω ἰατρείου θέλουσιν ἰδρυθῆ ἀναλόγως εἰδικῶν περιπτώσεων καὶ ἄλλα τοιαῦτα μὲ ἀκτίναν δράσεως μικροτέραν ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὰ μεταλλεῖα ἐξαγωγῆς σιδηροπυρίτου ἐν Χαλκιδικῇ καὶ ἄλλαχοῦ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

Λόγω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τόπους διαμενόντων ἐργατῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μέσων συγκοινωνίας ἐκρίθη σκοπιμώτερον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξοικονομήσεως διοικητικῶν ἐξόδων καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πληρεστερῆς ἐξυπηρατήσεως τῶν ἠσφαλισμένων, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ ἐπικρατεία κατανεμηθῇ, ἀσχετῶς πρὸς τὴν διοικητικὴν αὐτῆς διαίρεσιν, εἰς 12 ὑγειονομικὰς ἀσφαλιστικὰς περιφερείας ὡς ἑπεται.

1η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια :

Αἰτωλία—Ἀκαρνανία ἀριθ. ἀσφαλιστέων	5500
Ἄχαΐα — Ἠλεία ἀριθ. ἀσφαλιστέων	11500
Ζάκυνθος ἀριθ. ἀσφαλιστέων	80
Κεφαλληνία ἀριθ. ἀσφαλιστέων	1500

Σύνολον ἀσφαλιστέων

Εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην λειτουργοῦν ὑγειονομ. Ἰδρύματα:

ἐν Ἀγρινίῳ Δημ. Νοσοκομεῖον «Ἀγ. Τριάς»	κλιναι	23
ἐν Μεσολογγίῳ Νοσοκομεῖον Χ' Κώστα		20
ἐν Πάτραις Συνατόριον Τρεμπέλειον		18
ἐν » Δημ. Νοσοκομεῖον «Ἀγ. Ανδρέας»		82
ἐν » Νοσοκομεῖον Λοιμωδῶν νόσων		28
ἐν » Βρεφοκομεῖον		20
ἐν Αἰγίῳ Δημ. Νοσοκομεῖον		25
ἐν Πύργῳ Δημ. Νοσοκομεῖον Μανωλοπούλειον		32
ἐν Ζακύνθῳ Νοσοκομεῖον Ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων		22
ἐν Ἀργυροπολίῳ Φιλανθρ. Βαλλιάνειον Νοσοκομ.		170
ἐν » Φιλανθρ. Βέγειον Φρενοκομεῖον		18

ἤτοι 7 γεν. νοσοκομεῖον 364 κλιναι

1 νοσοκομεῖον Λοιμωδῶν νόσων,

1 Συνατόριον, 1 Φρενοκομεῖον καὶ

1 Βρεφοκομεῖον.

Σύνολον Κλινῶν

2α Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια :

ἐν Ἄρτῃ ἀριθ. ἀσφαλιστέων	900
ἐν Ἰωαννίνοις ἀριθ. ἀσφαλιστέων	4500
ἐν Πρεβέζῃ ἀριθ. ἀσφαλιστέων	1300

Σύνολον

Εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα:

	Κλῖναι
ἐν Ἰωαννίναις Δημ. Νοσοκομεῖον «Ἀγάπη» . . κλῖναι	20
» Κρατ. Νοσοκομεῖον Χατζηκώστα	40
» Κρατ. Νοσοκομεῖον Ἀφροδισίων καὶ Δερμ. ματικῶν νόσων	20
ἐν Πρεβέζῃ Δημ. Νοσοκομ. «Ἅγιος Κοσμάς»	30
ἐν Λευκάδι Κιόν. Νοσοκομεῖον	40
ἤτοι 4 νοσοκομεῖα 130 κλῖναι καὶ 1 Νοσοκ. Ἀφροδ. καὶ δερματικῶν νόσων.	Σύνολον κλινῶν 140

3η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια :

Κέρκυρα ἀριθ. ἀσφαλιστέων 4000
Εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα:

Ἐν Κερκύρῃ :

	Κλῖναι
Κοινοτικὸν ἀστικὸν Γ. νοσοκομεῖον	62
Κρατικὸν Ψυχιατρεῖον	305

4η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια.

Ἀττικὴ — Βιωτία ἀριθ. ἀσφαλιστέων	112000
Εὐβοία »	5100
Φθιώτις — Φωκίς »	3900
Ἀργολίς — Κορινθία »	5000
Σάμος »	3500
Σύνολον »	129500

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα:

Ἐν Ἀθήναις :

	Κλῖναι
Κρατικὸν Νοσοκομεῖον (Προσφυγικόν) κλῖναι	300
Φιλανθρωπικὸν θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός»	510
» » «Πολυκλινικὴ»	80
Δημοτικὸν νοσοκομεῖον «Ἐλπίς»	196
Φιλανθρωπικὸν νοσοκομεῖον «Ἑλληνικῶν Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» κλῖναι	185
Φιλανθρωπικὸν Γαλλικὸν νοσοκομεῖον	38
Πανεπιστημιακὴ ἀστυκλινικὴ Ἀθηνῶν	17
Κρατικὸν δημόσιον ψυχιατρεῖον	600
Φιλανθρωπικὸν Δρομοκαίτειον ψυχιατρεῖον	592
Πανεπιστ. ψυχιατρεῖον καὶ νευρολογικὴ κλινικὴ	110
Κρατικὸν νοσοκομεῖον φυματιῶντων «Σωτηρία»	1183
Φιλανθρωπικὸν Ἀσκληπιεῖον Βούλας Παιδῶν νοσοκο- μεῖον φυματιώσεως ἀστῶν	100
Φιλανθρωπικὸν σανατόριον Πάρνηθος	33
Φιλανθρωπικὸν σανατόριον Νταοῦ Πεντέλης	44
Φιλανθρωπικὸν νοσοκομεῖον ἀφροδισίων δερματικῶν νό- σων Συγγροῦ	396
Κρατικὸν νοσοκομεῖον λοιμωδῶν «Ἅγία Βαρβάρα»	100
Πρότυπον λεπροκομεῖον	162
Φιλανθρωπικὸν Ἄσυλον Ἀνιάτων	205
Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον	60
Φιλανθρωπικὸν Μαιευτήριον Ἐλ. Βενιζέλου	120
Κρατικὸν Δημόσιον Μαιευτήριον	89
Δημοτικὸν Μαιευτήριον	25
Πανεπιστ. μαιευτικὴ—γυναικολογικὴ κλινικὴ	90
Πανεπιστ. νοσοκομεῖον παιδῶν Ἁγ. Σοφίας	75

Ἐν Πειραιεῖ :

Δημοτικὸν νοσοκομεῖον «Ζάννειον»	107
Δημοτ. Μαιευτήριον	45
Κρατικὸν νοσοκομεῖον	132

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

N. Ίωνία : Κρατικόν νοσοκομείον	110
Κοκκινιά : Φιλανθρ. νοσοκομείον Ἀμερικανίδων κυριῶν	81
Λαορῖον : Φιλανθρ. νοσοκομ. Γαλλοελληνικῆς ἐπιχειρήσεως	24
Δίγινη : Φιλανθρωπικόν νοσοκομείον	20
Χαλκίδα : Κρατικόν νοσοκομείον	30
Κορίνθος : Φιλανθρωπικόν νοσοκομείον	25
Σάμω : Δημ. νοσοκομείον Ἐγ. Παντελεήμων	35
» Δημ. ἄστυλον λεπρῶν	70
» Ἦτοι ἐν ὅλῳ 16 Γεν. νοσοκομεία	1390
6 Μαιευτήρια, γυναικολογικὴ κλινικὴ	269
4 Νοσοκομεία φυματιῶντων σανατόρια	1360
2 Λεπρικομεία	232
1 Νοσοκομείον παιδῶν	90
1 Ὀφθαλμιατρείαν	44
1 Νοσοκομείον λοιμωδῶν νόσων	100
1 Νοσοκομείον ἀφριδισίων καὶ δερματ. νόσων	396
1 Ἄστυλον Ἀνιάτων	205
1 Βρεφοκομείον	60
3 Ψυχιατρεία—νευρολογικαὶ κλινικαὶ	1317
ἦτοι ἐν συνόλῳ	5477

5η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια.

Λάρισα ἀριθ. ἀσφαλιστέων	12300
Τρίκαλα »	3500
Σύνολον	15800

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα :

Κλῖναι

Ἐν Λαορῖῳ : Δημ. Νοσοκομείον Κουτλήμπανειον κλῖναι	40
Ἐν Βόλῳ : Φιλανθρωπικὸ νοσοκομείον Ἀχιλλοπούλειον	100
» Φιλανθρ. νοσοκ. Βιζήτσας Ταστιλιάνειον	16
Ἦτοι ἐν ὅλῳ 3 Γεν. νοσοκομεία	156

6η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια.

Κυκλάδες : Ἀριθ. ἀσφαλιστέων	8000
------------------------------	------

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομ. ἰδρύματα :

Ἐν Ἐρμούπολει :

Δημ. Νοσοκομείον «Ἐλπίς» κλῖναι	45
Φιλανθρωπικόν ἄστυλον φρενοπαθῶν κλῖναι	35
Φιλανθρωπικόν ἀντιφυματικὸν θεραπευτήριον «Αὐροφί- λητον»	30
Δημ. νοσοκομείον λοιμωδῶν νόσων	28
Φιλανθρωπικόν Γαλλικόν νοσοκομείον	40
Ἐν Τήνῳ Δημ. νοσοκομείον «Εὐαγγελισμός»	13
Ἐν Ἄνδρῳ : Φιλανθρ. νοσοκομείον Ἐμπειρίκειον	4
Ἦτοι ἐν συνόλῳ 4 Γεν. νοσοκομεία 107 κλῖναι, ἐν νοσοκομείον λοιμωδῶν νόσων, ἐν ἀντιφυματικόν θεραπευ- τήριον καὶ ἐν ἄστυλον φρενοπαθῶν.	

Σύνολον κλινῶν	195
----------------	-----

7η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια :

Ἀρκαδία : Ἀριθ. ἀσφαλιστέων	4000
Λακωνία : Ἀριθ. ἀσφαλιστέων	4000
Μεσσηνία : Ἀριθ. ἀσφαλιστέων	7000

Σύνολον ἀσφαλιστέων	15000
---------------------	-------

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα :

Ἐν Τριπόλει :

Φιλανθρωπικὸν Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελίστρια» ... κλῖναι	60
Σανατόριον «Μάν. Στρατιώτου» Κορφοξυλιάς ...	66
Ἐν Γυθείῳ : Φιλανθρωπικὸν νοσοκομεῖον «Υπαπαντή»	20
ἐν Κιλίκιαις : Φιλανθρωπικὸν Νοσοκομεῖον «Ἀλεξάνδρᾳκειον»	32

Σύνολον κλινῶν 178

Ἐν συνόλῳ : 3 Γεν. νοσοκομεῖα 102 κλῖναι 1 Σανατόριον.

8η Ἀσφαλ. περιφέρεια

ἐν Θεσσαλονίκη ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	40.000
ἐν Φλωρίνῃ ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	3.000
ἐν Κοζάνῃ ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	3.000
ἐν Χαλκιδικῇ ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	3.000
ἐν Σέρραϊς ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	10.000
ἐν Πέλλῃ ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	2.000

Σύνολον ἀσφαλιστέων ... 150.000

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα :

Ἐν Θεσσαλονίκη :

	Κλῖναι
Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον	350
Κοινот. Ἰσραηλ. Χίρς	40
Κοινот. Ἰταλικὸν	87
Κοινот. Γαλλικὸν	45
Κοινот. (Χαρμάνκισι) Κρατ. νοσοκομεῖον	117
Κρατ. νοσοκομεῖον Κεντρικὸν	278
Κρατ. νοσοκομεῖον λοιμωδῶν νόσων	113
Κρατ. νοσοκομεῖον ἀφροδ. νοσημάτων	150
Κρατ. Γυναικολ. Μαιευτικὴ κλινικὴ	75
Κρατ. Ψυχιατρεῖον	110
Κρατ. Κοιν. Ἰσραηλ. Ἀσυλον Φρενοβλαβῶν Χίρς	55
Κρατ. Κοινот. Βρεφοκ. «Ἀγ. Στυλιανός»	110
Ἐν Ἀσβεστοχωρίῳ : Κρατικὸν Σανατόριον	411
Ἐν Κιλίκιαις : Κοινотικὸν Νοσοκομεῖον	50
Ἐν Κοζάνῃ : Κρατικὸν νοσοκομεῖον	35
Ἐν Βεροῖαις : Κρατικὸν νοσοκομεῖον	45
Ἐν Χαλκιδικῇ : Κρατ. Ἀγροτ. νοσοκομεῖον	30
Ἐν Ἐδέσσει : Κρατ. νοσοκομεῖον	40
Ἐν Σέρραϊς : Κρατ. νοσοκομεῖον	75
Ἐν Γιαννιτσοῖς : φιλανθρ. νοσ. Γαλλίδ. ἀδελφ. ἐλέους	20

Σύνολον κλινῶν 2296

Ἦτοι ἐν ὅλῳ 14 Γεν. νοσοκομεῖα 1272 κλῖναι, δύο Ψυχιατρεῖα, ἐν Βρεφοκομεῖον, μία Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ κλινικὴ, ἐν νοσοκομεῖον Ἀφροδισίων δερματικῶν νοσημάτων, ἐν νοσοκομεῖον Λοιμωδῶν νόσων καὶ ἐν σανατόριον.

9η Ἀσφαλ. περιφέρεια

Ἐβρος : ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	6.000
Ροδόπη : ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	15.000
Δράμα : ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	9.000
Καβάλλα : ἀριθμ. ἀσφαλιστέων	16.000

Σύνολον ἀσφαλιστέων 46.000

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα :

ἐν Ἀλεξ(ᾶ)πόλει : Κρατικὸν νοσοκομεῖον κλῖναι	40
ἐν Κομοτινῇ : Δημοτικὸν νοσοκομεῖον	55
ἐν Ξάνθῃ : Δημ. νοσοκομεῖον	54
ἐν Δράμα : Δημ. νοσοκομεῖον « Ἀγ. Ἀνάργυροι »	65
ἐν Δράμα : Κρατ. νοσοκομεῖον	135
ἐν Δράμα : ΤΑΚ Πολυκλινικὴ	25
ἐν Καβάλλᾳ : Δημ. νοσοκομεῖον « Εὐαγγελισμός »	104
ἐν Καβάλλᾳ : Δημ. νοσοκομεῖον Ἀφροδ. νόσων	12
ἐν Καβάλλᾳ : Φθισιατρεῖον Ἱατρ. Ἐταιρείας	36
Σύνολον κλινῶν	500

Ἦτοι ἐν ὅλῳ : Γεν. νοσοκομεῖα κλῖναι 458, ἐν νοσοκομεῖον Ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ ἐν Φθισιατρεῖον.

10η Ἀσφαλ. περιφέρεια

Μυτιλήνη ἀριθ. ἀσφαλιστέων 7000.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειον. ἰδρύματα, κρατικά, δημοτικά καὶ φιλανθρωπικά.

Ἐν Μυτιλήνῃ Κρατ. Νοσοκομεῖον κλῖναι	129
Ἐν Μυτιλήνῃ Φιλανθρωπ. νοσοκομεῖον « Ἱερὸν »	39
Σύνολον κλινῶν	168

Ἐν συνόλῳ 2 Γεν. νοσοκομεῖα.

11η Ἀσφαλ. περιφέρεια

Χίος ἀριθ. ἀσφαλιστέων 8000.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα :

Ἐν Χίῳ : Δημοτ. νοσοκομεῖον « Σκυλίτσειον » . . . κλῖναι	70
Ἐν Χίῳ : Κρατ. νοσοκομεῖον Ἀφροδισ. νόσων	14
Ἐν Χίῳ : Δημ. Λεπροκομεῖον	26
Ἐν Χίῳ : Κρατ. ὀφθαλμιατρεῖον	5
Σύνολον κλινῶν	115

12η Ἀσφαλιστικὴ περιφέρεια. Κρήτη.

Ἡράκλειον	ἀριθμὸς ἀσφαλιστέων	3000
Λατήθειον	»	1000
Ρεθύμνη	»	1000
Χανιά	»	2500
σύνολον ἠσφαλισμένων		7500

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λειτουργοῦν ὑγειονομικὰ ἰδρύματα :

Ἐν Ἡρακλείῳ : Δημοτ. Νοσοκομεῖον « Πανάθειον » κλῖναι	80
» Κρατ. Νοσοκομ. Ἀφροδ. νόσων	12
ἐν Σπινάλόγῃ Κρατικὸν Λεπροκομεῖον	258
ἐν Ρεθύμνῃ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον	40
ἐν Χανίοις Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον κλῖναι	44
» Κρατικὸν Νοσοκομεῖον συματιῶντων	104
» Κρατ. Νοσοκομ. Ἀφροδ. νόσων	15
» Κρατικὸν Ψυχιατρεῖον	100

ἦτοι ἐν ὅλῳ 3 Γεν. Νοσοκομεῖον 164 κλῖναι

ἐν Λεπροκομεῖον, δύο Νοσοκομεῖα Ἀφροδ. νόσων
ἐν Ψυχιατρεῖον καὶ ἐν Νοσοκομεῖον συματιῶντων

σύνολον κλινῶν 653

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω φρονοῦμεν, ὅτι εἰς τὰς περιφερείας εἰς ἃς διαμένουν ἄνω τῶν 4000 ἠσφαλισμένων τοῦλάχιστον, ἐν-

δείκνυται ἡ ἐγκατάστασις ἰατρείου—Πολυκλινικῆς εἰς τὴν κεντρικωτέραν αὐτῆς πόλιν μὲ παραρτήματα μικροτέρων ἰατρείων, εἰάν αἱ ἀποστάσεις δὲν θὰ ἐπέτρεπον εἰς τοὺς ἡσυχασμένους ἀρρώστους τὴν προσέλευσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κεντρικοῦ ἰατρείου—Πολυκλινικῆς.

Οὕτω εἰς τὴν 1ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν ἀναγκαιοῦν 2 ἰατρεῖα Πολυκλινικαί : 1 ἐν Ἀγρινίῳ ἢ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ 1 ἐν Πάτραις.

Εἰς τὴν 2αν ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 1 ἰατρεῖον—Πολυκλινικὴ ἐν Ἰωαννίνοις.

Εἰς τὴν 3ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 1 ἰατρεῖον: ἐν Κερκύρα.

Εἰς τὴν 4ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 6 ἰατρεῖα—Πολυκλινικαί : 1 ἐν Ἀθήναις, 1 ἐν Πειραιεῖ, 1 ἐν Χαλκίδι, 1 ἐν Κορίνθῳ ἢ Ἄργεϊ, ἢ Ναυπλίῳ, 1 ἐν Λαμίας καὶ 1 ἐν Σάμῳ.

Εἰς τὴν 5ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 3 ἰατρεῖα—Πολυκλινικαί : 1 ἐν Λαρίστῃ, 1 ἐν Βόλῳ καὶ 1 ἐν Τρικκάλαις.

Εἰς τὴν 6ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 1 ἰατρεῖον—Πολυκλινικὴ : ἐν Σύρῳ.

Εἰς τὴν 7ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 3 ἰατρεῖα—Πολυκλινικαί : 1 ἐν Τριπόλει, 1 ἐν Σπάρτῃ ἢ Γυθείῳ καὶ 1 ἐν Καλάμαις.

Εἰς τὴν 8ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 6 ἰατρεῖα—Πολυκλινικαί : 1 ἐν Θεσσαλονίκῃ, 1 ἐν Φλωρίνῃ, 1 ἐν Κοζάνῃ, 1 ἐν Ἐδέσση, 1 ἐν Σέρραις καὶ 1 ἐν Χαλκιδικῇ.

Εἰς τὴν 9ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 4 ἰατρεῖα—Πολυκλινικαί : 1 ἐν Ἀλεξανδρουπόλει, 1 ἐν Ξάνθῃ, 1 ἐν Δράμῃ, καὶ 1 ἐν Καβάλλῃ.

Εἰς τὴν 10ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 1 ἐν Μυτιλήνῃ.

Εἰς τὴν 11ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 1 ἐν Χίῳ.

Εἰς τὴν 12ην ἀσφαλιστικὴν περιφέρειαν 1 ἐν Ἡρακλείῳ.

ἤτοι ἐν ὅλῳ 30 ἰατρεῖα—Πολυκλινικαί.

Ἡ ὁργάνωσις τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ δεῖν νὰ περιλαμβάνῃ ἀρχικῶς ἐκτὸς τῶν 30 ἰατρείων—Πολυκλινικῶν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐπισκεπτριῶν νοσοκόμων καὶ τῶν ἀναγκαιοῦντων παραρτημάτων τῶν ἰατρείων 1 — 2 Νοσοκομεῖα ἐν Ἀθήναις καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐκ 500 κλινῶν ἕκαστον καὶ ἐν τῇ δύο Σανατόρια 500—600 κλινῶν ἐν ὅλῳ.

Τοιαύτη νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ ὑγειονομικὴ ὁργάνωσις τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσιν δὲν θίγομεν παντάπασι τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς ὁργανώσεως τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως, καθ' ὅσον ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου, τοῦτό θ' ἀποτελέσει τὸ ἀντικείμενον εἰδικῆς ἐρεῦνης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ὑγειονομικῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων.

Ἐν ἀνακεφαλαίῳσι ἡ ἀπαιτηθησομένη δαπάνη διὰ τὸν ὑγειονομικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς ἀσφαλιστ. ὁργανώσεως θ' ἀνέλθῃ εἰς 500.000.000 δραχμῶν, αἵτινες θὰ ἐξευρεθοῦν ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τῆς πρώτης πενταετίας τοῦ κλάδου τῶν συντάξεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1933.

ΜΑΝΘΟΣ ΜΕΤΑΛΙΝΟΣ

Ἴατρος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Α. ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

1. Ἡ προτεινομένη μέθοδος καλύψεως τῶν ασφαλιστικῶν βαρῶν.

1. Διὰ τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐγκαταλείπεται ἡ ἀρχὴ τῆς πλήρους ἐξισώσεως ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τῆς ἀσφαλίσεως δι' εἰσφορῶν σταθερῶν καὶ ἀνεξαρτήτων τῆς ἀτομικῆς καταστάσεως τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῆς διαρκείας συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ καθιεροῦται ἡ μέθοδος τῆς μερικῆς εἰσφορᾶς, καθ' ἣν τὰ ἐπιβαλλόμενα ασφαλιστικὰ βάρη, δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀποθεματικοῦ ἐκείνου, ὅπερ δύναται νὰ καλύψῃ τὰς μελλοντικὰς ἀνάγκας τῆς ἀσφαλίσεως ἀνευ προσθέτου εἰσφορᾶς, ἐπιβαλλομένης εἴτε ἐφ' ἅπαξ μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν εἴτε κατὰ χρονικὰς περιόδους ἐκ τῶν προτέρων προσδιωρισμένων. Ἡ αὔξησις κατὰ περιόδους τῆς μερικῆς εἰσφορᾶς ἀνέρχεται μέχρι τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῶσι καὶ αἱ καταβαλλόμενα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συντάξεις καὶ ἡ ἐν τῷ μεταξὺ δημιουργηθεῖσα ασφαλιστικὴ διαφορά, τοῦτέστιν τὸ ἐκ τῆς μέσης κοινῆς εἰσφορᾶς ἀπομένον ἀκάλυπτον ποσόν.

Τὸ παρὸν ασφαλιστικὸν νομοσχέδιον ἐξέλεξε τὴν ἀνωτέρω μέθοδον καλύψεως τῶν συντάξεων κυρίως διὰ δύο λόγους. Πρῶτον λόγῳ τῆς ὑφισταμένης οικονομικῆς ἀνεπαρκείας τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν κοινωνικῶν τάξεων, μὴ ἐπιτρεπούσης τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἐπιβολὴν μεγάλης ἐπιβαρύνσεως οἷα εἶναι ἡ μέση κοινὴ εἰσφορὰ τοῦ νόμου 5733. Καὶ δευτέρον λόγῳ τῆς παγκοσμίου νομισματικῆς ἀσταθείας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας διατρέχουσι τὰ σχηματιζόμενα ἀποθεματικὰ Κεφάλαια, τὸν κίνδυνον μειώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν ἢ καὶ πλήρους ἐξατμίσεως πρὸς μεγίστην ζημίαν καὶ τῶν σημερινῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελλοντικῶν συνταξιούχων τῆς ἐλληνικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Παρὰ τὰ σοβαρὰ πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τῆς μέσης κοινῆς εἰσφορᾶς, ὅπερ ἠκολούθη ὁ νόμος 5733, δεόν ἐν τούτοις νὰ θεωρηθῇ σήμερον ἡ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἐφαρμοζομένη μέθοδος τῆς μερικῆς εἰσφορᾶς ὡς ἡ μόνη λύσις, ἥτις διευκολύνει τὴν ἐφαρμογὴν ἐνὸς κοινωνικοῦ θεσμοῦ, δυσχερῶς ἐφαρμοσίμου κατὰ τὰς σημερινὰς οικονομικὰς συνθήκας ὑπὸ τὴν μορφήν, ἣν ἐπιβάλλουσιν οἱ αὐστηροὶ κανόνες τῆς ἀσφαλίσεως. Ὁ καθορισμὸς τῆς μικρᾶς εἰσφορᾶς κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἀσφαλίσεως ἔτη ἀπαλλάσσει κυρίως τοὺς σημερινούς ἐργαζόμενους τῶν δυσχερῶν προβλημάτων, ἅτινα θὰ παρέκλυτον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποτόμου ἐπιβολῆς μιᾶς μεγάλης εἰσφορᾶς, τοῦτέστιν τῆς αὔξεσεως τῶν διοικητικῶν καὶ παραγωγικῶν αὐτῶν δαπανῶν εἰς βαθμὸν, ὅστις πιθανὸν νὰ ἐκλόνιζε τὴν οικονομικὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐξ ἄλλου τὸ προτεινόμενον σύστημα δὲν περιέχει τὰ πολλὰ ἐκείνα μειονεκτήματα τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κατ' ἔτος δαπανῶν (διανεμητικοῦ συστήματος), ἐν τῶν ὁποίων εἶνε ἡ αὔξησις τῆς εἰσφορᾶς μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν εἰς ποσόν, τοῦ ὁποίου ἡ πληρωμὴ ὄχι μόνον εἶναι δύσκολος ἀλλὰ καὶ ἀδύνατος. Ἡ μέθοδος τοῦ νομοσχεδίου ἐλαφρύνει ἀπλῶς τοὺς ἀρχικοὺς ἠσφαλισμένους ἐκ τῶν βαρῶν τῆς μέσης κοινῆς εἰσφορᾶς κατὰ ποσοστὸν κατώτερον τῶν 50 0/0 καὶ ἐπιβάλλει τὴν κάλυψιν τῆς σχηματιζομένης διαφοράς εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν μισθωτοὺς. Ἡ αὔξησις

ΡΧΕΙΑ
ΕΧΡΟΝΗΣ
ΝΩΝΙΚΗΣ
ΤΟΡΙΑΣ

εις της εισφορας κατά περιόδους δεν είναι μεγάλη. Καθ' ου μάλιστα τρόπον διαρρυθμίζεται ή περιοδική κάλυψις των ασφαλιστικών διαφορών είναι βέβαιον, ότι ή εις τὸ μέλλον προσαρμογή της μερικῆς εισφορας εις επίπεδον ανώτερον της απ' αρχῆς επιβαλλομένης κοινῆς εισφορας δεν θά ἔχη σοβαράν επίδρασιν επί της ανταγωνιστικῆς ικανότητος των κατά τὴν ἐποχὴν ἐκείνην υφισταμένων επιχειρήσεων, ἀφοῦ ἄλλωστε ή αύξησις αὕτη θά εἶναι κοινὴ διὰ πάντας τοὺς μισθωτοὺς καὶ ἐργοδοτάς, θά ἐπιβλήθῃ δὲ εις ἐποχὴν, καθ' ἣν θά ἔχη πᾶρέλθῃ ή οικονομικὴ κρίσις.

Τὰ σπουδαῖα πλεονεκτήματα της μερικῶς αὐξανομένης εισφορας ἀνεγνωρίσθησαν ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἡ εἰσηγητικὴ ἐκθεσις ἐπὶ της μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ ασφαλίσεως των ιδιωτικῶν υπαλλήλων (Ἰούνιος 1923) ἐν Αὐστρία, εὕρισκει τὴν μέθοδον της αὐξανομένης εισφορας ὡς τὴν μόνην ἐνδεδειγμένην κατὰ τὰς κρίσιμους στιγμάς, ἃς διήλθεν ή Ἐθνικὴ Οἰκονομία της χώρας ταύτης ἐξ ἀφορμῆς της μεγάλης ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματός της. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νόμου περὶ κοινωνικῶν ασφαλίσεων συναζήτησεν ἐν ἔτει 1924 σοβαρῶς τὴν μέθοδον της μερικῆς εισφορας, ἣν κατεπολέμησαν οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες της χώρας ταύτης.

II. Ὁ καθορισμὸς της μερικῆς εισφορας ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ ἐκείνου της ὀλικῆς επιβαρύνσεως της Ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἥτις δύναται σήμερον νὰ ἐπιβληθῇ ἀκινδύνως. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὠρίσθη εις 410 ἑκατομμύρια δραχ., ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ 650 ἑκατομμύρια περίπου, ἃτινα ἀπῆται ὁ νόμος 5733, διετέθη δὲ πρὸς κάλυψιν των δύο κλάδων της κοινωνικῆς ασφαλίσεως, της ἀσθενείας καὶ των συντάξεων. Λαμβανομένου νῦν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐκ τοῦ συνόλου των εισφορῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν ἀπαιτεῖται συνολικῶς πρὸς κάλυψιν των δαπανῶν της ασφαλίσεως κατὰ της ἀσθενείας ποσὸν 200 περίπου ἑκατομμυρίων, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει εις τὸ σύνολον των ἐργατικῶν μισθῶν των Ἑλλήνων μισθωτῶν τὰ 3,48 ο)ο αὐτοῦ, τὸ ὑπόλοιπον της ὀλικῆς επιβαρύνσεως, ἥτοι τὰ 3,50 ο)ο των ἐργατικῶν μισθῶν ἀπετέλεσε τὴν βάσιν της μερικῆς εισφορας, ἥτις θέλει ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀσφάλισιν της ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ ὑπολείπεται της κοινῆς εισφορας κατὰ ποσὸν, ὅπερ ὑπολογίζεται κατωτέρω, ή δὲ ἐκ της μειώσεως ταύτης δημιουργουμένη διαφορά θέλει καλυφθῇ διὰ της κατὰ περιόδους αὐξήσεως της μερικῆς ταύτης εισφορας των 3,50 ο)ο τοῦ μισθοῦ.

2. Οἱ ἠσφαλισμένοι

I. Ὁ ἀριθμὸς των Ἑλλήνων μισθωτῶν ὀρισθεῖς κατὰ τοὺς πρώτους ὑπολογισμοὺς των κοινωνικῶν ασφαλίσεων εις 247.148 ἥτοι 202.105 ἄνδρας καὶ 45.043 γυναῖκας, δὲν περιελάμβανε τοὺς υπαλλήλους καὶ ἐργάτας, οἵτινες ἐπὶ τῇ βάσει προγενεστέρων νομοθετημάτων εἶχαν ἤδη ὑπαχθῆ εις τὴν ἀσφάλειαν των συντάξεων. Οἱ ἠσφαλισμένοι των παρ' ἡμῖν λειτουργούντων Ταμείων Συντάξεων καὶ ἐν γενεῇ ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, ἰδίᾳ ὁ μέγας ἀριθμὸς των Ἑλλήνων Καπνεργατῶν, Ἀρτεργατῶν, Μυλεργατῶν καὶ υπαλλήλων των σιδηροδρομικῶν επιχειρήσεων δὲν ἠκολούθουν τὴν τύχην των λοιπῶν Ἑλλήνων μισθωτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπήγοντο εις τὴν καθολικὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν, ἀλλὰ παρέμενον ὡς ἠσφαλισμένοι των ἤδη ἐν λειτουργίᾳ ταμείων. Ἐξ ἄλλου ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀνέργων μισθωτῶν ἢ ἐργαζομένων υπαλλήλων καὶ ἐργατῶν, οἵτινες διὰ διαφόρους λόγους δὲν ὑπεγράφησαν κατὰ τὴν εἰδικῶς ἐκτελεσθεῖσαν Ἀπογραφὴν τοῦ Σεπτεμβρίου 1930 παρέμεινον ἐκτὸς των 247.148 ἀπογραφέντων, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν των ὑπαγομένων εις τὴν ἐλληνικὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν μισθωτῶν.

Ἐκ των ἀνωτέρω παραλείψεων ἐσημειώθη ή διαφορά μεταξύ των ἀπογραφέντων κατὰ Σεπτέμβριον 1930 καὶ των μισθωτῶν, ὡς ἀνέγραψεν ή Στατιστικὴ της γενικῆς ἀπογραφ-

της του πληθυσμού του έτους 1928 (322.552 εξ ὧν 263.944 ἄνδρες καὶ 58.608 γυναῖκες), ἐξ ἀφορμῆς δὲ τῆς διαφοράς ταύτης δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς οἱ ἀπόλυτοι ἀριθμοὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ έτους 1930, ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα μιᾶς σχετικῆς ποσότητος ἠσφαλισμένων 100.000 προσώπων (Βλ. ἔκθεσιν καθηγ. Schönbaum σελ. 25).

II. Λόγω τοῦ τεθέντος κανόνος τῆς καθολικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν προτεινομένην ἀσφάλισιν παντὸς ἐργάτου ἢ ὑπαλλήλου ἄνευ διακρίσεως τῶν προσώπων ἐκείνων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων λειτουργοῦσιν οἱ προμηθεύοντες ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοί, ἀνεθεωρήθησαν οἱ ἀρχικοὶ ὑπολογισμοὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ καθορισμοῦ τῆς γενικῆς ἐπιδαρύνσεως τῶν μισθῶν. Ἄντὶ τῶν 247.148 ἠσφαλισμένων, οὓς προέβλεπεν ὁ νόμος 5733 οἱ σημερινοὶ ὑπολογισμοὶ προσηρμόσθησαν ἐπὶ συνόλου μισθωτῶν 355.755. Ἡ αὔξησις αὕτη ἐπῆλθε κυρίως λόγῳ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἤδη ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα.

Ἐκ τοῦ νέου ἀριθμοῦ τῶν ἠσφαλισμένων, ὧν τὰ στοιχεῖα ὑπελογίσθησαν βάσει τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ομάδος τῶν 100.000 προσώπων καθωρίσθησαν αἱ 5 μισθολογικαὶ κλάσεις ὡς ἀκολουθως :

89 223
115 624
80 152
42 726
28 033
355 755

Κλάσις	Δρχ.	Ἡμερήσιος	Ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων	
		Μισθὸς εἰς δρχ.	Ἀνδρῶν	Γυναικῶν
I	29	15	49,858	39,365
II	30-59	45	94,809	20,812
III	60-89	75	77,306	2,846
IV	90-129	110	41,481	1,245
V	130 καὶ ἄνω	160	27,464	569

μὲν ἡμερῶν 60 δρχ.
ἀνδρῶν (πορφῶν 74)

Τὸ σύνολον τῶν ἐργατικῶν εἰσοδημάτων τῶν ἠσφαλισμένων ὠρίσθη βάσει τῶν πινάκων τῆς βιομηχανικῆς ἀπογραφῆς τοῦ έτους 1930 ὡς ἐξῆς :

I	Κλάσις	Ἀνδρῶν	206 ἑκατ.	Γυναικῶν	163 ἑκατ.
II	»	»	1178	»	258
III	»	»	1600	»	59
IV	»	»	1253	»	38
V	»	»	1213	»	25

Συνεπῶς τὸ σύνολον τῶν ἐτησίων μισθῶν τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἀνῆλθεν εἰς 6 δισεκατομμύρια δραχμ. ἐξ ὧν 5.442 ἑκατομμύρια εἶναι οἱ μισθοὶ τῶν ἀνδρῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

3. Ἡ ἀπαιτουμένη μέση εἰσφορά.

I. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπολογισμένων εἰσφορῶν κατὰ κλάδους συντάξεων τοῦ προσηρτημένου πίνακος Ε' ἐπὶ τῶν ἄνωτέρω 5 μισθολογικῶν κλάσεων ἐξῆχθη ἡ μέση εἰσφορά τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας γήρατος καὶ θανάτου. Αἱ καθ' ἕνα εἶδος συντάξεων ἀναλογοῦσαι εἰσφοραὶ ἀντιστοιχοῦσιν ἐπὶ τῶν ποσῶν καὶ ὄρων τῶν συντάξεων, ὡς οὗτοι διευτυπώθησαν ἐν τῷ προτεινομένῳ σχεδίῳ :

- α) Ἡ σύνταξις ἀναπηρίας παρέχεται ἄνευ τοῦ ἐνδιαμέσου χρόνου ἐπιδοτήσεως λόγῳ ἀσθενείας (ἐλπ. κατωτέρω).
- β) Ἡ σύνταξις γήρατος παρέχεται ἐπὶ ἀνδρῶν μὲν εἰς τὸ 65ον ἔτος καὶ ἐπὶ γυναικῶν εἰς τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν ἠσφαλισμένων.
- γ) Ἡ σύνταξις χήρα ὀρίζεται εἰς 40 ο)ο τῆς ἀντιστοίχου συντάξεως ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ἢ δὲ σύνταξις ἐκάστου ὀρφανοῦ εἰς 20 ο)ο.
- δ) Ὡς χρόνος ἀναμονῆς ὠρίσθησαν 750 ἡμερομίσθια, ἅτινα ἀναλογοῦσιν εἰς 3 ἔτη συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.
- ε) Τὰ ποσὰ τῶν συντάξεων ὠρίσθησαν κατὰ τὸ σύστημα τῆς αὐξανομένης συντάξεως, ὅπερ ἐφηρμόσθη καὶ ἐν τῷ νόμῳ 5733. Βασικὸν ποσὸν τῆς συντάξεως εἶναι 3.000 δραχμαὶ ἐ-

ΑΡΧΕΙΑ
ΔΙΑΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τησίως, αἱ δὲ προσκυζήσεις ὀρίζονται διαφορετικαί δι' ἑκάστην μισθολογικὴν κλάσιν.

στ) Αἱ λοιπαὶ λεπτομερειακαὶ προϋποθέσεις τῶν συντάξεων, ὡς εἶναι ἢ ἐφ' ἄπαξ ἀποζημίωσις εἰς τοὺς μὴ συμπληροῦντας τὸν χρόνον ἀναμονῆς, ἢ ἀποζημίωσις εἰς τὴν τελοῦσαν νέον γάμον γήραν ἀποδιώσαντος ἠσφαλισμένου, ἢ σύνταξις γήρων κ. ἄ. δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐπιβαρύνσεως αὐτῶν (βλέπε ἐκθεσιν Schönbaum).

II. Οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς μέσης εἰσφορᾶς ἐγένοντο ἐπὶ 3 σχεδίων κατανομῆς τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ μισθολογικάς κλάσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη περιέχει 9 κλάσεις, ἡ δευτέρα 7 καὶ ἡ τρίτη 5 κλάσεις.

Τὸ νομοσχέδιον ἀκολουθεῖ ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη τὸ 3ον σχέδιον, ἐξ οὗ προκύπτει, ὅτι ἡ κατ' ἔτος ἀπαιτούμενη μέση εἰσφορὰ ἀνέρχεται ἐπὶ ἀνδρῶν μὲν εἰς 5,87 ο)ο τοῦ ἐτησίου μισθοῦ, ἐπὶ γυναικῶν δὲ 6,85 ο)ο. Ἡ συνολικὴ ἐπιβαρύνσις τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι :

Ἐπὶ ἀνδρῶν	δραχ.	320.087.826
Ἐπὶ γυναικῶν	δραχ.	37.214.690
ἤτοι ἐν ὄλῳ	δραχ.	357.302.516

Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εἰσφορᾶς ἐξυπηρετεῖ τὰς προσκυζήσεις τῶν συντάξεων, ἐν ᾧ τὸ βασικὸν ποσὸν αὐτῶν ἀπικτεῖ δι' ἑκάστον ἠσφαλισμένον ἐτησίως δραχμ. 373,65 ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ δραχμ. 205,81 ἐπὶ γυναικῶν. Ἡ εἰσφορὰ τῶν προσκυζήσεων, ἡ ὁποία εἶναι μικρὰ εἰς τὴν πρώτην μισθολογικὴν κλάσιν, δραχμ. 127,97 ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ 118,62 ἐπὶ γυναικῶν, φθάνει διὰ τὴν 5ην μισθολογικὴν κλάσιν δραχμ. 2335,89 ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ 2124,68 ἐπὶ γυναικῶν ἠσφαλισμένων.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι 1ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἐτησίων μισθῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμ. 59.996.410 τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν συντάξεων δραχμ. 357.302.516 θ' ἀπαιτήση 5,96ο)ο τοῦ ἐργατικῆς εἰσοδήματος. Ἡ μέση αὕτη εἰσφορὰ εἶναι κατὰ τι μικροτέρα τῆς εἰσφορᾶς τοῦ νόμου 5733 διότι παρὰ τὴν αὐξησιν τοῦ κινδύνου τῆς ἀναπηρίας (βλέπ. κατωτέρω), ἀπαλλάσσεται ἡ ἀσφάλισις τῶν μεγάλων προσκυζήσεων τῶν συντάξεων, αἵτινες ἐδημιουργοῦντο διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀσφαλισίμων ἀποδογῶν μέχρι δραχμ. 200 ὡς ἡμερομισθίου, ἐν ᾧ αἱ 5 μισθολογικαὶ κλάσεις τοῦ νομοσχεδίου φθάνουσι μέχρι τῶν δραχμ. 160. Ὡσαύτως ἐλαφρύνεται ἡ ἀσφάλισις τοῦ προτεινομένου σχεδίου λόγῳ τῆς διαγραφῆς τῶν προσθέτων αὐξήσεων ἐπὶ τῶν συντάξεων ἀναπηρίας καὶ γήρατος εἰς τὰς περιπτώσεις προστασίας ἀνηλικῶν τέκνων, ἃς προέβλεπεν ὁ νόμος 5733.

III. Εἰς τὴν μέσην εἰσφορὰν 5,96 ο)ο τοῦ ἡμερομισθίου δεῖον νὰ προστεθῆ ποσοστὸν 0,50ο)ο πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ κλάδου συντάξεων. Συνεπῶς ἡ (μικτὴ) μέση εἰσφορὰ, ἣτις ἀπαιτεῖται πρὸς ὀλοκληρωτικὴν κάλυψιν τῶν συντάξεων ἄνευ προσθέτου αὐξήσεως τῶν εἰσφορῶν τῶν μελλόντων ἠσφαλισμένων ἀνέρχεται εἰς 6,46ο)ο τοῦ ἡμερομισθίου, ἐν ᾧ ἡ εἰσφορὰ τοῦ νόμου 5733 ἦτο 6,70 ο)ο. Ἡ διαφορά αὕτη ὀφείλεται ὡς ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω εἰς τὴν ἀπλούστευσιν τῶν μισθολογικῶν κλάσεων, εἰς τὸν ὑποδιδατμὸν τῶν συνταξίμων ἀποδογῶν, καὶ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν προσκυζήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν τῶν συνταξιούχων.

Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὰ ἔξοδα διοικήσεως τοῦ κλάδου συντάξεων ἅτινα ὑπελογίσθησαν ὡς ἀνωτέρω εἰς δραχμ. 20 ἑκατομμύρια (1)2 τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ) ἀνέρχονται εἰς 8 (1)2ο)ο περίπου τῆς καθαρᾶς εἰσφορᾶς. Τὸ αὐτὸ περίπου ποσοστὸν ἐλήφθη καὶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ νόμου 5733 (βλέπ. ἐκθεσιν Schönbaum σελ. 21). Παρὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς διοικήσεως θὰ ἦσαν κατὰ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ νόμου 5733 μεγαλύτεραι λόγῳ τοῦ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ τῶν

μυθολογικῶν κλάσεων, ἐν τούτοις δὲν ἐμειώθη τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἰς τοὺς παρόντας ὑπολογισμούς, ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον ν' ἀπαιτηθῶσιν ἐξῆς διοικήσεως μεγαλύτερα κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων τοῦ νομοσχεδίου, λόγῳ τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τῶν συνεχῶν προσκαίρων ἀναπηριῶν (βλ. π. κατωτέρω). Ὡς ἠγνόει ὁ νόμος 5733.

4. Κάλυψις τῆς ἀσφαλιστικῆς διαφορᾶς

I. Ἡ μερική εἰσφορά, ἥτις ἐπιβαρύνει τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν κατὰ τὰ πρῶτα 5 ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀσφαλίσεως ἀνέρχεται, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἰς δραχμ. 205 ἑκατομμύρια, ἥτοι κατὰ ποσοστὸν 3,5 ο)ο περίπου τῶν ἐργατικῶν μισθῶν. Ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς μιστῆς μέσης εἰσφορᾶς καὶ τῆς μερικῆς ταύτης εἰσφορᾶς, ἥτοι 2,96 ο)ο τοῦ μισθοῦ ἀποτελεῖ τὸ ἐτήσιον ἀκάλυπτον ἔσοδον τοῦ ἰδρύματος. Τοῦτο, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν τεθεῖσαν ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ 7 1)2 τοῖς χιλίοις ἐτησίως καὶ τὸν μαθηματικὸν τόκον τῶν ἀσφαλιστικῶν κεφαλαίων πρὸς 5 ο)ο κατὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης δετίας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ θ' ἀνέλθη εἰς δραχμ. 1.045 ἑκατομμύρια ἐπὶ ἀρχικῆς ἐτησίας διαφορᾶς δραχμ. 182 ἑκατομμυρίων.

Κατὰ σχετικὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου ἡ μερική εἰσφορά 3,5 ο)ο τοῦ μισθοῦ αὐξάνεται ἀνὰ πενταετίαν κατὰ 1)3 μέχρι τῆς 7ης πενταετίας, ὁπότε ἡ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τελευταία αὐξήσις ἐπαρκεῖ διὰ τὴν κάλυψιν τῆς συνολικῆς διαφορᾶς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ πορεία τῆς εἰσφορᾶς καὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης πρὸς τὴν κοινὴν εἰσφορὰν, ἔχει ὡς ἀκολούθως :

1η περίοδος, εἰσφορά	3,50 ο)ο	διαφορά	1.046 ἑκατομμύρια
2α » »	4,66 ο)ο	»	2.034 »
3η » »	5,82 ο)ο	»	2.919 »
4η » »	6,98 ο)ο	»	3.643 »
5η » »	8,14 ο)ο	»	4.136 »
6η » »	9,30 ο)ο	»	4.305 »
7η » »	10,46 ο)ο		

Διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς εἰς 10,46 ο)ο τοῦ μισθοῦ, ἐξυπηρετοῦνται καὶ αἱ συντάξεις καὶ τὸ χρεωλύσιον τῆς ἐκ 4.305 ἑκατομ. διαφορᾶς, ἡ ἀπόσβεσις τῆς ὁποίας θὰ γίνη διὰ τοῦ ἐκ δραχ. 256 ἑκατομμυρίων ἐτησίου περισσεύματος τῆς οὕτω ἠϋξημένης εἰσφορᾶς εἰς διάστημα 65 περίπου ἐτῶν.

II. Τὸ σύνολον τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιβαρύνσεως δι' ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθeneίας καὶ τῶν συντάξεων, θέλει ἀκολουθῆ κατὰ τὰς 7 πενταετεῖς περιόδους τὴν συνεχῆ αὐξήσιν τῶν εἰσφορῶν κατὰ 1,16 ο)ο τοῦ μισθοῦ. Ἡ σταθερὰ εἰσφορά τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθeneίας μετὰ τῆς εἰσφορᾶς τῶν συντάξεων θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἐξῆς συνολικὴν εἰσφορὰν :

1η περίοδος	ἔτη 1934 - 1938	εἰσφορά	7,— ο)ο
2α »	» 1939 - 1943	»	8,16 ο)ο
3η »	» 1944 - 1948	»	9,32 ο)ο
4η »	» 1949 - 1953	»	10,48 ο)ο
5η »	» 1954 - 1958	»	11,64 ο)ο
6η »	» 1959 - 1963	»	12,80 ο)ο
7η »	» 1964	»	13,96 ο)ο

Πρακτικῶς ἐνταῦθα, ὅτι πρὸς τὴν οἰκονομίαν τῶν 4.305 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἥτις ἐπέρχεται λόγῳ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1934 - 1964 ἠσφαλισμένων ἐκ τῆς μέσης κοινῆς εἰσφορᾶς, ἐν τούτοις ἡ ἀσφάλισις οὐδέποτε θὰ διχτρέξῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἀδυναμίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς εἴτε διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης, εἴτε μετὰ ταῦτα, διότι οἱ ὑπολογισμοὶ ἐγένοντο τῇ ἰδιαιτέρᾳ συστάσει τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἐκάστη ὑπάρχον ἀπόθεμα τῆς μερικῆς εἰσφορᾶς νὰ ἐπαρκῆ πλήρως διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τῆς ἀσφαλίσεως.

Β'. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

1. Υπολογισμοὶ συντάξεων ἀναπηρίας γῆρατος καὶ θανάτου

I. Γενικά

1. Ἐκτὸς τῶν γενικωτέρων μεταβολῶν, ἃς ὑπέστη ὁ ἀρχικὸς περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων νόμος, ἐτέθη ἐν τῷ προτεινομένῳ νομοσχεδίῳ καὶ ἑτέρα οὐσιώδης μεταρρυθμισίς τῶν ασφαλιστικῶν παροχῶν, ἀφορῶσα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἄρχεται ἡ σύνταξις ἀναπηρίας. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι κατὰ τὸν νόμον 5733 προηγεῖτο τῆς συντάξεως ταύτης ἑτέρα παροχὴ, ἀναγνωριζομένη εἰς τοὺς πρὸς ἐργασίαν ἀνικάνους καὶ διαρκούσα οὐχὶ ἐπὶ 180 ἡμέρας, ὡς ὠρίζετο ἡ ἀνωτάτη διάρκεια τοῦ λόγῳ ἀσθενείας χρηματικοῦ ἐπιδόματος, ἀλλ' ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητος. Ἐκαστος ἠσφαλισμένος μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελῇ ἐργασίαν ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς δυνάμεις του, ἐδικαιούτο, ἐὰν ἡ μεταβολὴ αὕτη ὠφείλετο εἰς ἀσθενίαν ἢ ἑτέραν πάθησιν, ἐπιδόματος ἀσθενείας καὶ συντάξεως ἀσθενείας (ὡς ἀπεκαλεῖτο ἡ παρτεινομένη χρηματικὴ ἐπιδότησις) ἐπὶ τόσον χρόνον, ἔφ' ὅσον ἐξηκολούθη οὗτος νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀνικανότητος, τὸ πολὺ ὅμως μέχρι τῆς συμπληρώσεως 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως ταύτης. Μετὰ ταῦτα ἐὰν μὲν ἡ ἀνικανότης αὐτοῦ ἐσυνεχίζετο, θὰ κατεβάλλετο εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ λόγῳ ἀναπηρίας σύνταξις, ἄλλως θὰ διεκόπτετο ἡ ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παροχὴ.

Παρὰ τὴν προκύψασαν ἐκ τῆς διατυπώσεως τῶν ἀρθρῶν 35 καὶ 36 τοῦ νόμου 5733 ἀμοιβήθησιν ὡς πρὸς τὰ δικαιώματά, ἅτινα δημιουργοῦνται ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, ἰδίᾳ ἐκ τῆς διατάξεως:

«Ὁ ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, ἐὰν πρὸς θεραπείαν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του, δέον ν' ἀπέχη πάσης ἐργασίας» (ἀρθρ. 35, παρ. 2), ἐξ ἧς προεβάλλετο τὸ ἐρώτημα, κατὰ πόσον θ' ἀνεγνωρίζετο πρὸ τῆς συνταξιοδοτήσεως τὸ ἐπίδομα τῆς ἀσθενείας εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας τῶν ἀναπηριῶν, καθ' ἃς ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενον τῆς θεραπείας (βλ. Η. Κ. Ζαρκώστα, Ἀσφαλιστικὴ ἐξυγίανσις τῶν Ταμείων Συντάξεων 1933, σελ. 22 ἐπ.), ἐν τούτοις ὅμως εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ ἐκτελεσθέντες ἐν ἔτει 1931 μαθηματικοὶ ὑπολογισμοὶ τῶν ἐλληνικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐβασίσθησαν ἐπὶ τοῦ ὅρου, ὅτι πάντες οἱ καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, ἀδιακρίτως τῆς μορφῆς καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς παθήσεως αὐτῶν, θὰ ἐλάμβανον πρὸ πάσης ἄλλης παροχῆς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων δύο ἐτῶν τῆς ἀναπηρίας ἀντὶ τῆς συντάξεως ταύτης, τὰς χρηματικὰς παροχὰς τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τοῦτέστιν τὸ ἐπίδομα καὶ τὴν σύνταξιν ἀσθενείας. Τούτου ἕνεκεν ἀνεβλήθησαν αἱ ὑπολογισμέναι δαπάναι τῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἐπὶ 1) 2 ἔτη, χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ χρόνου τῆς ἐπιδότησεως λόγῳ ἀσθενείας ἀπηλλάσσεται ἡ ἀσφάλισις τῶν συντάξεων τῶν προσκαίρων ἀναπηριῶν. Τὸ ἀρχικὸν 1) 2 ἔτος τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, διότι εἰς πάντα ασφαλιστικὸν ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων ἀναπηρίας ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς συντάξεως ταύτης ἄρχεται μετὰ τινὰ χρόνον προσκαίρου ἐπιδότησεως λόγῳ ἀσθενείας.

Τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον καταργεῖ τὴν ἐπιδότησιν λόγῳ ἀσθενείας καὶ ἀναγνωρίζει εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς παθήσεώς των τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς συντάξεως. Οὕτω διὰ τῆς ἐλαφρύνσεως τῶν δαπανῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας δημιουργεῖται ἐξ ἀντιθέτου μίᾳ σοβαρὰ ἐπιβάρυνσις τοῦ κλάδου συντάξεων λόγῳ τῶν συχνῶν ἀπαιτήσεων διὰ συντάξεις ἀναπηρίας ἠσφαλισμένων, οἵτινες καθίστανται προσκαίρως ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν.

2. Επί των λοιπών ειδών συντάξεων δὲν ἐπῆλθε μεταβολή τις, καθορισθέντων τῶν ὄρων περὶ ἀπονομῆς τούτων καθ' ὅμοιον τρόπον ὡς ἐν τῷ νόμῳ 5733. Ἡ μεταβολή τῶν μισθολογικῶν κλάσεων, ἡ μείωσις τοῦ ποσοῦ τῶν συνταξίμων ἀποδογῶν καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ συνόλου τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑπαγομένων μισθωτῶν (ἀπὸ 247.148 εἰς 355.755) δὲν ἐπηρέασε τὰς βάσεις καὶ τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν, διότι ἡ παρούσα τεχνικὴ ἐπεξεργασία τοῦ νομοσχεδίου ἐβασίσθη ἐπὶ τῶν σχετικῶν στοιχείων, τῶν ἐξαχθέντων ἐκ τινος ἀριθμοῦ ἠσφαλισμένων 100.000, καταγενομένων καθ' ἡλικίαν, οἰκογενειακὴν κατάστασιν κλπ. ὡς τὸ σύνολον τῶν 355.755 μισθωτῶν. Συνεπῶς ἡ χρησιμοποίησις τῶν σχετικῶν τούτων ἀριθμῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀτομικῶν ἀσφαλιστῶν ἐπὶ τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς δυνάμεως τῶν 100.000 ἠσφαλισμένων καὶ ἡ ἀνεύρεσις τῶν μέσων ἀσφαλιστῶν ἠκολούθησαν τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις, αἵτινες ἐφηρμόσθησαν κατὰ τὴν μαθηματικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νόμου 5733.

3. Αἱ βάσεις τῶν μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν τοῦ προτεινομένου σχεδίου, εἶναι :

α) Ἡ πιθανότης i_x , ὅτι ὁ x ἐτῶν ἠσφαλισμένος θὰ καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν διαρκούντος τοῦ ἔτους τούτου.

β) Ἡ πιθανότης $\sigma_{[x]+k}$, ὅτι ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὴν κατάστασιν ἀναπηρίας κατὰ τὴν x ἐτῶν ἡλικίαν καὶ συνεχίζων τὴν κατάστασιν του ταύτην ἐπὶ k ἔτη, διαγράφεται ἐκ τῶν στελεχῶν τῶν ἀνικάνων κατὰ τὰ $x+k+1$ ἔτος εἴτε λόγῳ θανάτου εἴτε λόγῳ ἐπανακτῆσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος αὐτοῦ. Ἡ πιθανότης αὕτη, ἀποτελοῦσα ὡς συνήθως τὸ σπουδαιότερον στοιχεῖον ἐπακριβοῦς προσδιορισμοῦ τοῦ μεγέθους τῆς διπλῆς μιᾶς συντάξεως ἀναπηρίας, ἐλήφθη ἐκ τοῦ πίνακος διαγραφῆς τῶν ἀνικάνων, ὅστις κατηρτίσθη ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῆς γερμανικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως (βλπ. Amtliche Nachrichten des Reichsversicherungsamtes, I τεῦχος 1906) Ἐκ τοῦ στοιχείου τούτου ὑπελογίσθη ἡ κατωτέρω περιγραφομένη ἐνιαία ἀξία τῆς συντάξεως, ἣτις χορηγεῖται εἰς τὸν πρὸς ἐργασίαν ἀνίκανον συνεχῶς ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην μέχρι τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἐπανακτῆσεως τῆς υγείας του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πιθανότητα τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν i_x ἐφηρμόσθησαν ἐνταῦθα τὰ στοιχεῖα αἵτινα κατηρτίσθησαν ὑπὸ τοῦ And. Lindstedt ἐκ τῆς γερμανικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἐφηρμόσθησαν τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ Σουηδικοῦ σχεδίου λαϊκῆς ἀσφαλίσεως τῶν συντάξεων ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου. Ἀξίον παρατηρήσεως εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι οἱ πίνακες Lindstedt ἐφαρμόζονται παρ' ἡμῖν διὰ πρώτην φοράν, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐχρησιμοποιοῦντο, ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς καταρτίσεως σχετικῶν τιμολογίων τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ἕτεροι πίνακες πιθανότητος ἀναπηρίας, ὡς ὁ ὑπὸ H. Zimmermann. Ὁ πίναξ οὗτος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τοὺς παρόντας ὑπολογισμοὺς κυρίως διὰ δύο λόγους. Πρῶτον διότι οὗτος ἀφορᾷ κινδύνους προσωπικοῦ σιδηροδρόμων, ἀρκούντως ἠϋξημένους λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τούτου. Καὶ δεύτερον διότι ὁ πίναξ οὗτος θεωρεῖται σήμερον ὡς παλαιός, μὴ ἀποδίδων τὴν ἀκριδῆ πορείαν καὶ συχνότητα τῶν περιπτώσεων ἀναπηρίας, ὡς αὕτη ἔχει διαμορφωθῆ μετὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν μέσων προφυλάξεως, τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων ἐργασίας καὶ τὴν αἰσθητὴν μείωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας ἀτυχημάτων καὶ ἀσθενειῶν. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐφαρμογή τῶν στοιχείων τοῦ πίνακος H. Zimmermann ἢ ἄλλου τινος πίνακος, κατηρτισμένου ἐκ παρατηρήσεων ὀρισμένης τάξεως μισθωτῶν δὲν θ' ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν πραγματικὴν σύνθεσιν τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν ν' ἀπομακρύνῃ τὸν κίνδυνον σοβαρῶν διαφορῶν μετὰ τῶν συμπερασμάτων τῶν παρόντων ὑπολογισμῶν καὶ τῆς πραγματικῆς πορείας τῶν περιπτώσεων ἀναπηρίας εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ προτεινομένου σχεδίου.

γ') Ἡ πιθανότης P_x^{aa} , ὅτι ὁ υγιής ἠσφαλισμένος ἡλικίας x ἐτῶν θὰ συνεχίσῃ καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος $x+1$ τὴν ζωὴν του εἰς ἡν κατὰστασιν εὐρίσκειτο καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Τὸ στοιχείον τοῦτο τῆς μαθηματικῆς ἐρεύνης κατηρτίσθη τῇ βοήθειᾳ τῶν πιθανοτήτων i_x καὶ q_x^{aa} , ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἀναφέρεται ἀνωτέρω, ἡ δὲ δευτέρα ὑπελογίσθη βάσει τοῦ ἰταλικοῦ πίνακος θνησιμότητος τῶν ἐτῶν 1901—1910. Ὁ πίναξ οὗτος δοκιμασθεὶς κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς ὑπολογισμοὺς ἐθεωρήθη ὡς ὁ πλέον σύμφωνος πρὸς τὴν σημερινὴν θνησιμότητα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος (βλ. ἐκθεσιν καθηγ. Schonbaum σελ 27)

Ἐκ τῆς ἀνευρέσεως τῶν ζώντων υγιῶν :

$$l_x^{aa} = l_x - v l_x^{ii}$$

ἐκάστης ἡλικίας εἶναι εὐχερῆς ἡ κατάρτισις τοῦ μικτοῦ πίνακος τῶν υγιῶν (doppeltabgestufte Aktivitätsordnung), τοῦτέστιν τοῦ πίνακος τῶν καθ' ἐκάστην ἡλικίαν ἱκανῶν πρὸς ἐργασίαν ἐκ τινος ἀρχικῆς ομάδος π. χ. 100.000 προσώπων ἡλικίας ἀρχικῆς $x=20$ ἐτῶν, ἐξ ὧν κατ' ἔτος ἀποχωροῦσι :

$$d_x^{aa} = \text{λόγῳ θανάτου}$$

$$J_x = \text{λόγῳ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν}$$

Συνεπῶς :

$$l_{x+1}^{aa} = l_x - d_x^{aa} - J_x$$

δ') Ὁ μαθηματικὸς τόκος τῶν ὑπολογισμῶν τῆς ἐλληνικῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἡ ἐξαιρετικὴ διὰ τὰ πρῶτα 20 ἔτη τῆς ἀσφαλίσεως ὑπέρβασις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν κεφαλαίων, ἥτις ὑπελογίσθη ἀρχικῶς (βλ. ἐκθεσιν καθηγητοῦ Schönbaum σελ. 25) καὶ διετέθη πρὸς διπλοῦν καθορισμὸν τῶν προσαυξήσεων τῆς συντάξεως διὰ τὰ πρῶτα 3 ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀσφαλίσεως, δὲν ἐφηρμόσθη κατὰ τὴν παρούσαν μαθηματικὴν ἐπεξεργασίαν διὰ δύο κυρίως λόγους. Πρῶτον λόγῳ τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν παρατηρηθείσης γενικῆς τάσεως πρὸς ὑποτίμησιν τοῦ τοκισμοῦ τοῦ χρήματος εἰς ἓν ἐπίπεδον ἐγγίζον τὴν προπολεμικὴν ἀπόδοσιν τῶν κεφαλαίων. Καὶ δεύτερον λόγῳ τοῦ ἀκολουθουμένου ὑπὸ τοῦ παρόντος σχεδίου οικονομικοῦ συστήματος τῆς μερικῆς εἰσφορᾶς, ἢ τοῦ καλουμένου μικτοῦ διανεμητικοῦ συστήματος (βλ. ἀνωτέρω), μὴ ἐπιτρέποντος τὸν ἄμεσον σχηματισμὸν μεγάλων ἀποθεματικῶν, ὁ τόκος τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο εἰς τὴν πιθανὴν περίπτωσιν τῆς πλουσίας ἀποδόσεως νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀναγνώρισιν ἐξαιρετικῶν δικαιωμάτων τῶν ἠσφαλισμένων π. χ. παροχὴν ἐπὶ πλέον προσαυξήσεων, συνυπολογισμὸν προεργασίας κλπ. Κατὰ συνέπειαν ὁ καθορισμὸς κοινοῦ ἐπιτοκίου ἀμεταβλήτου καὶ μὴ ἐπηρεαζομένου ἐκ τῆς κατὰ μικρὰς περιόδους ἀκυμάνσεως τῆς ἀγορᾶς τοῦ χρήματος ἐθεωρήθη κατὰ τοὺς παρόντας ὑπολογισμοὺς τοσούτω μᾶλλον ἐπιβεβλημένος, καθ' ὅσον ἡ τυχὸν πρόσκαιρος ὑπέρβασις τοῦ κοινοῦ τόκου κατὰ μίαν ἢ δύο μονάδας πλέον τῶν 5 ο)ο δέν νὰ χρησιμοποιοιθῇ ὡς ἀντιστάθμισμα οἰκισθῆποτε μελλοντικῆς πτώσεως τοῦ τόκου καὶ χάτω τοῦ βασικοῦ τούτου ἐπιτοκίου.

3. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἀκολουθουμένου οικονομικοῦ συστήματος τῆς μικτῆς διανομῆς (σύστημα σύζυξανομένης εἰσφορᾶς, System der steigenden Beiträge), κατὰ τὸ ὅποιον ἡ ἐπιβάρυνσις ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου δὲν καλύπτει ἐξ ὀλοκλήρου τὴν μέσθην ἀσφαλιστικὴν δαπάνην διὰ σταθερᾶς ἐτησίως εἰσφορᾶς, ἀλλὰ μέρος αὐτῆς, κατὰ πολὺ ὅμως ἀνώτερον (κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀσφαλίσεως) τοῦ ἀσφαλίστου ἐκείνου, ὅπερ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐνδὸς ὀρισμένου ἔτους, δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς μεθόδου, ἥτις ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μαθηματικοὺς—ἀσφαλιστικοὺς ὑπολογισμοὺς ἢ μὴ μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι διὰ τοῦ καθορισμοῦ εἰσφορᾶς μικροτέρας τῆς μέσθης σταθερᾶς τοιαύτης δημιουργεῖται ἐν ἄ-

ασφαλιστικόν ἔλλειμμα, οὗτινος τὸ μέγεθος μὲν ἐξυκριθῆναι κατὰ τοὺς παρόντας ὑπολογισμοὺς διὰ συγκρίσεως τῆς μέσης εἰσφορᾶς πρὸς τὴν μειωμένην ἀρχικὴν εἰσφορᾶν, ἢ δὲ κάλυψις γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀρισμένης χρονικῆς περιόδου δι' ἐπιβαρύνσεως τῆς εἰσφορᾶς τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ζώντων ἠσφαλισμένων. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ παρούσα μαθηματικὴ ἔρευνα ἀναζητεῖ τὴν ἀξίαν τῆς μέσης σταθερᾶς εἰσφορᾶς, τουτέστι τῆς ἐτησίας ἐπιβαρύνσεως ἠσφαλισμένου καὶ ἐργαζομένου ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας, οἰκογενειακῆς καταστάσεως καὶ διαρκείας συμμετοχῆς τοῦ πρώτου εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἣτις θὰ ἐπῆρκει διὰ τὴν κάλυψιν ὅλων τῶν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν ἀνευ προσθέτου ἐπιβαρύνσεως τῶν μελλοντικῶν γενεῶν τῶν ἠσφαλισμένων. Μετὰ τὴν ἐξυκρίεωσιν τῆς εἰσφορᾶς αὐτῆς εἶναι εὐκόλος ἡ ἀνεύρεσις τῆς διαφορᾶς μετὰ τὴν αὐτῆς καὶ τῆς μερικῆς εἰσφορᾶς τοῦ προτεινομένου σχεδίου, ἐξ ἧς τὸ προκείμενον ἀκάλυπτον ποσόν, συγκληρούμενον εἰς ὀρισμένην ἐποχὴν τοῦ μέλλοντος, δεικνύει τὸ μέγεθος τῆς ἐπιβαλλομένης αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς μετὰ παρέλευσιν ὀρισμένων ἐτῶν.

Εὐνόητον βεβαίως εἶναι, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μὴ ἀλλοιώσεως τῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων περὶ ἀπονομῆς τῶν συντάξεων, ὡς αὐταὶ περιείχοντο ἐν τῷ νόμῳ 5733, τουτέστιν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μὴ ἐπισπεύσεως τῆς συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας, τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας, καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν μισθολογικῶν κλάσεων εἰς τὰς 9 μισθολογικὰς κλάσεις τοῦ προηγουμένου νόμου, ἡ παρούσα ἔρευνα ἤθελε περιορισθῆ εἰς τὴν ἀπλὴν σύγκρισιν τοῦ ἐξυκρίθεντος τότε μέσου κοινῆς ἀσφαλίστρου τῶν 6,7 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ, ἐξ ὧν 6,2 ο)ο ὡς καθαρῆς ἀσφαλίστρου καὶ 0,5 ο)ο ὡς ποσοστοῦ τῶν ἐξόδων διοικήσεως πρὸς τὴν ἀρχικὴν εἰσφορᾶν τῶν 3,5 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ, ἣν ἐπιβάλλει τὸ ἐφαρμοζόμενον νέον οἰκονομικὸν σύστημα. Ἡ διαφορὰ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ἦτοι τὰ 3,2 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ, θ' ἀπετέλη τὸ ἀκάλυπτον ποσόν δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον, ὅπερ εἰς τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων μισθωτῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας εἰσοδήματων αὐτῶν ἤθελε χρησιμοποιηθῆ, ὡς βᾶσις τῆς μελλοντικῆς ἐπαυξήσεως τῆς εἰσφορᾶς μετὰ παρέλευσιν 5, 10, 15, ... ἐτῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ προτεινόμενα μεταβολαὶ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ αἱ συγχωνεύσεις τῶν μισθολογικῶν κλάσεων συνεπείρουνται τὴν ἀλλοίωσιν τῆς μέσης κοινῆς εἰσφορᾶς, ἢ το ἀπαραίτητος ὁ ὑπολογισμὸς τῆς οὕτω διαμορφωμένης νέας ἀσφαλιστικῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ ἡ μετ' αὐτῆς πλέον σύγκρισις τῆς μειωμένης εἰσφορᾶς τῶν 3,5 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς εἰσοδήματος. Εἰς τὸ γενικὸν τμήμα τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἀναφέρομεν τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ νέα μέση κοινὴ εἰσφορὰ παρὰ τὴν πρόσθετον ἐπιβαρύνσιν τῶν συντάξεων ἀναπηρίας κατὰ τὰ 2 πρῶτα ἔτη—ἣν ἠγγόνει ὁ νόμος 5733 λόγῳ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῆς συντάξεως ἀσθενείας—ἐλαφρύνεται αἰσθητῶς ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν εἰσφορὰν 6,2 ο)ο τῆς πρώτης ἐπεξεργασίας τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, λέγομεν δέ, ὅτι διὰ τῆς ἀπλουστεύσεως τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καὶ τῆς περικοπῆς τῶν ἀνωτέρων κλάσεων μειοῦται ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐπιβαρύνσις καὶ περιορίζονται οἱ κίνδυνοι τῶν μεγάλων συντάξεων εἰς βαθμὸν, ὅστις οὐ μόνον καλύπτει τὴν ἀνωτέρω προσθήκην τῆς συντάξεως ἀναπηρίας, ἀλλὰ δημιουργεῖ καὶ περισσεύμα, ἱκανὸν νὰ ἐλαττώσῃ τὴν συνολικὴν μέσην κοινὴν εἰσφορὰν κάτω τῶν 6,2 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς εἰσοδήματος.

II. Ἀξίαι συντάξεως ἀνικανότητος

1. Αἱ ἀξίαι τῆς συντάξεως ἀναπηρίας ὡς βοηθητικῆς στοιχείου τῆς ἐνιαίας ἐπιβαρύνσεως ἐνὸς ὕγιους, προσβαλλομένου καθ' ὀρισμένην ἡλικίαν ὑπὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀνικανότητος εἶναι αἱ ἐνιαίαι καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς καταρτίσεως τῶν ὑπολογισμῶν προεξοφλουμένα ἀξίαι μιᾶς συντάξεως, ἣτις παρέχεται εἰς τοὺς πρὸς ἐργασίαν ἀνικάνους ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀνικανότητος μέχρι τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας αὐτῶν.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν ἀξιῶν τούτων παρακολουθεῖται ἡ πορεία τῶν θανάτων καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ὑγιᾶ κατὰ σταθιν μιᾶς ἀρχικῆς ομάδος ἀνικάνων ἡλικίας x ἐτῶν. Κατὰ τοὺς παρόντας ὑπολογισμοὺς ἡ ὑποθετικὴ αὕτη ομάδα τῶν ἀνικάνων ἐλήφθη τῇ βοήθειᾳ τῶν ἀνωτέρω περιγραφεισῶν πιθανοτήτων $\sigma_{[x]+k}^i$ αἵτινες ἀποδίδουσι τοὺς ἐκ τῶν ἀρχικῶν 100.000 ἀνικάνων προσώπων ἡλικίας 20 ἐτῶν ἀπομένοντες κατὰ τὸ 21, 22, ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀνικανότητος.

Οἱ ὡς ἀνίκανοι ζῶντες $l_{[x]}^i$ κατὰ τὸ x ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ὑπολογίζονται ἐκ τῆς ὑπολοίπου πιθανότητος $P_{[x]}^i$, ὅτι ὁ x ἐτῶν ἀνίκανος ἐπιζεῖ τὸ $x+1$ ἔτος εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν τῆς ἀνικανότητος, ἐφ' ὅσον :

$$P_{[x]}^i = 1 - q_x^i - \lambda_x$$

ὅπου q_x^i εἶναι ἡ πιθανότης τοῦ θανάτου τοῦ ἀνικάνου διαρκούντος τοῦ x ἔτους καὶ λ_x ἡ πιθανότης τῆς ἐπανακτῆσεως τῆς ὑγείας διαρκούντος τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Κατὰ συνέπειαν

$$l_{[x]}^i = l_{[x-1]}^i P_{[x-1]}^i$$

ἦτοι :

$$l_{[x]}^i = l_{[x-1]}^i (1 - q_{x-1}^i - \lambda_{x-1})$$

Ἐκ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν πιθανοτήτων $P_{[x]}^i$ ἐξαρτᾶται ἡ πλήρης κατάρτισις τοῦ πίνακος διαγραφῆς τῶν ἀνικάνων (Invaliden-Auscheide-Tafel) λόγω θανάτου καὶ ἐπανακτῆσεως τῆς ὑγείας, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ὑποθετικῆς ομάδος $l_{[x]}^i$ διὰ $x=20$ καὶ $l_{[x]}^i = 100,000$ ἐξάγονται οἱ :

$$l_{[21]}^i = 100,000 P_{[10]}^i$$

$$l_{[22]}^i = l_{[21]}^i P_{[21]}^i$$

$$\vdots$$

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν ἀρχὴν τῆς πλήρους ἐξισώσεως τῶν ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων ἐκάστου ἠσφαλισμένου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὴν θεμελιώδη ὑπόθεσιν, ὅτι πάντες οἱ εἰς ἡλικίαν x ἐτῶν ζῶντες ἀνίκανοι συνάπτουσι τὴν ἀσφαλιστικὴν σύμβασιν, βάσει τῆς ὁποίας ὁ ἀσφαλιστικὸς φορὸς ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ἐτησίως συντάξεως 1 μονάδος, ἐφ' ὅταν διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης, τότε τὸ σύνολον τῶν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης θὰ εἶναι :

$$l_{[x]}^i + l_{[x+1]}^i + \dots + l_{\omega}^i$$

Κατὰ τὸ ω ἔτος ἐξαφανίζονται οἱ τελευταῖοι ζῶντες ἀνίκανοι. Ἐπειδὴ ἡ ἀξία τῶν κατ' ἔτος δαπανῶν ἀναζητεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συναρθείσης συμβάσεως, προεξοφλοῦνται αἱ κατ' ἔτος δαπάναι :

$$l_{[x]}^i + l_{[x+1]}^i v + l_{[x+2]}^i v^2 + \dots + l_{\omega}^i v^{\omega-x}$$

διὰ τοῦ προεξοφλητικοῦ συντελεστοῦ

$$v^x = \frac{1}{q_x} = \frac{1}{1,05^x}$$

Ἐκ τῆς διακρίσεως τοῦ ἀνωτέρω ἀθροίσματος τῶν δικαιωμάτων διὰ τοῦ συνόλου τῶν καταρτισάντων τὴν αὐτὴν σύνταξιν $l_{[x]}^i$ ἀνικάνων ἀνευρίσκειται ἡ ἀξία τῶν εἰς ἕκαστον

άνικανον παρεχομένων ετησίων συντάξεων 1 μονάδος, ἢν ὀρίζομεν διὰ τοῦ διεθνοῦς συμβόλου $a_{[x]}^i$

$$a_{[x]}^i = \frac{1_{[x]}^i + 1_{[x+1]}^i v + 1_{[x+2]}^i v^2 + \dots + 1_{\omega}^i v^{\omega-x}}{1_{[x]}^i}$$

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὑπολογισμῶν προεξοφλοῦνται αἱ ἀξίαι τοῦ κλάσματος εἰς τὸ 0 ἔτος τῆς ἡλικίας ἐκάστου ἀνικάνου ὁπότε:

$$a_{[x]}^i = \frac{1_{[x]}^i v^x + 1_{[x+1]}^i v^{x+1} + 1_{[x+2]}^i v^{x+2} + \dots + 1_{\omega}^i v^{\omega}}{1_{[x]}^i v^x}$$

$1_{[x]}^i v^x$ καλοῦνται οἱ προεξωφλημένοι ζῶντες ἀνικάνοι πρὸς ἐργασίαν, ὀρίζονται δὲ διὰ τοῦ διεθνοῦς συμβόλου

$$D_{[x]}^i = 1_{[x]}^i v^x$$

ὥστε

$$a_{[x]}^i = \frac{D_{[x]}^i + D_{[x+1]}^i + D_{[x+2]}^i + \dots + D_{\omega}^i}{D_{[x]}^i}$$

Τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν προεξωφλημένων ἀνικάνων ἀπὸ τοῦ x μέχρι τοῦ ω ἔτους ὀρίζεται διὰ τοῦ διεθνοῦς συμβόλου

$$N_{[x]}^i = D_{[x]}^i + D_{[x+1]}^i + D_{[x+2]}^i + \dots + D_{\omega}^i$$

ἄρα

$$a_{[x]}^i = \frac{N_{[x]}^i}{D_{[x]}^i}$$

Οἱ ὑπολογισμοὶ τῶν ἀξιῶν τούτων ἐγένοντο κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπεξεργασίαν κεχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ διὰ $x=20$ μέχρι 100 ἔτων (βλ.π. ἐκθεσιν καθηγητοῦ Schönbaum σελ. 28 καὶ προσηρημένους πίνακας I καὶ I^a). Ὁ ἰδιαιτέρος ὑπολογισμὸς τῶν συντάξεων τῶν γυναικῶν ἡσφαλισμένων ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην διαφορὰν τῶν πιθανότητων θανάτου καὶ ἐπανακτήσεως τῆς υἰείας μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Οὕτω ἡ ἐνιαία ἀξία τῆς συντάξεως ἀναπηρίας π. χ. ἀνδρὸς ἡλικίας 20 ἔτων εἶναι 3,2395, ἐνῶ μιᾶς γυναικὸς τῆς αὐτῆς ἡλικίας εἶναι 4,9567.

3. Ὑπατέθη ἀνωτέρω ὅτι πάντες οἱ λαμβάνοντες τὴν σύνταξιν τῆς 1 μονάδος ετησίως ἄγουσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παροχῆς ταύτης τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ $x, x+1, x+2, \dots$ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ ἡλικία τῶν συνταξιούχων τούτων θὰ κυμαίνεται μεταξὺ τοῦ x καὶ $x+1$ ἔτους. Συνεπῶς ἐπιβάλλεται ὁ καθορισμὸς τῆς ἐνιαίας συντάξεως εἰς τὸ μέσον ἐκάστου ἔτους :

$$a_{[x] + \frac{1}{2}}^i = \frac{a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i}{2}$$

Αἱ ἀξίαι αὗται περιέχονται εἰς τοὺς πίνακας I καὶ I^a κεχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

4. Ἐνῶ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὠρίσθη ὡς χρόνος καταβολῆς τῆς ετησίας συντάξεως ἡ ἀρχὴ ἐκάστου ἔτους, εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ συντάξεις παρέχονται κατὰ μηνιαίας δόσεις. Ἐπιβάλλεται ἔξ αὐτοῦ ἡ προσθήκη τοῦ συντελεστοῦ

$$\delta_m = \sum \frac{\Sigma}{M} \frac{K}{M+K}$$

δι' οὗ ἐλαφρύνεται ἡ ἀξία ἐκάστης συντάξεως.

Συνεπῶς :

$$\delta_{12} = 0,4664$$

Όπότε :

$$a_{[x] + \frac{1}{2}}^{i(12)} = a_{[x] + \frac{1}{2}}^i - \delta_{12}$$

Αί αξίαι αὗται περιέχονται εἰς τοὺς πίνακας II καὶ II^a κει-
χωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

**III. Ἀξίαι προεξωφλημένων ζώντων ὑγιῶν
καὶ ὑπολογισμοὶ τῶν συντάξεων αὐτῶν**

1. Τὰ στοιχεῖα, βάσει τῶν ὁποίων ὑπολογίσθη ἡ αξία τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐνὸς x ἔτους ἠσφαλισμένου διὰ τὴν παραγὴν συν-
τάξεως εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν
ἀνικανότητος τοῦ προέρχοντος ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιγραφεισῶν
πιθανοτήτων καὶ ἐκ τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς, καθ' ἣν πάντες
οἱ ἐν τινὶ πίνακι θνησιμότητος καὶ διαγραφῆς λόγῳ ἀνικανό-
τητος ζῶντες καὶ ὑγιεῖς x ἐτῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀσφάλισιν
καὶ δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς συντάξεως ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας.

Ἐάν τεθῆ ὡς προϋπόθεσις, ὅτι ἐκ τινος ομάδος ζώντων
ὑγιῶν l_x^{aa} διαγράφονται κατ' ἔτος λόγῳ ἀναπηρίας οἱ ἀντι-
στοιχοῦντες εἰς τὴν πιθανότητα $i_x, i_{x+1}, i_{x+2}, \dots$

$$l_x^{aa} \cdot i_x, l_{x+1}^{aa} \cdot i_{x+1}, l_{x+2}^{aa} \cdot i_{x+2}$$

οὕς ὀρίζομεν

$$J_x = l_x^{aa} \cdot i_x$$

$$J_{x+1} = l_{x+1}^{aa} \cdot i_{x+1}$$

$$J_{x+2} = l_{x+2}^{aa} \cdot i_{x+2}$$

Ἐκαστος δ' ἐξ αὐτῶν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας ποσοῦ 1
μονάδος ἑτησίως τότε ἢ ἐπιβαρύνσις τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκ τῶν
συντάξεων τούτων θὰ εἶναι

$$J_x a_{x + \frac{1}{2}}^{i(12)}, J_{x+1} a_{x+1 + \frac{1}{2}}^{i(12)}, J_{x+2} a_{x+2 + \frac{1}{2}}^{i(12)} \dots$$

ἐφ' ἔσον ἀντὶ τῶν ἑτησίων συντάξεων 1 μονάδος τίθενται αἱ
ἀνωτέρω ὑπολογισθεῖσαι ἐνιαῖαι αξίαι αὐτῶν. Ὑποτίθεται
ἐνταῦθα ὅτι εἰς ἕκαστον ἠσφαλισμένον καθιστάμενον ἀνίκανον
πρὸς ἐργασίαν παρέχεται ὡς ἀποζημίωσις ἢ ἀντιστοιχοῦσα
εἰς τὴν σύνταξιν ἀναπηρίας ἐνιαῖα αξία αὐτῆς.

Ἐπειδὴ αἱ κατ' ἔτος ἐπιβαρύνσεις τῆς ἀσφαλίσεως δεόν νὰ
προεξωφληθῶσιν εἰς τὸ ἔτος τῆς συνάψεως τῆς ἀσφαλιστικῆς
συμβάσεως, ἔνθα οὕτω ἀνευρεθῆ ἡ αξία ὄλων τῶν ἀσφαλι-
στικῶν δαπανῶν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν τίθεται ἐν
ἐφαρμογῇ ἡ ὑπαγωγὴ τῶν x ἐτῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὴν
ἀσφάλισιν, αἱ αξίαι,

$$J_x a_{x + \frac{1}{2}}^{i(12)} v^{\frac{1}{2}}, J_{x+1} a_{x+1 + \frac{1}{2}}^{i(12)} v^{1\frac{1}{2}}, J_{x+2} a_{x+2 + \frac{1}{2}}^{i(12)} v^{2\frac{1}{2}} \dots$$

προεξωφλοῦνται κατὰ $\frac{1}{2}$ ἐπὶ πλέον ἔτος λόγῳ τῆς παρατη-
ρήσεως, ὅτι οἱ καθ' ἕκαστον ἔτος καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς
ἐργασίαν δὲν ἀποχωροῦσιν ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν ὑγιῶν εἰς
τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

2. Ὁ ὅρος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς, ὃν θέτει τὸ προτεινό-
μενον νομοσχέδιον καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀποκλείονται τοῦ
δικαιώματος τῆς συντάξεως πάντες οἱ ἐκ τῆς ὑποθετικῆς
ομάδος τῶν l_x^{aa} ζώντων ὑγιῶν καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς
ἐργασίαν κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τῆς ἀσφαλίσεως x, x+1,
x+2, ἐλήφθη ἐνταῦθα ὑπ' ὄψιν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον
τῶν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν διὰ τὰς συντάξεις ἀναπηρίας τῆς
ομάδος l_x^{aa} εἶναι

$$3/a_x^{ai} = J_{x+3} a_{x+3 + \frac{1}{2}}^{i(12)} v^{3\frac{1}{2}} + J_{x+4} a_{x+4 + \frac{1}{2}}^{i(12)} v^{4\frac{1}{2}} + \dots + J_{\omega} a_{\omega + \frac{1}{2}}^{i(12)} v^{\omega + \frac{1}{2}} - x$$

Συνεπώς δι' ἕκαστον ἡσφαλισμένον ἡλικίας x ἐτῶν

$$\frac{3}{a}_x^{ai} = \frac{J_{x+3} a_{x+3}^{i(12)} \frac{1}{2} v^{\frac{1}{2}} + J_{x+4} a_{x+4}^{i(12)} \frac{1}{2} v^{\frac{1}{2}} + \dots + J_{\omega} a_{\omega+\frac{1}{2}}^{i(12)} v^{\omega+\frac{1}{2}-x}}{l_x^{aa}}$$

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ὑπολογισμῶν ἡμῶν μεταφέρονται αἱ ἀνωτέρω προεξοφλούμεναι ἀξίαι εἰς τὸ 0 ἔτος, ὁπότε

$$\frac{3}{a}_x^{ai} = \frac{J_{x+3} a_{x+3}^{i(12)} \frac{1}{2} v^{x+3-\frac{1}{2}} + J_{x+4} a_{x+4}^{i(12)} \frac{1}{2} v^{x+4-\frac{1}{2}} + \dots + J_{\omega} a_{\omega+\frac{1}{2}}^{i(12)} v^{\omega-x}}{l_x^{aa} v^x}$$

Αἱ προεξοφλημέναι ἀξίαι τῶν ζώντων ὑγιῶν ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ διεθνοῦς συμβόλου

$$D_x^{aa} = l_x^{aa} v^x$$

Αἱ δὲ ἀξίαι τῶν προεξοφλημένων συντάξεων τῶν ἀνικάνων διὰ τοῦ συμβόλου

$$D_x^{ai} = J_x a_{x+\frac{1}{2}}^{i(12)} v^{x+\frac{1}{2}}$$

Ὡστε

$$\frac{3}{a}_x^{ai} = \frac{D_{x+3}^{ai} + D_{x+4}^{ai} + D_{x+5}^{ai} + \dots + D_{\omega}^{ai}}{D_x^{aa}}$$

Τὸ ἄθροισμα τῶν προεξοφλημένων συντάξεων τῶν ἀνικάνων παρίσταται διὰ τοῦ συμβόλου

$$N_x^{ai} = D_x^{ai} + D_{x+1}^{ai} + D_{x+2}^{ai} + \dots + D_{\omega}^{ai}$$

Συνεπώς ἡ ἀξία τῆς ἐπιβαρύνσεως ἑκάστου ὑγιῶς x ἐτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν συντάξεως 1 μονάδος ἐτησίως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀνικηρίας αὐτοῦ εἶναι.

$$\frac{3}{a}_x^{ai} = \frac{N_{x+3}^{ai}}{D_x^{aa}}$$

Αἱ ἀνωτέρω ἀξίαι ὑπολογισθεῖσαι καχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ δι' ἡλικίαν $x=14, 15, \dots, 80$ περιέχονται εἰς τοὺς πίνακας III, IV, VI, IIIα, IVα, VIα.

3. Ἀξία μνείας εἶναι ἐνταῦθα ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ ἐπιβαρύνσις τῶν ἡσφαλισμένων διὰ τὰς συντάξεις εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀνικητικότητος αὐτῶν περιέχουσι καὶ μέρος τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἰδίων διὰ τὰς συντάξεις γήρατος. Ἡ ἀνάγκη τῶν ἀσφαλιστικῶν ὑπολογισμῶν ὑπαγορεύει τὴν διάκρισιν μετὰ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀνικάνων καὶ πέραν τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας, καθ' ὃ εἰς πάντα ζῶντα ἡσφαλισμένον (ὑγιᾶ ἢ ἀνικανον) παρέχεται ἡ σύνταξις ὡς σύνταξις γήρατος.

Ἐν προκειμένῳ πέραν τοῦ βῆθου ἔτους ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ 60ῦ ἐπὶ γυναικῶν πᾶς ἡσφαλισμένος λαμβάνων σύνταξιν θεωρεῖται συνταξιούχος λόγῳ γήρατος, ἐνῶ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας ὑπολογισμοὺς, ἡ παροχὴ συντάξεως ἀναπηρίας εἰς τοὺς ἀνικάνους τοῦ 65, 66, 67, ... ἔτους λογίζεται ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐπιβαρύνσιν τῶν συντάξεων ἀναπηρίας, μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ταύτοχρόνως εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ὑγιεῖς παρέχεται ἡ σύνταξις γήρατος. Ἡ διάκρισις αὕτη τιθεμένη μόνον διὰ τεχνικοὺς λόγους, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀξίαν τῆς συνολικῆς ἐπιβαρύνσεως διὰ τοὺς δύο τύπους συντάξεων, τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀναπηρίας.

4. Πλὴν τῆς ἐξασφαλίσεως μιᾶς βασικῆς συντάξεως ἀναπηρίας 1 μονάδος ἐτησίως, τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον ὑπόκειται, καθ' ὅμοιον τρόπον ὡς καὶ ὁ νόμος 5733, προσκύβησιν τῆς βασικῆς συντάξεως ἀνάλογον τῆς διαρκείας συμμετοχῆς ἑκάστου εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Ἐὰν τεθῇ ὡς βᾶσις, ὅτι παρέχεται εἰς τοὺς καθισταμένους ἀνικάνους ἐκ τῆς ὑποθετικῆς ὁμάδος τῶν ὑγιῶν l_x^{aa} σύνταξις 1 μονάδος ἐτησίως, ἢ ὁποία

ὁμοῦς αὐξάνεται κατὰ τόσας μονάδας ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἀνίκανου εἰς τὴν ἀσφάλισιν, τότε οἱ κατὰ τὸ 4ον ἀσφαλιστικὸν ἔτος καθιστάμενοι ἀνίκανοι θὰ λάβωσι τριπλασίαν σύνταξιν. Ἄρα θὰ δοθῇ σύνταξις ὡς ἐὰν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καθίσταντο οἱ 3πλάσιοι τῶν ἀναγραφομένων J_{x+3} , ἦτοι μετὰ τὴν προεξόφλησιν.

$$3 D_{x+3}^{ai}$$

Οἱ κατὰ τὸ 5ον ἔτος τῆς ἀσφάλισεως καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν θὰ λάβωσι πλὴν τῆς τριπλασίας συντάξεως καὶ 1 εἰσέτι μονάδα λόγῳ τοῦ 5ου ἔτους τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν. Ἄρα

$$3 D_{x+4}^{ai} + D_{x+4}^{ai}$$

Οἱ τοῦ 6ου ἔτους νέοι ἀνίκανοι θὰ λάβωσι πλὴν τοῦ τριπλασίου τῆς συντάξεως καὶ 2 μονάδας, λόγῳ προσθήκης ἐνός εἰσέτι ἔτους συμμετοχῆς. Ἄρα

$$3 D_{x+5}^{ai} + D_{x+5}^{ai} + D_{x+5}^{ai}$$

Συνεπῶς τὸ σύνολον τῶν ἐπιβαρύνσεων διὰ τὴν αὐξανομένην ταύτην σύνταξιν ἀναπηρίας λαμβάνει τὴν ἀνάλογον μαρφήν.

4ον	ἔτος	$3 D_{x+3}^{ai}$
5ον	»	$3 D_{x+4}^{ai} + D_{x+4}^{ai}$
6ον	»	$3 D_{x+5}^{ai} + D_{x+5}^{ai} + D_{x+5}^{ai}$
7ον	»	$3 D_{x+6}^{ai} + D_{x+6}^{ai} + D_{x+6}^{ai} + D_{x+6}^{ai}$
8ον	»	$3 D_{x+7}^{ai} + D_{x+7}^{ai} + D_{x+7}^{ai} + D_{x+7}^{ai} + D_{x+7}^{ai}$
		⋮
		⋮
		⋮

Καὶ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἀθροισμάτων $\sum_x^{60} D_x^{ai}$ διὰ τοῦ συμβόλου N_x^{ai} ἢ συνολικῆ ἐπιβάρυνσις διὰ τὰς συντάξεις ἀναπηρίας θὰ εἶναι

$$3 N_{x+3}^{ai} + N_{x+4}^{ai} + N_{x+5}^{ai} + N_{x+6}^{ai} + N_{x+7}^{ai} + \dots$$

Τὸ ἀθροισμα τῶν ἀθροισμάτων N_x^{ai} παρίσταται διὰ τοῦ διευθετοῦ συμβόλου S_x^{ai} , ὅποτε

$$3 N_{x+3}^{ai} + S_{x+4}^{ai}$$

Ἡ σειρά τοῦ N_x^{ai} τῆς αὐξανομένης συντάξεως διακόπτεται κατὰ τὸ 65ον ἔτος λόγῳ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς συντάξεως γήρατος κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην. Ἐπειδὴ ὁμοῦς κατὰ τοὺς ἐν ἐκθέσει καθ. Schönbaum (σελ. 27) ἀναφερομένους λόγους ἢ λόγῳ γήρατος συνταξιοδότησις δὲν ἀφορᾷ πάντας τοὺς ἡλικίας 65 ἐτῶν ἀνδρας ἠσφαλισμένους (καὶ 60 ἐτῶν γυναικας), ἀλλὰ συνεχίζεται ἡ ἐργασία μέρος τῶν ἠσφαλισμένων καὶ πέραν τῶν 65 ἐτῶν μέχρι τοῦ 71, ὅποτε οὐδεὶς μισθωτὸς ἐργάζεται, ἡ διακοπὴ τῆς σειρᾶς S_{x+4}^{ai} δὲν εἶναι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπότομος ἀλλ' ἀκολουθεῖ τὴν πορείαν τῶν ποσοστῶν διαγραφῆς τῶν συνταξιοῦχων λόγῳ γήρατος.

$$\sum_{k=65}^{71} \alpha \delta_{k+1}^{ai}$$

Ὄστε ὁ τύπος τῆς ἐπιβαρύνσεως διὰ τὰς ἠϋετημένους συντά-

ξαις λόγω αναπηρίας ποσῶ 1 μονάδος ἐτησίως καὶ πολλαπλασιάζων αὐτῆς, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς τῶν ἡσραλισμένων εἶναι :

$${}_3/a_x^{ai} = \frac{{}_3N_{x+3}^{ai} + S_{x+1}^{ai} - \sum_{k=0}^{\tau_1} a S_{k+1}^{ai}}{D_x^{aa}}$$

Αἱ ἀνωτέρω ἀξίαι ὑπελογίσθησαν κεχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας, περιέχονται δὲ εἰς τοὺς πίνακας III, V καὶ IIIa, Va, VIa.

IV. Ὑπολογισμοὶ τῆς μέσης κοινῆς εισφορᾶς

1. Ἡ προσαρμογὴ τῶν καθ' ἡλικίας ἀξιῶν τῶν συντάξεων ἀναπηρίας καὶ τῶν προσαυξήσεων αὐτῶν εἰς τοὺς ἀντιστοιχοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν ἐλληνικὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν μισθωτῶν ἐγένετο βάσει τῆς κατανομῆς 100.000 προσώπων εὐρισκομένων ὑπὸ τὴν αὐτὴν σύνθεσιν ὡς οἱ Ἑλληνες μισθωτοί, κατὰ πεντάδας ἡλικιῶν καὶ κατὰ φύλον.

Ἡ κατανομή τῶν ἡλικιῶν τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ἀριθμοῦ τῶν 100.000 προσώπων περιέχεται κεχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας εἰς τοὺς προσηρημένους πίνακας A καὶ A'.

2. Ὡ μέρη ἐκάστης πεντάδος ἡλικίας ἐλήφθη ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ καθηγ. Schönbaum ἀναφερομένη, εἰς τρόπον ὥστε ἐπὶ $M_x^{(M)}$ συνόλου μισθωτῶν ἐκάστης πεντάδος δι' ἄνδρας καὶ $M_x^{(W)}$ διὰ γυναῖκας καὶ διὰ $x=14, 17, 22, 27, 32, 37, \dots$ ἡ ἀντίστοιχος ἀξία τῆς ἐνιαίας ἐπιβαρύνσεως διὰ συντάξεις ἀναπηρίας εἶναι

$$M_x^{(M)} \cdot {}_3/a_x^{ai}$$

ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ

$$M_x^{(W)} \cdot {}_3/a_x^{ai}$$

ἐπὶ γυναικῶν. Διὰ δὲ τὰς προσαυξήσεις τῆς βασικῆς συντάξεως

$$M_x^{(M)} \cdot {}_3/a_x^{ai}$$

ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ

$$M_x^{(W)} \cdot {}_3/a_x^{ai}$$

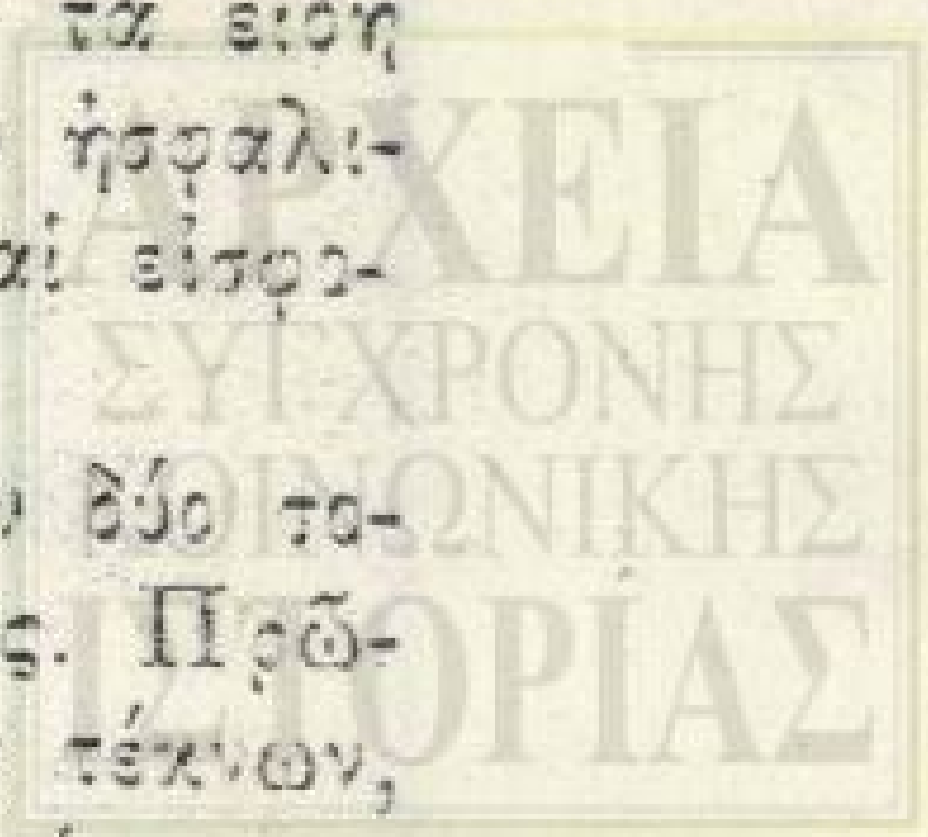
ἐπὶ γυναικῶν.

Τὰ γινόμενα τῶν ἀνωτέρω πολλαπλασιασμῶν περιέχονται εἰς τοὺς πίνακους B καὶ B'.

Τὰ συνολικὰ ἀθροίσματα τῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν δύο πινάκων B καὶ B' περιέχονται εἰς τὸν πίνακα Γ, ὅπου ἀναγράφονται ὡσαύτως αἱ συνολικαὶ ἐνιαῖαι ἀξίαι τῶν ἐτησίων εισφορῶν τῶν 100.000 προσώπων, ὡς αὐταὶ ὑπελογίσθησαν κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ καθηγ. Schönbaum, σελ. 27)28.

Τὰ ἐξαχθέντα τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἤτοι ἡ μέση κοινὴ εισφορὰ κεχωρισμένως δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ διὰ τὴν βασικὴν σύνταξιν καὶ τὰς προσαυξήσεις περιέχονται εἰς τὸν πίνακα Δ. Πρὸς πληρεστέραν δὲ κατανόησιν τοῦ τρόπου τοῦ καθορισμοῦ τῆς μέσης κοινῆς εισφορᾶς δι' ἄλλα τὰ εἶδη τῶν συντάξεων καὶ διὰ τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν ἡσραλισμένων 355.755, ἀνεγράφησαν ἐν τῷ πίνακι E καὶ αἱ εισφοραὶ κεχωρισμένως δι' ἕκαστον εἶδος συντάξεως.

3. Εἰς τοὺς παρόντας ὑπολογισμοὺς παρελείφθησαν δύο ταβαρὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχικῆς μαθηματικῆς ἐπεξεργασίας. Πρῶτον, ἡ ἐπιβαρύνσις τῶν συνταξιούχων λόγω διατροφῆς τέκνων, μὴ συμπεριληφθεῖσθαι εἰς τὰς παροχὰς τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου. Καὶ δεύτερον ὁ συνυπολογισμὸς τῆς πιθανῆς αὐξή-

σεως του εργατικού εισοδήματος έκαστου ήσφαλισμένου. Η δευτέρα αυτή παράλειψις υπηγορεύθη εκ του μετριάσμου των μισθολογικών κλάσεων και του υποβιβασμού του ανωτάτου ορίου ήσφαλισμένων αποδοχών. Ως είναι γνωστόν, ο νόμος 5733 καθώριζεν ανωτάτην κλάσιν μισθοῦ δραχ. 180 και άνω με μέσον ήμερομίσθιον δραχ. 200, ένω το παρόν νομοσχέδιον επί 5 μισθολογικών κλάσεων όρίζει την ανωτάτην κλάσιν από δραχ. 130 και άνω, ήτοι μέσον ήμερομίσθιον δραχ. 160.

2. Υπολογισμός παροχών της ασφάλισης κατά της άσθενείας και των άτυχημάτων.

I. Καθορισμός της εισφοράς δια την ασφάλισιν κατά της άσθενείας.

1. Μεταξύ του νόμου 5733 και του προτεινομένου νομοσχεδίου ύφίσταται ουσιώδης διαφορά εις τας εις χρήμα παροχάς της ασφάλισης κατά της άσθενείας, διότι ένω ο πρώτος νόμος αναγνωρίζει άπαντα τά είδη της χρηματικής άποζημιώσεως έν περιπτώσει άσθενείας, το σχέδιον καταργεί έξ ολοκλήρου τό τε επίδομα και την σύνταξιν άσθενείας, ως και τό επίδομα θηλάσματος, διατηρούν μόνον τό βοήθημα κυσορίας και λοχείας και τό βοήθημα της οικογενείας έν περιπτώσει θανάτου του ήσφαλισμένου.

Η δαπάνη των εις είδος παροχών, ήτοι της ιατρικής, νοσοκομειακής, σανατοριακής και φαρμακευτικής περιθάλψεως παραμένει ως ύπελογίσθη κατά τους άρχικούς υπολογισμούς, βάσει των όποιων προσδιωρίσθη τό μέγεθος της ασφαλίστικης επιβαρύνσεως επί 10.000 ήσφαλισμένων, ως εξής :

Ίατρική περίθαλψις	δραχ. 1.655.300
Φάρμακα και θεραπευτικά μέσα	» 1.168.400
Νοσοκομεία και σανατόρια	» 876.300

Η κατά κεφαλήν ήσφαλισμένου αναλογοῦσα επιβαρύνσις των εις είδος παροχών της ασφάλισης άσθενείας εξήχθη βάσει των συμπερασμάτων ξένων και έγχωρίων στατιστικών παρατηρήσεων, καθ' ός επί συνολικής δαπάνης του ασφαλίστικου τούτου κλάδου ή μὲν ιατρική περίθαλψις άπαιτεί τά 17 ο)ο, ή φαρμακευτική 12 ο)ο και ή νοσοκομειακή και σανατοριακή 9 ο)ο. Έξ αυτού ύπελογίσθη ή δι' έκαστον ήσφαλισμένον άξία των εις είδος παροχών εις δραχ. 365.55.

Δέν παραλείπομεν ένταῦθα ν' αναφέρωμεν, ότι τό ποσοστόν της ιατρικής δαπάνης ελήφθη άρκούντως ανώτερον του διεθνούς άριθμού, τούτο δὲ λόγω των ιδιαιτέρων ελληνικών συνθηκών και της παρ' ήμιν ηύξημένης μέσης ιατρικής άμοιβής. Αντιθέτως ή άξία της φαρμακευτικής δαπάνης περιωρίσθη κατά τι έξ άφορμής της ειδικής διατάξεως του νομοσχεδίου, καθ' ήν ο ήσφαλισμένος δύναται νά συμμετάσχη δι' ώρισμένον ποσοστόν εις την δαπάνην των φαρμάκων.

Αί εις χρήμα παροχαί του Ταμείου αναδιβάζονται, έκτός των επιδομάτων λόγω άτυχήματος, ών ο υπολογισμός αναπτύσσεται κατωτέρω εις ειδικόν κεφάλαιον και ή άξία άνέρχεται επί 10.000 ήσφαλισμένων εις δραχ. 966.900, εις τό ποσόν των δραχμῶν 369.300 επί ήσφαλισμένων όμοίως 10.000, ήτοι :

δια βοήθημα λοχείας και κυσορίας	δραχ. 321.100
δια βοήθημα θανάτου	» 48.200

Τά ποσά ταῦτα ύπελογίσθησαν κατά τόν αὐτόν τρόπον ως υπό του καθηγ. Schönbaum, (βλ. έκθεσιν Schönbaum, σελ 35).

3. Κατά τ' ανωτέρω ή άξία των παροχών της ασφάλισης κατά της άσθενείας, καθ' ήν έκτασιν και περιεχόμενον όρίζονται έν τῷ προτεινομένῳ νομοσχεδίῳ άνέρχεται εις δραχ. 502 κατά κεφαλήν ήσφαλισμένου. Η κατανομή της δαπάνης ταῦ-

της
πινακ

Πίναξ

Κλάσιν	Μισθῶν
1	15
2	15
3	75
4	110
5	160

Πα
δαπάνη
λογεί
τό όρι
έπαρκε
αὐτοῦ
τήτου

II.

1. Η
γνωρίσει
πρός έρ
μισθοῦ
ρων του
γείτο, κα
Ο λο
ασφαλί
της δια
άνιάντων
διατοῦ
της ίσο
στικῶν
δύνατο
ναίας κα
συνταξ
του έργα
ήτο του
ιδιαιτέ
ή ύπερ
όσο ή κ
εις έπι
περιπτώ
έτων τῶ
ή συντά
τούτο το
Κατα
των έπι
ή μισθ

έσιν έχρ'

κατά μισθολογικά κλάσεις περιέχεται εις τὸν κατωτέρω πίνακα.

Υπολογισμοὶ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας

Μέσος ἡμερομίσθιος	Ἀποζημιώσεις ἀτυχήματος	Ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων			ΠΑΡΟΧΑΙ						Σύνολον παροχῶν. Δαπάναι εἰς δραχμάς	1% τοῦ ἐργατικῆς εἰσοδήματος	Συνολικὸν ἔσοδον ἐξ 1% τοῦ ἐργατικῆς εἰσοδήματος
		Ἄνδρες	Γυναῖκες	Σύνολον	Εἰς χρῆμα			Εἰς εἶδος					
					Ἀποζημιώσεις ἀτυχημάτων. Δρχ.	Βοήθημα τοκετοῦ. Δρχ.	Βοήθημα θανάτου. Δρχ.	Ἰατρικὴ περίθαλψις. Δρχ.	Φαρμακευτικὴ περίθαλψις. Δρχ.	Θεραπευτήρια. Δρχ.			
15	9	1401	1107	2508	57986,35	19256,55	2890,35	415149,20	293034,70	219776,05	1031209,—	41,50	103831,—
45	27	2665	585	3250	225425,35	74861,—	11236,40	537972,50	379730,—	284797,50	1514009,60	124,20	403650,—
75	45	2173	80	2253	260453,—	86493,25	12982,35	372939,10	263240,50	197430,40	1193473,30	207,—	466371,—
110	66	1166	35	1201	203630,40	67623,15	10150,—	198801,55	140324,85	105243,65	725761,70	303,60	364624,—
160	96	772	16	788	194334,65	64536,55	9686,75	130437,65	92096,95	69052,46	560117,95	441,60	347981,—
		8177	1823	10000	941829,75	312810,50	46945,85	1655300,—	1168400,—	876300,—	5024576,55		1686457,—

Μέση Καθαρὰ εἰσφορὰ 2,98 ο)ο

Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα ὅτι τὸ σύνολον τῆς ἀσφαλιστικῆς δαπάνης ἐπὶ ἐργατικῆς εἰσοδήματος 169 ἑκατομμυρίων ἀναγεῖ εἰς 2,98 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ὁρισθὲν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ποσοστὸν 3,48 ο)ο τοῦ μισθοῦ ἀρκεῖ πλήρως πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, ἀπομένει δ' ἐξ αὐτοῦ ἐν ἐλάχιστον ποσοστὸν διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀπαραίτου ἀποθεματικοῦ.

II. Υπολογισμοὶ τῶν ἐπιδομάτων ἀτυχήματος.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐπιβάρυνσις, ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς ἀναβρίσεως εἰς τοὺς λόγῳ ἀτυχήματος καθισταμένους ἀνικάνους ἐργασίαν τῆς χρηματικῆς ἀποζημιώσεως τῶν 60 ο)ο τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, δὲν εἶχε συνυπολογισθῆ εἰς τὸ σύνολον τῶν εἰσφορῶν τοῦ νόμου 5733, διότι οὐδεμίαν πρόσθετος δαπάνη ἐδημιουργοῦτο κατὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν κινδύνων τοῦ ἀτυχήματος.

Ὁ λόγῳ ἀτυχήματος ἀνίκανος ἐδικαιούτο τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας προσκαίρως μὲν ἐπὶ παθήσεως ἢ βλάβης διαρκούσης ὀλιγώτερον τῶν δύο ἐτῶν, διαρκῶς δὲ ἐπὶ μακροτέρων παθήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀσθενείας αὐτῆς ἐπιδότησεως ἢ σύνταξις ἀσθενείας ἀντικαθίστατο διὰ τῆς ἐπιδοτήσεως ἀναπηρίας. Ἐπαύξησις τις τῶν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν ἐδημιουργεῖτο ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ κινδύνου τῶν ἀτυχημάτων μετὰ τῶν λοιπῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας καὶ ἀναπηρίας μόνον λόγῳ τοῦ καθορισμοῦ ἐλάχιστης ἐπιδοτήσεως διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀτυχημάτων—40 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ—. Ἡ πρόσθετος ὅμως αὕτη ἐπιβάρυνσις οὐκ εἶχε τόσο μικρά, ὥστε δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπιβαρύνοντος ὑπολογισμοῦ, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐπιβάρυνσις τῶν συντάξεων ἀτυχημάτων ἠθελε διαρκέσει ἐν τῇ κοινῇ σύνταξις μετὰ τῶν προσκυζήσεων αὐτῆς παρέμενον ἐπίπεδον κατώτερον τῶν 40 ο)ο τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ. Αἱ ἐπιπτώσεις ὅμως αὗται θὰ ἦσαν ἐλάχισται, διότι μετὰ πάροδον τῆς ἀσθενείας ἢ ἀναπηρίας—ἰδίᾳ εἰς τὰς κατωτέρας μισθολογικὰς κλάσεις—συνήθως σύνταξις ἀναπηρίας θὰ ὑπερέβαινε τὸ ποσοστὸν τοῦ μισθοῦ.

Κατὰ συνέπειαν οἱ ἐκτελεσθέντες εἰδικοί διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχημάτων μαθηματικοὶ ὑπολογισμοί, ἐξ ὧν προέκυψεν αὕτη εἴσφορα.

$P = 0,01443$

ἐκθεσιν Schönbaum σελ. 41) τοῦ ἐργατικῆς μισθοῦ μετὰ τῶν ἐξόδων διοικήσεως 12 ο)ο,

$P = 0,013$

ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἐλληνικὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν

σιν, εἰς ἣν δὲν ἐπρόκειτο νὰ λειτουργήσῃ παραλλήλως πρὸς τοὺς δύο ἀπρακτικὸς κλάδους, τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν συντάξεων καὶ ὁ εἰδικὸς κλάδος τῶν ἀτυχημάτων.

Διὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ ποσοστὸν 1,3 ο)ο τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ ποσὸν τῶν 70 περίπου ἑκατομμυρίων ἐτησίως θὰ ἐκάλυπτεν ἡ ἰδιαιτέρα αὕτη ἀσφάλισις.

α') Συντάξεις χήρας, ὀρφανῶν, γονέων αἰ ἀδελφῶν εἰς τὰς περιπτώσεις θανατηφόρων ἀτυχημάτων, ὧν ἡ καθαρὰ εἰσφορά ὑπελογίσθη τῇ βοήθειᾳ τοῦ τύπου

$$P_1 = M_1 \frac{\sum N_x Q_{(x)}}{\sum N_x}$$

ἐνθα $\sum N_x$ ἦτο τὸ σύνολον τῶν μισθωτῶν ἄνευ διακρίσεως φύλου, κατανεμομένων καθ' ἡλικίας.

$M_1 = 0,0005$ ἡ πιθανότης τῆς ἐπελεύσεως θανατηφόρου ἐργατικοῦ ἀτυχήματος.

$Q_{(x)}$ = ἡ ἐνιαία ἀξία τῶν συντάξεων χήρας καὶ ὀρφανῶν ποσοῦ 1 μονάδος, ὑπολογισθεῖσα βάσει τῶν στοιχείων, ἅτινα ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν κοινῶν συντάξεων χήρας καὶ ὀρφανῶν.

β') Δαπάναι τῆς θεραπείας καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῶν ἀτυχημάτων, συνεπαγομένην ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν. Ἡ ἀξία τῶν δαπανῶν τούτων ὑπελογίσθη τῇ βοήθειᾳ τοῦ τύπου

$$P_x = \frac{M_2 \sum N_x Q_{2(x)}^I}{\sum N_x}$$

ἐνθα $Q_{2(x)}^I$ ἦτο ἡ ἐνιαία ἀξία τῶν θεραπευτικῶν δαπανῶν. Πρὸς καθορισμὸν τούτων ἐτέθη ὡς μέση διάρκεια θεραπευτικῆς ἀρωγῆς ἐκάστου ἀτυχήματος αἰ 50 ἡμέραι.

γ) Ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς καθισταμένους διαρκῶς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν, ὧν ἡ ἀνικανότης, τοῦτέστιν ἡ μείωσις τῶν σωματικῶν ἢ πνευματικῶν δυνάμεων ἦτο κατωτέρα τῶν 25 % . Ἡ ἀξία τῆς τοιαύτης δαπάνης ὑπελογίσθη τῇ βοήθειᾳ τοῦ τύπου.

$$P_2 = M_2 \frac{\sum N_x \times Q_{2(x)}^{II}}{\sum N_x}$$

$$\text{ἐνθα } Q_{2(x)}^{II} = P_1 \times 4 \times 0,0872$$

$P_1 = 0,20$ ποσοστὸν τῶν ἀτυχημάτων, ἅτινα συνεπάγονται διαρκῆ μερικὴν ἀνικανότητα.

$0,0871 =$ μέσον ποσοστὸν τοῦ μισθοῦ διὰ τὰς ἐγκρινομένας συντάξεις καὶ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις. Ἡ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεις ὠρίσθη κοινῶς εἰς τὸ τετραπλάσιον τῆς ἐτησίως συντάξεως.

δ') Συντάξεις ἀναπηρίας εἰς τοὺς διαρκῶς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν ποσοῦ 40 ο)ο τοῦ μισθοῦ καὶ προσκυβήσεις λόγω διαπροφῆς τέκνων Αἰ συντάξεις αὗται ὑπελογίσθησαν τῇ βοήθειᾳ τοῦ τύπου

$$P_2 = M_2 \frac{\sum N_x Q_{2(x)}^{III}}{\sum N_{(x)}}$$

$$\text{ἐνθα } Q_{2(x)}^{III} = a_x^{(12)} + 0,1 ({}^{16}a_{x(z)}^{(12)} - {}^{16}a_{x(z)}^a)$$

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. δ, γ καὶ δ, δαπάνης ἐτέθη ἡ πιθανότης $M_2 = 0,019$, καθ' ἣν ὁ ἡσραλισμένος θὰ ὑποστῇ διαρκοῦντος ἐνὸς ἔτους ἐργατικὸν ἀτύχημα συνεπαγόμενον ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν.

2. Κατὰ τὸ προτεινόμενον σχέδιον δὲν ἐγκαταλείπεται ἐξ ἐλοκλήρου ἡ ἀρχικῶς γενομένη ἀποδεκτὴ ἀποφίσις τῆς συγχω-

νεύσεως τῶν κινδύνων τοῦ ἀτυχήματος μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας καὶ ἀναπηρίας κινδύνων, δημιουργεῖται ὁμοίως ἀφ' ἑαυτῆς ἡ διάκρισις μεταξὺ ἀτυχήματος καὶ συνήθους ἀσθενείας ἐξ ἀφορμῆς τῆς καταργήσεως τοῦ ἐπιδόματος λόγω ἀσθενείας καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιδοτήσεως τῶν ἐξ ἀτυχήματος καθισταμένων προσκαίρως ἢ διαρκῶς ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν. Ἡ δαπάνη τῶν ἐπιδομάτων ἀτυχήματος εἶναι ἀξιόλογος, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς παροχῆς τούτων συνεχίζεται ἐπὶ 2 ἔτη ἄνευ διακρίσεως τῶν συνεπειῶν τῆς ἀναπηρίας καὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τοῦ ἀνικάνου. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης ἀκολουθεῖ τὸ ἐξῆς σκεπτικόν :

α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς λόγω ἀτυχήματος καὶ ἐπαγγελματικῆς νέσου ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν παρέχεται ἡμερησία ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὰ 60 ο)ο τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ παθόντος. Ἡ ἐπιδοτήσις αὕτη διαρκεῖ ἐπὶ 2 συνεχῆ ἔτη, διακόπτεται δὲ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου, ἐὰν ἀποκατασταθῇ ἡ υγεία τοῦ παθόντος.

β') Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διατοῦς ἐπιδοτήσεως ἀναγνωρίζεται εἰς τὸν ἀνάπηρον ἢ σύνταξις ἀναπηρίας, ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 40 ο)ο τοῦ ἡμερησίου αὐτοῦ μισθοῦ.

γ') Ἡ θεραπεία τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἀσθενῶν καλύπτεται ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, αἱ δὲ περιπτώσεις τῶν θανατηφόρων ἀτυχημάτων, αἵτινες δημιουργοῦσιν ἀξιώσεις ἐπὶ συντάξεων χήρας καὶ ὄρφανῶν, ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν συντάξεων.

Συνεπῶς ἡ πρόσθετος δαπάνη τῆς ἰδιαίτερας καλύψεως τῶν ἀτυχημάτων ἀφορᾷ μόνον τὰς περιπτώσεις τῆς διαρκοῦς ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος ἐξ ἀτυχήματος, καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς θὰ ὑποχρεοῦται σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν παροχὴν χρηματικῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ 760 ἡμέρας. Ἡ μετὰ ταῦτα σύνταξις ἀναπηρίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἰσχύει ὁ περιορισμὸς τῶν 40 ο)ο τοῦ μισθοῦ, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰς γενικὰς τῶν συντάξεων εἰσφορὰς εἰς βαθμὸν ἐπιβάλλοντα τὸν ἰδιαίτερον ὑπολογισμὸν τούτων.

3. Πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀσφαλιστικῆς δαπάνης τῶν ἐπιδομάτων λόγω ἀτυχήματος ἐχρησιμοποιήθησαν ἐνταῦθα τὰ στοιχεῖα ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ καθηγ Schönbaum (τελ. 39), ἦτοι :

$M_2 = 0,019$, ἡ πιθανότης τῆς προσβολῆς ἐνὸς ἠσφαλισμένου ὑπὸ ἀτυχήματος συνεπαγομένου ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν.

$\lambda = 50$ ἡμέραι θεραπείας τῶν προσκαίρως ἀνικάνων λόγω ἀτυχήματος. Ἄρα ἐπὶ τόσας ἡμέρας διαρκεῖ κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη ἐπιδοτήσις τῶν προσκαίρως ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν λόγω ἀτυχήματος.

$P_2 = 0,12$, τὸ ποσοστὸν τῶν περιπτώσεων διαρκοῦς ἀνικανότητος μεγέθους ἄνω τῶν 25 % τῶν δυνάμεων τῶν ἠσφαλισμένων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας θέλει ἀναγνωρισθῇ ἡ διετής ἐπιδοτήσις, καθ' ὅμοιον τρόπον ὡς εἰς τὰς πλήρεις ἀναπηρίας.

Ἐὰν νῦν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ εἰς πάντα ἀνίκανον λόγω ἀτυχήματος χρηματικὴν ἀποζημίωσιν 1 δραχ., τότε τὸ σύνολον τῆς ἐτησίως ἐπιβαρύνσεως πρὸς κάλυψιν τῆς δαπάνης ταύτης θ' ἀνέλθῃ εἰς :

$$P = M_2 (50 \times 0,88 + 760 \times 0,12)$$

ἦτοι

$$P = 0,019 (44 \times 91,20)$$

καὶ

$$P = 2,5688$$

Ἡ μέση διάρκεια τῶν προσκαίρων ἀνικανότητων ἣτις ὀρίσθη ὡς ἄνωτέρω εἰς 50 ἡμέρας, δεόν νὰ πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ

0,88, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπόλοιπον 0,12 τῶν ἀτυχημάτων δημιουργεῖ διαρκεῖς ἀνικανότητες, ὧν ἡ ἐπιδότησις διαρκεῖ ἐπὶ 760 ἡμέρας.

4. Πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς συνολικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπιδομάτων ἀτυχημάτων ἐπὶ τινος ἀντιπροσωπευτικῆς ομάδος ἠσφαλισμένων 10.000 κατανεμομένων κατὰ μισθολογικὰς κλάσεις (5), καθ' ὅμοιον τρόπον ὡς τὸ σύνολον τῶν 355.755 Ἑλλήνων μισθωτῶν, ὑπολογίζομεν ὅτι τὸ μέσον ἐργατικὸν εἰσόδημα ἐκάστου μισθωτοῦ ἀνέρχεται εἰς 16.865 δραχ. ἐτησίως (βλπ. πίνακα 1). Ἄρα ἐπὶ μέσου ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας 276 τὸ μέσον ἡμερομίσθιον θ' ἀνέλθῃ εἰς δραχμὰς 61,11. Συνεπῶς τὸ ἡμερήσιον ἐπίδομα ἀτυχήματος (60 ο) τοῦ ἡμερομισθίου) ἀναδιβάλλεται εἰς δραχμὰς 36,67. Τοῦτο πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τὸν συντελεστὴν τῆς δαπάνης τῶν ἀτυχημάτων 2,5688 ἀποδίδει τὴν μέσθην κατὰ κεφαλὴν ἠσφαλισμένου ἀξίαν τῶν ἐπιδομάτων ἀτυχήματος, ἥτοι:

Δραχ. 94,19

ποσόν, ὅπερ δεῖν νὰ καταβάλλῃ ἕκαστος ἠσφαλισμένος ἀνευ διακρίσεως τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, ἵνα ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀτυχήματος ἐπίδομα 60 ο) τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ του.

Ἀθῆναι, Ὀκτώβριος 1933.

ΗΛΙΑΣ Κ. ΖΑΡΟΚΩΣΤΑΣ

Διδ. Νομ. καὶ Διπλωμ. τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐπιστημῶν

Ἀξίαι συντάξεως ἀνικανότητος

$$a_{[x]}^i, a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i, \frac{a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i}{2}$$

Ἀξίαι συντάξεως ἀνικανότητος καταβαλλομένης μηνιαίως

$$a_{[x]}^{i(12)} + \frac{1}{2} = a_{[x]}^i + \frac{1}{2} - \delta_{12}$$

$a_{[x]}^i$	$a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i$	$\frac{a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i}{2}$	X	$a_{[x]}^i$	$a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i$	$\frac{a_{[x]}^i + a_{[x+1]}^i}{2}$
3,2395	6,5923	3,2962	60	6,6586	13,2839	6,6420
3,3528	6,8169	3,4085	61	6,6253	13,2048	6,6024
3,4641	7,0399	3,5200	62	6,5795	13,1036	6,5518
3,5758	7,2605	3,6303	63	6,5241	12,9772	6,4886
3,6847	7,4772	3,7386	64	6,4531	12,8277	6,4139
3,7925	7,6941	3,8471	65	6,3746	12,6560	6,3280
3,9016	7,9136	3,9568	66	6,2814	12,4605	6,2303
4,0120	8,1330	4,0665	67	6,1791	12,2464	6,1232
4,1210	8,3524	4,1762	68	6,0673	12,0148	6,0074
4,2314	8,5711	4,2856	69	5,9475	11,7612	5,8806
4,3397	8,7852	4,3926	70	5,8137	11,4890	5,7445
4,4455	8,9977	4,4989	71	5,6753	11,2093	5,6047
4,5522	9,2116	4,6058	72	5,5340	10,9172	5,4586
4,6594	9,4267	4,7134	73	5,3832	10,6139	5,3070
4,7673	9,6417	4,8209	74	5,2307	10,3056	5,1528
4,8744	9,8562	4,9281	75	5,0749	9,9878	4,9939
4,9818	10,0693	5,0347	76	4,9129	9,6622	4,8311
5,0875	10,2811	5,1406	77	4,7493	9,3296	4,6648
5,1936	10,4926	5,2463	78	4,5803	8,9849	4,4925
5,2990	10,6965	5,3483	79	4,4046	8,6352	4,3176
5,3975	10,8925	5,4463	80	4,2306	8,2881	4,1441
5,4950	11,0866	5,5433	81	4,0575	7,9442	3,9721
5,5916	11,2794	5,6397	82	3,8867	7,6058	3,8029
5,6878	11,4709	5,7355	83	3,7191	7,2745	3,6373
5,7831	11,6605	5,8303	84	3,5554	6,9519	3,4760
5,8774	11,8460	5,9230	85	3,3965	6,6391	3,3196
5,9686	12,0268	6,0134	86	3,2426	6,3369	3,1685
6,0582	12,1990	6,0995	87	3,0943	6,0460	3,0230
6,1408	12,3622	6,1811	88	2,9517	5,7666	2,8833
6,2214	12,5153	6,2580	89	2,8149	5,4990	2,7495
6,2945	12,6597	6,3299	90	2,6841	5,2431	2,6216
6,3652	12,7992	6,3996	91	2,5590	4,9986	2,4993
6,4340	12,9326	6,4663	92	2,4396	4,7651	2,3826
6,4986	13,0547	6,5274	93	2,3255	4,5417	2,2709
6,5561	13,1597	6,5799	94	2,2162	4,3269	2,1635
6,6036	13,2481	6,6241	95	2,1107	4,1181	2,0591
6,6445	13,3114	6,6557	96	2,0074	4,0098	2,0049
6,6669	13,3390	6,6695	97	2,0024	8,7902	1,8951
6,6721	13,3461	6,6731	98	1,7878	3,4323	1,7162
6,6740	13,3326	6,6663	99	1,6445	3,0693	1,5347
			100	1,4248	—	1,4248

X	$a_{[x]}^{i(12)} + \frac{1}{2}$	$a_{[x]}^{i(12)} + \frac{1}{2}$
20	2,8298	60 6,1756
21	3,0421	61 6,1360
22	3,0536	62 6,0854
23	3,1639	63 6,0222
24	3,2722	64 5,9475
25	3,3807	65 5,8616
26	3,4904	66 5,7639
27	3,6001	67 5,6568
28	3,7098	68 5,5410
29	3,8192	69 5,4142
30	3,9622	70 5,2781
31	4,0325	71 5,1383
32	4,1394	72 4,9922
33	4,2470	73 4,8406
34	4,3545	74 4,6864
35	4,4617	75 4,5275
36	4,5683	76 4,3647
37	4,6742	77 4,1984
38	4,7799	78 4,0261
39	4,8819	79 3,8512
40	4,9799	80 3,6777
41	5,0769	81 3,5057
42	5,1733	82 3,3365
43	5,2691	83 3,1709
44	5,3639	84 3,0096
45	5,4566	85 2,8532
46	5,5470	86 2,7021
47	5,6331	87 2,5566
48	5,7147	88 2,4169
49	5,7916	89 2,2831
50	5,8635	90 2,1552
51	5,9332	91 2,0329
52	5,9999	92 1,9162
53	6,0610	93 1,8045
54	6,1135	94 1,6971
55	6,1577	95 1,5827
56	6,1893	96 1,5385
57	6,2031	97 1,4287
58	6,2067	98 1,2498
59	6,1959	99 1,0683
		100 0,9584

Ἄξια προσβοηθημένων ζώντων καὶ ἀθροίσματα αὐτῶν.

D_x^{aa} καὶ N_x^{aa}

D_x^{aa}	N_x^{aa}	x	D_x^{aa}	N_x^{aa}
51944,22	902941,45	50	6561,56	68556,89
49283,57	850997,23	51	6130,84	61995,33
46743,41	801713,66	52	5718,11	55864,49
44320,33	754970,25	53	5322,81	50146,38
42008,72	710649,92	54	4944,72	44823,57
39800,15	668641,20	55	4582,17	39878,85
37688,95	628841,05	56	4235,33	35296,68
35659,13	591152,10	57	3900,77	31061,35
33725,20	555492,97	58	3576,73	27160,58
31886,78	521767,77	59	3262,79	23583,85
30144,48	489880,99	60	2958,64	20321,06
28496,13	459736,81	61	2662,75	17362,42
26940,05	431240,68	62	2374,31	14699,67
25470,77	404300,63	63	2096,19	12325,36
24081,60	378829,86	64	1831,17	10229,17
22767,96	354748,26	65	1581,84	8398,00
21525,04	331980,30	66	1351,56	6816,16
20347,99	310455,26	67	1141,82	5464,60
19234,44	290107,27	68	951,96	4322,73
18180,21	270872,83	69	781,71	3370,82
17181,80	252692,62	70	631,82	2589,11
16236,18	235510,82	71	500,60	1957,29
15339,92	219274,64	72	390,07	1456,69
14490,23	203934,72	73	298,59	1066,62
13683,08	189444,49	74	225,80	788,03
12915,92	175761,41	75	169,11	542,33
12186,10	162845,49	76	125,35	373,12
11490,68	150659,39	77	91,47	247,77
10828,45	139168,71	78	64,98	156,30
10198,21	128340,26	79	43,92	91,32
9599,22	118142,05	80	27,22	47,40
9029,49	108542,83	81	14,50	20,18
8488,43	99513,34	82	5,51	5,67
7974,08	91024,91	83	0,09	0,09
7482,07	83050,83			
7011,87	75568,70			

Στοιχεία υπολογισμού της συντάξεως άναπηρίας

$3 N_{x+3}^{ai}$	$3 N_{x+3}^{ai} + S_{x+3}^{ai} - \sum_{k=65}^{71} \alpha S_{k+1}^{ai}$	$x + 3$	$3 N_{x+3}^{ai}$	$3 N_{x+3}^{ai} + S_{x+3}^{ai} - \sum_{k=65}^{71} \alpha S_{k+1}^{ai}$
67280,928	891305,508	50	47152,431	219107,561
67093,566	868753,624	51	45913,356	202567,034
66906,204	846264,194	52	44502,804	186379,214
66718,842	823837,218	53	43185,668	170577,522
66531,480	801472,696	54	41694,387	155187,412
66277,404	779126,152	55	40092,528	140221,077
65975,922	756832,696	56	38390,787	125722,407
65621,502	734604,442	57	36548,850	111697,520
65217,156	712461,044	58	34565,286	98192,194
64765,833	690421,110	59	32459,538	85266,600
64270,335	668502,167	60	30244,500	72970,062
63733,452	646720,800	61	27901,416	61326,506
63184,215	625110,158	62	25413,942	50367,718
62598,618	603658,355	63	22833,612	40176,184
61980,006	582379,744	64	20209,620	30815,652
61355,412	561303,243	65	17594,979	22336,018
60726,057	540431,969	66	15070,332	20396,490
60093,084	519767,968	67	12698,430	15442,995
59457,807	499313,422	68	10504,839	11751,797
58821,480	479069,935	69	8512,740	8682,554
58185,435	459038,745	70	6753,180	6787,930
57531,000	439207,310	71	5212,503	5212,503
56860,761	419583,484	72	3925,515	3925,515
56177,685	400174,513	73	2878,203	2878,203
55467,003	380971,830	74	2063,676	2063,676
54715,521	361984,841	75	1444,650	1444,650
53928,351	343221,554	76	982,437	982,437
53110,323	324700,085	77	642,906	642,906
52251,027	306423,780	78	398,562	398,562
51356,745	288410,583	79	228,258	228,258
50419,356	270666,742	80	115,956	115,956
49406,751	253185,220	81	48,213	48,213
48317,586	235990,193	82	13,191	13,191
		83	0,180	0,180

Άξια συντάξεως υγιούς
τήν περίπτωσιν τής αναπηρίας

Συντελεστής
προεξωφλημένης αξίας νέων γενεών ήσφαλισμένων

Άξια βασικής συντάξεως	Άξια προσαυ- ξήσεων	X	Άξιας βασικής συντάξεως	Άξια προσαυ- ξήσεων
0,4318	17,159			
0,4538	17,614	50	2,1939	25,996
0,4771	18,104	51	2,2669	25,313
0,5018	18,588	52	2,3372	24,522
0,5279	19,079	53	2,4042	23,620
0,5551	19,576	54	2,4638	22,589
0,5835	20,081	55	2,5145	21,429
0,6134	20,601	56	2,5547	20,132
0,6446	21,125	57	2,5845	18,707
0,6770	21,652	58	2,6003	17,146
0,7107	22,177	59	2,5963	15,437
0,7452	22,695	60	2,5725	13,579
0,8179	23,204	61	2,5299	11,573
0,8192	23,700	62	2,4702	9,407
0,8579	24,184	63	2,3965	9,730
0,8983	24,653	64	2,3115	8,434
0,9404	25,107	65	2,2136	7,429
0,9844	25,544	66	2,0995	6,424
1,0304	25,959	67	1,9715	5,945
1,0785	26,351	68	1,8252	5,476
1,1288	26,717	69	1,6739	5,022
1,1811	27,051	70	1,5185	4,555
1,2356	27,352	71	1,3741	4,122
1,2923	27,617	72	1,1345	3,704
1,3512	27,843	73	1,0968	3,190
1,4121	28,026	74	0,9949	2,847
1,4751	28,165	75	0,9786	2,357
1,5407	28,258	76	0,9607	1,821
1,6085	28,298	77	0,9423	1,168
1,6786	28,281	78	0,9247	0,742
1,7508	28,197	79	0,9100	0,300
1,8239	28,040	80	0,9022	0,066
1,8974	27,801			
1,9711	27,477			
2,0455	27,073			
2,1199	26,581			

$$R = N_x^{(M)} K^{1/2} v^{1/2} \frac{1 - (K v)^{50}}{1 - K v}$$

R = Συνολική προεξωφλημένη αξία νεοεισερχομένων

$N_x^{(M)} = 3663$, οί κατ έτος έπὶ 100,000 ήσφαλισμένων
αναλογοῦντες νεοεισερχόμενοι άνδρες ήλικίας 17
έτων.

K = 1,0075, ό συντελεστής έτησίας προσαυξήσεως νεο-
εισερχομένων

$v = \frac{1}{1,05}$ ό προεξοφλητικός συντελεστής

$$R = 3663 \times 1,003744 \times 0,9758953 \frac{1 - (1,0065 \times \frac{1}{1,05})^{50}}{1 - 1,0074 \times \frac{1}{1,05}}$$

$$R = 3663 \times 09,795487 \times \frac{0,8732957}{0,0404761}$$

$$R = 3663 \times 21,1344$$

$$R = 77415,31$$

Αξίαι συντάξεως άνικανότητος.

Αξίαι συντάξεως άνικανότητος καταβαλλομένης μηνιαίως.

x	$a_{[x]}^i$	$a_{[x]}^i + a_{[x+i]}^i$	$\frac{a_{[x]}^i + \frac{1}{2} = a_{[x]}^i + a_{[x+i]}^i}{2}$	x	$a_{[x]}^i$	$a_{[x]}^i + a_{[x+i]}^i$	$\frac{a_{[x]}^i + \frac{1}{2} = a_{[x]}^i + a_{[x+i]}^i}{2}$
55	4,9567	10,2767	5,1384	55	9,4725	18,8470	9,4235
56	5,3200	11,0478	5,5239	56	9,3745	18,6444	9,3222
57	5,7278	11,7802	5,8901	57	9,2699	18,4281	9,2141
58	6,0524	12,4706	6,2353	58	9,1582	18,1940	9,0970
59	6,4182	13,2096	6,6048	59	9,0358	17,9369	8,9685
60	6,7914	13,9509	6,9755	60	8,9011	17,6518	8,8259
61	7,1595	14,6463	7,3232	61	8,7507	17,3431	8,6716
62	7,4868	15,2558	7,6279	62	8,5924	17,0096	8,5048
63	7,7690	15,8057	7,9029	63	8,4172	16,6507	8,3254
64	8,0367	16,3208	8,1604	64	8,2335	16,2724	8,1362
65	8,2841	16,7901	8,3951	65	8,0389	15,9203	7,9602
66	8,5060	17,2085	8,6043	66	7,8814	15,5080	7,7540
67	8,7025	17,5886	8,7443	67	7,6266	15,0383	7,5192
68	8,8861	17,9370	8,9685	68	7,4117	14,6023	7,3042
69	9,0509	18,2573	9,1287	69	7,1906	14,1492	7,0746
70	9,2064	18,5489	9,2745	70	6,9586	13,6818	6,8409
71	9,3425	18,7931	9,3966	71	6,7232	13,2089	6,6045
72	9,4506	18,9961	9,4981	72	6,4857	12,7324	6,3662
73	9,5455	19,1810	9,5905	73	6,2467	12,2519	6,1260
74	9,6355	19,3377	9,6689	74	6,0052	11,7693	5,8847
75	9,7022	19,4651	9,7326	75	5,7641	11,2844	5,6422
76	9,7629	19,5659	9,7830	76	5,5203	10,8022	5,4011
77	9,8030	19,6367	9,8184	77	5,2819	10,3308	5,1654
78	9,8337	19,6887	9,8444	78	5,0489	9,8717	4,9358
79	9,8550	19,7208	9,8604	79	4,8228	9,4260	4,7130
80	9,8658	19,7329	9,8665	80	4,6032		4,6032
	9,8671	19,7244	9,8622				
	9,8573	19,8495	9,8495				
	9,8417	19,8301	9,8301				
	9,8185	19,8032	9,8032				
	9,7879	19,5335	9,7668				
	9,7456	19,4412	9,7206				
	9,6956	19,3280	9,6640				
	9,6324	19,1886	9,5943				
	9,5562	19,0287	9,5144				

x	$a_{[x]}^{i(12)} + \frac{1}{2}$	x	$a_{[x]}^{i(12)} + \frac{1}{2}$
20	4,6720	50	9,3004
21	5,0575	51	9,2542
22	5,4245	52	9,1976
23	5,7689	53	9,1279
24	6,1384	54	9,0480
25	6,5091	55	8,9571
26	6,8568	56	8,8558
27	7,1615	57	8,7477
28	7,4365	58	8,6306
29	7,6940	59	8,5021
30	7,9287	60	8,3595
31	8,1379	61	8,2052
32	8,3279	62	8,0384
33	8,5021	63	7,8590
34	8,6623	64	7,6698
35	8,8081	65	7,4938
36	8,9302	66	7,2876
37	9,0317	67	7,0528
38	9,1241	68	6,8348
39	9,2025	69	6,6082
40	9,2662	70	6,3745
41	9,3166	71	6,1381
42	9,3520	72	5,8998
43	9,3780	73	5,6596
44	9,3940	74	5,4183
45	9,4001	75	5,1758
46	9,3958	76	4,9347
47	9,3831	77	4,6990
48	9,3637	78	4,4694
49	9,3368	79	4,2466
		80	4,1368

Άξια προσεφλημένων ανικόνων και άθροίσματα αυτών.

d_{j_s}	D_x^{ai}	N_x^{ai}	S_x^{ai}	x	d_{j_x}	D_x^{ai}	N_x^{ai}	S_x^{ai}
		12896,996	1386100,341					
		12776,692	1343203,345					
		42656,388	4300426,653					
25,75	120,304	42536,084	1257770,265	55	125,12	1120,712	17106,903	134427,310
34,79	175,950	42415,780	1215234,181	56	131,36	1163,298	15986,191	117220,407
42,76	231,952	42239,930	1172818,401	57	139,75	1222,491	14822,893	101234,216
55,95	322,770	42007,878	1130584,571	58	148,63	1282,766	13600,402	86411,323
67,54	414,583	41685,108	1088570,693	59	159,61	1357,020	12317,636	72810,921
77,64	505,367	41270,520	1046885,585	60	166,14	1388,847	10960,616	60493,285
83,76	574,326	40765,153	1005615,065	61	166,11	1362,965	9571,769	49532,669
88,93	636,872	40190,827	964849,912	62	160,33	1288,796	8208,804	35960,900
95,55	710,558	39553,955	924659,085	63	149,16	1172,248	6920,008	31752,096
98,90	760,937	38843,397	885105,130	64	136,38	1046,007	5747,760	24832,088
99,47	788,668	38082,460	846261,733	65	122,75	919,864	4701,753	19084,328
99,62	810,698	37293,792	808179,273	66	108,79	792,818	3781,889	14382,575
97,56	812,470	36483,094	770885,481	67	94,94	669,593	2989,071	10600,686
95,40	811,100	35670,624	734402,387	68	82,41	563,256	2319,478	7611,615
91,51	792,687	34859,524	698731,763	69	71,89	475,063	1756,222	5292,137
89,27	786,299	34066,837	663872,239	70	60,49	385,594	1281,159	3535,915
85,52	763,711	33270,538	629815,402	71	49,04	304,012	895,565	2254,756
84,61	764,172	32516,827	596524,864	72	38,03	224,369	594,553	1359,191
83,49	761,771	31752,655	564008,037	73	27,54	155,865	370,184	764,638
84,59	778,439	30990,884	532255,382	74	18,82	101,972	244,319	394,454
85,22	789,666	30212,445	501264,498	75	12,02	62,213	112,347	180,135
85,42	795,824	29422,779	471052,053	76	6,89	34,000	59,134	67,788
85,25	797,258	28626,955	441629,274	77	3,11	14,614	16,124	17,654
85,69	803,601	27829,697	413002,319	78	0,34	14,614	1,520	1,520
85,71	805,160	27026,096	385172,622					
85,37	802,487	26220,936	358146,526					
86,26	810,482	25418,449	331925,590					
87,38	819,895	24607,967	306507,141					
89,30	836,178	23788,072	281899,174					
93,69	874,671	22951,894	258111,102					
98,72	918,135	22077,223	235159,208					
02,99	953,090	21159,088	213081,985					
08,52	998,124	20205,998	191922,897					
12,42	1026,159	19207,874	171716,899					
18,79	1074,812	18181,715	152509,025					

Άξια προεξωφλημένων ζώντων και άθροίσματα αυτών

D_x^{aa} και N_x^{aa}

x	D_x^{aa}	N_x^{aa}	x	D_x^{aa}	N_x^{aa}
14	52163,42	883220,50	50	6093,89	58744,95
15	49455,77	831057,08	51	5673,64	52651,15
16	46870,31	781601,31	52	5270,35	46977,51
17	44405,40	734731,00	53	4881,30	41707,16
18	42056,92	690325,60	54	4508,38	36825,86
19	39819,54	648268,68	55	4149,12	32317,48
20	37688,95	608449,14	56	3802,40	28168,36
21	35645,49	570760,19	57	3467,26	24365,96
22	33700,59	535114,70	58	3140,14	20898,70
23	31850,64	501414,11	59	2819,83	17758,56
24	30089,30	469563,47	60	2503,64	14938,73
25	28414,03	439474,17	61	2169,23	12435,89
26	26821,93	411060,14	62	1903,08	10238,86
27	25312,74	384238,21	63	1631,19	8335,18
28	23881,10	358925,47	64	1383,64	6703,99
29	22521,12	335044,37	65	1161,71	5320,35
30	21233,74	312523,25	66	965,13	4158,64
31	20015,03	291289,51	67	792,25	3193,51
32	18861,93	271274,48	68	641,18	2401,26
33	17773,27	252412,55	69	508,74	1460,08
34	16743,99	234639,28	70	392,78	1251,34
35	15771,53	217895,29	71	294,01	858,56
36	14852,51	202123,76	72	212,16	564,55
37	13983,94	187271,25	73	146,58	352,39
38	13161,27	173287,31	74	96,53	205,81
39	12382,41	160123,04	75	59,72	109,28
40	11643,06	147743,63	76	33,31	49,56
41	10941,71	136100,57	77	14,67	16,25
42	10277,28	125158,86	78	1,56	1,58
43	9648,62	114881,58			
44	9054,30	105232,96			
45	8493,15	96178,66			
46	7963,53	87685,51			
47	7461,86	79721,98			
48	6985,01	72220,19			
49	6530,16	65275,11			

Στοιχεία ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως ἀναπηρίας

$3 N_{x+3}^{ai}$	$3 N_{x+3}^{ai} + S_{x+4}^{ai} - \sum_{k=65}^{71} a S_{k+1}^{ai}$	$x+3$	$3 N_{x+3}^{ai}$	$3 N_{x+3}^{ai} + S_{x+4}^{ai} - \sum_{k=65}^{71} a S_{k+1}^{ai}$
128690,988	1431563,073			
128330,076	1388425,469			
127969,164	1345408,169			
127608,252	1302511,173	55	51320,709	128209,856
127247,340	1259734,481	56	47958,573	108861,529
126719,430	1216972,801	57	44468,679	90548,742
126023,634	1174263,067	58	40801,206	73280,867
125055,324	1131609,649	59	36952,908	57114,933
123811,560	1089095,365	60	32881,848	42082,615
122295,459	1046814,111	61	28715,307	33609,420
120572,481	1004900,306	62	24626,412	27057,884
118661,865	963435,735	63	20760,024	21807,495
116530,191	922460,664	64	17243,280	17601,020
114247,380	882095,393	65	14105,259	14180,893
111878,376	842432,597	66	11345,667	11345,667
109449,282	803520,409	67	8967,213	8967,213
107011,872	765412,375	68	6958,434	6958,434
104578,572	728119,551	69	5268,666	5268,666
102200,511	691684,653	70	3843,477	3843,477
99841,614	656035,218	71	2686,695	2686,695
97550,481	621227,258	72	1783,659	1783,659
95257,965	587182,087	73	1110,552	1110,552
92972,652	553905,890	74	642,957	642,957
90638,335	521358,128	75	337,041	337,041
88268,337	489566,351	76	150,402	150,402
85880,865	458551,924	77	48,402	48,402
83489,091	428330,453	78	4,560	4,560
81078,288	398893,554			
78662,808	370257,138			
76255,347	342431,228			
73823,901	315391,815			
71364,216	289144,058			
68855,682	263683,630			
66231,669	238982,394			
63477,264	215068,901			
60617,994	192003,633			
57623,622	168801,337			
54545,145	148641,195			

Άξια συντάξεως ύγιους διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀναπηρίας

Συντελεστής προεξωφλημένης ἀξίας νέων γενεῶν ἠσφαλισμένων

Άξια βασικῆς συντάξεως	Άξια προσαυξήσεων	X	Άξια βασικῆς συντάξεως	Άξια προσαυξήσεων
0,8224	27,444	45	2,8009	31,044
0,8650	28,074	46	2,8821	33,111
0,9101	28,705	47	2,9587	32,027
0,9580	29,332	48	3,0292	30,790
1,0085	29,953	49	3,0943	29,403
1,0652	30,562			
		50	3,1520	27,701
1,1146	31,157	51	3,2046	26,199
1,1694	31,746	52	3,2459	24,327
1,2246	32,317	53	3,2750	22,302
1,2799	32,866	54	3,2878	20,085
1,3357	33,397			
		55	3,2879	17,662
1,3921	33,907	56	3,2394	15,021
1,4482	34,392	57	3,1611	12,137
1,5045	34,848	58	3,0482	10,703
1,5616	35,276	59	2,9111	9,596
1,6200	35,679			
		60	2,7640	8,710
1,6799	36,047	61	2,6497	8,114
1,7417	36,379	62	2,4698	7,449
1,8061	36,671	63	2,3185	6,955
1,8725	36,911	64	2,1603	6,481
1,9420	37,102			
		65	1,9966	5,990
2,0133	37,231	66	1,8197	5,459
2,0866	37,294	67	1,6171	4,851
2,1605	37,283	68	1,3406	4,190
2,2356	37,198	69	1,1687	3,506
2,3112	37,033			
		70	0,9425	2,827
2,3902	36,788	71	0,7290	2,187
2,4700	36,456	72	0,5295	1,589
2,5514	36,027	73	0,3420	1,026
2,6344	35,490	74	0,1671	0,501
2,7178	34,833			
		75	0,0255	0,076

$$R = N^{(M)} K^{1/2} v^{1/2} \frac{1 - (Kv)^{50}}{1 - Kv}$$

R = Συνολικὴ προεξωφλημένη ἀξία νεοεισερχομένων.

$N^{(M)} = 1428$, αἱ κατ' ἔτος ἐπὶ 100.000 ἠσφαλισμένων, ἀναλογοῦσαι νεοεισερχόμεναι γυναῖκες ἡλικίας 17 ἐτῶν.

$K = 1,0075$, ὁ συντελεστὴς ἐτησίας προσαυξήσεως νεοεισερχομένων.

$v = \frac{1}{1,05}$ ὁ προεξοφλητικὸς συντελεστὴς.

$$R = 1428 \times 1,003744 \times 0,9758953 \frac{1 - (1,0075 \times \frac{1}{1,05})^{50}}{1 - 1,0075 \times \frac{1}{1,05}}$$

$$R = 1428 \times 0,9795487 \times \frac{0,8732977}{0,0404761}$$

$$R = 1428 \times 21,1344$$

$$R = 30179,92$$

Πίναξ Α

Ἄνδρων

Κατανομή 81.775 προσώπων
κατὰ ἡλικίας

Ὅμιδες ἡλικιῶν	Μέση ἡλικία	M_x
10-14	14	3221
15-19	17	19108
20-24	22	11662
25-29	27	12669
30-34	32	9534
35-39	37	7609
40-44	42	5292
45-49	47	4507
50-54	52	3589
55-59	57	2430
60-64	62	1488
65-69	67	790
70-74	72	456

Πίναξ Αα

Γυναικῶν

Κατανομή 18.225 προσώπων
κατὰ ἡλικίας

Ὅμιδες ἡλικιῶν	Μέση ἡλικία	M_x
10-14	14	1092
15-19	17	8328
20-24	22	3510
25-29	27	1396
30-34	32	789
35-39	37	762
40-44	42	767
45-49	47	547
50-54	52	479
55-59	57	257
60-64	62	180
65-69	67	72
70-74	72	46

Β

Ἄνδρων

Πίναξ Βα

Γυναικῶν

Ποσὰ ἀξιῶν συντάξεως ἀναπηρίας
ἐπὶ συνόλου ἠσφαλισμένων

Ποσὰ ἀξιῶν συντάξεως ἀναπηρίας
ἐπὶ συνόλου ἠσφαλισμένων

ἡλικιῶν	Μέση ἡλικία	$M_x^{(M)}$	$M_x^{(M)} \cdot \frac{3}{a_x^{ai}}$	$M_x^{(M)} \cdot \frac{3}{a_x^{ai}}$
14	14	3221	1390,828	55269,139
19	17	19108	9588,394	355179,504
24	22	11622	7491,541	245514,750
29	27	12669	10378,445	300255,300
34	32	9534	9823,834	247493,106
39	37	7609	9333,411	210137,753
44	42	5292	8512,182	149753,016
49	47	4507	8883,748	123838,839
54	52	3589	8388,211	88009,458
59	57	2430	6280,335	45458,010
64	62	1488	3675,658	13997,616
69	67	790	1557,485	4696,550
74	72	456	517,342	1689,024
			86321,414	1841292,065

Ὅμιδες ἡλικιῶν	Μέση ἡλικία	$M_x^{(w)}$	$M_x^{(w)} \cdot \frac{3}{a_x^{ai}}$	$M_x^{(w)} \cdot \frac{3}{a_x^{ai}}$
10-14	14	1092	898,061	29968,848
15-19	17	8328	7977,391	244276,896
20-24	22	3510	3912,246	113432,670
25-29	27	1396	2100,282	48648,227
30-34	32	789	1425,013	28933,419
35-39	37	762	1646,301	28409,646
40-44	42	767	1956,924	27632,709
45-49	47	547	1618,409	17518,769
50-54	52	479	1554,786	11652,633
55-59	57	257	812,428	3119,209
60-64	62	180	444,564	1341,360
65-69	67	72	116,431	349,272
70-74	72	46	24,357	73,094
			24,487,193	555356,752

Ένιαία αξία συντάξεως άναπηρίας

Μέση εισφορά συντάξεως άναπηρίας

Γενεά	Φύλον	ΑΞΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ		
		Άξια βασικής συντάξεως	Άξια προσαυξήσεων	Άξια εισφοράς 1 δραχμής
Αρχική	Άνδρες . . .	86321,114	1841292,065	1130532,00
	Γυναίκες . . .	24487,193	555356,752	258962,37
	Σύνολον . .	110808,307	2396648,817	1389494,37
Μελλοντική	Άνδρες . . .	1838,093	68087,844	60057,93
	Γυναίκες . . .	1367,024	41886,096	22549,66
	Σύνολον . .	3205,117	109973,940	82607,59
Άρχική και Μελλοντική	Άνδρες . . .	125168,117	3280287,847	2399820,32
	Γυναίκες . . .	53399,556	1440594,165	735535,90
	Σύνολον . .	178567,673	4720882,012	3135356,22

Γενεά	Φύλον	ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ	
		Βασικής συντάξεως άναπηρίας 100 δραχμών έτησίως	Προσαυξήσεων 1 δραχμής έτησίως
Άρχική	Άνδρες . . .	7,63544	1,62869
	Γυναίκες . . .	9,45589	2,14455
	Σύνολον . .	7,97472	1,72483
Μελλοντική	Άνδρες . . .	3,06053	1,13370
	Γυναίκες . . .	6,06228	1,85750
	Σύνολον . .	3,87993	1,33128
Άρχική και Μελλοντική	Άνδρες . . .	5,21753	1,36689
	Γυναίκες . . .	7,25995	1,95856
	Σύνολον . .	5,69529	1,50569

Πίναξ Ε

Μέση εισφορά κατά σύνταξιν, φύλον και γενεάν

Γενεά	Φύλον	ΣΥΝΤΑΞΙΣ			
		Διά βασικών ποσών 100 δραχμών			
		Άνικανότητας	Γήρατος	Χήρας	Όρφανών
Άρχική	Άνδρες . .	7,63544	3,07956	13,85970	6,58893
	Γυναίκες . .	9,45589	3,64314	—	3,25886
	Σύνολον . .	7,97472	3,18459	14,27664	5,96890
Μελλοντική	Άνδρες . .	3,06053	0,86025	7,66447	4,53181
	Γυναίκες . .	6,06228	1,63368	—	2,80142
	Σύνολον . .	3,87993	1,07138	5,57227	4,05946
Άρχική και Μελλοντική	Άνδρες . .	5,21573	1,90575	10,28298	5,50090
	Γυναίκες . .	7,25995	2,34116	—	2,96247
	Σύνολον . .	5,69529	2,00789	8,10028	4,90540
		Διά προσαυξήσιν 1 δραχμής			
Άρχική	Άνδρες . .	1,62869	0,71112	2,00972	1,07701
	Γυναίκες . .	2,14455	0,93715	—	0,55339
	Σύνολον . .	1,72483	0,75324	2,12334	0,97942
Μελλοντική	Άνδρες . .	1,13370	0,41873	2,17398	1,08302
	Γυναίκες . .	1,85750	0,71426	—	0,57889
	Σύνολον . .	1,33128	0,49941	1,58064	0,94540
Άρχική και Μελλοντική	Άνδρες . .	1,36689	0,55648	2,37926	1,08019
	Γυναίκες . .	1,95856	0,70279	—	0,56992
	Σύνολον . .	1,50569	0,61190	1,82440	0,96058

ΑΡΧΕΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Υπολογισμός καθαρῆς εισφορᾶς βάσει 9 μισθολογικῶν κλάσεων
 Βασικὸν ποσὸν συντάξεως 3.000. — Σύνταξις χήρας 40 % — Σύνταξις ὀρφανῶν 20 %

Ἄνδρες

Δραχμαὶ	Μέσων ἡμερομίσθιον	Συντελεστὴς προσαυξήσεων		Βασικὴ σύνταξις	Ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων	Ἐτησίᾳ καθαρὰ εἰσφορὰ			Ἐτησίᾳ εἰσφορὰ 1 ο/ο	Συνολικὰ ποσὰ εἰς δραχμάς	
		Ἡμερησίως	Ἐτησίως			Διὰ βασικὴν σύνταξιν	Διὰ συντελεστήν αὐξήσεως	Ποσὸν		Καθαρὰ ἑτησίᾳ εἰσφορὰ	1 ο/ο τοῦ μισθοῦ ἑτησίως
19	10	0,10	27,60	3,000	24646	373,65	85,31	458,96	27,60	11311528	680230
20 - 39	30	0,35	96,60	3,000	51513	373,65	298,60	672,25	82,80	34629614	4265276
40 - 59	50	0,60	165,60	3,000	68554	373,65	511,89	885,54	138,00	60707309	9460452
60 - 79	70	0,90	248,40	3,000	55711	373,65	767,83	1141,48	193,20	63592992	10763365
80 - 99	90	1,25	345,00	3,000	31901	373,65	1066,43	1440,08	248,40	45939992	7924208
100 - 119	110	1,65	455,40	3,000	24974	373,65	1407,69	1781,34	303,60	44487185	7582106
120 - 139	130	2,10	579,60	3,000	12309	373,65	2791,61	2165,26	358,80	26652185	4416469
140 - 179	160	2,70	745,20	3,000	9961	373,65	3303,50	2677,15	441,60	26667091	4398778
180 καὶ ἄνω	200	3,60	993,60	3,000	11349	373,65	3071,33	3444,98	552,00	38993729	6248088
										352981625	55738972

ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,33 ο/ο

Γυναῖκες

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ
 ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ
 393172397
 1 ο/ο ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΕΤΗΣΙΩΣ
 61576731
 ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,39 ο/ο

1	14355	305,81	79,08	384,89	27,60	5525096	396198	
2	37497	305,81	276,79	582,60	82,80	21845752	3104752	
3	8360	305,81	474,49	780,30	138,00	6523308	1153680	
4	2028	305,81	711,73	1017,54	193,20	2063571	391810	
5	1281	305,81	988,52	1294,33	248,40	1658037	318200	
6	605	305,81	1304,84	1610,65	303,60	974443	183678	
7	391	305,81	1660,71	1966,52	358,80	768909	140291	
8	249	305,81	2135,20	2441,01	441,60	607811	109958	
9	71	305,81	2846,93	3152,74	552,00	223845	39192	
							40190772	5837759

ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,88 ο/ο

Υπολογισμὸς καθαρῆς εισφορᾶς βάσει 7 μισθολογικῶν κλάσεων
 Βασικὸν ποσὸν συντάξεως 3.000 — Σύνταξις χήρας 40 % — Σύνταξις ὀρφανῶν 20 %

Ἄνδρες

Δραχμαὶ	Μέσων ἡμερομίσθιον	Συντελεστὴς προσαυξήσεων		Βασικὴ σύνταξις	Ἀριθμὸς ἠσφαλισμένων	Ἐτησίᾳ καθαρὰ εἰσφορὰ			Ἐτησίᾳ εἰσφορὰ 1 ο/ο	Συνολικὰ ποσὰ εἰς δραχμάς	
		Ἡμερησίως	Ἐτησίως			Διὰ βασικὴν σύνταξιν	Διὰ συντελεστήν αὐξήσεως	Ποσὸν		Καθαρὰ ἑτησίᾳ εἰσφορὰ	1 ο/ο τοῦ μισθοῦ ἑτησίως
19	10	0,10	27,60	3,000	24646	373,65	85,31	458,96	27,60	11311528	680230
20 - 39	30	0,35	96,60	3,000	51513	373,65	298,60	672,25	82,80	34629614	4265276
40 - 59	50	0,60	165,60	3,000	68554	373,65	511,89	885,54	138,00	60707309	9460452
60 - 79	70	0,90	248,40	3,000	55711	373,65	767,83	1141,48	193,20	63592992	10763363
80 - 99	90	1,25	345,00	3,000	31901	373,65	1066,43	1440,08	248,40	45939992	7924208
100 - 129	115	1,75	483,00	3,000	31129	373,65	1493,01	1866,66	317,40	58107259	9880345
130 καὶ ἄνω	160	2,30	634,80	3,000	27464	373,65	1962,24	2335,89	441,60	64152883	12128102
										338441577	55101978

ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,14 ο/ο

Γυναῖκες

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ
 ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ
 378528520
 1 ο/ο ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΕΤΗΣΙΩΣ
 60 954 986
 ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,21 ο/ο

1	14355	305,81	79,08	384,89	27,60	5525096	368198	
2	37497	305,81	276,79	582,60	82,80	21845752	3104752	
3	8360	305,81	474,49	780,30	138,00	6523208	1153680	
4	2028	305,81	711,73	1017,54	193,20	2063571	391810	
5	1281	305,81	988,52	1294,33	248,40	1658037	318200	
6	605	305,81	1383,93	1689,74	317,40	1262236	237098	
7	389	305,81	1818,87	2124,68	441,60	1208953	251270	
							40086943	5853008

ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,85 ο/ο

Υπολογισμός καθαρής εισφοράς βάσει 5 μεθολογικών κλάσεων
 Βασικών ποσών συντάξεως 3000 — Σύνταξις χήρας 40 % — Σύνταξις όρφανών 20 %

Άνδρες

Δραχμαί	Μήρον ημερομίσθιου	Συντελεστής προσαυξήσεων		Βασική σύνταξις	Αριθμός ήσφαλισμένων	Έτησία καθαρά εισφορά			Έτησία εισφορά 1 %	Συνολικά ποσά εις δραχμάς	
		Ημερησίως	Έτησίως			Διά βασικήν σύνταξιν	Διά συντελεστήν αύξησεως	Ποσόν		Καθαρά έτησία εισφορά	1 % του μισθοῦ έτησίως
- 29	15	0,15	41,40	3000	49858	373,65	127,97	501,97	41,40	25009770	2064121
30 - 59	45	0,50	138,00	3000	94809	373,65	426,57	802,22	124,20	75868058	11775278
60 - 89	75	0,90	248,40	3000	77306	373,65	767,83	1141,48	207,00	88243253	16002342
90 - 129	110	1,45	400,20	3000	41481	373,65	1237,06	1610,81	303,60	66813862	12593632
130 καὶ ἄνω	160	2,30	634,80	3000	27464	373,65	1962,24	2335,89	441,60	64152883	12128102
										320087826	54563475

ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,87 ο/ο

Γυναίκες

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ
 ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ
 357 302,516
 1 ο/ο τοῦ ΜΙΣΘΟΥ ΕΤΗΣΙΩΣ
 59 996,410
 ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 5,96 ο/ο

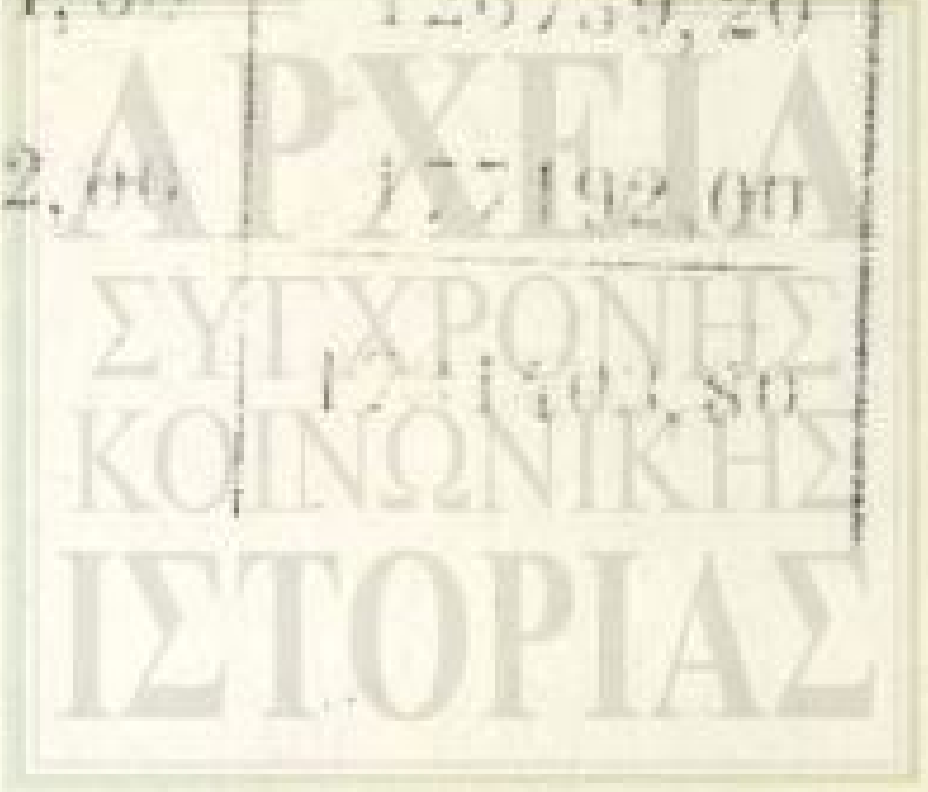
1	39365	305,81	118,62	424,43	41,40	16707687	1629711
2	20812	305,81	395,41	701,22	124,20	14593791	2584850
3	2846	305,81	711,73	1017,54	207,00	2895919	589122
4	1245	305,81	1146,68	1452,49	303,60	1808350	377982
5	569	305,81	1818,87	2124,68	441,60	1208943	512270
						37214690	5432935

ΜΕΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 6,85 ο/ο

Υπολογισμός καθαρής εισφοράς ασφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας

Αποζημιωσις κατὰ τὴν χηρὰν Δο.	Αριθμός ήσφαλισμένων			ΠΑΡΟΧΑΙ							Σύνολον παροχῶν. Δαπάναι εις δραχμάς	1 % του έργα-τικού εισοδή-ματος	Συνολικόν έσοδον ἐξ 1 % του έργα-τικού εισοδή-ματος
	Άνδρες	Γυναίκες	Σύνολον	Εις χεῖμα			Εις χεῖμα						
				Αποζη-μίσωσις ἀτεχνηματ. Δραχ.	Βοήθημα τοκετοῦ Δραχ.	Βοήθημα θανάτου Δραχ.	Ίατροκή περίθαλψις Δραχ.	Φαρμακευ-τικὴ περίθαλψις Δραχ.	Θεραπευ-τήρια Δραχ.				
6	692	404	1096	16893,30	5610,10	842,15	181420,90	128056,65	96042,50	428865,60	27,60	30249,00	
18	1448	1054	2502	115694,50	38420,95	5767,40	414156,05	292333,70	219250,25	1085622,85	82,80	207165,66	
30	1927	235	2162	166621,00	55333,15	8306,10	357875,85	252608,10	189456,05	1030200,25	138,00	298356,60	
42	1566	57	1623	175113,90	58153,55	8729,45	268655,20	189631,20	142223,50	842506,90	193,20	313563,60	
54	897	36	933	129422,00	42981,70	6452,00	154439,50	109014,70	81758,80	524074,70	248,40	231757,20	
66	702	17	719	121906,15	40483,80	6077,05	119016,05	84007,95	63905,95	434196,95	303,60	218288,40	
78	346	11	357	71534,50	23755,90	3566,00	59094,20	41711,90	31283,90	230946,40	358,80	128091,60	
96	280	7	287	70779,25	23505,10	3528,35	47507,10	33533,15	23449,80	294002,75	441,60	126739,20	
20	219	2	321	98955,30	32862,05	4932,95	53135,15	37505,65	28129,25	257520,35	552,00	177192,00	
8177	1823	10000	966925,90	321106,30	48201,45	1655300,00	1168400,00	878370,00	509323,75				

ΜΕΣΗ ΚΑΘΑΡΑ ΕΙΣΦΟΡΑ 2,94 ο/ο

Υπολογισμός καθαρᾶς εισφορᾶς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας

Μήνας	ἡμερομηνία	Ἀριθμὸς ἐπιζητηθέντων			ΠΑΡΟΧΑΙ						Σύνολον παροχῶν Δαπάναι εἰς δραχμᾶς	1 % τοῦ ἐργατικοῦ εἰσοδήματος	Συνολικὸν ἔσοδον ἐξ 1 % τοῦ ἐργατικοῦ εἰσοδήματος
		Ἄνδρες	Γυναῖκες	Σύνολον	Εἰς χεῖμα			Εἰς χεῖμα					
					Ἀποζημίωσις ἀτυχημάτων Δραχ.	Βοήθημα τοκετοῦ Δραχ.	Βοήθημα θανάτου Δραχ.	Ἰατρικὴ περίθαλψις Δραχ.	Φαρμακευτικὴ περίθαλψις Δραχ.	Θεραπευτικὴ Δραχ.			
10	6	592	404	1096	16893,30	5610,10	842,15	481420,90	128956,65	96042,50	428865,60	27,60	30249,60
30	18	1448	1054	2502	115964,50	38420,95	5767,40	414156,05	292333,70	219250,25	1085622,85	82,80	207165,60
50	30	1927	235	2162	166621,00	55333,15	8306,10	357875,80	252608,10	189456,05	1030200,20	138,00	298356,00
70	42	1566	57	1623	175113,90	58453,55	8729,45	268655,20	189631,30	142223,50	842506,90	193,20	313563,60
90	54	897	36	933	129428,00	42981,70	6452,00	154439,50	109011,70	81758,80	524074,70	248,40	231757,20
115	69	875	21	896	158821,75	52743,40	7917,30	148314,90	104688,60	78516,50	551002,15	317,40	284390,40
160	96	772	16	788	194334,65	64536,55	9686,75	430437,65	92069,95	69052,40	560117,95	441,60	347980,80
		8177	1823	10000	956907,10	317779,10	47701,15	4655300,00	1168400,0	876300,00	5022387,35		1713463,20

ΜΕΣΗ ΚΑΘΑΡΑ ΕΙΣΦΟΡΑ 2,93 ο/ο

ΑΡΧΕΙΑ
 ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
Εισηγητική έκθεσις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων	1
Σχέδιον νόμου περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων	66
Ἐκθεσις περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν δαπανῶν διοικήσεως	109
Ἐκθεσις ὑγειονομικῆς ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας	115
Οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ έκθεσις	143